Microsoft®

Microsoft®
Word

R. A. SALVATORE -- BEDWYR'İN KILICI

Düzenlenmemiş Sürümü

Kaynak:
http://ekitap.2y.net/
ftp://ekitap.2y.net/

Önsöz

İşte Avon Denizi'ndeki adalar; yalçın dorukları ve alçalıp yükselen tepeleri, tatlı yağmurları ve buzdağlarından aşağılara, Dorsal Denizi'ne doğru esen şiddetli rüzgarlarıyla. İşte biri, sakin Baranduine, köylülerin ve doğaüstü varlıkların adası, yeşilin ve gökkuşaklarının ana yurdu. İşte çorak tepeleri, koca
boynuzlu sürüleri ve günbatımında ürkütücü bir kızıllığa bürünen rengarenk yosunlardan oluşan bitki örtüsüyle Beş Nöbetçi, diğer adlarıyla Rüzgarkıranlar. Denizcilere söyleyin, bu beşinin yakınındaki kanallarda bulunan kayalardan uzak dursunlar!
İşte Praetoria, kırlara kadar uzanan kentleriyle adaların en kalabalık ve en gelişmiş olanı, anakaranın ticaret köprüsü.
Ve işte Eriador, yabani Eriador. Savaşların ve sabana olduğu kadar kılıca da alışkın cesur insanların vatanı. Bağlılık duygusunun tüm damarlarda aktığı ve bir kişiyle savaşmanın tüm yakınlarıyla savaşmak anlamına geldiği bir ülke.
Eriador, yabani Eriador. İşte kara bulutların hep üstünde dolaştığı engebeli yeşil tepeler ve yazın ortasında bile uğuldayan dondurucu rüzgarlar. Fairbornların1, ciflerin, gizemli tepelerin doruklarında dansettiği ve güçlü cücelerin bir yıla kalmadan düşman kanının tadına bakacak kılıçlar yaptığı ülke.
Barbar akıncı Huegothları, özellikle de bu savaşçıların Eriador halkı üzerindeki etkisini anlatan bir dolu öykü hala dillerdedir. Huegothlar Eriador topraklarını hiçbir zaman ele geçirememiş, Eriador halkını da köleleştirememişlerdir. Hem Eriador'un, hem de barbar adalarının klanları arasında anlatıldığına göre, katledilen her bir Huegoth için bir Eriador'lu

öldürülmüş; kudretli barbarlara karşı diğer hiçbir medeni toplumun elde edemeyeceği bir sonuç alınmıştı.
İron Cross2 Dağları'nı aşıp, vahşi, acımasız, tek gözlü canavarlar, tepegözler de geldiler ülkeye. Yakıp yağmalayarak ve önlerine çıkan herkesi katlederek yayıldılar. Ama, Eria-dor'daki klanların arasından Bruce MacDonald adında bir lider, Birleştirici, çıkü ve ülkedeki kadın erkek herkesi bir araya getirip savaşın seyrini değiştirdi. Ülkenin batısı tepegözlerden temizlendiğinde de, Bruce MacDonald'ın tek başına İron Cross'un kuzey ayağından başlayıp doğuya doğru uzanan bir geçit açüğı ve böylece ordularının doğuya hızla ulaşıp Tepegözleri devirdiği anlatılır.
Bunlar altı yüz yıl önceydi.
Denizden, Avon adalarının güneyindeki büyük Gascony Krallığının orduları geldi sonra. Elkinador'un anavatanı Avon fethedildi ve 'medenileştirildi'. Kuzeydeki Eriador'u ise asla boyunduruklan altına alamadılar. Dorsal Denizi'nin devasa dalgalan koca bir filoyu karaya oturtup ahşap gemileri enkaza çevirirken, dev balinaları da bir diğerini alt etti. Eriador halkı, tarihi kahramanlarını anıp, "Bruce MacDonald!" çığlıkları atarak değerli topraklarının her karışı için kıyasıya dövüştü. Ülkelerini öylesine hırsla savunuyorlardı ki Gasconlar geri çekilmekle kalmayıp, giderken, kuzeydeki toprakları tecrit edebilmek için bir de duvar ördüler. Ve, kuzeydeki bu topraklar Gasconlarca yabani toprak ilan edildi.
Eriador'luların bitmeyen direnişi ve güneydeki diğer topraklarda patlak veren savaş sonucunda Gasconlar adalara ilgilerini kaybettiler ve ülkeyi terk ettiler. Ama izleri, Avon'da, konuşulan dil, dini uygulamalar ve halkın giyim tarzında hala kendini göstermektedir. İnancın Gascony Krallığından bile eski olduğu ve damarlarda bağlılık duygusunun aktığı Eria-dor'da ise asla.
Bunlar üç yüz yıl önceydi.

1 Fairbom: insana benzeyen ve sihirli güçlen olan bir ırk. (çn)
2 İron Cross: Demir Geçit, Demir Perde (çn)

Sonra, Avon'da, Stratton Irmağı'nın üstündeki Car-lisle'da, tüm adalara hükmedecek bir büyücü-kral çıkü ortaya. Adı Greensparrowt'du. Avon'a hükmeden kişinin adı hala Greensparrow. Büyük hırsları ve şeytani hedefleri olan zalim biri. Ve şeytan Greensparrow, Tepegözlerin kralı Cresis'le yaptığı anlaşmayla Cresis'i baş dükü ilan ederek savaşçı tek

gözlüleri ordusuna kattı. On beş gün sonra Avon onundu arük. Avon'daki direnci tamamen kırınca Green-sparrow gözünü Eriador'a dikti. Fakat, orduları önceki barbarlardan, tepegözlerden veya Gasconlardan daha başarılı o-lamadılar.
Ama yine de, Eriador, hiç bir kılıcın kesemeyeceği, hiç bir cesur yüreğin kovalayamayacağı bir karanlığa büründü: Kara büyü fısıltılarıyla gelen veba Eriador'u sardı. Avon'da tek bir kişiyi bile etkilemeyen veba özgür Eriador'un her yerinde, anakarada da adalarda da her üç kişiden ikisini yok etti. Ayakta kalan her üç kişiden ikisi ise savaşamayacak kadar bitkin düştü. Böylece, İron Cross'un kuzeyindeki tüm topraklara kara büyüsüyle sahip olan Greensparrow kontrolü ele geçirdi. Sekizinci dükünü, eski adı Birleştiricinin onuruna Caer MacDo-nald olan maden kenti Montfort'a atadı.
Eriador'da karanlık bir çağ başlamıştı; Fairbornlar ülkeyi terk ettiler ve cüceler köleleştirildiler.
Bu da yirmi yıl önceydi. Lufhien Bedwyr'in doğduğu yıldı.
Bu, onun öyküsü.
1 Green: Yeşil; sparrow: Serçe; dünyanın birçok yöresinde bulunan küçük bir kuş. Yeşilserçe (çn)

ethan'ın kuşkuları

Ethan Bedwyr, Bedwydrin Kontu'nun en büyük oğlu, Dun Varna'nın en büyük evinin balkonunda durmuş, iki direkli, siyah yelkenli geminin salınarak limana girişini izliyordu. Gururlu adam daha beklenen sancak, kan bürümüş bir gözün üzerinde çaprazlanmış iki açık el figürü, görünme-

den evvel kaşlarını çattı. Sadece kralın ya da barbarların gemileri kuzeyde, adını aç sürüler halinde dolaşan etobur balinaların korkunç kara yüzgeçlerinden alan Dorsal1 Denizi'nin karanlık, soğuk sularında rahatlıkla dolaşabilirdi. Barbarlar tek başlarına buralara gelemezlerdi.
Birinci sancağın hemen arkasından üzerinde bir madenci kazması tutan dirsekten bükülmüş güçlü bir kol figürü bulunan ikincisi belirdi.
"Konuklar mı?" diye soran bir ses duydu Ethan arkasında.
Sesin sahibinin babası olduğunu anlayan Ethan dönmedi. "Montfort Dükü'nün flamasını taşıyor," dedi Ethan küçümser bir tavırla.

Gahris Bedwyr oğlunun yanına geldi ve Ethan, babasının her zamanki o mağrur ve güçlü görüntüsüyle irkildi. Yükselen güneşin yüzüne vurduğu ışık alanda Gahris'in tarçın renkli gözleri ışıl ısıldı ve sert okyanus rüzgarı, gümüşi saçlarını buruş buruş olmuş kırmızı yüzünden geriye aüyordu. Öyle bir yüz ki, güneşin altında, Dorsal'ın tehlikeli sularında, küçük bir balıkçı teknesinde geçirilen saatlerin izlerini taşıyan bir yüz. Gahris, Ethan kadar uzun boyluydu, yani Bedwydrin adasındaki bir çok adamdan daha uzun, yani krallıktaki diğer adamlardan çok daha uzun. Omuzları belinden daha genişti hala, ve kaslı kollan aralıksız çalışmayla geçmiş bir gençliğin izlerini taşıyordu.
Ama, kara yelkenli gemi limana yanaşıp vahşi tepegöz tayfasının adalıları hizmete çağıran kaba saba bağırtıları duyulduğunda, Gahris'in o heybetli duruşu kayboluverdi.
Bir anda çöken babasının haline daha fazla bakamaya^
Dorsal: Balına, köpekbalığı yüzgeci (çn)

Ethan bakışlarını tekrar limana çevirdi.
"Sanırım dükün kuzeni bu," dedi Gahris. "Kuzeydeki adaları dolaşarak taül yapıyor diye duymuştum. Beyefendiyi memnun etmeliyiz." Gahris tam gidiyordu ki balkon korkuluğuna sıkı sıkı yapışmış duran inatçı Ethan'ı görünce döndü.
"Misafirimizi eğlendirmek için arenada dövüşecek misin?" diye sordu. Cevabı çok iyi biliyordu.
Ethan tüm ciddiyetiyle yanıtladı. "Rakibim dükün kuzeni ve dövüş de ölümüne olursa ancak."
"Kabullenmeyi öğrenmelisin," diye çıkıştı Gahris Bedwyr.
Ethan dönüp babasına öfkeli bir bakış fırlattı. Özgür Eriador çeyrek yüzyıl önce Avon Kralı Greensparrow'un boyunduruğu altına girdiğinde Gahris'in bakışı da aynıydı aslında. Kendisinin ve halkının kaybettikleri düşüncesine alışmak ve bunu sürekli kendisine hatırlatarak yaşamak yıllarını almıştı yaşlı Bedwyr'in. Bedwydrin ve diğer adalardaki halk için durum aslında o kadar da kötü değildi. Greensparrow, İron Cross Dağlarının güneyindeki Avon'a bağlı adalarla daha çok ilgileniyordu. Montfort Dükü Morkney, Eriador'un anakara halkına kök söktürse de, vergilerini ödedikleri ve a-daya gelen adamlarını rahat ettirdikleri sürece adalılara pek i-lişmiyordu.
"Yaşamımız o kadar da kötü değil," diyerek gururlu oğlunun içinde yanan tehlikeli ateşi söndürmeye çalıştı Kont Gahris. Ethan'ın gün ışığında, yüz

adet tanığın ve kralın muhafızı yirmi tepegözün gözleri önünde, dükün kuzenine saldırdığını duysa şaşırmayacaktı!
"Asla kabullenemem," diye bağırdı Ethan. Öfkesi dinmek bilmiyordu.
"Tam atalarının torunusun," diye mırıldandı Gahris. Bedwydrin'in, kendini hükümdar ilan etmeye kalkışan herkese karşı özgürlüğünü savunduğu o eski günleri hatırlamıştı. Adanın tarihi savaş hikayeleriyle doluydu: savaşçı barbarlarla, tepegöz yığınlanyla, kendilerini Eriador kralları ilan edip zorla adaları birleştirmeye kalkışanlarla, hatta o büyük güney imparatorluğu, Gascony Krallığı, dondurucu kuzey sularındaki bütün adaları ele geçirmeye kalkıştığında güçlü Gascony filo-suyla bile savaşmışlardı. Avon Gasconların eline geçmişti ama Eriador'un azimli savaşçıları işgalcilere hayatı öylesine zehir etmişlerdi ki Gasconlar kuzey topraklan eğitilemeyecek kadar yabani ilan edip, bir duvar örerek tecrit etmeye kalkmışlardı. Bedwydrin'in en şanlı zamanlarıydı o günler. Tek bir Gascon askerinin bile bu topraklara adım atmaya cesaret edemediği kıvanç dolu günlerdi.
Ama çok eskilerde kalmıştı o günler; yedi nesil gelip geçmiş, Gahris Bedwyr değişim rüzgarlarına ayak uydurmak zorunda kalmıştı.
Ethan, her şeyi açıklığa kavuşturmayı umarak, "Ben bir Bedwydrin'liyim." diye homurdandı.
"Her zamanki öfkeli asi!" diye sözünü kesti Gahris. "Böyle davranarak hiç bir yere varamazsın! Gururun gözünü kör etmiş-"
"Gururum beni bir Bedwydrin'li yapıyor," diye atıldı Ethan. Bedwyr klanına özgü tarçın rengi gözleri sabah güneşinde tehlike saçıyordu.
Kararlı bakışları babasına cevap hakkı tanımamışa. Gahris "En azından kardeşin konuklarımızı eğlendirecek," diyerek uzaklaştı.
Ethan limana bakü-gemi limana girmişti. Gemiyi bağlamak için dışarı adayan kaba tepegözler önlerine çıkan adalıları ite kaka koşuşturuyorlardı. Bu canavarların, kralın muhafızlarının giydiği siyah-gümüş renkli üniformaları yoktu.

Bunlar, asilzadelere eşlik eden özel muhafızlardı. Gahris'in bile, Montfort Dükü'nün hediyesi olan böyle yirmi muhafızı vardı
Ethan nefrede kafa sallayarak sola, kendinden on beş yaş küçük tek kardeşi Luthien'i bulabileceği tek yere, aşağıdaki eğitim alanına çevirdi bakışlarını. Luthien hep bu alanda o-lurdu. Sürekli kılıç ve ok çalışmaları yapar dururdu. Eğitim her zaman eğitimdir. Babasının gururu ve neşesini almıştı

Luthien. Ethan bile, ülkede ondan daha iyi bir dövüşçü olmadığını kabul ederdi.
Kardeşini, kendi sarı buklelerinden bir ton koyu olan u-
zun dalgalı kızılımsı saçından tanıdı. Luthien bu mesafeden
• bile etkileyici bir görüntü çiziyordu. Uzun boylu, geniş gö-
ğüslü, kollan kasb, yanık tenli, adanın kırlarına aşık, güneşten
çok yağmur görmüş bir genç.
Luthien'in talim arkadaşını yere yaanşını, ayağa fırlayarak arkasını dönüp giden Luthien'i gafil avlamaya çalışan rakibinin arkadan gelen saldırısına muhteşem bir manevrayla tek hamlede karşı koyusunu izlerken yüzü asıldı Ethan'ın.
Dövüşü izleyen sahadaki diğer savaşçılardan bir alkış koptu ve Luthien nazik bir tavırla onları selamladı.
'Evet, Luthien, 'konuklan' çok iyi eğlendirecek,' diye düşündü Ethan. Düşüncesi bile midesini bulandırmaya yetiyordu gururlu adamın. Luthien'i suçlamıyordu, o gençti ve her şeyden de habersizdi. Yirmi yıllık ömrü boyunca gerçek özgürlüğün ne olduğunu hiç bilmemiş, Büyücü-Kral Greensparrow'dan önceki Gahris'i hiç tanımamıştı.
Gahris eğitim alanına doğru yürüdü ve Luthien'e yanına gelmesini işaret etti. Gülümseyerek limanı gösterdi Kont. Luthien yüzünde koca bir gülümsemeyle kasb kollarındaki teri kurulayarak yerinden fırladı: Her zaman eğlendirmeye
hazırdı.

"Zavallı kardeşim," diye fısıldadı Ethan. Bunu çok içten söylemişti çünkü biliyordu ki, Luthien bu toprakların üstündeki gerçekle ve babasının korkaklığıyla bir gün yüz yüze gelecekti.
Limandan gelen bir bağırtı bakışlarını tekrar limana çekti. Baktığı anda bir tepegözün adalı bir balıkçıyı tokatlayarak yere düşürdüğünü gördü. Diğer iki tepegöz de ona katıldı ve üçü birden adamı yumruklamaya, tekmelemeye başladılar. Adamcağız sürüne sürüne canını zor kurtardı. Üç tepegöz de gülerek tekrar lanetli gemiyi limana bağlamaya koyuldular.
Ethan yeterince seyretmişti. Hızla döndü. Neredeyse oradan geçmekte olan iki tepegöze, babasının özel askerlerine çarpıyordu.
"Bedwyr'in varisi," dedi tepegözlerden biri, sivri sarı dişini ortaya çıkaran yüzündeki gülümsemeyle.

Ethan canavarın sesindeki kibiri hemen fark etmişti. Evet, o Bedwyr'in varisiydi ama bu, sadece Avon kralına ve bü-yücü-düklerine hizmet eden bu tepegözler için içi kof bir unvandı. Montfort Dükü'nün armağanı olan bu muhafızlar, herkes kadar Ethan'ın da bildiği gibi birer casustan başka bir şey değillerdi. Ama Bedwyr'deki hiç kimse bu gerçeği ağzına almıyordu.
"Soylu ailemizin özel alanlarında devriye gezmek de görevinizin bir parçası mı?" diye çıkıştı Ethan.
"Biz sadece Montfort Dükü'nün kuzeninin adaya vardığını siz asilzadelere haber vermek için gelmiştik," dedi diğer tepegöz.
Ethan çirkin yaratığa uzun uzun baktı. Tepegözler çoğu insan kadar uzun değildiler ancak çok daha iri oldukları da bir gerçekti. En küçükleri bile doksan kiloydu. Daha büyük-
lerinin ağırhğıysa yüz kırk kiloyu buluyordu. Püskülü andıran saçlarından aşağıya doğru, hep kanlı bakan tek gözlerinin üstündeki çalı gibi kaşlarına inen yamuk yumuk alınları vardı. Dümdüz ve geniş burunluydular. Yok denecek kadar ince dudaklarının arasından hayvansı sarı dişleri görünürdü hep. Ve şimdiye kadar, çeneleri olmadığı için, hiç bir tepegözün suçlandığı da görülmemişti.
"Gahris'in ziyaretten haberi var," diye yanıtladı Ethan sert, neredeyse tehditkar bir ses tonuyla. Tepegözler sırıtkan bir ifadeyle birbirlerine baktılar ama bakışlarını tekrar öfkeli Ethan'a çevirdiklerinde yüzlerindeki gülümseme kayboldu. Ethan kılıcına davranmıştı. O sırada, soylu ailenin hizmetindeki insanlardan ikisi, iki genç çocuk, salona girmiş ve büyük bir merakla olacakları izlemeye başlamışlardı.
"İnsanın kendi evinde kılıçla dolaşması ne kadar da garip," dedi tepegözlerden biri.
İki insan tanık görmenin verdiği güçle, "Pis kokan tek-gözlüler etrafta dolaşırken akıllı bir tedbir," diye yanıtladı Ethan yüksek sesle. Yüzündeki ifade tepegözlerin asılan su-ratlarmdakinden çok daha sertti.
"Tek bir söz daha etmeyin," diye emretti Ethan. "Nefesinizin kokusu beni tiksindiriyor."
Tepegözlerin suratı daha da asıldı ama Ethan, blöfü görmüş, onları sindirmişti. Her şeye rağmen, Ethan, hizmetin-deymiş gibi görünmeye mecbur oldukları kontun oğluydu. İki asker arkalarını dönüp hantal adımlarla uzaklaştılar.
Ethan dönüp baktığında çocuklar kaçıştılar ama yüzlerinde gülümseme vardı. Ethan, onlar Bedwydrin'in gençleri diye düşündü. Gururlu bir ırkın

gençleri. Tepegözleri alt e-derken çocukların yüzlerinde gördüğü destek onun için teselli ve umut kaynağı olmuştu. Gelecek belki de daha iyi olacaktı.
Ethan, yüreğini saran umuda rağmen, babasına, kendisini azarlayabileceği yeni bir fırsat verdiğini çok iyi biliyordu.

iki asılzade ve hanımları

Kısa bir süre sonra, tepegöz askerlerinden biri, Mont-fort'un simgesi, madenci kazmasını tutan kol figürlü kalka-nıyla Gahris Bedwyr'in oturma odasına girdi. Burası, içinde rahat sandalyeler ve kocaman bir şömine bulunan büyük, dikdörtgen bir odaydı.
"Vikont1 Aubrey," diye başladı tek-gözlü haberci. "Mont-fort Dükü Morkney'in kuzeni, sekiz dükten altıncısı, dördüncü. . . " Ve bu takdim bir süre devam etti. Tepegöz, vikontun mirası ve ailesiyle ilgili bir dolu önemsiz detaydan detaya geçiyor, vikontun cömertliğini ve kahramanlık dolu başarılarını, (zorlu Bedwydrin topraklarında altmış yıldan daha fazla süredir yaşayan Gahris'e hiç de kayda değer gelmeyen başarıları, her defasında abartarak), anlattıkça anlatıyordu.
Bir vikont ha, diye düşüncelere daldı kont. Eriador'daki her dört adamdan biri ya vikont ya barondu galiba.
"Ve dostu, Baron Wilmon," diye devam etti tepegöz. Gahris, düşüncelerini doğrulayan bu unvan üzerine iç geçirdi. Neyse ki baronun ve yanlarındaki bayanların takdimi vikontunla kadar uzun sürmedi. Tepegöz, hanımları, "Leydi Elenia ve Leydi Avonese," diye kısaca tanıttı.
' "Ellen ve Avon," diye mırıldandı Gahris. Öyle görünüyordu ki, gösteriş budalalığı ülkenin mazbut insanlarına da bulaşmıştı.
Vikont ve beraberindekiler kapıda göründü. Aubrey, ö-zenle taranmış komik saçları olan kırk beş yaşlarında bir a-damdı. Wilmon ise kılık kıyafet düşkünü olduğu belli züppenin tekiydi. Her ikisinde de savaşçıların taşıdıkları silahlardan vardı; birer kılıç ve hançer. Ama tokalaşırlarken, Gahris, hiçbirinde ağır bir kılıcı değil kullanmak, sallayacak kadar bile kuvvet hissetmedi. Kadınlar daha da beterdiler; aşırı makyajlı, buram buram parfüm kokan, ipekli kıyafetlerini hışırdatarak atakları her adımda üzerlerindeki bir sürü mücevherin şın-gırdadığı tehlikeli yaratıklardı. Avonese bu hayatta, buna ya-
1 Kontun altında, Baronun ise üstünde yer alan bir soyluluk unvanı (çn)

şamak denirse tabi, elli yıbnı geçirmiş, dünyanın tüm boyalarını kullansa bile zamanın kaçınılmaz izlerini kapatamayacak hale gelmiş biriydi.
Yine de kapatmaya uğraşmışü - Tanrım, hem de nasıl! - Gahris, acıklı bir manzara diye düşündü.
Nazikçe gülümseyerek, "Vikont Aubrey," dedi. "Saygıdeğer dükümüzün güvenini böylesine kazanmış biriyle tanışmak benim için büyük bir onur."
Sıkılmış görünen Aubrey, "Öyle mi?" diye yanıdadı.
"Kuzeye, bu kadar uzaklara bu beklenmedik ziyaretinizin nedenini sorabilir miyim?"
Aubrey tam, "Yo," diye cevap vermeye hazırlanıyordu ki, Aubrey'in kolundan çıkıp kontunkine sarılan Avonese araya girdi.
"Tabi ki tatil yapıyoruz!" dedi dili dolaşarak; nefesi şarap kokuyordu.
"Marvis Adası'ndan geliyoruz," diye ekledi Elenia. "Kuzeydeki başka hiç bir adanın Marvis Kontu'nun verdiği ziyafetle boy ölçüşemeyeceğini duymuştuk. Gerçekten de çok memnun kaldık."
"Öyle güzel şarapları var ki!" diye atıldı Avonese.
Aubrey, Gahris kadar sıkılmış görünürken, Wilmon, olanlardan bihaber, tırnaklarını yemeye kaptırmıştı kendini.
Gahris, "Marvis Kontu gerçekten de misafirperverliğiyle nam salmıştır," dedi içtenlikle. Büyücü-kralın hükmü altındaki bu kara çağda onun gibi acı çeken Bruce Durgess, Gahris'in yakın dostu, kader ortağıydı.
"Eh, fena değildi," dedi Aubrey. "Sanırım sen de bizi meşhur pırasa çorbası ve kuzu buduyla ağırlayacaksın."
Gahris cevap vermeye hazırlandı ama ne diyeceğini bilmiyordu. Balık ve bu iki yemek adanın başlıca yiyecekleriydi

gerçekten de.
"Pırasa çorbasından nefret ederim," diye devam etti Aubrey. "Gemide yeterince erzağımız var, çok da uzun kalmayacağız zaten."
Gahris şaşırmıştı-ve yüzündeki şaşkın ifade, içini bir anda kaplayan rahatlama hissini çok iyi örtmekteydi.
Gerçekten üzülmüş gibi görünmeye çalışarak, "Ama ben ummuştum ki. . . " diye söze başladı.

"Morkney'le toplantıma geç kaldım," dedi Aubrey kibirle. "Ashnda bu küçük ıssız adaya da uğramayacaktım ama Kont Marvis'in adasındaki arena çok kötüydü. Eriador'un en iyi dövüşçülerinin adalarda bulunduğunu duymuştum oysa, ama maalesef Montfort'un madenlerinde çalışan yarı sakat sayılabilecek cüceler bile Marvis adasındaki dövüşçüleri yenebilir."
Gahris sesini çıkarmadı ama eskiden olsa Aubrey'in Bedwydrin'i, 'küçük, ıssız ada' diye aşağılaması dilinin kesilmesine neden olurdu diye düşündü.
Aubrey, "Umarım sizin savaşçılar daha iyidir," diye tamamladı lafını.
Avonese, Gahris'in kolunu kuvvede sıktı; belli ki elinin alandaki sert kaslar pek hoşuna gitmişti. Kontun kulağına eğilip, "Dövüşçüler beni çok etkiliyor," dedi.
Gahris sabah sabah dövüş olacağını ummamışü ama yine de memnundu. Vikont gösteriden memnun kalacak ve yemekten önce giderek, Gahris'i, kuzu ve pırasa çorbasından oluşan yemek derdinden kurtarmış olacaktı.
"Hazırlıklarla şahsen ilgileneceğim," dedi Gahris, Avone-se'in uzun tırnaklı pençelerinden usulca sıyrılarak. "Hizmetkarlarım uzun yol sonrası dinlenmeniz için sizinle ilgilenecekler. Ben de kısa bir süre sonra dönerim."
Koca evin taş basamaklarını koşarak indi. Çok gitmeden,

sabah taliminden sonra yıkanıp güzelce giyinmiş olan Lut-hien'i buldu.
"Tekrar arenaya dönüyoruz," dedi şaşırmış görünen Luthien'e. "Sadece dövüş izlemeye gelmişler."
"Ben mi dövüşeceğim?"
"Başka kim olabilir ki?" diye sordu Gahris, Luthien'i omzunu sıvazlayarak geldiği yöne doğru itelerken. "Sen başlamadan önce iki dövüş olsun ve bunlardan en az birinde tepegözler de dövüşsün." Gahris bir an durdu ve, "Seninle en iyi kim dövüşebilir?" diye sordu.
"Muhtemelen Ethan," dedi Luthien hemen. Ama Gahris, olmaz gibilerden başını salladı. Ethan, soylu ziyaretçileri eğlendirmek için arenada dövüşmeyecekti arük.
"O zaman, Garth Rogar," dedi Luthien. İnsan azmanı barbar dövüşçüden bahsediyordu. "Son zamanlarda tam formunda."
"Peki onu yenebilecek misin?"
Bu soru gururlu genç savaşçıyı incitmiş görünüyordu.
Gahris hemen, sorunun anlamsızlığının farkında olduğunu göstererek, "Tabi ki yenersin," diye kendi sorusunu yanıtladı. "Lütfen çok iyi dövüş. Montfort Dükü'ne, Bedwydrin ve oğlumdan övgüyle bahsedilmesi çok önemli."

Orada ayrıldılar. Luthien hem babasını hem de asil ziyaretçileri memnun etme arzusuyla kendinden emin bir şekilde fırladı gitti.
"Babasının ve soylu ziyaretçilerin önünde yenilmek utanç verecek Luthien'e," dedi dev adam. Diğer savaşçılar gülüştüler. Arenaya çıkan tünellerdeki alçak tavanlı, ter kokan odalarda oturmuş silahlarını bileğilerken, çağrılmayı bekliyorlardı.

3.0

"Utanç mı?" diye yanıtladı genç Bedwyr. "Zaferde utanç yoktur, Garth Rogar."
Savaşçıların kahkahaları odada yankılandı.
Altı ayak iki inç1 boyundaki Luthien'den bir ayak kadar uzun ve kolları Luthien'in bacaklarının kalınlığında olan Rogar bileğitaşını yere fırlattı ve yerinden kalktı. İki adımda, yüzünün asılısını görmek için oturduğu yerde kafasını çevirmiş kendisine bakan Luthien'in yanına gitti.
"Bugün seni devireceğim," dedi barbar. Yavaşça dönüp, omuzları önde yürüdü. Luthien'in yüzü sertleşti ve o haşin ifade uzun süre kaybolmadı.
Oda tam bir sessizliğe büründü.
Luthien'in yerinden fırlayıp, kılıcının yanıyla Garth Ro-gar'ın kıçına bir şaplak attı ve Garth Rogar da dahil olmak üzere savaşçılardan bir kahkaha tufanı koptu. Dev kuzeyli dönüp Luthien'e saldırır gibi yapo ama Luthien'in kılıcı gözün algılayamayacağı bir hızla ileri atılıp saldırıyı durdurdu.
Uzakta bir köşede kibirli bir şekilde oturup şakalaşmayı izleyen tepegözler hariç hepsi arkadaştılar. Aralarında sadece Garth Rogar Bedwydrin'de doğmamışa. Dört yıl önce, batan gemiden kalan bir tahta parçası üzerinde Dun Varna limanına sürüklenmişti. On dört - on beş yaşlarındaki bu soylu barbarı adalılar kurtarmış ve ona iyi bakmışlardı. Ve şimdi de, Bedwydrin'li tüm gençler gibi, Garth da dövüşmeyi öğreniyordu. Bu gençler için dövüşmek oyun demekti, ama ciddi, ölümcül bir oyun. Adları gibi biliyorlardı ki, sakin ateşkes anlarında bile, her yer eşkıya kaynıyor, canavarlar da Dorsal Denizi'nden zaman zaman saldırıya geçiyorlardı.
Garth, "Bugün dudaklarını doğrayacağım ve böylece bir daha asla Katerin O'Hale'i öpemeyeceksin," dedi Luthien'e.
1 Bir inç yaklaşık 2,5, bir ayak ise yaklaşık 30,5 cm uzunluğundadır, (çn)

Kahkahalar kesiliverdi; Katerin, dalga geçilecek biri değildi. Adanın öbür tarafında, azgın Avon Denizinin tehlikeli sularına göğüs geren balıkçıların arasında büyümüştü. Hale ailesinin bireylerinin en güzeliydi. O anda deri bir çanta odanın ortasında uçtu ve dev barbarın sırtına indi. Garth Rogar dönüp baktığında, kaslı kollarıyla tuttuğu kılıcını yere dayamış, çatık kaslarıyla kendisine bakan Katerin 'i gördü.
"Bir daha böyle konuşursan ben de senin başka bir tarafını keserim," dedi kıpkızıl saçb kadın. Tehlike saçan yeşil gözleri çakmak çakmaktı.
"Öpüşmek de o kuş beyninden geçebilecek en son şey haline gelir," diye ekledi.
Tekrar kahkaha koptu. Utançtan kıpkırmızı olmuş Garth Rogar yenildiğini anlayıp teslim oluyorum der gibi ellerini havaya kaldırdı. Sonra da yerine oturup silahlarını hazırlamaya devam etti. Dövüşlerde kullandıkları silahlar gerçekti ama körleştirilmiş, uçlarının sivriliği alınmıştı. Batıp delebile-cek durumdaydılar hala ama öldürücü değillerdi. Yani genellikle. Son on yıldır olmasa da daha önce arenada ölenler olmuştu. Ama, dövüşmek, tüm Eriador'da ve Bedwydrin'de gerekli, tarihi bir gelenekti ve en iyi adamlara mal olsa bile buna değerdi. Arenada geçen eğitim yıllarından kalan yara izleri, kadın erkek tüm gençlere, silah ve düşmanlara karşı dikkatli olmayı ve savaş zamanı gelince omuz omuza dövüşecekleri arkadaşlarını iyi tanıyıp, uyum içinde davranmayı çok iyi öğretmişti. Mecburi eğitim süresi üç yıldı ama çoğu dört yılını, Luthien gibi bazılarıysa tüm yaşamını eğitime vermişti.
Luthien belki yüzlerce defa arenaya çıkmıştı. Şu ana kadar da, ilk rakibi olan ağabeyi Ethan hariç, karşısına çıkan herkesi yenmişti. İki kardeş o ilk dövüşten sonra bir daha hiç karşılaşmamışlardı. Çünkü Ethan kısa bir süre sonra dövüşmeyi

bırakmış, Luthien de, her ne kadar doğuştan yetenekli kardeşi Ethan karşısında bir kez daha kendi becerilerini sınamak istese de, gururun,

ağabeyine duyduğu sevgi ve saygının önüne geçmesine izin vermemişti. Ve Luthien şu anda ekibin en iyisiydi. Katerin O'Hale kedi kadar hızlı ve kıvraktı, tepegöz Bukwo sert darbelere dayanıklıydı ve Garth Rogar normal bir insandan kat kat daha güçlüydü ama Luthien gerçek bir savaşçıydı: hızlı, güçlü ve her saldırıyı göz açıp kapayıncaya kadar kısa bir sürede kılıcını çekerek durdurabilecek çeviklikteydi.
Dört dörtlük bir dövüşçü, babasının arük yaşlanmakta o-lan gözlerindeki pırıltıydı o. Ve bugün, babasını onurlandırmaya, son günlerde gülmeyi unutmuş o adamcağızın yüzüne bir gülücük kondurmaya karalıydı.
Güzel kılıcını bileği taşına sürttü. Çıkan melodi eşliğinde, kılıcındaki bir pürüzü yok etti. Sonra da kılıcını önünde tutup şöyle bir tarttı.
Gahris, dört konuğuna, daire şeklindeki arenaya açılan tünellerin tam karşısında bulunan balkondaki yerlerini gösterirken, iki tepegözün birbirlerinin kafa ve kollarına hafif sopalarla vurdukları ilk dövüş başlamıştı bile. Gahris yerini aldı. İki yanlarında asilzadelerin oturduğu Elenia ve Avonese'in tam ortasında sandviç misali sıkıştı kaldı. Rahatsızlığı, Aubrey'in özel muhafızlarının arkadaki yerlerini almalarıyla daha da arttı. Gahris birden muhafızlardan birinin elindeki arbaleti fark etti. Bu, tepegözler için alışılmış bir şey değildi. Tek gözlü oldukları için uzaktaki nesneleri pek iyi göremeyen canavarlar uzak dövüş için yapılmış silahlan kullanmakta beceriksizdiler. Ama bu tepegöz, arbaleti, kendinden çok emin bir şekilde tutuyordu. Gahris, yayın ortadaki mekanizmasının

üstünde duran garip düzeneği gördü o sırada; karşılıklı ve açılı yerleştirilmiş aynalar.
Etrafına baktığında ise sadece bir avuç adalının gösteriyi izlemeye geldiğini fark etti. Heyecanlı bir kalabalık olacağını ummuştu oysa. Keşke insanları toplamak için zamanı olsaydı.
Aubrey'in sabrı taşmaya başlamıştı. Yanında oturan Avonese'in bitmek bilmez dırdırından bıkmış olduğu açıktı.
"Tepegözler mi?" diye mızmızlandı Avonese. "Tepegöz dövüşü izlemek isteseydim Montfort Kalesinin ortasına çiğ et atıp kapışmalarını seyrederdim!"
Gahris irkildi - işler iyi gitmiyordu.
"Birbirlerini paralayan iki tepegözden çok daha iyisi olmalı elinizde, Kont Bedwyr," dedi Aubrey, sorgulayan, daha çok da tehditkar bir bakışla.

"Kuzenim Morkney, Montfort Dükü, adanıza ziyaretimin iyi geçmediğini duyunca hiç de memnun olmayacak."
Giderek artan şikayet karşısında, "Asıl gösteri bu değil," diye açıklamaya çalıştı Gahris. Ama sonra susup ayağa kalktı ve arenadaki teşrifatçıya işaret etti. Adam kenardaki yerinden çıkıp dövüşü durdurdu ve tepegözlere tünele geri dönmelerini emretti. Tepegözler balkonun önüne gelip geleneksel selamlarını verdikten sonra tünele yöneldiler. Ama daha alandan çıkmadan tekrar kavga etmeye başlamışlardı bile.
Sıradaki iki dövüşçü, kızıl-saçlı Katerin ve adanın diğer yakasından gelen, dövüşe yeni başlamış ama gelecek vadeden genç bir kızdı. Tünelin başında göründükleri anda hem Avonese, hem de Elenia bağırarak protestoya başladılar.
Gahris bunu hesaba katmadığı için kendini suçladı. Her iki dövüşçü de hayat dolu, sağlıklı ve tartışılmaz güzellikteydiler. Üstelik, rahat hareket edebilmeleri için tasarlanmış olan dövüş kıyafederi sade, hatta fazlasıyla mütevaziydi. Aubrey'le

Wilmon'un bakışlarından da, bu boyalı iki 'hanımefendiyle' gereğinden çok bir arada kaldıklarını düşündükleri anlaşılıyordu.
"Böyle bir şey olamaz!" diye haykırdı Avonese.
"Ben terli erkek vücudu görmek istiyorum," diye kedi gibi mırladı Elenia. Uzun tırnaklarım Wilmon'un koluna geçirdi ve adamın kolunda, kandan, ince çizgiler meydana getirdi.
Wilmon'u diğer dövüşe geçilmesini istemeye iten neden, terli erkek teninin hoppa Elenia üzerinde yaratacağı etki miydi, yoksa Elenia'nın gazabından korktuğu için mi bunu istemişti, Gahris karar veremedi.
"Zamanımız azalıyor," diye sertçe ekledi Aubrey. "Bir dövüş, tek bir dövüş, Bedwydrin'in yetiştirdiği en iyi iki savaşçının dövüşünü görmek istiyorum. Bedwydrin Kontunun bunu anlaması sanırım o kadar da zor bir şey değil."
Gahris, sinirinden titredi. Kemik yığını Aubrey'i boğmamak için kendini zor tutuyordu. Ama başıyla onaylayıp, teşrifatçıya tekrar işaret etti. Luthien ve Garth Rogar için dövüş zamanıydı.

Şeref tribününün arkasındaki basamaklarda duran Ethan ödlek babasına ve süslü konuklarına öfkeyle bakü.
Luthien ve Garth Rogar tünelden, giydikleri sandaletler, zırhlı uzun eldivenler, kalçalarını saran örtüler ve ölümcül bölgelerini korumak için tasarlanmış bir boyunluk ve omuz kayışı ile yan yana çıkarlarken her iki kadın aynı anda kumrular gibi mırıldandılar.
Lepiska-saçlı barbardan etkilendiği belli olan Elenia nefes nefese, "Dünyada bundan daha büyük bir adam olabilir mi?" dedi.
"Dünyada bundan daha yakışıklı bir adam var mıdır?" diyerek kavalyesine bakü Avonese. O sırada, Gahris'in gözleri

dikkatini çekmişti. Uzun uzun Gahris'e baktıktan sonra şaşkın bakışlarını Luthien'e çevirdi.
"O benim oğlum," diye açıkladı Kont gururla. "Luthien Bedwyr. Ve yanındaki dev de küçük bir çocukken sahillerimize vuran bir Huegoth, diğerleri gibi şerefli bir savaşçı. Geldiğinize pişman olmayacaksınız, Vikont."
Avonese'le Elenia'nın pişman olmayacakları her hallerinden belliydi. Aynı hızla saçma sapan konuşmaya devam ettiler.
"Barbar diğerini yenecek," dedi Elenia.
"O gözler, ilkel bir barbarın tuzağına düşmeyecek kadar zeki bakıyor," diye itiraz etti Avonese. Sonra birden oturduğu yerden fırlayıp balkonun korkuluklarına gitti, patiska mendilini çıkarıp arenaya fırlattı.
"Luthien Bedwyr," diye bağırdı. "Benim için dövüş. İyi dövüşürsen ödüller seni bekliyor."
Kadının bu hoppa tavrından şaşkına dönmüş olan Gahris, vikontun öfkeden köpürmesinden korkarak Aubrey'e döndü. Ama vikont kızmaktan çok rahatlamış gibi görünüyordu.
Elenia da Avonese'den geri kalmamak için ayağa fırladı, mendilini fırlattı ve Huegoth'tan kendisi için dövüşmesini istedi.
Luthien ve Garth Rogar balkondan atılan mendilleri alıp kemerlerine bağladılar.
Kendini beğenmiş bir tavırla, Avonese'e, "Çok kirlenmeyecek," dedi Luthien.
"Kanlı, evet, kirli, yoo hayır," diye Luthien'e katıldı Garth Rogar, kikirdeyen Elenia'ya arkasını dönüp giderken.

Luthien, arenanın ortasına doğru koca adımlarla ilerleyen rakibine yetişti ve iki dövüşçü miğferlerini giydiler. "Bahisler kapandı," dedi Luthien.

UMUMl

Garth Rogar güldü. "Zevklerinden önce, önündeki dövüşü düşünmelisin," dedi barbar ve hakemin ellerini çırpma-sıyla dövüş başladı. Başlar başlamaz barbar öne atıldı. Uzun mızrağını Luthien'in karnına doğru savurarak erken galibiyet almayı hedeflemişti.

Luthien, bu ani saldırıyı yana kaçıp düştüğü yerde yuvarlanarak savuşturdu. Ama kalçasından yaralanmıştı.

Garth Rogar, bir adım geri çekilip, zafer kazanmış gibi ellerini havaya kaldırdı. Avonese'in mendilini işaret edip, "İşte, kirlendi!" diye bağırdı.

O sırada, zevkten dört köşe olmuş Elenia, Avonese'in sert bakışlarına aldırış etmeksizin sevinç çığlıkları atıyordu.

Saldırma sırası Luthien'deydi şimdi. Kalkanıyla yerden destek alıp, çömelmiş bir durumda ilerleyerek alttan saldırıya geçti. Kılıcı Garth'ın bacaklarını yaladı geçti. Barbar tam zamanında geri kaçmışü. Barbarın saldırmasına izin verirse tepesinde duran rakibinin kendisini ezip geçeceğini biliyordu Luthien. Kılıcıyla ard arda hamleler yapmaya, Rogar da bunlardan kaçabilmek için zıplamaya başladı. Sonunda, barbar, dizini darmadağın edebilecek bir darbeyi engellemek için mızrağını aşağı saplamaya mecbur kaldı. Luthien vahşice yukarı davrandı ve kılıcını kullanamamasına rağmen, kalkanını şiddetle savurarak barbarın göğsüne ve suratına indirdi.

Garth Rogar geriye doğru tökezledi; burnundan ve ağzının kenarından kan gelmeye başlamıştı ama gülümsüyordu. "İyi iş!" diye kutladı Luthien'i.

Luthien teşekkürler der gibi eğilince de bağırarak tekrar saldırıya geçti.

Ama Luthien hazırlıklıydı. Kılıcı şimşek gibi ileri fırlayıp, gelen mızrağı savurdu ata. Kurnaz Bedwyr, havada genişçe savurduğu kılıcın arkasından yuvarlanarak geldi ve kalkanıyla Garth Rogar'ın güçlü göğsüne yeni bir darbe indirdi. Barbar

KILICI

da buna hemen karşılık verdi. Serbest koluyla genç savaşçıyı sararak, Luthien'in uyluğuna dizini geçirdi. Luthien tökezledi. Rakibinin dizine kılıcını aniden indirebilecek kadar hızb ve akıllı olmasaydı işi bitmişti.

İki dövüşçü tekrar gardlarını alıp saldırıya geçtiler. Gurur ve rekabet hırsıyla dövüşüyorlardı. Kılıç ve mızrak buluşup ayrıldı; Luthien'in kalkan darbelerini Rogar'ın yumruğu karşıladı.

Gahris, oğlu ve Garth Rogar'ın böylesine iyi dövüştüklerini daha önce hiç görmemişti. Gururla gülümsüyordu çünkü Wilmon'la Aubrey de dövüşü ilgiyle izliyor, zekice planlanmış her saldırıda ve saldırıyı kesen her son dakika hamlesinde çığlıklar atıyorlardı. Ama adamların çığlıkları, favori dövüşçüleri adına sevinen Avonese ve Elenia'nınkilerin yanında hiç sayılırdı. Kadınlar dövüş teknikleri konusunda kavalyeleri kadar bilgili olmadıklarından, her seferinde, dövüşçülerden birinin diğeri üzerinde büyük avantaj sağladığını ve dövüşün sona erdiğini zannediyorlardı.

Ama iki dövüşçü eşit güçteydiler ve çok iyi bir eğitim almışlardı. Her koşula uygun savunma teknikleri geliştirmişlerdi ve her seferinde eşitliği sağlıyorlardı.

Garth Rogar mızrağını çekerek tekrar saldırdı. Luthien'in kılıcı mızrağı tam yakalayacaktı ki barbar aniden mızrağını kaldırdı ve Luthien'in kılıcını durdurup mızrakla beraber yükseltti. Sonra da ayağıyla öyle bir tekme savurdu ki Luthien midesine aldığı darbeyle nefessiz kalıp, iki büklüm oldu. Luthien'in kalkanı, genç dövüşçünün başını hedef alan ucu kör mızrakla son anda buluştu buluşmasına ama Luthien bu sefer de poposuna bir tekme yiyip yere yuvarlandı.

"Harika!" diye bağırdı Elenia. Gahris, Avonese'in Ele-nia'ya fırlattığı bakışı ancak bu sevinç çığlığından sonra fark

etti ve o an işlerin karışacağını anladı.

Eline geçirdiği avantajın farkında olan Garth Rogar kük-reyerek hücuma geçti.

Luthien eğildi ve kılıcıyla barbarın elinde bir yara açü. Kalkanı da o sırada kendisine doğru gelen mızrağı yakalayıp havaya fırlatmışa, Garth Rogar'ın parmakları zırhlı eldiven sayesinde sağlam kalmıştı ama yine de elini tutup acıyla bağırarak geri çekildi barbar.

Bastırma sırası Luthien'deydi şimdi. Kalkanı önünde tutup, Garth'a mızrağı kullanma şansı vermeyerek saldırdı. Luthien'in kılıcı yandan geldi ve barbarın deri omuz askısından içeri girdi. Garth Rogar bir an acıyla irkildi

ama kendini toparladı ve Luthien kılıcı çıkarıp tekrar saldırdığında, kendisine doğru gelmekte olan çeliği yumruk yaptığı zırhlı eldivenli eliyle durdurdu.
Luthien ileri atılınca, tam tahmin ettiği gibi, Garth alttan bir tekme savurmaya kalktı. Genç Bedwyr aniden durup geri kaçtı ve Garth dengesini kaybedip öne sendeledi. Bunun üzerine Luthien tekrar hücuma geçip üstüne düşmekte olan barbarın midesine tekmeyi indiriverdi.
"Uçur onu!" diye bağıran Avonese'in isteğini tam anlamıyla yerine getirdi Luthien. Uçup öyle bir tekme ata ki Rogar havada geriye yarım bir takla atü ve sırtüstü yere devrildi.
iki adam da bir saniye sonra silahları tekrar ellerinde, a-yaktaydılar. Birbirlerine saygıyla bakıyorlardı. Yorgun ve yara bere içindeydiler ve her ikisi de ertesi gün ağrılar içerisinde kıvranacaklarını biliyorlardı ama bu, hayadarındaki en iyi dövüştü ve acı umurlarında bile değildi.
Gahris'in yanından geçip diğer tarafa ulaşan öfkeli bakışlar bu defa Elenia'ya aitti. Garth Rogar'a, "Mahvet onu!" diye

öyle bir bağırdı ki Luthien ve Garth Rogar'ınkiler de dahil olmak üzere bütün bakışlar bir anda ona çevrildi.
"Öyle görünüyor ki tam bir dost kazanmışsın," dedi Luthien.
Garth Rogar kahkahalara boğuldu. Ama sonra durup, "Öyleyse onu hayal kırıklığına uğratmayalım," diyerek aniden saldırıya geçti. Mızrağı ucundan tutmuş, kamçı gibi savuruyor, mızrağın kabn tarafı Luthien'in kalkanına her inişte gümbürdüyordu. Luthien kılıcını doğrultup saldırıya geçti ama hedef menzilden çıkmışa. O anda mızrak tekrar geldi ve Luthien'in kalkanının yanından geçti. Luthien yana çekilme-seydi, mızrak miğferden içeri girip, gözünü çıkaracakü. Ama mızrak tekrar havalandı ve kalın ucu önce kalkana sonra da Luthien'in sırüna indi.
Canı çok yanmışa ama umursamadı Luthien. Çünkü hemen tekrar hücuma geçmezse, güçlü barbarın elinde ufalanacağını biliyordu. Mızrağın tekrar kalküğını görünce koşarak alandan geçip, Garth'ın koltukalüna girdi. Zıplayıp, dev adamın koltukalüna kalkanıyla vurarak mızrağı devin elinden düşürdü. Garth Rogar, Luthien'in o sırada havaya kaldırdığı kılıcı eliyle yakalayarak durdurdu ama bu sefer de ayakları birbirine dolanmışa; kendiliğinden yere devriliverdi.
"Gebert onu! Gebert onu!" diye bağırdı Avonese.
"Ayağa kalk salak, kalk dövüş!" diye haykırdı Elenia.

Garth Rogar ayağa fırladığı sırada Luthien saldırı planını hazırlamaktaydı. Rogar'ın yerdeki mızrağa yöneleceğini düşünmüştü - rakibinin mızrağı yerden almasına izin verecekti - ama barbar kanında vahşilik akan Garth doğrudan saldırmayı tercih etti. Şaşırmış olan Luthien kalkanım kaldırdı ama Huegoth'un indirdiği o muazzam yumruğun etkisiyle bütün kolunu saran bir uyuşma hissetti.

Bir adım gerilerken, kalkanı tutan kayışlarından birinin darbenin etkisiyle koptuğunu ve kalkanın arük gerektiği gibi durmadığını şaşkınlıkla izledi Luthien. Bir mızrak darbesinden çok daha fazla acı vereceği kesin ikinci yumruğu yana çekilerek, bir üçüncüsünü de arkaya doğru kıvrılarak savuştururken kayışı kopmuş kalkanı rakibine doğru savuruyor, Rogar'ı kendinden uzak tutmaya çalışıyordu.

Garth Rogar metal kalkanı savurdu atü. Luthien'in kılıç hamlesinden kaçmak için bir an yavaşlayıp yana çekildi ama sonra üstüne hücum etti. İkinci kılıç hamlesini savuşturmak için yana, Luthien'in sol tarafına doğru çekildiği sırada ise Luthien'in boş olan eli hazır bekliyordu. Barbarın çoktan kırılmış olan burnuna yumruğunu indiriverdi Luthien.

Garth Rogar gülümsemeye çalıştı fakat darbenin etkisiyle öyle sersemlemişti ki kendine gelebilmek için silkinmek zorunda kaldı.

Luthien nazikçe, "Teslim oluyor musun?" diye sorarken Elenia'nın acı dolu haykırışı, Avonese'in de zafer çığlıkları duyuldu.

Tahmin edileceği gibi Garth Rogar tekrar saldırıya geçti. Luthien kılıcını son anda çekip barbarın suratının ortasını hedef alacak şekilde yukarı savurdu. Garth geri kaçtı, ancak dengesini sağlamaya çalıştığı sırada, küçük bir boğayı bile devirebilecek bir sağ sol kroşe kombinasyonuyla karşılaştı. Luthien kılıcı sol eline alıp, Garth'ın boynuna doğru savurdu. Vahşi Garth kılıcı ucundan yakalayıp bir kenara fırlatırken Luthien'in koluna yapıştı.

"Kopar kolunu!" diye haykırdı Elenia. Gahris'in öbür yanında oturan Avonese ise eğilip Elenia'ya doğru tısladı.

Kendinden daha büyük ve daha güçlü adamın pençesindeki Luthien'in kol kasları eziliyordu. Büyülenmişçesine dö-

vüşü izleyen hanımların iç çekişleri karşısında Wilmon'un kaşları çatıldı. Aubrey'inkiler de.
Luthien dayanmaya çabşıyordu ama dev adamın gücü karşısında çok geçmeden tükeneceğini biliyordu. Tüm gücünü toplayıp Garth Rogar'ı itti ve aniden geri çekilerek bir elini devden kurtardı ama Garth, Luthien'in kılıç kullandığı eline sıkı sıkıya yapışmıştı. Karşılıklı yumruklaşmaya başladılar; Garth yumruklarını savururken eğilip Luthien'i bacaklarının arasından yakaladı. Luthien bir dakika sonra çaresiz bir şekilde havaya kalkmıştı. Garth onu öyle bir şekilde tutuyordu ki yumruk atüğı anda dengesini sağlayamayıp devrilecekti - üstelik bir eli de hala barbarın güçlü pençesindeydi.
Bunun üzerine, Luthien barbarın alnının ortasına bir kafa attı. Sersemleyen barbar, Luthien'i on ayak ileri savurdu. Kendini toparlamaya çalışıyordu ama dünya etrafında durmadan dönüyordu, hiç durmayacak gibiydi.
Luthien yerden kalkıp, dikkatle yaklaştı ve barbara vurabileceği bir fırsat kollamaya başladı. En ufacık bir dikkatsizlikte güçlü rakibinden yiyeceği bir yumrukla yere yapışacağını biliyordu.
Yavaşça yaklaşırken kılıcını sallayarak, sersemlemiş barbarın dikkatini kılıca çekmeye çalışa. Kılıç aldatmacaydı - Garth Rogar da bunu çok iyi biliyordu, ama sağdan gelen darbe de öyleydi. Luthien sıçrayıp geri çekildi ve yere düşerken bacaklarıyla Garth Rogar'ın iki dizine birden tekmeyi basü. Barbar yeri göğü inleten bir narayla sırt üstü yere devrildi.
Luthien bir kedi gibi çabucak ayağa fırladı ama Garth'ın aynı şeyi yapacak hali kalmamıştı. Luthien ayağını yerde yatan güçlü adamın göğsünün üstüne başarırken, kılıcını da Garth Rogar'ın şaşı bakan gözleriyle burnunun arasına dayadı.

Elenia ve Avonese'in çığlıkları hemen hemen aynıydı ama tabi ki ikisinin yüzündeki ifade birbirinden çok farklıydı.

Gahris, Aubrey'in yüzündeki memnuniyet hatta hayranlık ifadesinden çok mutluydu, fakat Avonese'in, tekrar eğilip, o sırada somurtmakta olan Elenia'ya fırlattığı şeytani bakışı fark edince kontun gülümsemesi kayboldu.
"Baş parmağınızı aşağı çevirip, işaret edin, Kont Bedwyr," diye mırıldandı Avonese.
Gahris'in nefesi kesildi bir an. Parmağın aşağı çevrilmesi yenilen rakibin öldürülmesi demekti. Adalardaki tarz bu değildi: Dövüşler sadece spor ve eğitim amacıyla yapılırdı burada!
Elenia bir çığlık attı ama şeytan Avonese'i hiç etkilemedi bu çığlık.
Çıldıran Elenia'dan bakışlarını ayırmadan, "Parmak aşağı," diye yineledi. Elenia'nın barbarla ilgili planlarını çok iyi biliyordu Avonese ve genç rakibesinin tüm hevesini kursağında bırakmak harika bir duyguydu.
"Oğlunuz benim için dövüştü; benim emanetimi, mendilimi taşıyor. Dolayısıyla kararı vermeye ben yetkiliyim."
Sadece bir, "Ama. . . " çıkabildi Gahris'in ağzından çünkü Aubrey gelip elini kontun omzuna koymuştu.
Şeytan kadını mutsuz etmeye cesaret edemeyen vikont "Tarihten gelen geleneklere göre bu onun hakkı," diye ısrar etti.
"Garth Rogar kahramanca dövüştü," diye itiraz etti Gah-
rıs.
Gahris'in tarçın gözlerinin tam içine bakarak sözcüklerin üstüne basa basa, "Parmak aşağı," dedi Avonese.
Gahris kadının arkasındaki vikonta baktı ve onun da o-nayladığım gördü. O anda, yaptıklarının sonuçlarını anlamıştı.

Avonese doğru söylüyordu. Luthien olacakların farkında olmadan onun için dövüşmeyi kabul etmişti ve eski geleneklere göre, yenilen kişi hakkındaki karar ona aitti. Karşı çıkması durumunda, Montfort'tan büyük sorun geleceğini biliyordu Gahris. Hatta, koca bir filo gelip adayı istila eder, kontun e-lindeki her şeyi alırdı. Morkney kendisine sorun çıkaran kontları devirmek için zaten fırsat kolluyordu.
Gahris Avonese'i yavaşça kenara itip arenaya, ayağı hala Garth Rogar'ın üstünde durmuş, dövüşün bittiğini gösteren işaretle birlikte hak ettikleri alkışı bekleyen Luthien'e baktı. Babasının elini uzatıp baş parmağını aşağı çevirişini büyük bir şaşkınlıkla izledi Luthien.
Allak bullak olmuş Luthien, uzun süre, olduğu yerde öylece kalakaldı. Avonese'in, "İşi bitir!" çığlıklarını duyacak halde değildi. Yerdeki

arkadaşına baktı; neden öldürmesi gerekiyordu ki?
Sabrı taşan Aubrey, "Kont Gahris," diye üsteledi.
Gahris arena görevlisini çağırdı ama adam da en az Luthien kadar şaşkındı.
"Haydi!" diye atıldı şeytan Avonese. "Aubrey?"
Vikont, elinde o garip arbalet bulunan muhafızına doğru parmaklarını şaklattı.
Bu sırada Luthien, Garth'ın üstünden inmiş, arkadaşını yerden kaldırmak için elini uzatmıştı. Garth uzanıp dostunun elini yakaladı, tam ayağa kalkıyordu ki bir arbaletten gelen klik sesi duyuldu. Ani bir harekede sarsılan barbar Luthien'in eline sıkıca yapıştı.
Luthien ilk anda ne olduğunu anlayamadı. Sonra, Garth Rogar'ın eli gevşedi. Gururlu barbar yavaşça yere devrilirken zamanın akışı neredeyse durmuş gibiydi.

3
hoşçakal, kardeşim

Luthien, Garth Rogar'ın derin sessizliği karşısında irkildi. Lepiska-saçlı barbarın yara bere içindeki yüzünde donan şaşkın ifadeye baktı. Barbarın yüzündeki ifade, ölümün karşısında, belki de kendi ölümünden dolayı duyduğu şaşkınlığı gösteriyordu.

Luthien kılıcını fırlatıp attı ve yerde yatan adamın yanında diz çökerken haykırdı. "Defol git, Ölüm! Defol git buradan çünkü sen buraya ait değilsin. Git, bu zalim dünyada ayakta kalma gücü olmayan yaşlı bir adam veya bir bebek bul, ama bu adamı, benden daha genç olan bu çocuğu bırak." Sonra, Garth Rogar'ın elini avucuna alıp, diğer eliyle başının altından tuttu. Sıcaklığın Rogar'ın vücudunu terk edişini hissedebiliyordu, dövüşürken ter içinde kalan barbarın teri kurumaktaydı. Luthien daha çok şey söylemek, haykırmak istedi ama dili tutulup kalmıştı. Ölüm'e ne diyebilirdi ki,

kendisini dinlemeye teşebbüs bile etmeyecek, ruhların o en duygusuz, umursamaz olanına ne diyebilirdi ki? Rogar'ın o genç ve güçlü bedeni soğurken sözcüklerin ne yararı olacaka?
Şaşkınlık ve giderek taşan bir öfkeyle karışık, çaresizce balkona baktı. Fakat, Gahris de, Aubrey'le yanındakiler de çoktan ayrılmışlardı; tribündeki Ethan da. Luthien gözleriyle etrafı taradı. Seyircilerin çoğu da gitmişti, ama kalanlar şaşkın şaşkın fısıldaşarak yerde kanlar içinde yatan adamı ve onu kucaklayan Bedwyr'in oğlunu gösteriyorlardı.
Luthien tekrar Garth Rogar'a döndü. Adamın sırtından girip, vücudunun yan tarafından, kaburgalarının arasından çıkmış olan oku gördü ve oka uzandı, sanki oku çıkarınca Garth Rogar'ı tekrar hayata döndürebilecekmiş gibi. Metal oka dokunmak istedi ama yapamadı.
Bir çığlık sesiyle dönüp baktığında, Katerin başta olmak üzere diğer dövüşçülerin tünelden çıkıp hızla geldiklerini gördü. Katerin adamın önünde diz çöktü ve hemen uzanıp adamın açık kalan gözlerini usulca kapattı. Acı dolu bakışları Luthien'le buluştuğundaysa başını iki yana salladı.
Luthien haykırarak ayağa fırladı, yüreğinden kopan bir çığlıktı bu. Vahşice etrafına bakındı, yumruklarını sıkıyordu.

Birden öfkesini çıkaracağı şeyi buldu. Cebinden Avonese'in mendilini çıkarıp yere fırlattı ve üstünde tepinmeye başladı.
"Arkadaşım, can dostum Garth Rogar'ın ölüsünün üstüne yemin ederim ki ben Luthien Bedwyr-"
"Yeter," diye durdu Katerin. Yerden kalkmış, koluna girmişti. Şaşkın gözlerle Katerin'e baktı Luthien; bu kadar acı dolu bir anda nasıl oluyor da kendisini durdurmaya kalkıyordu, inanamıyordu.
"Yeter arak, Luthien," dedi yumuşak bir sesle Katerin, çok sakindi. "Garth Rogar tarihi ve kutsal dövüş kurallarımıza uygun bir şekilde, şerefli bir savaşçı gibi öldü. Onun anısına saygısızlık etme."
Luthien dehşet içinde Katerin'den uzaklaştı. Arkadaşlarına, son birkaç yıldır yan yana dövüştüğü savaşçılara baktı ama hiç bir destek bulamadı. Sanki bir grup yabancının arasındaydı.
Koşmaya başladı, arenanın sonundaki tüneli geçip limanın yanındaki açık alana çıkü ve oradan da kuzeydeki sahile koştu.
"Ne şanssız bir olay," diye başladı Gahris, çok sıradan bir şey olmuş gibi davranmaya çalışarak.

"Bu bir cinayet," diye düzeltti Ethan. Gahris kaygıyla etra
fına bakındı. Aubrey'in tepegöz muhafızlarından biri gizlice
onları dinliyor olabilirdi. ,.
"Çok ağır sözler," diye fısıldadı.
Ethan, "Ağır sözlerde çoğunlukla gerçek vardır," dedi haşin ve yüksek bir ses tonuyla.
"Tek bir kelime daha duymak istemiyorum," diye emretti Gahris. Ethan onu aşağılayan bakışlarla süzerken bile hala etrafı kolaçan ediyordu. "Tek bir kelime bile, anlıyor musun!"

KILICI
Ethan homurdanarak ve alaylı bir bakışla adama, bu kadar ödlek olabilen bu yabancıya baktı. Gahris'in kritik konumunu ve adanın politik durumunu çok iyi anlıyordu. Gahris, Aubrey'e veya yamndakilerden herhangi birine ters davranacak olursa Montfort Dükü kesinlikle karşılık verecekti - muhtemelen bir filo savaş gemisiyle. Ama bu Ethan'm umurunda bile değildi, ve babasını kesinlikle onaylamıyordu. Genç ve gururlu Bedwyr için bazı şeyler savaşmaya ve uğrunda ölmeye değerdi.
"Peki, ya Leydi Avonese?" diye sordu. İmalı bir ses tonuyla, "Leydi," sözcüğünün üstüne basarak söylemişti bunu.
Gahris iç geçirdi. O anda oğluna o kadar küçük, o kadar aciz görünüyordu ki. "Aubrey onu burada bırakacağını ima edip duruyor," diye boyun eğdi. "Onun burada kalması Bedwydrin için çok iyi olurmuş."
"Gahris'in yeni eşi," diye dalga geçti Ethan. "Morkney'in Bedwyr'in evindeki yeni casusu." Gahris yanıt vermedi.
Nefretle, "Nasıl bir kadın bu, bu kadar çabuk eş değiştirebiliyor?" diye bağırdı Ethan. "Ben şimdi ona anne mi diyeceğim?"
Bir öfke dalgası Gahris'i kapladı ve kontrolünü toplamaya fırsat bulamadan, eli havaya kalkmış, küstah Ethan'm yanağına bir tokat patlatıvermişti.
Ethan karşılık vermedi, sadece kısılmış gözlerini babasına dikti.
Gahris işlerin bu kadar büyümesini istememişti ama ortada kendini ve Bedvvydrin halkını tehdit eden çok büyük bir tehlike vardı. Beyaz saçlı kont bir an için, önce o acımasız vebadan ölen karısını hatırladı, sonra da Greensparrow'dan önceki özgürlük günlerine gitti. Ama o günler geçmişte kalmıştı ve yaşlı Bedwyr'i bir anda akıp geçen bu düşüncelerden,

kendisine acımasızca bakan ve yapması gerekeni açıkça gösteren o bir çift göz çekti aldı.
Luthien üstünde durduğu sarp bayırdan koyun sol tarafına, Dun Varna'nın sönen son ışıklarına baktı. Bugün olanlara, Garth Rogar'ın, dostunun öldüğüne hala inanamıyordu. Kral Greensparrow'un baskısı altındaki hayatın buruk tadıyla ilk kez karşılaşıyordu ve arena dışındaki her şeyden habersiz Luthien ne düşüneceğini bilmiyordu.
Ethan'ın hep öfke dolu olmasının bununla bir ilgisi var mı acaba, diye düşündü. Ethan'ın Gahris'e çok saygı duymadığını biliyordu-ki bu, babasını hep cesur ve asil bir savaşçı olarak gören genç Bedwyr'in anlayamadığı bir şeydi-ama bunu hep Ethan'ın karakterine yormuştu. Luthien için Gahris ulaşılamaz bir insandı; halkının sevdiği saygıdeğer Bedwydrin Kontu'ydu o. Luthien eski dövüş geleneklerini bilmiyordu, ancak, bildiği bir şey vardı ki o da Gahris'in olanlara sadece seyirci kaldığıydı. Garth Rogar ölüydü ve kanı kesinlikle Gahris Bedwyr'in ellerine bulaşmıştı.
Ama neden? Luthien anlam veremiyordu. Ne amaçla? Tüm çılgınca olasılıkları düşündü-belki de Huegoth barbarlarının Bedwydrin'e saldıracakları haberi gelmişti ve Garth Rogar'ın da casusluk yaptığı anlaşılmıştı. Belki Gahris, Garth Rogar'ın kendine suikast yapacağı haberini almıştı.
Luthien kafasını sallayarak bu saçma düşüncelerden sıyrıldı. Garth Rogar'ı yıllardır tanıyordu. Asil dövüşçü tabi ki bir casus ya da suikastçı değildi. Öyleyse neden?
"Kasabada bir çok kişi seni merak ediyor," dedi arkasından gelen ses. Luthien dönüp bakmadı çünkü sesin sahibinin

KILICI
Katerin olduğunu anlamıştı. "Eminim baban da."
Luthien sessizliğini koruyarak limanın sakin sularından karşıya, karanlığa gömülmekte olan kasabaya bakmaya devam etti. Katerin arkasından yaklaşıp, arenada yaptığı gibi eline avucuna aldığında bile kıpırdamadı.
"Şimdi benimle gelir misin?"
"Öfke ayıp bir şey değil," diye kükredi Luthien. Katerin'in yüzüne bakmak için arkasına döndü ama giderek kararan havada güçlükle görebiliyordu onu.
Uzun bir sessizlikten sonra Katerin cevap verdi.

"Hayır, elbette değil. Ama bunu açıkça, arenanın tam ortasında, kendisini Montfort Dükü'nün hem dostu hem de akrabası olarak tanıtan birinin önünde yapman çok aptalca. A-dama bir anlık öfke uğruna seni öldürmesi ve babanın da a-yağını kaydırması için fırsat mı verecektin?"
Luthien geri çekildi. Hala öfkeyle bakan ifadesine rağmen, kadım çok da haksız bulmadığı görülüyordu.
"Öyleyse seninle burada yalnızken, ben de şimdi sana rahatça ant içebilirim. Ölmüş annemin mezarı üzerine yemin ederim ki Garth Rogar'ı öldürene bunu ödeteceğim. Ne pahasına olursa olsun; bana, babama veya Bedwydrin'e mal o-lacak olsa bile."
Katerin duyduklarına inanamıyordu. Ancak bu onurlu sözleri için adama kızamıyordu da. O da çaresiz bir öfkeyle yanıyor, yaşamında ilk kez elinin kolunun bağlı olduğunu hissediyordu. Engin Avon Denizi'ndeki Hale'de doğup büyümüştü. Hayatı, felaketlerin kıyısında, azgın dalgalar ve balinalarla mücadele eden balıkçı teknelerinde, tehlike içinde geçmişti. Ama Hale çok fazla ziyaretçisi olmayan, kendi başına ayakta durmaya çalışan kapalı bir yerdi. Bedwydrin, Eriador veya Eriador'un yukarısındaki Avon'dan gelen ha-

herler ne olursa olsun Hale olanların bilincinde değildi ve bu bilinçsizlik içinde gururlu Hale halkı hep özgürdü.
Ama şimdi ülkedeki durumun bilincine varmıştı Katerin ve ağzındaki tat Luthien'inkinden çok da farklı değildi. Luthien'i tutup kendine çevirdi ve genç adama sokulup, o Ağustos gecesinin dondurucu rüzgarlarına vücutlarının sıcaklığını siper aldı.
Şafak vakti, kara yelkenli gemi sabah rüzgarlarıyla yelken açmış, gururla Montfort ve Avon bayraklarını dalgalandım dalgalandıra, pruvası da denizin sularını berrak gökyüzüne fışkırtarak Dun Varna limanından ayrıldı.
Katerin kışlasına dönmüştü ama Luthien hala ağaçlı bayırda durmuş, uzaklara bakıyordu. Yelkenler gözden kaybolurken, intikam yeminini tutmak için çok uzun bir yol alması gerektiğinin farkına vardı. Ama iyi bir

hafızası olan genç bir adamdı o ve bayırda durmuş geminin gidişini izlerken Garth Rogar'ı unutmayacağına bir kez daha ant içti.
Dun Varna'ya uzun süre dönmese çok memnun olacaka; babasıyla karşılaşmayı hiç mi hiç istemiyordu. Çünkü, nasıl bir açıklama duyacağını bilmiyordu. Ama acıkmış ve üşü-müştü. İlgi görebileceği en yakın kasaba da yürüyerek bir günlük uzaklıktaydı.
Gönülsüzce Bedwyr Malikanesi'nin kapısına doğru yürürken iki tepegöz karşısına dikildi. "Babanız sizi görmek istiyor," dedi biri boğuk bir sesle. Luthien aldırmadan yoluna devam etti ama tepegözler kargılarını önünde çapraz yapıp yolunu kestiler. Elini hemen beline attı Luthien fakat silahı yoktu ki.
Tepegözlerden biri, "Babanız sizi görmek istiyor," diye tekrarladı ve Luthien'i kolundan sıkıca yakaladı. "Sizi getir-

memizi, gerekirse zor kullanmamızı söyledi."
Luthien hışımla geri çekilirken gözlerini canavara dikti. Tepegözün suratının ortasına bir yumruk patlatmayı veya iki tepegözü de hızla iterek aralarından geçmeyi düşündü bir an ama babasının odasına ayaklarından sürüklenerek girmek düşüncesi pek de hoş değildi.
Kısa bir süre sonra, Gahris'in aileden kalma diğer değerli şeylerle beraber kitaplarını da (ki Bedwydrin adasındaki az sayıdaki kitaptan bazılarıydı bunlar) sakladığı çalışma odasında, babasının karşısındaydı. Yaşlı Bedwyr eğilmiş, o kadar da soğuk bir gün olmamasına rağmen, sanki dondurucu bir soğuk kemiklerine işlemişçesine, zaten deli gibi yanmakta o-lan ateşi beslemekteydi. Şöminenin üstündeki duvarda aileden kalma en değerli parça asılıydı; metal kısmı pırıl pırıl parlayan, yukarı bakan kenarlarıyla kanatlanıp şaha kalkmış yenilmez bir ejderha şekli verilmiş altın kabzası mücevherlerle süslü aile kılıcı. Asırlar önce İron Cross'un cüceleri tarafından ustalıkla yapılmıştı bu silah. Kılıcın dövülmüş metali kendi etrafında bin kez sıkıca sarılmıştı; kılıç sadece kullanıldıkça bilensin diye. Hem çevikliğinden dolayı, hem de alü yüzyıl önceki şiddetli savaşta bir çok tepegözün gözünü çıkardığı için Blind-Strikeı1 denilmişti adına.
Alçak sesle ve sakin bir tavırla, "Nerelerdesin?" diye sordu Gahris. Ellerindeki külleri çırpıp ayağa kalktı ama dönüp oğluna bakmadı.
Babası gibi sakin olmaya çalışarak, "Biraz uzaklaşmaya ihtiyacım vardı," diye yanıtladı Luthien.

1 Yazar Blind sözcüğünü iki anlamıyla birlikte kullanıyor. 'Kör1 ve 'Gözü bir şey görmeyen, Çılgın, Aklını kaybetmiş.' Strike ise vurmak, ani hücum yapmak, ani ve sert darbe indirmek anlamına gelir. Striker: Vurma eylemini gerçekleştiren, ani ve sert darbe indiren, hücuma geçen, (çn)

"Öfkeni yatıştırmak için mi?"
Luthien cevap vermedi, sadece iç geçirdi.
Gahris dönüp ona bakarak, "En doğrusu bu, oğlum," dedi. "Öfke sabırsız davranışlara sebep olur-ki bu da çoğunlukla en feci sonuçları doğurur."
Öyle sakin, öyle mantıklı görünüyordu ki, Luthien derinden sarsıldı. Arkadaşı ölmüştü! Farkında olmadan yumruklarını sıkıp bir adım ileri fırladı. "Nasıl yapabildin. . . Öldürmek. . . Sen kim, ne. . . " Sözcükler karman çorman çıktı ağzından. Hisleri öyle derin, öyle sıcaktı ki dile getiremiyordu.
Bu sözler karşısında saçları ağarmış Gahris bir kumru gibi boynunu büküp ellerini kaldırarak, "Ne yapmamı bekliyordun?" diye sordu; sanki bu cevap her şeyi açıklıyormuş gibi.
Luthien ellerini çaresizce iki yana açü. "Garth Rogar böyle bir sonu hak etmedi!" diye bağırdı. "Vikont Aubrey'e de arkadaşlarına da lanet olsun."
"Sakin ol, oğlum," diye bir kaç kez yineledi Gahris. "Bu öyle bir dünya ki her zaman adil ve dürüst değil, ama-"
"Bu bir mazeret değil," diye yanıtladı Luthien, gıcırdayan dişlerinin arasından.
Gahris duygusuz bir ses tonuyla, "Savaşta olsak bile mi?" diye sordu.
Öfkeden nefesi kesildi Luthien'in.
"Kana bulanmış tarlaları unut," dedi Gahris. "Düşman kanıyla parlayan mızrakları da, dört nala giden adarı da. Tüm bunlar senin şu parlak gözlerine hiç yansımayan ve hiç yansımayacak olan bir dehşet demek aslında. Benden o parıltıyı çaldılar, görüyorsun," diye açıklarken tarçın rengi gözlerini işaret etti. Gerçekten de bu Ağustos sabahında o gözlerde hiçbir parıltı yoktu.
"Bruce MacDonald'ın gözleri de böyle bozulmuş muy-

du?" dedi alaycı bir tavırla Luthien. Eriador'un büyük kahramanından bahsediyordu.
Gahris üzgün bir sesle, "Savaş hikayeleri hep kahramanlık doludur," diye yanıtladı. "Ama bunlar ancak savaşın dehşeti hafızalardan silindikten sonra anlatılır. Bruce MacDonald'ın ruhunda açılan yaraları kim bilebilir ki? Bugün hayatta olup da onun gözlerine bakan var mı?"
Luthien bu sözlerdeki saçmalığı düşündü; Bruce Mac-Donald üç yüzyıl önce ölmüştü. Fakat sonra babasının anlatmak istediği şeyi fark etti. Yaşlı Bedwyr tüm ciddiyetiyle konuşmayı sürdürdü.
"Adarın dört nala koşusunu duydum, kılıcımın - dönüp duvardaki muhteşem kılıca bakû - kana bulandığını gördüm. Başkalarından hikayeler, benim içinde yer aldığım kahramanlık hikayelerini dinledim, ve şimdi gururumu bir kenara itip sana tüm dürüstlüğümle diyebilirim ki, tüm bunlar aslında kahramanlıktan çok dehşet, zaferden çok pişmanbk içeriyordu. Böyle bir felaketi Bedwydrin'e ben nasıl getirebilirim?"
Luthien'in bu seferki iç çekişinde savunmadan çok geri çekilme vardı.
"Bu nefesle birlikte gururunu da bırak gitsin," diye nasihat etti Gahris. "Gurur, duyguların en tehlikeli, en ölümcül olanıdır. Arkadaşın için yas tut fakat olması gerekenin bu olduğunu da kabul et. Ethan'ın yolundan gitme - " Birden susmuştu. Belli ki son söylediği bu sözü tekrar gözden geçiriyordu. Ama, genç Bedwyr için bir kahraman olan ağabeyinin adının anılması Luthien'in dikkatini çoktan çekmişti bile.
"Ethan'a ne olmuş?" diye sordu. "Onun tüm bunlarla ne ilgisi var? Ben yokken ne yaptı?"
Gahris tekrar boynunu büktü, elini kolunu sallayarak oğ-

lunu yaüşürmaya çalıştı. "Ethan iyi," dedi. "Ben sadece onun öfkesinden, aptalca gururundan bahsediyordum. Benim tek istediğim senin sağduyunu kullanıp öfkeni yatıştırman. Dövüşten sonra Bedwyr Malikanesi'nden uzaklaşmakla iyi yaptın. Buna saygı duydum. Montfort Dükü bize Carlisledekin-den bile daha uzun süre hüküm sürme şansı verdi ve bu durumu korumak en iyisi."
"Ethan ne yaptı?" diye üsteledi Luthien. İkna olmamıştı.
"Protesto etmekten-hem de yüksek sesle-başka bir şey yapmadı!"

"Ve bu seni rahatsız ediyor?"
Gahris homurdanarak ateşe çevirdi yüzünü. "O benim büyük oğlum. Bedwydrin'in benden sonraki kontu. Ama bu, halka neler getirecek?" Babası artık onunla değil, kendi kendisiyle konuşuyor gibiydi. Sanki bir şeyleri kanıtlamaya çalışıyordu.
"Bence sorundan başka bir şey değil," diye devam etti yaşlı adam. O anda Luthien'e öyle yaşlı göründü ki. "Ethan, Bedwydrin Malikanesi ve tüm ada için sorun olacak." Birden durup Luthien'e döndü Gahris. Parmağını Luthien'e doğru çevirdi ve, "Senin için de!" diye öyle bir bağırdı ki şaşıran Luthien bir adım geriledi. "İnatçı Ethan asla haddini bilmeyecek," diye devam etti Gahris. Sonra homurdanarak tekrar ateşe çevirdi bakışlarını. "Kont olur olmaz mutlaka kendi ö-lümünü hazırlayacak, Bedwydrin Malikanesi'ni mahvedecek ve kem gözleri Bedwydrin'e çekecek. Ah, gururlu bir adam ne kadar da salakür! Asla! Asla! Asla!"
Bir yandan konuşuyor, bir yandan da yumruğuyla havayı döverek sakinleşmeye çalışıyordu. Luthien'in ilk dürtüsü yanına gidip onu yatıştırmak oldu. Fakat bir şey Luthien'i durdurdu. Ve sessizce odayı terk etti Luthien. Tüm yaşamı bo-

yunca babasını sevmiş, saygı duymuştu ama şimdi adamın sözleri kulaklarında uğulduyordu - saplanan okun sesini ve zavallı Garth Rogar'ın son nefesini hala duyan kulaklarında.

4
düşman kanına bulanmış
Bir kralın annesiyle babası hiç karşılaşmamış olsaydı kim bilir neler olurdu? Ya bir kahraman, gençliğinin baharında burnunun dibinden aülan bir kaza okuna kurban gitseydi? Bazen en ufacık bir tesadüf tüm bir ulusun tarihinin değişmesine neden olabilir, tıpkı o Ağustos gecesinde olduğu gibi.

Luthien, Bedwyr Malikanesi'nden çıkmış, ahırların bulunduğu yere doğru yürümüştü. Ethan'ı bir atı hazırlarken buldu. Atın eyeri erzakla doldurulmuştu.

Yanına gidip, soran gözlerle Ethan'a baktı. Bakışı yetmiş, soruyu sormasına gerek kalmamışa.
"Beni gönderiyorlar," diye yanıtladı Ethan.
Luthien boş gözlerle bakmaya devam etti.
"Güneye gönderiliyorum." Tiksintiyle, adeta her bir sözcüğü tükürerek konuşmaya devam etti Ethan. "Kralın askerleriyle birlikte Gascony'ye gidiyorum. Gascony'nin savaşta olduğu Duree Krallığı'na karşı Gasconlarla beraber dövüşmeye."
"Ne şerefli bir neden," dedi sözcüklerinin ne anlama geldiği tartamayacak kadar etkilenmiş Luthien.
"Çıkar gözeten bir davranış," diye homurdandı Ethan. "Kanunsuz bir kralın çıkar hesabı sadece."
"Öyleyse neden gidiyorsun?"
Ethan eyeri bağlamayı bıraka ve saf kardeşine şaşkın gözlerle bakü. Durumu anlamayan Luthien sadece omuz silkmişti.
"Çünkü Bedwydrin Kontu öyle emretti," dedi Ethan yalnızca ve tekrar eyeri bağlamaya koyuldu.
Bu da Luthien için bir anlam ifade etmemişti. Bu yüzden Luthien bir şey söylemedi. Gözünü bile kırpmadı.
Ethan devam etti. "Bu, ailemize ve Bedwydrin'e onur getirecekmiş. Gahris öyle dedi."
Luthien ağabeyini dikkatle süzdü. Başlangıçta, Gahris'in bu şerefli görev için Ethan'ı seçmesini kıskanmışü. Ethan'ın belinde sıradan bir kılıç olduğunu görünce, "Madem Bed-wydrin Malikanesi'nin şerefi uğruna dövüşeceksin, Blind-Strikefı götürmen daha anlamlı olmaz mıydı?"

KILICI

Ethan tekrar inanmaz gözlerle Luthien'e dönüp baka. "Nasıl bu kadar kör olabilirsin?" diye sordu. Luthien şaşkınlıkla gerilediğinde de durumu açıkladı.
"Gahris, Aubrey'in isteği üzerine gönderiyor beni. Beni ölüme gönderiyor."
Sözcüklerin kendisinden çok, Ethan'ın bunu sanki sıradan bir şeyden bahsediyormuş gibi söylemesi Luthien'i şoke etti. Ağabeyini omzundan yakalayıp, yüzünü hızla kendisine çevirdi ve gözlerinin içine bakmaya zorladı.

"Ondan sonra benim başa geçmemi istemiyor," dedi Ethan açıkça. Babasıyla aralarında az önce geçen konuşmayı hatırlayan Luthien, ağabeyinin çok da haksız olmadığını düşündü. Ethan konuşmaya devam etti. "Ama kurallar çok kesin. Bedwydrin Kontluğuna aday ilk kişi benim."
"Senin hakkını elinden almaya çalışmam," dedi Luthien. Hala olan biteni anlamamıştı.
"Ama Gahris buna uğraşıyor," dedi Ethan. "Öyle görünüyor ki, dik başlılık konusundaki namım Bedwydrin'in dışına taşmış."
"Öyleyse Gahris, gidip zafer kazanıp, adını temzilemen için gönderiyor seni," dedi Luthien. Fakat, bir yandan da aklına gelen bu düşünceden kendi de kuşku duyuyordu.
Ethan, "Gahris beni ölüme gönderiyor," diye yineledi kesin bir ifadeyle. "Onun için, büyük bir sorunum ben- Aubrey bile ünümü duymuş ve potansiyel Bedwydrin Kontu olmamın doğuracağı sıkıntıların farkında. Belki abartıyorum j ama Morkney'in kuzeninin Bedvvydrin'e gelmesinin tek nedeninin spor olduğunu hiç sanmıyorum."
"Yani sen şimdi Aubrey'in, o kadar yolu aşıp, Dorsal Denizi'nin dalgalarıyla boğuşarak Bedwydrin'e geliş nedeninin seni buradan uzaklaştırmak olduğunu mu söylüyorsun?"

"Daha da fazlası, benim genç kardeşim," dedi Ethan. Sesinde ilk kez yumuşaklık vardı. "Tüm hayatı boyunca Carlisle ve Montfort'un hükmü altında yaşayıp, özgürlüğün anlamını bilmeyen genç kardeşim benim."
Luthien'in kaşları çatıldı. Kafası iyice karışmıştı.
Ethan açıkladı. "Aubrey, her şeyin yolunda olup olmadığını kontrol etmek için, kuzeydeki tüm adaları, Caryth, Marvis, Bedvvydrin'i ve dönüş yolunda da Diamondgate'i1 bile dolaştı. Morkney'in ipleri elinde tutmasına yardım ediyor çünkü. Siyasi konumu olanlar 'tatil' yapmazlar. Hep çalışır, çalışmak için yaşar ve yükselmeye uğraşırlar. Bu, onların kanında var. Aubrey buraya hem benimle ilgilenmek için geldi hem de Bedwydrin'de şimdiye kadar Morkney'in varlığını hissettirecek birinin baskısı yoktu. Bunu telafi etmeye geldi." Atı hazırdı arük. Sıçrayarak eyere yerleşti.
"Yeni bir annen olacak, Luthien," diye ekledi. Ona saygılı davran ve ondan kork." Atını yürütmeye başladı, ama şaşırmış ve sinirlenmiş olan Luthien atı yularından yakalayıp durdurdu.
"Tanıdığın biri," dedi Ethan. "Dövüşürken mendilini taşıdığın kişi."

Gözleri fal taşı gibi açıldı Luthien'in. Avonese mi? Bu doğru olamazdı.
"Hayır!" diye haybrdı.
"Pazar sabahı," dedi Ethan. "Dük, Gahris'in elini kolunu bağladı. Leydi Avonese, mükemmel casus, Gahris'le evlenmek için burada kaldı. Anlayacağın gibi, Bedwydrin Kont-luğu'nufî çöküşünü hazırlayan bir tuzak bu. Gahris ya her şeye boyun eğecek ya da Morkney eline geçen fırsaü kullanıp, Greensparrovv'a Dun Varna limanını kara yelkenli gemileriyle
Diamondgate: Elmas Kapısı, Elmas Geçidi (çn)
SL

doldurmasını önerecek."
"Nasıl gidersin?" diye bağırdı Luthien. Kendisini koruduğunu düşündüğü dünya çatırdamaya başlamış, başına yıkılıyordu şimdi.
"Nasıl kalabilirim ki?" diye düzeltti Ethan sakince. "Gahris emri verdi bir kere." Sonra birden sustu ve kardeşinin yüzüne bakü. Keskin bakışlarıyla heyecanlanmış olan genç adamı yatıştırmaya çalıştı.
"Bedwydrin'in dışında olanları hiç bilmiyorsun," dedi. "Montfort sokaklarında açlıktan ölen fakir çocukların bakışlarını hiç görmedin sen. Ödemek zorunda oldukları vergiler yüzünden yoksulluktan kırılan çiftçileri de. Soyluların yanında 'hizmet etmesi' için kızı elinden alınan bir babanın çırpınışını da görmedin. Yiyecek bulamadığı için çocuğu kollarında ölen bir annenin çığlıklarını hiç duymadın."
Luthien'in eyeri tutan eli gevşedi.
"Ben dünyayı bu haliyle kabullenemem," diye devam etti Ethan. "Sadece nasıl olması gerektiğini biliyorum. O zalim kralın uşağı olan babamızmsa yerinden kalkıp bana katılacak ne gücü ne de cesareti var." Ethan, bu keskin sözlerinin Luthien'i etkilediğini, Luthien'in saf beyninin sonunda gerçekleri görmeye başladığını hissetti. Kardeşini dövüp öldürse bu kadar etkili olamazdı. Aralarındaki tüm farklara rağmen, Ethan, gerçek özgürlüğü ellerinden alan Kral Greenspar-row'dan önceki yaşamı hiç bilmeyen kardeşini biraz da acıyarak her zaman sevmişti.
"Hoşça kal, kardeşim," dedi keder içinde. "Aileden tek özleyeceğim kişi sensin. Gözünü kulağını açık tut ve her şeyden önemlisi Leydi Avonese'e dikkat et." Aünı mahmuzladı, şaşkın Luthien'i karmaşık düşüncelerle baş başa bırakarak uzaklaştı.

KILICI

Luthien o gece hiç uyumadı. Ertesi gün de dolaştı durdu. Bir tarla başında karşılaştığı Katerin'i bile dinlemedi. Ertesi gece de hiç uyumadı. Ethan'ı, Garth Rogar'ı, yeni tanıştığı Gahris'i düşündü durdu.
Babasıyla yüzleşmeyi, Ethan'ın cesur suçlamalarına karşı Gahris'in getireceği açıklamaları dinlemeyi bile düşündü. Bakalım diğer tarafın hikayesi ne olacaktı?
Ama bu saçma bir umuttu. Ethan'ın sözleri Luthien'in gözlerini açmıştı ve o gözleri bir daha kapatabileceğini hiç sanmıyordu Luthien.
Ertesi sabah Gahris'i görmeye gitti. Fakat açıklama dinlemeye değil, kendi düşüncelerini söylemeye, arenada yaşanan trajedi ve Avonese adındaki yaratığın annesi olma teşebbüsüne duyduğu öfkeyi kusmaya gelmişti. Ethan gibi konuşacağını düşününce gülümsedi. Acaba babası onu da uzaklara, savaşmaya mı gönderecekti?
Kapıyı çalmadan çalışma odasına daldı. Ama oda boştu. Gahris at binmeye gitmişti. Luthien de ahıra gidip aüna adayarak babasının peşine düşmeyi düşündü bir an, ama hemen vazgeçti. Avonese de babasıyla birlikte olabilirdi ve o kadım görmek Luthien'in dünyada isteyeceği en son şeydi. Bu yüzden odada kalıp raflarda duran kitapları incelemeye başladı. Şömineyi de yaktı. Kapılar hızla açıüp tek gözlü korumalar içeri daldığında Luthien babasının rahat koltuğuna kurulmuş, ayaklarını masaya uzatmış, kitap okuyordu.
Elindeki üç dişli çatalı1 tehlikeli bir şekilde sallayarak, "Ne yapıyorsun burada?" diye sordu tepegöz. Elindekini sallıyordu ama odanın diğer ucunda, kapıda duruyordu.
Üç ağızlı zıpkın, üç dişli mızrak; çatala benzer üç dişli bir alet veya eskiden kullanılan bir silah. ing. Trident(çn)

"Burada mı?" diye şaşkınlık ve dalgayla karışık tepegözün sorusunu yineledi Luthien. Ama sonra yüzü değişti birden. Çünkü bu muhafızı daha önce hiç görmemişti. Halbuki Gahris'in bütün korumalarını tanırdı.
"Burada!" diye kükredi canavar. "Kont ve Kontes Bed-wyr'in özel alanında ne işin var?"
"Kontes?" diye mırıldandı Luthien. Sözcük boğazında takılı kalmıştı.
"Sana bir soru sordum!" diye bağırdı tepegöz elindeki üç dişli çatalı sallayarak.

"Beş Nöbetçiler'in lavlı kraterleri adına, sen kim oluyorsun da benden hesap soruyorsun?" diye çıkıştı Luthien.
"Kontes Bedwyr'in özel muhafızı," dedi tek gözlü savaşçı vakit kaybetmeden.
"Ben Kontun oğluyum," diye kendini tanıttı Luthien.
"Kim olduğunu biliyorum, arena dövüşçüsü," dedi tepegöz, mızrağını kenara dayarken. İşte tam o sırada, tepegöz yan döndüğünde, sırtındaki arbaleti fark etti Luthien. Tepegözün kimliği ortaya çıkmıştı. Yerinden fırladı ve o sırada e-lindeki kitap masanın üstüne düştü.
"Geleceğin bildirilmedi," dedi tepegöz çekinmeksizin. "Dolayısıyla buraya ait değilsin. Ben sana soyluluk neymiş göstermeden çek git!"
Uzun çatalı tekrar eline alıp kanlı tek gözü Luthien'in üstünde kapıya yöneldi.
Omuzlarına binen ağır yükten dolayı ne yapacağını bilemeyen Luthien olduğu yerde kalakaldı. İntikam yemini etmişti ve düşmanı tam karşısında duruyordu işte. Ama ya sonra olacaklar? Bunları düşünmeliydi-hem Aubrey özellikle bu tepegözü geride ne amaçla bırakmıştı? Avonese'i bırakması haydi neyse-Luthien savaşçı olmayan bir kadına

KILICI
saldıramazdı - ama bu katil canavarı Bedwydrin'de bırakmasını anlayamıyordu genç Bedwyr. Vikont, olacakları biliyor olmalıydı halbuki. Ethan'ın, Bedwyr Kontluğu'nun çökmesi için hazırlanan tuzakla ilgili sözleri kulağında çınlıyordu ve şu anda vereceği kararın sonuçlarının tüm hayatı boyunca peşini bırakmayacağını biliyordu Luthien.
"Beni takip et," dedi tepegöz. Sırtını Luthien'e dönmüştü. Garth Rogar'ı öldüren arbaleti çok net görebiliyordu Luthien şimdi.
Kendini tutarak, sakin bir şekilde konuşmaya başladı Luthien. "Söyle bakalım, savunmasızca yerde yatan bir insanı vurmak hoşuna gitti mi?"
Tepegöz ani bir dönüş yaptı ve sivri, sarı dişini ortaya çıkaran bir gülümseme ile, Luthien'in gözlerinin içine baka baka, "İnsanları öldürmekten hep zevk almışımdır," dedi. "Şimdi gidecek misin, yoksa bunu kendi gözlerinle görmek mi istersin?"
Luthien, tamamen içten gelen bir dürtüyle uzanıp, kağıtları düz tutmak için babasının kollandığı taşı masanın üzerinden aldı ve odanın öbür ucunda duran tepegöze doğru savurdu. Taş, tepegözün uyluğuna gelmişti. Canavar önce kükredi, sonra da hırlayarak elindeki üç dişli silahı Luthien'e çevirdi.

"Pek de parlak bir aüş değildi," diye kendi kendine söylenirken belinde silahının olmadığı aklına geldi Luthien'in. Tek-gözlü canavar ise avına yaklaşmaktaydı. Luthien ahşap bir sandalyeyi kapıp kalkan gibi kullanmaya çalıştı ama çatal bir vuruşta sandalyeyi parçalayıp Luthien'i savunmasız bıraktı.
Masanın arkasından çıkıp şömineye fırladı Luthien ve

odunları çevirmek için kullanılan uzun metal kancalardan birini kapü. Sonra dönüp, üzerine gelen ikinci hamleyi tam zamanında karşıladı. Metal kanca, mızrağı son anda yakalayıp yana itmiş, Luthien de bu sırada diğer yana kaçabilmişti. Ama yine de karnının yan tarafından bir darbe almaktan kurtulamamıştı. Kan, buruşmuş beyaz gömleğini boyamaya başladı.
Tepegöz, sivri dişlerini zevkle yalayıp sırıttı.
"Silahsızım!" diye itiraz etti Luthien.
"Bu, işi daha da eğlenceli yapıyor," diyerek çatalı doğrulttu tepegöz. Sonra silahın arka tarafını çevirip yere paralel bir kavis hareketiyle Luthien'e vurmaya kalkü. Luthien de bu gecikmeyi fırsat bilip sıçrayarak alttan gelen hücumu savuşturdu. Tekrar yere indiğinde bir adım öne çıkıp parmaklarını tepegözün gözüne sokuverdi.
Ama, çatalın darbelerini bir kez daha savuşturması gerekti. O büyük, kanlı gözü istediği gibi yaralayamamıştı. Yine de, tepegöz yeterince sersemlemişti.
Ve Luthien nereye koşması gerektiğini çok iyi biliyordu.
Parmak uçlarında sıçrayarak tekrar şömineye ulaştı. "E-linde fırsat varken beni haklayacaktm!" diye bağırarak kabzasına ejderha şekli verilmiş olan görkemli Bedwyr kılıcını kavradı. Bir yandan gülerken kılıcı hızla çekip özgürlüğüne kavuşturdu-yani hemen hemen.
Şimdi de tepegöz gülüyordu-şeytani çatab doğrulttu bir kez daha.
Luthien kılıcın kabzasını tutan kolu kırmıştı ama metal ucu tutan kanca duvardan çıkmamakta inat ediyordu. Kılıç şimdi eğik duruyor, keskin ucu taş duvarı çiziyordu. Tekrar asıldı ama kar etmedi. Tüm gücüyle çekebilmek için iyice yüklendiği sırada tepegözün tekrar saldırıya geçtiğini gördü.
Bağırarak, tüm kuvvetiyle bir kez daha asıldı ve kılıç, üç

dişli çatalın göğsüne girmesine ramak kala, kancayla beraber yerinden fırlayıp dönerek gitti, aşağıdan gelen çatalın ucuyla çarpıştı. İki dövüşçü aynı anda dengelerini kaybettiler ve silahları ellerinden fırladı gitti. Luthien ayağıyla şöminenin taş duvarından destek alıp tüm gücüyle sıçrayarak rakibinin üstüne atladı. İkisi birden yere yuvarlandılar.

Kedi çevikliğiyle hemen ayağa kalkü Luthien. Yerden almış olduğu kılıcını tam indiriyordu ki, yaraüğın üç dişli silahı fırlayıp kılıcı durdurdu. Kılıç, çatalların arasında takılı dururken tepegöz kükreyerek Luthien'i bir kenara savurdu.

"Arenada dövüşen küçük bir çocuk değilim. Praetorian muhafızların kumandanıyım ben!" diye övündü tek gözlü ve saldırıya geçti. Şeytani hamleler ve savaş oyunları yapıyor, silahının her iki yönünü de kullanarak önce üç dişli çatallın sapıyla vurmaya kalkıyor, sonra da Luthien darbeden kaçmak için eğildiğinde hemen çatallı tarafı çevirerek saldırıyordu. Uzun silahı küçük bir bıçakmış gibi mükemmel bir şekilde kullanıyor, Luthien'e saldırıya geçme şansı tanımıyordu.

Ama, Bedwyr'in oğlu da 'arenadaki küçük çocuk' değildi. Luthien'in karşı hamleleri de mükemmeldi; tepegöz değişik hamleler denedikçe o da farklı oyunlarla cevap veriyordu. Tepegözün ölümcül silahı onu defalarca deşmeye çalışmış, ama başaramamıştı.

Fakat sıkı bir dövüşün içinde olduğunun bilincindeydi Luthien ve gelen her saldırıda tepegözün saygısı daha da artıyordu. Tepegöz seri hamlelerle basürırken Luthien de tepe-gözünkine oranla daha kısa olan silahıyla kah geri çekilerek, kah daireler çizerek hareket ediyor, ikisi birden odada dönüp duruyorlardı. Luthien bir anda, odada bulunan kanepenin arkasına sıçradı. Belden aşağısı için mükemmel bir kalkandı bu.

Havaya kalkan çatalı durdurunca gülümsedi. Sonra, aşağı

bölgelerini hedef alan saldırıya karşı kılıcını indirip vurdu ve çatalın dişleri kanepeye saplandı. Tepegözün yüzündeki öfkeyi görebiliyordu. Sanki kanepeyi delip geçebilecekmiş gibi tepegöz aniden ileri atıldığında Luthien geri kaçtı.

Çevik Luthien'i hemen eline geçiremeyeceğini anlayan tepegöz akıllı davranıp kanepeye çarpmadan durdu. Kanepeye takıldığı anda, kurnaz rakibinin ve kılıcının avantajı ele geçireceğinin farkındaydı. Bu yüzden, kanepeyi kenara itmeye kalkıştı ama elinde daha kısa bir silah taşıyan Luthien kanepenin kendisine büyük avantaj sağladığını biliyordu ve olduğu yerden fırlayıp tekrar kanepenin arkasına geçti, kılıcını indirdi. Kılıç döşemeyi yararken az kalsın tepegözün ellerini de koparıyordu.
Luthien, kendinden çok emin görünmeye çalışarak, "Bu, Gahris'in hiç hoşuna gitmeyecek," dedi.
"Oğlunu gömmek de!" diye kükreyerek mızrağını doğrultup tekrar saldırdı tepegöz. Luthien'in tekrar kılıcını aşağı savurarak, çatalı kanepeye saplamaya çalışacağını düşünmüştü. Luthien bunu yaparken de kendi ileri fırlayacak, genç dövüşçüyü kanepeyle beraber duvara yapıştıracaktı.
Ama Luthien diz üstü çöktü ve tepegözün beklentisinin tersine kılıç, aşağı değil yukarı doğru bir hamle yaptı ve beraberinde tepegözün çatalını da yukarı kaldırdı. Fırsatı yakalayan Luthien ayağa fırladı, hızla bir takla atarak kanepenin ö-nüne geçti. Tepegöz bu ani hareket karşısında şaşırıp gerilerken silahını doğrultmaya çalıştı ama Luthien çoktan yanına sokulmuş ve kılıcını doğrultmuştu bile.
Blind-Striker tepegözün midesinden girip diyaframından geçerek ciğerlerini ve kalbini parçaladı. Tek-gözlü o ana kadar çatalı yukarıda tutmuştu. Canavar üstüne doğru eğildiğinde çatalın sivri uçlarının kendisine saplanacağından korktu

bir an için Luthien.
Ama sonra tepegözün gözündeki ışığın söndüğünü ve ölmekte olan canavarın kabn kollarındaki kuvvetin tükendiğini gördü. Sonra, silahı yere düştü ve sahibi de sırtüstü dü-şecekmiş gibi yapıp tekrar kılıcın üstüne yığıldı.
Arük bütünüyle hareketsiz olan tepegöze bakarken ayakta durmaya çalıştı Luthien. Bu, öldürdüğü ilk kişiydi. Hiç hoşuna gitmemişti, hem de hiç. Ölü tepegöze tekrar baktı ve kendi kendine defalarca bunu Garth Rogar'ın katili olduğunu, tepegözden daha iyi bir savaşçı olmasaydı canavarın kendisini öldüreceğini söyledi durdu. Üstelik, o bir tepegözdü. Eski Luthien olsa bu gerçeğin önemini asla kavraya-mazdı ama Luthien şimdi tepegözlerin görünüş olarak da davranış olarak da insan olmadıklarını biliyordu. Tek-gözlü-ler, sevgi ve merhametten yoksun, vahşi, şeytani yaratıklardı. Bu

gerçek bile tek başına Luthien'i yatıştırmaya yetti ve cesaretini toplamasını sağladı. Derin bir nefes alarak iyice kendine geldi genç savaşçı.
Kana bulanmış kılıca baktı Luthien. Dengesi mükemmel, ölümcül keskinliği inanılmazdı bu kıbcın. Blind-Striker'm nasıl olup da bu kadar kolayca tepegözün deri ceketini yarıp vücuduna girdiğine inanamıyördu. Dövüşürken de tek bir vuruşla, oldukça sağlam olan kanepede nerdeyse yarım ayaklık bir yarık açmış, kanepenin döşemelerini ortaya çıkarmıştı. Kılıcı elinde tutarken, yeminini tutup arkadaşının intikamını almış olan Luthien, gururlu atalarının damarlarında akan kanın şimdi kendi damarlarında dolaştığını hissediyordu.
Sonra kendine geldi ve Dun Varna'da kalırsa gömülmesine neden olacak bir dolu şey yapmış olduğunu fark etti. Fakat pişmanlık gözyaşları dökmedi. Tepegözü taşı fırlatıp çatışmayı başlatırken kendi seçimini yapmışü. Ödlek Gahris i-

cin hiçbir şey mazeret olamazdı-eğer Ethan'ın söyledikleri doğruysa. Ethan'ın sözlerinin ışığı altında yeniden, babasıyla yapakları son konuşmayı ve Gahris'in sözlerini canlandırdı zihninde. Hayır, ağabeyi yalan söylemiyordu.
Hayaünı bu kadar kısa bir sürede bu kadar çok değiştiğine inanamıyordu Luthien. Bir suçlu olarak Dun Varna'dan, Bedwydrin'den uzaklaşması gerekecek ve yaşamı daha da değişecekti. Ethan'ı yolda yakalamayı düşündü bir an. Kardeşi onu anlar ve yardım ederdi kuşkusuz. Ama vazgeçti. Ethan çoktan Eriador'a ulaşmış olmalıydı. Acaba oradan nereye gidecekti? Belki Montfort'a, belki de İron Cross dağlarını aşıp Carlisle'a. Kim bilir?
Odanın küçük penceresinden dışarı bakü; güneş doğudan hızla yükseliyordu. Babası birazdan dönerdi; Luthien sorularının cevaplarını yoldayken aramalıydı.
Kılıcı yanına almayı düşündü-böyle bir sanat şaheserine hiç dokunmamıştı. Ama Blind-Striker onun değildi, biliyordu, özellikle de şimdi hiç. Arkadaşının ölümünden dolayı yaptıklarının adil ve onurlu olduğunu bilmesine rağmen, kendi gözünde bile Bedwyr Malikanesi'ne utanç getirmişti Luthien. Adi hırsızlık suçunu da bunun üstüne ekleyerek işleri daha da karmaşık hale getirmeyecekti.

Kılıcı, üzerindeki kanı temizlemeden öylece şöminenin üstündeki yerine yerleştirdi. Kalleşçe öldürülen Garth Rogar'ın intikamını alan silahı Gahris'in görmesi çok iyi olacak diye düşündü.

arkasına bakmadan

Luthien kısa süre sonra Riverdancer'm1 üzerinde, ki bu at en sevdiği bineğiydi, Dun Varna'dan ayrılarak kuzeye giden yola girdi. At bir Morgan Highlander'dı; Eriador'un her

1 Riverdancer: Nehir dansçısı, (çn)

K.ILICI

l

daim nemli arazinin yumuşak çimenlerini herhangi bir yaratık kadar iyi sürebilecek, kısa bacaklı, güçlü kasları olan beyaz bir aygır. Dondurucu rüzgar ve yağmurdan korunsunlar diye, Highlander adarının tüyleri uzun, kalın bir tabaka halinde bırakılırdı. Pek çoğunun kürkü keçeleşmiş, düğüm düğüm bir halde olurdu. Ama Riverdancer'ın tüyleri ipek gibi dümdüzdü ve tıpkı güneşli bir bahar gününde dans edercesine akan bir nehrin pırıltıları gibi yürüdükçe parlıyordu.

Bugün yükü çok ağırdı Riverdancer'ın. Luthien'in yolda ihtiyaç duyacağı gereçlerle ve, daha görünür halde, ağır balık ağlarını da içeren balıkçılık malzemeleri ile yüklüydü. Garth Rogar'ın ölümünden bu yana arenadaki eğitimin azaldığı düşünüldüğünde, genç Bedwyr'in bu şekilde yollara düşmesi çok da şaşırtıcı bir şey sayılmazdı. Luthien'in tekrar dövüşeceğini de fazla uman yoktu zaten.

Luthien, Dun Varna'nın arnavut kaldırımlı, pis sokaklarını geçerken çok az kişinin dikkatini çekmişti. Ağır ağır ilerlemiş, yolda bir adamla, bir balıkçı teknesi kaptanıyla konuşarak adama limanın kuzeyinin nasıl olduğu, denizin balık ağlarını atacak kadar sakin olup olmadığı gibi bir takım sorular sormuştu. Çok sıradan, çok normaldi bu. Tam Luthien'in istediği gibi.

Taştan yapılmış, sazdan örülü damlan olan evler gözden kaybolduğunda Riverdancer'ı mahmuzladı. Kasabadan beş mil uzaklaşınca aşağıdaki sahile, gözde balık avlama noktalarından birine doğru sürdü aünı. Malzemelerini,

ağları, oltasını ve ıslak bodarından birini suyun kenarındaki kayalardan birinin üstüne bırakü. İnsanlara, yeterince konuşup, sorular sorabilecekleri kadar malzeme bırakmanın iyi olacağını düşünmüştü. Ama, oğlunun vahşi Dorsal Denizi'ne kapılıp gittiğini gören babasının hissedeceği acıyı düşündüğünde içi burkuldu

Luthien'in.
Ama bu kaçınılmaz diye düşünerek tekrar Riverdancer'a bindi ve mümkün olduğu kadar az iz bırakmaya gayret ederek kayaların arasından ilerledi-at kuyruğunu kaldırarak geride çok açık izler bıraktığında Luthien içini çekti. Sahilden uzaklaşınca batıya dönerek Hale'e yöneldi önce. Sonra da güneye döndü. Öğleden sonra tekrar Dun Varna'nın bir kaç mil açığından görünmeden geçiyordu. Olanları merak ediyordu. Babası, özellikle de Avonese çalışma odasına girip ölü tepegözü bulduklarında ne düşünmüşlerdi? Gahris duvardaki kanlı kılıcı fark etmiş miydi acaba? Kuşkusuz birileri çoktan kuzeye doğru, Luthien'i aramaya çıkmıştı. Büyük ihtimalle balık takımıyla botunu bulmuşlardı ama haberin babasına ulaştığından emin değildi.
Genç Bedwyr yeniden bunu kaçınılmaz olduğunu hatırlattı kendine. Yüreğinin istediği şeyi yapmıştı. Aslında silahlı tepegöze karşı kendini savunmuştu sadece. Bedwyr Malika-nesi'nde kalabilir ve affedilebilirdi: Ethan'ın söylediklerine rağmen Luthien hala babasının onun aleyhine davranabileceğine inanamıyordu. Bu yüzden, gitmesine sebep olan, kanundan korkusu değildi. Bunu, belki de son kez evinin yakınından geçerken, ancak o anda fark etti. Ethan bir dolu kuşku sokmuştu aklına. Luthien'e varlığının anlamını sorgulamaya iten derin kuşkular. Kraliyet ve kralla ilgili gerçekler nelerdi? Hep var olduğuna inandığı gerçek özgürlüğe gerçekten de sahip miydi?
Tüm bu soruların cevabını ancak yolda bulabilecekti.
Diamondgate gemisi Dun Varna'dan üç günlük uzaklıktaydı ama Luthien, Riverdancer'ı hızlı sürerse iki günde ona ulaşabileceğini düşündü. At da koşmaktan memnundu zaten. İkisi birlikte aşağıya, adanın içlerine doğru hızla ilerle-

diler. Luthien kamp kurmak için durduğunda Dun Varna'dan çok uzaktaydılar artık. İlk gece sağanak yağmur bastırdı. A-levlenmekten çok, cılız cılız yanmaya çalışan ateşin yanında battaniyesinin alüna kıvrıldı Luthien. Ama soğuğu ve ıslaklığı hissetmiyordu bile. Kafasının içinde dönüp duran sorularla öylesine meşguldü ki. Tadı Katerin'in, seviştikleri zamanki tuzlu kokusunu ve yeşil gözlerindeki bakışı hatırladı sonra. Belki de ona söylemeliydi.
Şafak sökmeden kısa bir süre önce uyuyabildi ama parlayan güneşli günün merhabasıyla erkenden uyandı.
Harika bir gündü. Riverdancer'a binip tekrar yola koyulurken her anın tadım çıkarıyor, büyük bir haz duyuyordu. Masmavi gökyüzünde tek bir bulut bile yoktu-Bedwydrin için olağan dışı bir şeydi bu. Daha önce bu kadar yaşam dolu olduğunu hissetmemişti hiç-inanılmaz bir mutluluk kapladı içini. Soğuk ve yağmurlu, kasvedi kış gelmeden önceki bu son tatlı günlerde şarkı söyleyen kuşlar, hayvanlar ve parlak güneşten daha farklı bir şeydi bu heyecanının nedeni. Hayatında Dun Varna'dan hemen hemen hiç ayrılmamıştı. Ayrılsa bile, uzun süreli değildi bunlar.
Ama şimdi önünde uzayıp giden bir yol vardı. Ana adaya, Avon'a, hatta Gascony'ye, kardeşini yakalayabilirse Duree'ye kadar uzanan bir yol. Dünya birden çok daha büyük ve korkutucu göründü gözüne. Genç adamı saran heyecan dalgası, Garth Rogar için duyduğu üzüntüsünü ve babasıyla ilgili kaygılarını bir kenara itiverdi. Keşke Katerin de yanında olup özgürlük ve heyecana doğru kendisiyle beraber at sür şey di.
Öğleye doğru yolun üçte ikisinden fazlasını kat etmişti. Riverdancer yorulmak nedir bilmeden koşuyordu. Yol güneydoğuya doğru kıvrıldı, küçük, ağaçlık bir bölgeyi ve ağaç-

lığın güney ucunun hemen dışındaki çayırı geçti. Luthien o-rada, güçlü akan bir ırmağı aşan ve diğer ucunda bir başka küçük orman bulunan dar, kütükten bir köprü ile karşılaştı.
Tam o sırada, köprünün karşı tarafındaki ağaçların arasından bir araba çıktı. Tepegöz sürücü Luthien'i görmüştü ve atlının geçip gitmesine izin verebilirdi pekala. Fakat tam tepegözlere yakışır bir kabadayılık ve saygısızlıkla arabayı sürmeye devam etti.
"Çekil yoldan!" diye bağırdı tek-gözlü. Riverdancer'la burun buruna gelmişti.

"Durabilirdin," diye karşı çıktı Luthien. "Ben senden önce köprüye çıktım ve çok daha çabuk geçip gidebilirdim!" Tepegözün silahlı olmadığını ve herhangi bir özel amblem taşımadığını görmüştü Luthien. Bu canavar, özel bir muhafızdı. Praetorian kraliyet muhafızlarından bir değildi. Arabadaki yolcular da asil değil, büyük ihtimalle tüccarlardı. Yine de, geri dönmeye hazırdı Luthien - tek bir atın geri dönmesi yolcu dolu bir arabadan daha kolaydı ne de olsa.
Arabanın penceresinden şişko-çeneli, çil ve sivilcelerle dolu bir surat çıkü. "Kımıldamıyorsa salağı aşağı atıp devam et!" diye emretti tüccar. Sonra da geri çekilip yerine oturdu.
Luthien az kalsın Bedwydrin kontunun oğlu olduğunu ilan ederek silahını çekecek, tepegöze tüm yolu geri gitmesini buyuracaktı. Ama, kimliğini açıklamanın pek de akıllıca bir iş olmayacağını kendisine hatırlatarak gururunu bastırdı. O sadece bir balıkçı veya çiftçiydi arük, başka bir şey değil.
"Pekala, kımıldıyor musun, yoksa seni suya mı atayım?" dedi tepegöz ve arabayı çeken iki atı kamçılayarak Riverdancer'a bir adım daha yaklaştı. Atların üçü de burunlarından soluyordu.
Luthien'in aklından bir dolu senaryo geçti; çoğu tepegöz

ve sahibi için mutsuz sonla biten senaryolar. Ama kendini tuttu ve gözlerini tek-gözlü sürücüden ayırmadan Riverdan-cer'ı yavaşça geri yürütüp, kenara çekilerek yol verdi.
Vagon sallana sallana geçti, sonra bir an yavaşladı. Arabadan başını çıkaran tüccar bağırdı: "Zamanım olsaydı çıkıp sana nezaket dersi verirdim, seni pis küçük oğlan seni!" Sonra, tombul eliyle işaret etti ve tepegöz kamçısını şaklattı. Adar yola devam ettiler.
Luthien derin derin soluyarak bu hakareti sindirmeye çalıştı. Sonra başını sallayarak yüksek sesle güldü ve o muduluk ve heyecan duygusunu tekrar geri çağırdı. Ne fark ederdi ki? O, kim olduğunu ve bu hakaretlere neden boyun eğdiğini biliyordu. Önemli olan da buydu.
Riverdancer köprüyü geçti, aşamayacağı sarp bir tepeye gelince de kuzeye yöneldi. Olay, Luthien'in aklından çıkıp gitmişti bile. Fakat bir kaç dakika sonra durduğu yüksek yerden geriye, nehre doğru baktığında tüccarın arabasının sadece birkaç yüz ayak uzakta kendisine paralel olarak ilerlediğini gördü. Araba tekrar durdu. Tepegöz sürücü bu sefer, Luthien

Bedwyr'in o ana dek gördüğü en tuhaf görünüşlü kişiyle burun buruna gelmişti.
Tam bir buçukluk olduğu açıkça görülüyordu. Eria-dor'un bu kadar kuzeyinde buçukluklara pek rastlanmazdı. Bir midilliden çok bir eşeği andıran, neredeyse tüysüz kuyruğu arkasından sarkan sarı bir hayvanın üzerindeydi. Buçukluğun kıyafeti bineğinden daha da ilginçti. Biraz pejmürde olmasına rağmen, modaya fazlasıyla uygun göründü Lut-hien'e. Uzun, kıvırcık kahverengi buklelerinin altından, o-muzlarından aşağıya doğru inen mor pelerininin açık önü, kolsuz mavi yeleğini ve onun içindeki, manşetleri sıkı sıkıya iliklenmiş ipek gömleğinin yumuşak, beyaz kollarını gözler

önüne seriyordu. Altın ve püsküllerle süslü omuz kayışı göğsünün üstünde sağdan sola doğru bağlanmış, çapraz yapılmıştı. Ucuna doğru giderek artan püsküller, ziller ve meçini1 asmak üzere yapılmış bir ilmek vardı. Fakat kılıç şu anda buçukluğun yeşil, zırhlı eldivenli avuçlarında hazır beklemekteydi.
Diz alünda biten kısa pantolonu, pelerini gibi mordu ve aşağıda, yeşil çoraplarıyla buluşuyordu. Paçaları ise, ipek kurdelelerle baldırlarının arkasında bağlanmıştı. Kocaman bir şapka, görüntüyü tamamlıyordu. Şapkanın geniş kenarı, bir tarafa doğru kıvrılmıştı ve arkasında portakal rengi bir tüy sallanıyordu. Luthien, buçukluğun yüzünü tam olarak göre-miyordu ama özenle kesilmiş bıyığını ve keçi sakalını seçebildi.
Hayaü boyunca köse olmayan bir buçukluk hiç duymamıştı. Özellikle de böyle giyinen ve bir eşeğin veya tayın, hangisiyse işte, üstünde oturup, incecik bir kılıçla tüccar arabası soymaya kalkanı. Arkasında bir toz dumanı bırakarak a-tını nehrin kıyısına sürdü ve gösteriyi izlemeye başladı.
"Çekil yolumdan, sana diyorum. Yoksa seni ezip geçerim!" diye kükredi kaba tepegöz.
Buçukluk, tepegöze öyle bir güldü ki, Luthien'in yüzüne de bir gülümseme yayıldı. "Sen benim kim olduğumu biliyor musun?" diye alaycı bir tavırla sordu küçük şey. Şivesinden Bedvvydrin ya da Eriador'daki herhangi bir yerden olmadığını anladı Luthien. Buçukluğun dudaklarından dökülen 'sen', daha çok 'si-en' şeklinde, sanki tek değil de iki heceli bir söz-cükmüş gibi çıkmıştı.
"Ben, Oliver deBurrows'um," diye ilan etti buçukluk.

1 Meç: ince kılıç; uzun, hafif, ince, iki ağızlı, sivri uçlu bir kılıç, ing: rap/er (çn)
bj-

"Bir eşkıyayım. Yakalandınız ve dövüşmeden yenildiniz. Hayatlarınızı bağışlıyorum ama paa-ra-laa-rınıza ve müü-ceev-her-lerinize el koyuyorum!"
Bir Gascon olduğuna karar verdi Luthien. Çünkü daha önce Gascony halkıyla ilgili fıkraları çok dinlemişti ve bunları anlatan kişilerin taklit ettiği aksan bu buçukluğun aksanına benziyordu.
Tombul çeneli kafasını camdan çıkaran sabırsız tüccar, "O da ne?" diye sordu. Eşkıya Oliver deBurrows'u gördüğünde tekrarladığı, "O da ne?" sorusu ilkinden daha farklı çıkü ağzından.
"Küçük bir münasebetsiz, başka bir şey değil," diye yanıtladı tepegöz Oliver'a tehlike dolu bakışlarını fırlatarak.
"Hallet öyleyse!" diye bağırdı tüccar.
O kafasını içeri sokarken, omuzlarının üstünden arkaya dönüp bakan tepegöz döndü ve döner dönmez de nereden çıküğı belli olmayan koca bir kılıç buçukluğun kafasını yarmak üzere aniden yerinden fırladı. Bu olağandışı Oliver deBurrows'un sonunun geldiğini düşünen Luthien nefesini tuttu. Fakat, buçukluğun 'main gauche' denilen ve kafesli bir sapı olan, geniş ağızlı, büyük kılıcı tutan sol eli, inanılmaz bir hızla ileri atıldı. Oliver, sapını sıkıca tuttuğu kılıcına yuvarlak daireler çizdirerek yaklaştı, sonra ani bir hareketle tepegözün silahını elinden fırlatıp attı. Tepegözün kılıcı gidip, on ayak ileride yere saplandı kaldı. O sırada Oliver'ın meçi de yerinden fırlayıp tepegözün deri ceketine dayandı. Tepegözün açık boynundan sadece bir inç aşağıda tehlikeli bir şekilde bükülmekteydi şimdi.
"Seni sıçan," diye hırladı küstah tepegöz.
Buçukluk tekrar güldü. "Benim babam bir buçukluğun

KILICI
gururunun boyuyla ters orantılı olduğunu söylerdi hep," dedi.
"Ve seni temin ederim ki. . . " Teatral bir havayla bir an sustu buçukluk.
Sonra devam etti: "Ben oldukça kısayım!"
Tek gözlü sürücü, bu sefer hiçbir karşılık vermedi. Belli ki karşısındakinin ne demek istediğini anlayamamıştı. Luthien ise çalılığın arkasına sinmiş, gülmemek için kendini zor tutuyordu.

Kikirdeyerek, "Bu güzel kılıcımın bükülmeye daha ne kadar dayanacağını zannediyorsun?" diye sordu Oliver. "Şimdi gün benim günüm. Tabi değerli paralar ve mücevherler de."
Ama, o anda birden bire muhafız sayısı şaşırtıcı bir şekilde altıya çıkü. Tepegözler arabanın dört bir köşesinden, hatta ikisi de vagonun altından dışarı fırladılar. Eşkıya, yeni gelenleri göz önüne alıp tepegözün boynundaki baskıyı azalttı ve söylevine yeni bir son ekledi:
"Yanılmış olabilirim."

KILICI

6
Son moda giyinmiş eşkıya, midillisinin üstünde otururken tepegöz askerleriyle aynı boydaydı. Üzerine gelen bir mızrağı savuşturdu. Arkadan saldıran kılıcı da dizginlerini çekerek şaha kaldırdığı midillisinin üstünde dönüp, tam zamanında engelledi. Buçukluk oldukça çevikti ama tepegöz sû-

rücü pis pis sırıtarak başka bir silah çıkardı: Okları üzerinde hazır bekleyen bir arbalet.
Bu, efsanevi (en azından kendi fikrine göre) Oliver deBurrows'un sonu olacaktı. Fakat, az ileride, nehrin karşısındaki çalılıktan onları izleyen Luthien Bedwyr, cesaretini toplamışa. Eskiden beri, aç gözlü tüccarlardan hoşlanmaz, tepegözlerin bir gömlek üstü olarak görürdü onları. Evet bu hırsız bir buçukluktu. Bu inkar edilemez bir gerçekti-ama Luthien için, tüccarlar da birer hırsızdı. Aslına bakılırsa, o kritik anda bu düşünceleri değildi onu harekete geçiren. Kalbinin sesini dinlemişti sadece.
Bu yüzden de, Luthien'in attığı ok, tepegözün göğsüne saplanıp canavarın geri devrilmesine ve elindeki arbaletin düşmesine sebep olduğunda, Luthien de en az tepegöz kadar şaşkındı.
Oliver atılan oku görmüşse bile görmemiş gibi davrandı. "Evet, peki, haydi gel bakalım, seni kedi gerisi suratlı tek-gözlü." Bu arada meçini dairesel hareketlerle (aslında tamamen etkisiz bir şekilde) sallıyordu. Tepegöz sarı midilliden iki adım uzaklaştı ve şaşkın şaşkın alnını kaşıdı.
O sırada, Luthien çalılıktan çıkıp, Riverdancer'ı nehre doğru sürmeye başlamıştı. Hızını alan güçlü at, suya neredeyse hiç dokunmadan, bir

adımda nehrin karşısına adadı. Luthien bir yandan atı sürüyor bir yandan da oklarını fırlatıyordu.
Tepegözler öfkeyle bağırdılar. Biri, arabanın yanında duran, ucunda geniş bir pala bulunan mızrağı kapü ve üzerlerine gelmekte olan Luthien'e doğrulttu. Fakat, üzerine yağmakta olan oklar yüzünden fikrini değiştirip arabaya koşulu atların arasına saklandı. O sırada, üç koldan gelen saldırılara karşılık vermekle meşgul olan Oliver, düşmanlarının neden

r
bağrıştıklarının farkında değildi. Fakat, dönmekte olan midillisinin arkasında duran tepegözün afallamış olduğunu gördü.
"Pardon," dedi o an önünde duran canavara ve büyük kılıcını ileri savurdu. Rakibi bir adım geri kaçıp arkaya doğru bükülerek hafifçe dokunan kılıçtan yara almadan kurtulmayı başardı. Oliver geniş kenarlı şapkasını çıkarıp midillinin sağrısına vurunca hayvan hemen tepki verdi. Şaha kalkarak afallamış olan tepegözün arkasına, kaburgalarının tam ortasına tekmeyi bastı. O sırada, Oliver, Luthien'in bir yandan atini sürerken bir yandan da saldırmakta olduğunu gördü. Soğukkanlı buçukluk sadece omuz silkti ve daha acil bir durumu fi olduğu tarafa geri döndü.
Ama hala ikiye karşı bir dövüşüyordu. Çok sıkı bir saldırının ortasında buldu kendini. İşin kötüsü tek silahla dövüşmekteydi.
Arabanın altında yatan diğer okçu Oliver'a değil de yerli gelen düşmanına nişan aldı. Fakat rakibini çok iyi göremi-yordu. Çünkü Luthien, koşmakta olan aünm yanına sarkmıştı. Aü kalkan gibi kullanıyordu. Tepegöz oku fırlattı ama ıskaladı. Luthien atın üstünde doğrulup karşılık verdi. Attığ1 ok gidip, yerde yüzükoyun yatan tepegözün suratının biraz aşağısına, arkasına saklandığı tahtaya saplandı. Koşan atıf1 üzerinde olmasına rağmen, tepegözden önce okunu yaya geçirip fırlattı Luthien ve arabadan ayak uzaktan yaptığı bu i-kinci aüş canavarın suratını çiviledi.
Aün arkasında beliren bir tepegöz Luthien'irf yüzünü nişan alarak mızrağını savurdu. Buna karşı Luthien'in yapabileceği tek şey tekrar Riverdancer'ı siper alıp sağa eğilmekti. Öyle de yapü. Sonra, hemen doğrulmazsa atın devinimiyle yer£ düşeceğini, aklını başına toplaması gerektiğini kendine hatırlatarak, güçlükle de olsa tekrar doğruldu ve bu arada da akilli'

k-ILICI

lık edip yayını tam zamanında savurarak üzerine gelen ikinci saldırıyı engelledi.

Oliver da midillisini çevirmeyi başarmıştı. Şimdi geri kalan iki tepegöz tam önündeydi. Meçi, midillinin kafasının üstünde bir ileri bir geri gidiyor, darbe üstüne darbe indiriyordu. Oliver, sakin, kayıtsız, hatta sıkılmış görünmeye çalışıyordu ama aslında endişeliydi. Bu tepegözler oldukça iyiydi. Silahları da öyle. Yine de bir takım savaş hileleri olmasa Oliver yirmi yıldır eşkıya olarak yaşayamazdı.

"Arkanızda!" diye bağırdı aniden. Tepegözlerden biri al-danıp omzunun üstünden bakmaya çalışarak kafasını çevirdi - suratınızın tam ortasında tek bir gözünüz varsa bu pek de kolay bir şey değildir!

Diğer tepegözse gözünü bile kırpmamıştı. Salak olan salaklığının farkına varıp güçlükle kafasını geri döndürdü.

Tepegözlerin oyuna gelmeyeceklerini Oliver da biliyordu aslında. Hatta böyle olmasını istemişti. Biraz daha eğlenmek ve tepegözleri ne kadar salak bulduğunu göstermek için tekrar, "Arkanızda!" diye bağırdı. Ve beklediği gibi, iki tepegöz de öfkeyle kükreyerek saldırıya geçtiler.

Oliver midillisini mahmuzladı ve sarı bineği ileriye, tepegözlerin arasına atıldı. Savunma pozisyonuna geçtiklerinde hayvana öylesine odaklanmışlardı ki, Oliver'ın hızlı bir manevrayla dizginleri bırakarak midillinin arkasına geçtiğini ve tam bir parende atarak geri dönüp, ayaklarının üstüne dikildiğini fark edemediler bile. Midilli aralarından geçerken, iki yana savrulan tepegözlerden birinin bacağına kıhcı saplayı-verdi Oliver.

Tepegöz uluyarak silahını savurmaya çalıştı ama Oliver'ın kılıcı önce davranıp, tepegözün silahını elinden dü-

sürdü.

"Sizi salak tek-gözlü büyük baş hayvanlar!" dedi buçukluk. Ellerini inanmadığını gösterircesine iki yana açmıştı. "Bendeniz, nazik Oliver deBurrows, size darbenin arkadan geleceğini söylemiştim!" Buçukluk sonra, en sevdiği eskrim pozisyonunu aldı; bir eli arkada, meçini tutan eli önde dururken haykırarak, vuracakmış gibi ileri atıldı. Tepegöz geri dönüp, yaralı bacağını ovuştura ovuştura inleyerek kaçmaya başladı.

Ama diğeri öfkeyle saldırıya geçti.
"Arkadaşın kadar akıllı davranmalıydın," diyerek tepegözü kızdırmaya çalıştı Oliver. Gelen darbelerden ilkini kılıcıyla, ikincisini eğilerek, üçüncüsünü de yukarı sıçrayarak savuşturdu. "Sen, Oliver deBurrows'la boy ölçüşemezsin!"
Tepegöz bunun üzerine öfkeyle öyle bir saldırdı ki Oliver topuklarının üzerinde geri sıçradı. Meçini defalarca sallayarak karşılık verebilirdi ama kendini savunurken yaptığı herhangi bir hamlede de Oliver'a vurabileceği bir açık yakalayabilirdi tepegöz. Yaratık çok güçlü, kılıcı ise en az buçukluğun ağırlığındaydı ve Oliver onun tadına bakmayı hiç mi hiç istemiyordu.
"Yanılmış olabilirim," dedi buçukluk tekrar, tepegözün darbelerine karşılık vermeye çalışırken. Kısa ama keskin bir ıslık çaldı Oliver. Tepegöz buna pek önem vermedi.
Bir saniye sonra Oliver'ın sarı küçük midillisi arkadan gelip tepegözün sırtına tekmeyi indirdi ve tepegöz yere yapıştı. Hayvan ise ilerlemeyi sürdürüp, inleyen tepegözün sırtına çıktı. Garip görünüşlü ve ilginç bir eğitim almış olan midilli, tepegözün sırtında hoplayıp zıplamaya, tepegözün kemiklerini teker teker kırmaya başladı.
"Atımla tanışmış miydin?" diye nazikçe sordu Oliver.

Tepegöz kükreyerek doğrulmaya çalışa ama hayvanın toynağı suratına indi.
Luthien kabul etmek istemiyordu ama düşündüğünden daha ağır bir şekilde yaralanmıştı. İleri gidip, diğer bir saldırıya karşılık vermeye çabşmasaydı yaraları daha kötü olmayacaktı. Başı öylesine zonkluyordu ki önünü doğru düzgün gö-remiyordu.
Önündeki mızrağı çift görüyordu. Oklarını fırlatarak kaçmaya başladı.
Bir ağaca doğru ilerledi ve o anda şaşkınlıktan nefesi kesildi. Luthien'i ele geçirdiğini düşünen tepegöz geniş palalı mızrağı doğrultup ileri savurduğunda Luthien yana çekildi ve mızrak ağaçta hatırı sayılır bir delik açtı.
Luthien kendisininkini savurarak karşılık verdi, ancak ıskaladı ve ağaca çarpan yayın çatırdağmı duyduğunda canı sıkıldı. Yayı yeniden önüne çekti: yarısı kırılmış sallanıyordu.
Tepegöz kahkaha atarak yaklaştı; Luthien yayı tepegöze fırlattı. Yayı bir kenara savururken canavarın kahkahası kükremeye dönüştü. Fakat

Luthien'e doğru tekrar ilerlemeye başladığında rakibini kılıcını eline almış bekler buldu.
Oliver eyere atladığında, midillisi, hala inim inim inleyen tepegözün sırtında tepinmekteydi. Geri dönüp, kendisine destek olan genç adama yardıma gidecekti ama durdu. Arabanın içinden fısıltılar geliyordu.
"Vur onu," diyordu bir kadın sesi. "Ödlek misin nesin?"
Oliver onaylarcasma başını salladı. Kadının tüccarla konuştuğunu tahmin etmişti. Buçukluğa göre tüccarların çoğu ödlekti. Eyerin üstünde ayağa kalktı ve midillisini arabaya yaklaştırarak arabanın üstüne çıkü. Çıkarken, suratının tam

ortasına saplanmış uzun okla serili yatan tepegözün bedenine takılıp düşüyordu az kalsın. Oliver aşağıya, tepegözün kanıyla kirlenmiş ayakkabısına bakü ve tiksintiyle yüzünü buruşturdu. Aniden, koca bir el çıkıp buçukluğun ayak bileğine yapıştı. Oliver'ı düşürüyordu neredeyse. Göğsüne saplı duran oka rağmen inada buçukluğu tutuyordu tepegöz sürücü. Oliver kılıcının kenarıyla tepegözün kafasına vurdu. Canavar Oliver'ın bileğini tekrar yakalamaya yeltendiğindeyse yeni bir darbe daha aldı. Oliver tepegözün gözüne tekmeyi indiriverdi. Tepegözün çığlığı boğazına takılı kalırken, canavar geriye, arabaya sürülmüş, soluyan atların kucağına düştü.
"Dua et ki benim güzelim çalıntı kıyafetimi mahvetmedin," dedi buçukluk. "Yoksa seni gebertirdim!"
Alaylı bir kahkaha atarak arabanın tepesinde diğer yana doğru ilerledi buçukluk ve bir dizinin üstüne çöktü. Bir dakika sonra, tüccarın tombul kollarıyla kafası göründü. Elinde bir arbalet vardı, Luthien'e ve onunla dövüşen son askere doğru nişan almıştı.
Fakat o anda kafasına bir şey indi.
"Bunun parlak bir fikir olduğunu hiç sanmıyorum," diyen bir ses duydu yukarıdan. Yavaşça kafasını çevirip yukarı, hala bir dizinin üstünde durup, bir eliyle öbür dizine destek olan, yeşil eldivenli eliyle tuttuğu meçini kendisine doğrultmuş, işaret parmağıyla da burnuna vurmakta olan Oliver'a bakü.

"Tam olarak emin değilim," diye konuşmaya devam etti buçukluk kayıtsız bir tavırla, "ama sanırım o benim arkadaşım."
Tüccar çığlık atarak dönüp oku bu yeni düşmana çevirmeye uğraştı. Oliver'ın havaya kalkan meçi şişko adamın göz-

lerini kamaşürdı ve tüccar korkudan dondu kaldı. Ama kendine gelip vurulmadığını anlayınca başladığı işi bitirmeye kalkıştı. Hatta, okun mekanizmasını açacak kadar ileri gitti. Ama sonra, okun yerinde olmadığını, Oliver'ın kılıcının çoktan onu çekip almış olduğunu fark etti. Oliver ellerini iki yana açıp omuzlarını havaya kaldırdı. "Ben iyiyim, kabul etmelisin," dedi. Tüccar bir çığlık daha a-tıp arabanın içinde gözden kaybolurken kadının sesi duyuldu. "Ödlek," diye tekrarlıyordu bir dolu diğer küfürle birlikte.
Oliver çömelerek arabanın tepesine kuruldu ve bir süre olayın tadını çıkardı. Sonra devam etmekte olan dövüşe çevirdi bakışlarını.
Tepegöz geniş parlak mızrağını hırsla ileri geri savuruyordu. Genç adam şans eseri henüz vurulmamıştı ama feci şekilde sallanırken kılıcını delice savuruyordu. Bu kadar uzun bir silaha karşı dövüşmeye alışık olmadığı belliydi.
"Sana doğru gelince sen de onun üzerine gitmelisin!" diye bağırdı Oliver.
Luthien onu duydu ama önerdiği stratejiye bir anlam veremedi. Daha önce, arenada, mızraklara karşı dövüşmüştü ama o silahların hiçbiri sekiz ayaktan daha uzun değildi. Bu mızrağınsa sadece gövdesi onların iki kaü uzunluktaydı.
Luthien, Oliver'ın dediği gibi, öne, tepegözün mızrağının tam üstüne atıldı ve sağ omzuna mızrağın ucunu yedi. Kısa bir çığlık atıp gerilerken kılıcını sol eline aldı.
"Öyle değil!" diye bağırdı Oliver. "Düşmanın sana saldırdığı açıdan üzerine gitmeyeceksin!"
Hala zor durumda olan Luthien de tepegöz de bir an durdular. Bu garip buçukluk neden bahsediyordu?
"Rakibinden gelen en yakın darbenin üstüne atma kendini," diye anlatmaya devam etti Oliver. "Sadece aptal bir en-

gerek böyle yapar. Sen salak bir engerek yılanından daha akıllı değil misin?" Ve böylece uzun silahları durdurma yöntemlerini ve aptal engerek yılanlarının nasıl saldırdıklarını u-zun uzun anlatmaya koyuldu. Ama Luthien artık onu dinlemiyordu. O sırada üzerine gelen bir darbeyi yana dönerek savuştururken, dosdoğru karnını hedef alan bir diğeri yüzünden geri fırlayıp iki büklüm oldu. Hasmının dengesini kaybettiğini düşünen tepegöz mızrağını çekip tekrar saldırıya geçti. Düşündüğü gibi, Luthien gerçekten de yere düştü ama mızrak daha havaya kalkarken Luthien kendini yüzükoyun yere atmışü. Dolayısıyla, üzerine gelen mızrak sırtını yalayıp geçti ve ciddi bir yara almadı Luthien. Dönüp, hemen ayağa fırlayan genç savaşçı mızrağı sağ eliyle sapından yakalayıp a-şağı çekerken, kılıcını yukarı doğru savurdu. Uzun mızrak i-kiye ayrıldı.
"Çok iyi!" tezahüraü geldi arabanın tepesindeki buçukluktan.
Ama tepegöz hala silahlıydı. Kırık mızrak hala elindeydi ve bu parça da pek ala tüm bir mızrağın işlevini yerine getirebilirdi. Tek gözlü canavar kükreyerek ayakta durmaya çabalayan Luthien'i geri savurduğunda Oliver'm nefesi boğazına ükandı kaldı. Darbenin etkisiyle yere düşmüştü genç a-dam; mızrağı yediği açıktı.
Kükreyen tepegöz mızrağa asılıp, acımasızca silahını sa
vururken, "Ah!" diye çığlık atü Oliver. Luthien yerde kıvra
nıp bağırıyordu. -
Oliver geniş şapkasını kalbini götürüp saygıyla başını eğdi. Fakat tepegöz aniden sarsılarak gerildi, silahını elinden attı ve sallanarak bir kaç adım gerilerken dönmeye çabaladı. O sırada midesini tuttuğunu, saçılan bağırsaklarını toplamaya çalıştığını gördü Oliver. Yerdeki Luthien'in yarısı kana bu-

lanmış kılıcı yukarı doğrulmuştu. Luthien doğrulup oturur pozisyona geçti ve kılıcını yandan saplamak için doğrulttu. Oliver bir kahkaha atü. Luthien'in ne yaptığını anlamıştı. Luthien mızrağı yememişti aslında; tepegözün silahını koltuk altıyla yakalayıp, hilesi anlaşılmasın diye yana kıvrılarak kendini yere atmışü.
"Galiba bunu seveceğim," diyen buçukluk, şapkasını kahraman Luthien'e doğru salladı.

Meçiyle arabanın kapısına vurarak, "Seni ödlek, şişko tüccar, şimdi yenilgiyi kabul ediyor musun?" dedi Oliver. "Şimdi dışarı çık. Yoksa kılıcımla karşılaşmayı mı tercih edersin?"
Kapı açıldı ve tüccar, arkasındaki, baştan aşağı kırmızı ipekten bir elbise giymiş olan, boyalı ve buram buram parfüm kokan kadınla beraber dışarı çıkü. Kadın önce şaşkın gözlerle Oliver'a bakü. Ama arabadan aşağı inip yakışıklı genç Bedwyr'i fark edince yüzündeki ifade değişti.
Luthien kadının şuh bakışlarını görünce sahte bir tebessümle karşılık verdi. Aklına Avonese geldi o anda. Farkında olmadan, kanlı kılıcı tutan sol eli kasılıverdi.
Oliver üç hamlede - önce arabacı koltuğuna, sonra aün sağrısına, oradan da yere - yanlarına indi ve iki esirin etrafında şöyle bir döndü. Bir eliyle tüccarın kemerindeki para kesesini hızla kaparken, meçini uzaüp ucuyla kadının boynunu saran mücevherlerle süslü kolyeyi çekip aldı.
"Git ve arabanın içini kontrol et," dedi Luthien'e. "Senden yardım etmeni ben istemedim ama yine de ganimeti cömertçe paylaşacağım." Sonra ölüleri sayarak bir süre düşündü. Düşmanın yarısı, ölü üç tepegöze karşılık Luthien'in alacaklı olduğunu düşündü önce. Ama sonra tepegöz sürücünün kendisine ait olduğuna karar verdi ve, "Alü tepegöz-

den ikisini sen devirdin. Dolayısıyla dördü benim," dedi.
Luthien öfkeli bir ifadeyle doğruldu.
"Yarısını almayı mı düşünüyordun yoksa?" diye gönülsüzce sordu buçukluk.
"Ben hırsız değilim," dedi Luthien. Üçü birden-Oliver, tüccar ve kadın-katliama, yerdeki çamurda yatan ölü ve yaralı tepegözlere baktılar.
Aynı anda, üçü birden, "Ama artık öylesin," dediler. Luthien o anda irkilip geriledi.
Sessizlik içinde geçen upuzun bir dakikadan sonra Oliver, "Araba?" dedi.
Luthien omuz silkerek gidip arabaya girdi. Çoğu yiyecek, mendil, parfüm gibi yolculuk için gerekli şeylerle dolu bir sürü kutu vardı arabada. Arabayı bir süre a-radıktan sonra bir koltuğun alünda duran demirden yapılmış küçük bir sandık buldu Luthien. Sandığı çekip yere indirdi ve sonra kaldırıp dışarı çıkardı.
Tüccarı yerde diz çöktürmüş, ağlamaklı adamı don paça bırakmışa Oliver. Adamın yeleğini karıştırırken Luthien'e, "Bir dolu cep var," dedi.

Kadınsa Luthien'e, "Siz de beni arayabilirsiniz," dedi ve gerileyen Luthien arabanın açık kapısına tosladı.
Kadının tüm vücut hatlarını ortaya çıkaran daracık giysisini işaret ederek, "Bunun altında eğer değerli bir şey varsa göründüğünden çok farklısın demektir," dedi buçukluk.
Kendi esprisine gülerken Luthien'in-elindeki demir sandığı fark edip sustu. Gözleri parlamaya başlamıştı.
"Görüyorum ki gitme zamanı," dedi ve yeleği tüccarın üstüne fırlatıp attı.
"Peki onlar ne olacak?" diye sordu Luthien.
Oliver sakin bir tavırla, "Onları öldürmeliyiz. Yoksa bü-

tün kraliyet ordusunu başımıza toplarlar," dedi.
Luthien öfkeyle kaşlarını çattı. Silahlı tepegözleri öldürmek bir şeydi ama savunmasız bir adamı, kadını ve onurlu bir şekilde dövüşüp savaş alanında yaralanan düşmanları (tepegöz olsalar bile) öldürmek apayrı bir şeydi. Fakat genç a-damın karşı çıkmasına fırsat kalmadan, buçukluk, "Ah," diyerek elini yüzüne götürdü.
"Ah, ama tek-gözlülerden biri kaçmayı başardı zaten," dedi yapmacık bir üzüntüyle. "Bu demek ki tüm şahitler ortadan kalkmamış olacak. Öyle görünüyor ki merhamet etmek daha faydalı olur." Dönüp inleyen tepegözlere bakü: tam arkalarında bulunan sürücü, yani Oliver'ın sırında tepindiği tepegöz, bir dirseğine dayanarak biraz doğrulmuş olup biteni izliyordu. Luthien'in yaraladığı ise karnım tutarak hala dizlerinin üstünde durmaktaydı. Oliver'ın bineğinin tekmeleyip bir kenara savurduğu tepegöz ayağa kalkmıştı ama soygunculara doğru gelmek bir kenara dursun, ayakta durmakta zorlanıyordu. Oliver'ın kaçırdığı, kalçasını ovalaya ovalaya giden tepegöz de düşünülünce geriye tek bir tepegöz kalıyordu; arbaleti olan ve şimdi arabanın tepesinde serilmiş yatan cansız tepegöz.
"Ayrıca," diye devam etti yapmacık bir tebessümle buçukluk, "gerçekten birisini öldüren tek kişi sensin."
"Beni de yanına al!" diye bağırarak kendini aniden Luthien'in kollarına attı kadın. Kendisine toslayan kadın yüzünden elindeki sandığı tam ayaklarının üstüne düşürdü Luthien. Bir yandan çektiği acıdan, diğer yandan da kadının yoğun parfüm kokusu ve Avonese'le ilgili aklına gelen hatıralar yüzünden bağırarak kadını itti ve ne yaptığının farkında olamadan kadının sağ yanağına öyle bir yumruk indirdi ki yere yapıştı kaldı kadın.

Başını iki yana sallayarak, "Davranışların üzerinde çalışmalıyız," dedi Oliver. "Seninle de centilmenlik konusunda," dedi kadının yediği yumruk karşısında kılını bile kıpırdatmayan tüccara dönerek.
"Ama hazine sandığı gibi bu da biraz bekleyebilir," diye ekledi buçukluk.
Ne yapacağını bilemeyen, hatta o ana kadar yapaklarının pek farkında bile olmayan Luthien omuz silkti.
"Threadbare!1" Bu, Luthien'in şimdiye kadar duyduğu, sahibine en yakışan addı. Oliver'ın çirkin midillisi arabaya koşulu atların yanından koşarak geldi ve buçukluğun binebilmesi için diz çöktü.
Oliver, "Sandığı kendi atının terkisine koy," dedi Luthien'e. "Ben de gidip büyük kılıcımı bulayım." Tüccarın kafasına meçinin kenarıyla vurarak, "Ve sen, paralarını saymaya başla ve her bir metali bin defa saymadan durmak yok," diye emretti.
Luthien, Riverdancer'ı tutup sandığı eyere yerleştirdi. Sonra geri dönüp yerdeki kadının kalkmasına yardım etti. içten bir özür dilemeyi istiyordu-ne de olsa o Avonese değildi. Hem buçuklukla birlikte onları soymuşlardı-ama kadın hiç zaman kaybetmeden Luthien'e tekrar sarılıp, kulak memesini ısırmaya başladı. Güçlükle de olsa (kulağının kopması pahasına) kadını itmeyi başardı Luthien.
"Ne kadar da güçlü" diye kedi gibi mırladı kadın.
Diz çökmüş tüccarın yanından geçerken, "Senin kadının mı?" diye sordu Oliver.
"Karım," dedi tüccar üzüntüyle.
"Gördüğüm kadarıyla çok da sadık," dedi Oliver. "Ama

şimdi para bizde!"
Luthien kadından sıyrılıp kaçmaya başlamıştı. Eyere öyle bir hızla adadı ki neredeyse atın diğer tarafından düşüyordu. Kadının hızla peşinden geldiğini görünce atını dört nala sürdü. Oliver'ın yanından hızla geçip köprüye yöneldi.

Oliver neşeyle arkasından bakü bir süre. Sonra Threadbare'in kafasını çevirip tüccarla kadına baktı ve sanki çok derin bir anlam taşıyormuş gibi, "Tüccar kılıklı dostlarına seni soyanın Oliver deBurrows olduğunu anlatabilirsin artık," dedi.
Threadbare şahlandı ve şapka hayvanın sağrısına iner inmez Oliver uzaklaşıp gözden kayboldu.

1 Threadbare: Tüyleri dökülmüş, yıpranmış (çn)
g-2

B>EC>VVYR'i.N KILICI

diamondgate gemisi
Dört nala gidip bir mil önündeki ikiliye yetişince, "A-dım, Oliver deBurrows," dedi buçukluk. Ve şapkasını büyük bir nezaketle çıkarıp selam verirken ekledi. "Eşkıya."
Luthien de aynı şekilde kendini tanıtacaktı ama buçukluk sözünü daha bitirmemişti. "Eskiden eşkıya-buçukluk derdim

ama tüccarlar bunu pek ciddiye almıyorlardı ve ben de kılıcımı çok sık kullanmak zorunda kalıyordum. Sözlerimi kanıtlayabilmek için de. . . anlıyor musun?" Bir yandan konuşurken diğer yandan da kısa pantolonundaki ilmeğe asılı kılıcını çekip Luthien'e doğrulttu.
"Anlıyorum," dedi Luthien, tehlikeli silahı dikkatle yana iterken. Kendini tanıtmak için tekrar ağzını açtı ama lafı yine ağzına, tıkandı kaldı.
"Ve bu da benim güzel atım, Threadbare," dedi Oliver, küçük san midilliyi okşarken. "Elbette adarın en güzeli değil ama hepsinden çok daha akıllı; bir çok insandan da."
Luthien de tüylü atını okşayıp ağzını açtı "Riverda-"
Luthien'in bir şeyler söylemeye çalıştığına aldırmaksızın devam etti buçukluk. "Bu beklenmeyen yardımın için minnettarım. Tabi kendi başıma da onları alt edebilirdim-gördüğün gibi sadece altı kişiydiler. Ama buçukluk babamın hep dediği gibi, yardım geldiğinde kabul et. Dolayısıyla çok minnettarım sen. . . "
"Luth-"

Oliver hemen ekledi. "Tabi minnettarlığım ganimeti paylaşmakla sınırlı. Senin için dörtte bir." Açıkça belli olan kibirli bir tavırla Luthien'in oldukça sade olan kıyafetini süzerek, "Bu, galiba, hayatında gördüğün en büyük servet olacak," dedi.
"Galiba," diye çabucak cevap verdi Bedwyr Kontu'nun oğlu. Bir yandan da güldüğünü göstermemeye çalışıyordu. Fakat o anda sahip olduğu servetten fazla bir şey almadan evi terk ettiğinin farkına vardı. Gemiye binmesini sağlayacak, kendisini bir kaç gün idare edecek kadar almıştı ama Dun Varna'dan ayrılırken sonrasını pek düşünmemişti.
Luthien dördüncü kez adını söylemeye yellenirken,

l

Oliver hiç ara vermeden devam etti. "Sonra borç harç kalmayacak. Ama istersen benimle gelmene izin verebilirim. Tüccar bozuntusu beni görünce pek şaşırmadı-altı tepegözü açıkça gösterseydi uzak duracağımı biliyordu. Ama onları sakladı," diye devam etti. Sanki düşünürken kendi kendisiyle konuşuyordu. Sonra parmaklarını şaklatarak Luthien'e öyle ani baktı ki genç adam afalladı bir an.
"Sanırım onları beni tuzağa düşürmek için saklıyordu!" Sonra yeşil-eldivenli eliyle sakalını sıvazladı ve bir an durdu.
"Evet, tabi ya," diye devam etti sonra. "Tüccar kılıklı benim orada olacağımı biliyordu-bu onu ilk soyuşum değil. Sanırım onu bir kez Princetown'da soymuştum." Başını o-naylar gibi sallarken bakışlarını yukarı, Luthien'e doğru çevirdi. "Elbette. Bu tüccar bozuntusu benim adımı bir şekilde duymuş olmalı. Dolayısıyla benimle gelebilirsin. Bir süre. Bu tüccar-kılıklının kurduğu tuzaklardan uzaklaştığımızdan emin oluncaya kadar."
"Tehlikenin peşimizde olmadığından emin misin?"
"Az önce dedim ya."
Güldüğünü saklamaya çalıştı tekrar Luthien. Bu küçük adamın, kendini bir tür efsanevi eşkıya olarak tanıüp, övünmesi karşısında şaşkın durumdaydı. Babasının Dun Var-na'daki evine gelen tüccarlardan yol kesen hırsız hikayeleri dinlemiş olmasına rağmen Oliver deBurrows adını daha önce hiç duymamıştı.

"Seni temin ederim ki," diye devam etti buçukluk ama sonra durup kuşkuyla Luthien'e baktı. "Daha önce hiç görmediğin biriyle seyahat ediyorsan önce kendini tanıtmalısın. Görgü kuralları denen bir şey var. Üstelik iyi birer eşkıya olarak tanınacaklar için. Belki Oliver deBurrows'un yanında bir şeyler öğrenirsin," diye iç geçirdi.

KILICI
"Ben Luthien," diye, Oliver'ın yine sözünü kesmesine fırsat vermeden bağırdı genç Bedwyr. Ama sonra belki de uydurma bir isim söylesem daha iyi olurdu diye düşündü. Fakat o anda aklına bir şey gelmemiş, aslında bunu çok da ö-nemsememişti. Atının sırana vurarak, "Dun Varna'lı Luthien Bedwyr ve bu da Riverdancer," diye ekledi.
Oliver şapkasını geriye atarak midillisinin üstünde doğruldu. "Bedwyr mi?" dedi, biraz kendi kendine düşünür, biraz da Luthien'e sorar gibi. Sanki adı bir daha duymak istiyordu. "Bedwyr. Bu ad tanıdık geliyor."
"Gahris Bedwyr, Bedwyr Kontu," dedi Luthien.
"Evet!" diye bir parmağı havaya kalkü Oliver'ın. Hatırladığına memnun olmuş bir tavırla gülümsüyordu. Ama yüzündeki tebessüm bir anda kayboldu. "Kan bağı mı?"
"Babam," dedi Luthien açıkça.
Oliver bir şeyler söylemeye çalıştı ama sözcükler boğazında takıldı kaldı. Sonra, "Sen şimdi burada spor yapıyorsun öyleyse," diye mantık yürüttü buçukluk. Yaşamının büyük bir bölümünü geçirdiği Gascony'de, aile bağları sayesinde paçayı kurtaracaklarına güvenen şımarık asilzade çocuklarının tüccarları tuzağa düşürmek de dahil her tür belaya bulaşmaları çok da alışılmadık bir şey değildi. "Çek kılıcını seni salak şımarık çocuk!" diye bağırdı Oliver. Meçini de büyük kılıcını da çekip çıkarmıştı. "Bu kabullenebileceğim bir şey değil!"
"Oliver," derken Riverdancer'ı çevirip kızgın buçukluktan biraz uzaklaştı Luthien. "Sen neden bahsediyorsun?" Oliver'ın da peşinden midillisini çevirdiğini görünce istemeye istemeye kılıcını çekti.
"Sen ülkenin ünlü bütün eşkıyalarının adım lekeledin!" dedi buçukluk. "Senin para ya da mücevhere ne ihtiyacın var?" Threadbare, Riverdancer'a yaklaştı ve midillinin Üstün-

deyken bile Luthien'in yan boyunda olmasına ve genç adamın ölümcül bölgelerine ulaşamamasına rağmen meçini ileri savurdu buçukluk.

Luthien'in kılıcı Oliver'ın kılıcını havada yakalayıp yana yatırdı. Oliver seri hareketlerle karşılık verdi. Kılıcını ileri savuruyor, yandan gelen saldırıları kesiyor ve aldatıcı hareketler yapıyordu. Hatta, çok yakın dövüşmelerine rağmen, büyük kılıcıyla bile şaşırtmacaü manevralar yapıyordu.
Yetenekli Luthien ise her harekete ustalıkla karşıbk veriyor, dengesini mükemmel bir şekilde koruyor, kılıcını uygun savunma pozisyonları alarak ustalıkla kullanıyordu.
Alaylı bir tavırla, "Ama kontun oğlu için bu bir oyun," dedi Oliver. "Tebaasını korkutmak gibi günlük işlerinden bıkmış anlaşılan," Ve daha büyük bir hırsla saldırdı. Öldürmek amacıyla saldırdığı belliydi.
Buçukluğun bu sözleri Luthien'e çok dokundu. Hiç bir zaman yönettikleri kişilere zulmetmek gibi bir amacı olmayan kendisi ve babası için büyük bir hakaretti bu. Eyerin üstünde geriye doğru gerilirken Oliver'ın öfkesini istediği gibi göstermesine, istediği gibi saldırmasına, meçini rahat rahat kullanmasına, büyük kılıcını hırsla savurmasına izin verdi. Oliver'ın büyük kılıcı ileri atildı ve tepegöze yapüğı gibi Luthien'in kılıcını elinden fırlatıp atabileceğini düşünen buçukluk haykırarak saldırdı. Ama Luthien tepegözden daha hızlıydı. Oliver hançerini kullanmaya fırsat bulamadan kılıcını döndürerek savurdu Luthien ve buçukluğun elindeki büyük kılıcı elinden fırlattı. Kılıç o hızla neredeyse üç yüz altmış derece dönerek uçtu. Bu sırada, Oliver'ın muhteşem şapkası da yere düşmüştü. Buçukluk de Luthien de gayet iyi biliyordu ki eğer Luthien gerçekten isteseydi yere düşen şapkanın içinde

k.lLICI
Oliver'ın kafası da olabilirdi.
Dizginleri çekilen Threadbare birkaç ayak geri çekilerek arada belli bir mesafe bırakü. "Yanılmış olabilirim," diye itiraf etti buçukluk.
"Yanıldın," dedi Luthien sert ve kesin bir ifadeyle. "Gahris Bedwyr'i suçlu bulabilirsin. Bundan şüphem yok. Kral Greensparrow, Montfort Dükü veya dükün habercilerinin fermanına ters düşecekse kalbinin sesini dinlemez o. Ama yine de bir daha Gahris'ten bir zorbaymış gibi bahsetme sakın!"
"Yanılmış olabilirim, dedim," diye diye ciddi bir ifadeyle karşılık verdi Oliver.
"Bana gelince. . . " diye devam etti Luthien. Sesi şimdi daha yumuşaktı, çünkü ne diyeceğini bilemiyordu. Ben? Bugün neler olmuştu? Her şey gerçek ötesi bir sis perdesiydi sanki.

Oliver ilk kez sessiz kalıp genç adamın düşüncelerini değerlendirmesine izin verdi. Luthien'in söyleyeceklerinin çok önemli olduğunu anlamıştı. Hem Oliver hem de Luthien için çok önemli şeyler.

"Bedwyr adının sağladığı hakların hiç biri üzerinde hak iddia etmiyorum artık," dedi Luthien kendinden emin bir tavırla. "Geride bir tepegöz nöbetçinin cesedini bırakarak evi terk ettim. Şimdi kendi yolumu kendim çiziyorum." Kılıcını havaya kaldırdı; tüccarın korumasının kanıyla biraz kirlenmiş olmasına rağmen güzel metal güneşte ışıldıyordu. "En az senin kadar ben de kanunsuzum, Oliver deBurrows. Kanunsuz bir kralın hükmü altındaki topraklarda bir kanunsuz. Bu yüzden bundan sonra kılıcım adalet için ileri atılacak."

Oliver da meçini selam duruşundaymış gibi havaya kaldırarak Luthien'le anlaşmaya vardığını açıkça gösterdi. Yine

de, Luthien'in, sokak kanunlarının ve tehlikelerin farkında olmayan aptal küçük bir çocuk olduğunu düşündü. Adalet mi? Düşüncesi bile komik geliyordu. Oliver neredeyse kendini tutamayıp kahkahayı patlatacaktı. Luthien'in kılıcı adalet için dövüşebilirdi ama Oliver'ın kılıcı kazanç elde etmek için ileri atılmaya devam edecekti. Bununla birlikte, bu genç adam güçlü bir müttefikd-Oliver bunu inkar edemezdi. Yüzüne inandırıcı bir gülümseme takınarak Luthien'e bakarken düşüncelere daldı. Luthien'in asıl istediği gerçekten de adaletse, elde edilen karın çoğu Oliver'a kalacak demekti.

Sonra birden, yaptıkları anlaşmanın çok da kısa süreli olmayabileceğini düşündü buçukluk ve, "Söylediklerini kabul ediyorum," dedi. "Ve fevri davrandığım için de senden özür diliyorum." Elini şapkasına attığında şapkanın yerde durmakta olduğunu fark etti. Luthien de şapkayı görmüştü, ona doğru ilerledi ama Oliver geri çekilmesini işaret etti. Eyerin üstünde yana eğilirken meçini yere doğru çevirdi ve şapkanın altına soktu. Kılıcı ileri itip ucunu havaya kaldırdığı anda şapka kılıcın ucunda dönmeye başladı. Kılıcı hızla yukarı doğru çevirip çekince de şapka dönerek geldi, buçukluğun kafasına yerleşti.

Şaşkınlık içinde bakan Luthien, kendini beğenmiş bir tavırla gülümseyen Oliver'a başını sallayarak karşılık verdi.

Yüzü ciddileşen Oliver, "Adada güvende değiliz sevgili kanunsuz dostum," dedi. "Tüccar bozuntusu beni tanıyordu veya bir şekilde adımı duymuştu ve geleceğimi biliyordu. Büyük olasılıkla, Oliver deBurrows'u yakalamayı

hedefleyen bir av partisi düzenlemek için babanın yanına gidiyordu." Sonra bir an durdu ve kikirdemeye başladı buçukluk. Luthien'e bakınca ise kikirdemesi bir kahkaha tufanına dönüştü.
"Tam bir ironi bu," diye bağırdı. "Kontun oğlu benim

yardımıma koşarken o, konttan yardım istemeye gidiyor!" Oliver'ın kahkahaları giderek artarken Luthien de ona katıldı, ama gerçekten neşeli olduğundan değil, daha çok kibarlık ol-sun'diye.
Luthien'in umduğunun aksine, o öğlenden sonra gemiye ulaşamadılar. Gemilerin denizin dalgalı olduğu gecelerde yola çıkmadıklarını söyledi Luthien. Çünkü böyle zamanlarda gözcüler, Dorsal balinalarının dar geçitlere girip girmediklerini göremezlerdi. On tonluk insan-yiyicilerin tasviri, Oliver'ın adadan ayrılma planlarından vazgeçip, kamp kurmalarının gerekli olduğuna inanmasına yetmiş de artmıştı bile.
Çiseleyen yağmur altında tıslayıp tüten ateşin yanı başında uzun bir süre uyanık oturdu Luthien. Threadbare ve Riverdancer başları önde bir kenarda sessizce dururlarken, Oliver ateşin diğer yanında keyifle horluyordu. Soğuktan korunmak için battaniyesine sarındı genç a-dam. Son bir kaç günde olanlara hala inanamıyordu: Garth Rogar, ağabeyi, tepegöz nöbetçi ve şimdi de tüccarın arabasına saldırı. Bunlar hala gerçek ötesiydi Luthien için; kontrol edilemez bir olaylar nehrine düştüğünü ve akıntıya kapılıp gitmekte olduğunu hissediyordu.
Hayır, hayır, kontrol edilemez değil diye karar verdi Luthien. İnkar edilemez bir gerçekti bu. Şu çok açıkü ki, gerçek dünya, Luthien'in içinde büyüdüğü ve kendisine gösterilen dünyadan çok farklıydı. Dun Varna'daki son günlerinde yaptıkları-ayrılma kararı ve tepegözle dövüşü-belki de yetişkinliğe bir geçiş, asilzade evinde yetişen saf çocuğun uyanışıydı. Belki. Ama Luthien sorduğu sorulara kesin cevaplar bulamadığını biliyordu. Fakat bildiği bir şey daha vardı; hem Dun Varna'da hem de Oliver'ı tüccarın korumalarıyla dövü-

sûrken gördüğünde kalbinin sesini dinlemişti. Evet kalbini dinlemişti ve şimdi bu yolda, dışarıda, o soğuk Ağustos gecesinde çiseleyen yağmur alünda da kendisine yol gösterecek başka bir şeyi yoktu.

Ertesi gün de önceki gibi ıslak ve gri bir gündü ama iki kafadar kampın tadını çıkardılar. Bir süre sonra, tuzlu suyun kokusu burun deliklerine, keskin tuz tadı ağızlarının içine dolmuştu.

"Hava açık olsaydı Iron Cross'un kuzey tepelerini buradan görebilirdik," dedi Luthien.

"Nereden biliyorsun?" diye alaycı bir tavırla sordu Oliver. "Bu adada havanın açık olduğu bir gün gördün mü hiç?" Küçük bir takılma, hafif bir şakaydı bu, kalpleri gibi hafif (Aslında Oliver her zaman rahat görünüyordu!). O gün Luthien de kendini çok rahatlamış hissediyordu. Sanki o dar geçidi geçip Eriador'un anakarasına ayak bastığında özgürlüğüne tamamen kavuşacaktı. Koca dünya el sallayarak onu çağırıyordu.

Ama önce karşıya geçmeliydiler.

Kayabk sarp bir tepeye vardıklarında Diamondgate gemisi ve dar kanalın sonundaki anakara göründü. Buraya Diamondgate1 denmesinin nedeni iki kıyı arasındaki dar kanalın tam ortasında elmas şeklinde küçük bir adacığın, kapkara ve ıslak, koca bir kaya kütlesinin bulunmasıydı.

Antik meşeler kadar kalın kirişlerle desteklenmiş uzun ahşap iskelelerin iki yanında düz tekneli iki mavna duruyordu. Bir kenarda ise eskiden yapılmış iskelelerin kalıntıları karaltı halinde görülmekteydi. Bu eski iskeleler en az yeni yapılanlar kadar iyi inşa edilmişlerdi. Kalıntıları, azgın denize

1 Diamondgate: Elmas Kapısı, Elmas Geçidi (çn)

bıraktıkları birer mirastı aslında.

Kanala demir atmış bu iki mavna da dahil tüm tekneler bundan üç yüz yıb aşkın bir süre önce İron Cross'un cüceleri tarafından tasarlanıp inşa edilmişler ve adalılar tarafından titizlikle korunmuşlardı. Kayalıklar, akıntılar veya bir Dorsal balinasına kurban giden her birinin yerine yenisi yapılmıştı. Basit tasarımlı ama işlevseldiler: Yük ve yolcular için düzenlenmiş düz tekne bölümünün köşelerine, merkeze doğru u-zanan ve merkezin on ayak yukarısında birleşen kabn kirişler yerleştirilmişti. Bu kirişler, kavis şeklinde eğilerek, yukarıdaki uzun metal bir çubuğa bağlanıyorlardı ve buradan da gemiyi ileri geri hareket ettirmeye yarayan kabn bir ip uzanıyordu. Bu uzun metal borunun iki yanında büyük birer çark görünmekteydi ve bu çarkların dişbleri metal çubuğun yanlarında bulunan çentik şekbndeki yuvalara giriyordu. Teknenin güvertesinde

bulunan bir kolsa bu iki çarkı harekete geçiren başka bir dolu dişbyi kumanda ediyordu. Dişbler harekete geçtiğinde kumanda ipinin üzerindeki bağlar dişblere takıbyor ve böylece tekne gergin ipin uzunluğu kadar ileri gidebili-yordu. Sistemin güzelbği, tekne ne kadar yüklü olursa olsun, güçlü tek bir adamın, cücelerin tasarladığı bu çark sistemi sayesinde, gemiyi kolaybkla çekebilmesinde yaüyordu.
Her şeye rağmen, karşı kıyıya geçiş yine de tehbkebydi. Deniz her zaman yaptığı gibi bu gün de azgın dalgalarını ve kayaların üstünde biriken beyaz köpüklerini sergibyordu, ö-zellikle de, herhangi bir sorunla karşılaştıklarında gemilere sığınak olan Diamondgate civarında. Mavnalardan biri her zaman sorunlu olur, ipinin değişmesi veya tahta döşemelerinin tamir edilmesi için Diamond-gate'te bakıma abnırdı. Birkaç düzine adam, sırf Diamondgate işler halde kalsın diye günler boyu çabşır dururlardı.

Kuzeydeki mavnayı göstererek, "Kapatmaya hazırlanıyorlar," dedi tekneler ayrıbrken yapılan işlemleri bilen Lut-hien. "Öyle görünüyor ki diğeri de gitmek üzere. Acele etmeliyiz, yoksa bir sonraki tekne için saatlerce beklemek zorunda kalırız." Diliyle damağını şaklatarak Riverdancer'a komut verdi ve at iskelelere giden yola yöneldi.
Birkaç dakika içinde yanına ulaşan Threadbare'in üstündeki Oliver, Luthien'i kolundan yakaladı; yavaşlamasını istiyordu.
"Ama gemi-" diye karşı çıkü Luthien.
"Tuzak var," diye açıkladı Oliver.
Luthien şaşkınlıkla buçukluğa baktı önce ama sonra tekrar iskeleye çevirdi bakışlarını. Yirmiden fazla adam ve sadece iki tepegöz karşıda duruyorlardı. Silahsız görünüyorlardı. Karşıya geçecek sıradan yolcular gibiydiler. Fakat Luthien bunun alışılmadık bir durum olduğunun farkındaydı. Adadaki tepegöz sayısı çok azdı ve bunlar da ya tüccarların ya da babasının muhafızlarıydı. Yine de, Kral Greenspar-row'un fermanıyla, tepegözlerin sıradan Avon vatandaşları gibi serbestçe seyahat etmelerine izin verilmişti. Diamond-gate'de olan da bundan ibaret gibi görünüyordu.
"Bu tür şeylerin kokusunu önceden almayı öğrenmelisin," dedi genç adamın şüphelerini fark eden Oliver. Luthien omuz silkerek Oliver'm sözlerini kabul edip, buçukluğun o-naylayacağı bir hızla ama mümkün olduğunca da çabuk ilerlemeye başladı.

İskeleye yüz ayak kala tepegözlerle adamların çoğu onları gördüler ama ikisini beklediklerim gösteren, şüphe uyandıracak hiç bir şey yapmadılar. Koca şapkasının altından onları izleyen Oliver ise biraz yavaşladı.
O sırada bir düdük sesi duyuldu. Herkesin iskelenin ke-

narından çekilmesi gerektiğini, mavnanın ayrılmak üzere olduğunu gösteren düdüktü bu. Luthien hemen ileri atılmaya yeltendi ama Oliver onu durdurdu.
"Ama gidiyor," diye sertçe fısıldayarak itiraz etti Luthien.
"Çok basit," dedi Oliver. "Bırak, bir sonraki mavnayı beklediğimizi zannetsinler."
"Kim zannetsin," diye çıkıştı Luthien.
"İskeledeki varilleri görüyor musun?" diye sordu Oliver. Luthien bakışlarını çevirip bakmaya kalkışınca kolunu sıkıca yakalayıp, "Bu kadar belli etme," diye yavaşça azarladı.
Luthien, Oliver'm söylediği varillere çaktırmadan baktı. Uzun bir sıra halinde dizilmişlerdi; büyük ihtimalle anakaradan getirilmişler, şimdi de bir arabanın gelip kendilerini almasını bekliyorlardı.
"Üzerlerinde 'X' işareti var," dedi Oliver.
"Şarap," diye açıkladı Luthien.
"Şarapsa neden çoğunun kapağı açık?" diye sordu tetikte bekleyen buçukluk. Luthien daha dikkatli baktı. Gerçekten de her üç fıçıdan birinin kapağı yarı açık duruyordu.
"Ayrıca o iki tepegöz sadece birer yolcu iseler neden şimdi iskeleden ayrılmak üzere olan mavnada değiller?
Luthien tekrar derin bir nefes alarak iç geçirdi ama bu sefer buçukluğun yürüttüğü mantık aklına yatmış, Oliver'a hak vermeye başlamıştı.
"Atın iyi zıplar mı?" dedi Oliver sakin bir tavırla.
Mavnanın iskeleden yavaşça ayrıldığını fark eden Luthien buçukluğun aklından geçeni anladı.
"Ne zaman harekete geçeceğini ben söyleyeceğim," dedi Oliver. "Ve eğer fırsat bulabilirsen geçerken varillerden birini tekmeleyerek suya yolla."

Luthien arenaya çıkağında olduğu gibi adrenalin seviye
sinin yükseldiğini ve midesine kramplar saplandığını hissedi
yordu şimdi. Yaşamın, Oliver deBurrovvs'la hiç de sıkıcı ol- â

mayacağından şüphesi kalmamışa genç adamın. (tm)
Çalışmakta olan iki işçiyi sorun çıkmadan geçip otuz a-yak uzunluğundaki iskeleye sürdüler bineklerini. Üçüncü işçi, yükleme işiyle uğraşan, gülümseyerek yaklaşü.
"Bir sonraki mavna öğleden bir saat önce," dedi neşeyle ve beklerken dinlenip, bir şeyler yiyebilecekleri barakayı işaret etti.
"Çok uzun!" diye aniden bağırdı Oliver ve Threadbare'i şaha kaldırarak Riverdancer'ı da harekete geçirdi. Adamlar yoldan çekildiler. İki tepegöz, pelerinlerinin alandaki kısa kılıçlarını çekti ve bağırarak harekete geçtiler. Bu arada, Oliver'ın tahmin ettiği gibi, her üç varilden biri kımıldamaya, kapaklan açılıp yere düşerken içlerinden tepegözler çıkmaya başladı.
İki kafadarın şaşkınlığı kısa sürdü. Riverdancer, Oliver'ın bineğinin yanından hızla geçip, iki tepegözü yana savurdu. Oliver da Threadbare'in üstünde varil sırasının ortasından geçerken bir kısmını tekmeleyip suya yuvarlamayı başararak iskelenin kenarına ulaşü.
Luthien de iskelenin kenarına vardığında ağır ağır ilerleyen mavna iskeleden on beş ayak kadar uzaklaşmışa. Bu, güçlü Riverdancer için hiç de uzun bir mesafe sayılmazdı ve at karşıya atlarken dizginlere sıkıca sarıldı genç adam.
Arkasından Oliver geldi. Threadbare karşıya uçarken, a-ün üstünde ayağa kalkmış bir elinde tuttuğu şapkasını sallı- m yordu. Threadbare yere inerken çifteler atarak kaydı ve m Riverdancer'a gürültüyle çarptı.
Arkada kalan iskeledeki tepegözler ise öfkeyle bağırarak silahlarını sallamaya başlamış-

KILICI
lardı. Fakat, tecrübesiz yol arkadaşından daha uyanık olan Oliver onları umursamadı bile. Midillisinden aşağı adadı buçukluk ve Oliver'ın silahları, gemideki yüklerin arasından çıkan bir tepegözü karşılamak için ortaya çıkıverdi.
Meç ve büyük kılıç baş döndürücü bir hızla salındılar havada; çeliğin büyülü dansıydı bu, ama buçukluğun düşmanına zarar verecek gibi görünmüyorlardı. Tepegöz gösteriden çok etkilenmiş bir halde olduğu yerde kalakaldı. Heyecan dalgası geçtiğinde de canavara bir şey olmamışa hala.
Ama canavarın tek gözü aşağıya, deri ceketine baküğında, buçukluğun, kılıcıyla ceketin üstüne güzel bir el yazısıyla çizmiş olduğu 'O' harfini gördü.

"Tüm adımı da yazabilirdim," dedi Oliver. "Ve seni temin ederim ki oldukça uzun bir adım var!"
Tepegöz öfkeyle bağırarak ağır baltasını kaldırdı ama Oliver hemen ileri fırlayıp tepegözün açık bacaklarının arasından geçti ve sonra dönerek meçiyle tepegözü kalçasından dürttü.
"Seninle tekrar dalga geçebilirim aslında," dedi buçukluk, "ama görüyorum ki seninle dalga geçildiğini anlayamayacak kadar aptalsın!"

Tepegöz uluyarak arkasına döndü ama sonra ani bir dürtüyle tekrar önüne baka ve o anda yüzüne doğru süzülerek gelen Luthien'in yumruğuyla karşılasa. Bu arada Oliver da kılıcını tepegözün kalçasından çekip biraz geriledi. Sonra koşarak gelip, canavarın dizlerinin tam arkasına omzuyla vurdu. Luthien'in yumruğuyla zaten dengesini kaybetmiş o-lan tepegöz, Oliver'ın bu darbesiyle geriye doğru devrildi ve sırt üstü düşüp yere serildi. Bir süre debelendikten sonra da hareketsiz kaldı.
Luthien bir çarpma sesiyle arkasına baka birden. İskele-

deki tepegözler mızraklarını almış mavnaya fırlatmaya başlamışlardı.
Oliver, "Kaptana gemiyi yürütmesini söyle," derken Luthien'in avucuna küçük bir para kesesi bıraktı. "Adama ver." Sonra devam eden mızrak ve ok yağmuruna aldırış etmeden geminin kıç tarafına doğru ilerledi.
"Sizi büyükbaş hayvanlar!" diye bağırarak dalga geçmeye başladı.
"Burnuna dokunmaya çalışırken kendi gözünü çıkaran beceriksiz geri zekalılar!"
Tepegözler öfkeyle uluyarak ok ve mızrak yağmurunu hızlandırdılar.
"Oliver!" diye bağırdı Luthien.
Buçukluk, Luthien'e dönerek, "Tek bir gözleri var ama," diye açıklamaya koyuldu. "Dolayısıyla bunlarda perspektif duygusu yok, uzağı iyi seçemiyorlar. Bunların ok falan kullanamayacaklarını bilmiyor musun?" Sonra gülerek iskeleye baktı tekrar ve bağırdı. "Merhaba!" O anda, tam bacaklarının arasına saplanan ok buçukluğu yerinden sıçratü.
Luthien buçukluğun aksanını taklit ederek Oliver'ın klasik cümlesini söyledi: "Yanılmış olabilirsin."
Buçukluk ise yeşil eldivenli parmaklarını şaklatarak, "Tek-gözlüler bile bazen şanslı olabilir," dedi inatçı bir tavırla. Ve sözlerinin doğruluğunu kanıtlamak için kendinden çok emin bir şekilde iskeledeki tepegözlere hakaretler yağdırmaya başladı.
Yüzü deniz ikliminin izleriyle dolu olan yaşlı bir adam o sırada Luthien'i omzundan yakalayıp, "Neler oluyor burada?" diye sordu. "Böyle bir şeye izin-"
Luthien keseyi eline tutuşturunca bir an durdu.
"Peki o zaman," dedi. "Ama şu atları bağlayın. Yoksa sizin zararınıza olur!"

Luthien başıyla tamam dedi ve güçlü kasları olan adam kumanda kolunun başına geri döndü.

Mavna, iki kafadara acı veren yavaş seyrine devam ederek, Avon Denizi'nin Dorsal Denizi'yle buluştuğu kanalın kapkara dalgalı sularında ilerledi. Tepegözlerin diğer gemiyi çözmek için dönüp koşuştuklarını ve sonra takibe başladıklarını gördüler. Luthien bunu çok önemsemedi. Çünkü mavnalar bu tehlikeli sularda güven içinde ilerleyebilecekleri şekilde tasarlandığını ve hiç birinin diğerinden daha hızlı gidemeyeceğini biliyordu. Peşlerindekilerden oldukça öndeydiler ve toprağa ayak basar basmaz, tepegözler daha gemiden i-nemeden, Riverdancer ve Threadbare en az bir mil kat etmiş olurlardı.
Oliver, bir yandan kıvranıp, bir yandan da söylenerek atların yanındaki Luthien'e yaklaştı.
"Yaralandın mı?" diye merakla sordu Luthien.
"Ayakkabım," dedi buçukluk ve ayakkabısını çıkarıp Luthien'e gösterdi. Oldukça pis ve ıslak (Oliver ayağım sanki denize daldırmış gibi) olmasına rağmen oldukça sağlam görünüyordu ayakkabı.
"Leke!" diye açıkladı Oliver. Sonra ayakkabısını iyice yukarı kaldırıp Luthien'in yüzüne yaklaştırdı. "Tüccarın arabasının tepesine çıkarken tepegözün kanına basüm. Şimdi de lekeyi çıkaramıyorum!"
Bu kadar dert etmesine bir anlam veremeyen Luthien omuzlarını kaldırdı.
"Bu ayakkabıyı Gascony'nin en ünlü yatılı okulundan çalmıştım," diye hayıflandı Oliver. "Kralın bir arkadaşının oğlundan! Senin evim dediğin bu yabani ülkede bunun bir e-şini daha nerede bulabilirim ki?"
"Ayakkabının bir şeyi yok," diye itiraz etti Luthien.

KILICI

"Harap oldu!" diye çıkıştı Oliver. Ellerini göğsünde birleştirdi ve bir topuğunun üzerinde geriye doğru eğilirken diğerini yere vurdu ve dokunaklı bir şekilde uzaklara daldı.
Somurtan arkadaşının haline gülmemek için kendini zor tuttu Luthien.
Az ileride yerde yatan tepegöz inleyerek kımıldadı.
"Eğer uyanırsa gözüne tekmeyi yiyecek," dedi tavrını bozmadan. "Hem de iki kere."
Gülmeye başladığı için göğsü kabarıp inen Luthien'e kaldırdı bakışlarını Oliver. "Sonra da adımı, adımın tamamını, o çok uzun adımın tamamını, o koca kıçına yazacağım," diye söz verdi.

Luthien yüzünü Riverdancer'ın tüylü boynuna gömdü.
Mavna yüz yardadan[1] daha fazla bir mesafe kat etmiş, şimdi de yarı yoldaki noktaya, Diamondgate Adası'na yaklaşmaktaydı. İki kafadar kaçmayı başarmış gibi görünüyorlardı. Somurtan Oliver'ın bile yüzü ışıldamaya başlamıştı.
Ama kumanda ipi aniden gerildi. Luthien'le Oliver dönüp kıyıya baktılar ve o anda tepegözlerin ipin ucunun bağlı olduğu direklere çıkmış olduklarını ve ellerindeki baltalarla ipi doğradıklarını gördüler.
"Hey, durun, yapmayın!" diye bağırarak güvertede koşuşmaya başladı mavnanın kaptanı. Luthien, arkada bıraktıkları kıyıya bağlı ipin kopması durumunda başlarına gelebilecekleri düşünmeye başladı. Gemi akıntıya kapılıp, güneye, adanın güneyindeki kayalıklara doğru sürüklenmeye başlayınca cevabını aldı.
Kaptan geri koşarak gemideki tek tayfaya emirler yağdırmaya başladı. Adam çılgınca kumanda koluna asıldı ama
1 Bir yarda yaklaşık olarak 0,91 metreye eşittir, (çn)

geminin daha hızlı gitmesi imkansızdı. Savrularak ve aynı ağır devinimle güneye doğru ölümcül sürüklenişine devam etti mavna.
Luthien'le Oliver adarın eyerlerine sıkıca yapışıp, gemi çarptığı sırada ayakta kalabilecekleri emin bir yer bulmaya çalıştılar. Gemi bir kaç küçük kayayı atlattı, kocaman keskin bir kayalığı sıyırdı geçti ve en sonunda küçük, dar bir körfezin girişindeki kayalıklara çarptı.
Gemideki kargo devrildi; kendine yeni yeni gelmeye başlayan tepegöz uçarak gitti, midyelerle kaplı bir kayaya çarparak hareketsiz kaldı. Yolculardan biri de benzer bir kaderi paylaşarak, denize uçarken çığlığı boğazında kaldı. Thread-bare ve Riverdancer yere sıkıca basıyorlardı, ama Threadbare biraz sendeledi ve Oliver'ın çıplak ayağına basü. Hemen kirli ayakkabıya karşı duyduğu hislerini değerlendiren Oliver karârını verip, ayakkabıyı cebinden çıkardı.
Dalgalar giderek artıyor, gemi kayalara bindirirken çatır-dıyordu. Luthien güverteye adadı ve eğile büküle gidip, denize düşen adamı sudan çekti çıkardı. Bu arada kaptan, tayfayı kumanda kolunun başına çağırıyordu ama sonra ipin kıyıdaki ucunun tamamen koptuğunu fark edince, akıntıya karşı koymanın imkansız olduğunu anlayıp, lanetler okumaya başladı.

Sorunu fark eden Luthien, Oliver'a, "Riverdancer'ı getir!" diye seslendi. Mavnanın kıç tarafına doğru güçlükle ilerleyerek kıyıdan kopartılan ipi yakaladı. Bir süre etrafına ba-kındıktan sonra ipi sıkıca bağlayabileceği güvenli bir kayayı gözüne kestirdi. En uca giderek, ipi kement gibi bağladı ve atışa hazırlandı.
Gelen bir dalgayla az kalsın denize uçuyordu ama Oliver onu kemerinden yakaladı. İpi kayaya fırlatan Luthien büyük
101

bir kuvvetle asılarak ipi gerginleştirdi. Oliver Riverdancer'a atlayıp hayvanı çevirdiğinde de ipi midillinin eyerinin arkasına bağladı.
Midilliyi yavaşça ilerletti buçukluk ve böylece kayaya bağlı ip iyice gerilerek savrulan mavnayı durdurdu. Luthien hemen gidip kumanda koluna bağlı olan ipi getirirken Oliver kayaya bağlı ipin gevşememesine dikkat etti. Sonra River-dancer'ı çözdüler ve çark dönmeye, mavna körfezdeki kayalıklardan uzaklaşmaya başladı. Kaptan, tayfa ve gemideki diğer dört yolcu sevince boğuldular.
Kaptan bir grup kayalığın yakınındaki iskeleyi göstererek, "Gemiyi Diamondgate İskelesi'ne götüreceğim," dedi. "Orada, karşı kıyıdan bir geminin gelip bizi almasını bekleye-ceğız."
Luthien kaptana kanala giren silahlı tepegözlerle dolu mavnayı gösterdi.
"Lütfen devam edelim," dedi genç Bedwyr. "Yalvarıyorum."
Kaptan başıyla onayladı ve kuşkuyla ipe bakarak geminin ön tarafına ilerledi. Ama bir kaç dakika sonra başını sallayarak geri döndü.
"Durmalıyız," dedi. "Diamondgate'e san bayrak çekmişler."
"Yani?" diye sordu Oliver; hiç mutlu görünmüyordu artık.
"Kanalın karşı çıkışında yüzgeçler görülmüş," diye açıkladı Luthien.
"Gemiyi oradan geçiremeyiz," diye ekledi kaptan ve ikiliye samimi bir üzüntüyle baktıktan sonra iki dostu çaresiz bir şekilde bir birbirlerine, bir yaklaşmakta olan tepegöz dolu gemiye bakar vaziyette bırakarak pruvaya geri döndü.

KILICI
Diamondgate İskelesi'ne varınca, Luthien ve Oliver herkesin gemiden inmesine yardım ettiler. Sonra, buçukluk, kaptana bir para kesesi daha vererek güvertedeki bineğine aüadı. Gemiden inmeye hiç niyeti yoktu.

Yüzüne şaşkın şaşkın bakan adama, "Biz devam etmek zorundayız," dedi Luthien. Sonra ikisi birden dönüp, kendilerini Eriador'dan ayıran yaklaşık iki yüz yardalık kanalın dalgalı, karanlık sularına baktılar.
"Sarı bayrak yüzgeçlerin sabah görüldüğünün işaretidir sadece," dedi kaptan umutla.
"Ama tepegöz tehlikesi kesin var, biliyorsun," dedi Luthien. Kaptan başıyla Luthien'e hak verdiğini gösterdi ve tayfasına da aynı şeyi yapmasını işaret edip geri çekilerek gemisini Luthien'le Oliver'a teslim etti.
Luthien hemen kumanda kolunun başına geçti ve önünden çok iki yanı kollayarak gemiye yol verdi. Oliver ise geminin kıç tarafında durup yaklaşan tepegözlere ve iskelede durmuş kuşku ve ümitsiz gözlerle kendilerini izleyen gruba bakmaya başladı. Iskeledekilerin yüzündeki kederli ifade, normalde pek de endişeli olmayan buçukluğu oldukça kaygılandırdı.
Luthien'in yanına gidip, "Bu balinalar," diye başladı. "Çok mu büyükler?"
Luthien başıyla evet dedi.
"Senin atından da mı büyük?"
Luthien tekrar başını salladı.
"Bu gemiden de mi büyük?"
Tekrar evet işareti geldi.
"Beni iskeleye geri götür," dedi Oliver. "Tepegözlerle dövüşmeyi tercih ederim."
Luthien cevap vermedi. Kumanda kolunu tutarken etra-

fma bakınarak, her an denizden çıkabilecek o dev, uğursuz kara yüzgeçleri kollamaya devam etti.
Tepegözler Diamondgate'i geçtiler; geçerken iki tepegözü iskeleye bıraktılar. Tepegözlerin eninde sonunda tekrar kumanda ipini kesmeye çalışıp sorun çıkaracaklarını bilen Oliver homurdandı. Ama buçukluğun endişeleri bir süre sonra neşeye dönüştü. Diamondgate rıhtımında iplerin bağlı olduğu direkler oldukça yüksekti ve tepegözlerin iplere ulaşabilmeleri için büyük bir kule yapmaları gerekiyordu. Üstelik geminin kaptanı, tayfa ve yolcular-Luthien'in soğuk sudan çekip çıkardığı yaralı yolcu da dahil-

tepegöz dolu gemi yeterince uzaklaşır uzaklaşmaz iki tepegözün tepesine binip, canavarları yapakları kuleyle birlikte karanlık suya ittiler.
Oliver'ın sevinç çığlıklarını duyan Luthien dönüp baktı ve olan biteni görünce gülümsedi. Ancak o sıra daha sonra neler olabileceği ile ilgili hiçbir fikri yoktu.
Oliver top olup neşeyle yuvarlanmaya başladı ama birden donup kaldı; açık kanalın kuzey burnuna doğru, karanlık suları yararak yaklaşan büyük yüzgece-kendisinin en az üç katı büyüklüğündeydi-bakakalmıştı.
Arkadaşının ani değişimini fark eden Luthien'in yüzündeki gülümseme silindi ve genç adam bakışlarını Oliver'ın baktığı tarafa çevirdi.
Hızla yol alan Dorsal balinasının yüzgeci suların arasında yükseldi önce. Sonra yarıya kadar batü ve en sonunda da lanetli yüzgeç karanlık sularda tamamen kayboldu.
Bedwydrin balıkçılarının öğüderini haürlayan Luthien, gemiyi durdurmak için kolu çekti ve dişlileri susturdu.
"Çark!" diye çıkışarak ileri aüldı Oliver ama Luthien onu yakaladı ve sıkıca tutarak sessiz olmasını fısıldadı.
Balinanın geçişiyle birlikte gemiyi çevreleyen sular kara-

rırken ve gemiyi rotasında tutan ip neredeyse kopacak gibi olup gerilirken Luthien ve Oliver oldukları yerde sessizce beklediler. Balina diğer taraftan yüzeye çıktığında balinanın kırk ayaklık siyah-beyaz lekeli gövdesini gördü Oliver. Onlarca ton ağırlığında bir katildi bu. Bacakları arük tutmayan buçukluk neredeyse düşüyordu ama Luthien sıkıca tuttu onu.
"Sakin ol ve yerinde kal," diye fısıldadı genç Bedwyr. Luthien tepegözlere güveniyordu bu sefer. Tepegözler, dağ kovuklarında yaşayan canavarlardı ve Dorsal balinaları hakkında hiçbir şey bilmediklerinden emindi Luthien.
Büyük yüzgeç geminin pruva tarafında tekrar belirdi. A-ğır ağır gidiyordu bu sefer; ne yapacağına daha karar vermemiş gibiydi.
Luthien arkasına, kayıtsızca yaklaşan tepegözlere baktı. Sonra gülümseyip el sallayarak büyük yüzgeci işaret etti.
Beklediği gibi, devasa balinayı gördüklerinde güvertede çılgınca koşuşmaya başladı tepegözler; çarkın başındaki yön değiştirip dönmeye çalıştı. Hatta tepegözlerin bir kısmı korkudan kumanda ipine tırmandılar.
Kendi kumanda iplerine bakıp, "Hiç fena fikir değil," dedi Oliver.
Luthien'se dönüp sadık adarına baka. Oliver hemen ö-zür diledi.

Luthien arkasına, tam düşündüğü gibi tekrar geri dönmekte olan dev balinaya baktı. Tepegözler çılgınca koşuşmaya devam edip denizi çalkalarken balinayı farkında olmadan kendilerine çekiyorlardı.
Balina kararını tamamen verip tepegözlerin gemisine doğru ilerlerken Luthien kumanda kolunun başına geçip gemiyi, balinanın dikkatini çekmeyecek şekilde yavaş yavaş ilerletmeye başladı.

Tepegözler, tipik bağlılık duygularını aralarından birini seçerek, zavallı yaratığı suya, üzerlerine gelmekte olan balinanın kucağına atarak gösterdiler. Balinanın bu kurbanı kabul edip kendilerini rahat bırakacağını umuyorlardı.
Dorsal balinalarının ne kadar aç gözlü olduklarının farkında değillerdi.
Siyah-beyaz lekeli balina tepegözlerin gemisine yandan bir darbe indirdi önce. Sonra da güçlü kuyruğuyla mavnanın düz güvertesine bir fiske indirerek zavallı küçük geminin yarısını sular altında bırakü. Tepegözler çığlıklar atarak koşuşturup duruyorlardı. Yüzgeç suda kayboldu ama sonra geminin öbür yanında tekrar belirdi. Koca ağzına aldığı, vücudunun üst yarısı görünen tepegözle birlikte kafası sudan çıktı. Ağzındaki tepegöz çığlıklar atıyor, çaresizce deniz canavarını tokatlıyordu.
Balina sularda tekrar kaybolurken, tek-gözlünün kopmuş üst yarısı kırmızıya boyanmış suyun yüzeyine fırladı.
Ama yarım bir tepegöz Dorsal balinası için yeterli değildi. Canavar koca kuyruğuyla bir kez daha suyu şaplattı ve iki tepegözü otuz ayak havaya fırlattı. Denize düşen tepegözlerin birini tekrar havaya savururken, diğerinin vücudunun yarısını kopardı.
Heyecan ve acı dolu geçen dakikalardan sonra balina yeniden göründü; denizi hızla yararak kuzeye doğru gidiyordu.
"Luthien," dedi Oliver korkuyla.
Birkaç yüz yarda ötede sıçrayan balina tekrar suya daldı.
"Luthien," diye yeniden seslendi Oliver. Balinanın gözüne yeni bir hedef kestirdiğini anlamak için Luthien'in kuzeye bakmasına gerek yoktu.
Genç adam elli yarda ötedeki iskeleye ulaşamayacağını anladı hemen.
Kumanda kolunun başından ayrılıp etrafa göz

K.ILICI
gezdirerek düşünmeye başladı.
Üzerlerine gelen felaket yüzünden olduğu yerde donup kalmış olan Oliver, tekrar, "Luthien," diye seslendi.
Geminin kıç tarafına koştu Luthien ve karşıda Dia-mondgate iskelesinde bağrışan insanlara bağırdı: "İpi kesin!"
İlk başta Luthien'i ya duymamış ya da anlamamışlardı ama Luthien tekrar seslenip yukarıyı işaret ederek kumanda ipini gösterdi. İskelede duran kaptan tayfaya hemen emir verdi ve adam da büyük bir bıçağı dişlerinin arasına sıkıştırıp ipin bağlı olduğu direğe tırmandı.
Oliver'ın yanına gidip üzerlerine gelmekte olan balinayı izlemeye başladı Luthien.
Yüz yarda ötede. Seksen.
Elli yarda ötede. Luthien, Oliver'ın bir şeyler mırıldandığını duydu - dua ediyordu.
Gemi aniden yalpaladı ve tehlikeli bir şekilde sallanmaya başladı. Luthien Oliver'ı atların yanına çekti. Riverdancer da Threadbare de sanki tehlikenin farkına varmışlardı; sinirli bir şekilde ayaklarını yere vuruyorlardı. Luthien geminin alaşağı olmaması için gevşeyen ipi aceleyle kesti.
Dorsal balinası yüzgecini çevirerek takibe devam ediyor, giderek yaklaşıyordu.
Otuz yarda ötede. Oliver, balinanın siyah gözünü görebiliyordu şimdi. Akıntıya kapılan gemi hızlanmıştı ama balina hala daha hızlı ilerliyordu.
Yirmi yarda ötede. Oliver yüksek sesle dua ediyordu artık.
Bir kayaya çarpan gemi aniden sarsıldı. Oliver'la Luthien gözlerini balinadan ayırıp baktıklarında kayalık sahile çok yakın olduklarını fark ettiler. Arkalarına baktıklarında da sığ

bölgeye geldiği için durmak zorunda kalan balinanın yüzgecini geri çevirdiğini gördüler.
Fakat iki arkadaşın sevinci kısa sürdü. Çünkü inanılmaz bir hızla ilerliyorlardı şimdi. Diamondgate'tekinden çok daha hızlı; hem de sarp kayalıklardan oluşan bir duvarın tam üstüne doğru.

8
keyifli bir yol

•LOS
"Atına bin! Atına bin!" diye haykırdı Oliver, Thread-bare'in sırtına atlarken. Sinirli midillinin tökezlememesi için dizginleri sıkıca tutuyordu.
Luthien söyleneni yaptı; Oliver'ın ne yapmaya çalıştığını anlamamıştı ama kendisinin de daha iyi bir planı yoktu.

Riverdancer'a adayınca Oliver'ın, midillisini geminin ilerlediği yönün tam tersine sürdüğünü gördü ve peşinden gitti.
"Tam zamanında sıçramaksın!" diye bağırdı buçukluk. Gemi birden çatırdadı; bir kaya kütlesini daha sıyırıp geçmişti. Çatırdayıp ayrılan tahta döşemeler hızla ilerleyen geminin arkasında bıraktığı akıntıya kapıldı gitti.
"Sıçramak mı?" diye bağırdı Luthien. Giderek yaklaşan kaya duvarı sadece bir kaç ayak yükseldikteydi ve Luthien, sağlam bir zemin üzerinde duruyor olsa, Riverdancer'ın bu duvarı kolaylıkla aşabileceğinden emindi. Fakat sallanan mavna çok da sağlam bir zemin sayılmazdı. Üstelik duvarın arkasında ne olduğundan da emin değildi Luthien. Zıplamazsa olacakları da gayet iyi biliyordu. Böylece, Oliver Threadbare'i arkaya sürerken, Luthien Riverdancer'la onu takip etti.
Genç adam başını atin gür yelesine gömdü. Geminin sarsılmasıyla birlikte yukarı fırlarken önüne bakmaya cesaret edememişti. Sonra gemi tahtalarının arkasından gümbürtüyle parçalandığını duydu. İşte o anda duvarı geçtiğini anladı.
Riverdancer çimli tepeye ayak basar basmaz kafasını kaldırıp bakü. Threadbare bacağının önünde küçük bir yarayla, binicisiz, yanında duruyordu. Bir an için Oliver'ın yukarı sıçrarken düşüp kayalara çarpüğını zannetti. Ama sonra buçukluğun nemli otlar üzerinde uzanmış deli gibi gülmekte olduğunu gördü.
Oliver ayağa fırladı ve yerdeki şapkasını aldı. Sonra dönüp Diamondgate'e bakü ve kendilerine yardım eden dostlarına hayatta olduklarını göstermek için el salladı.
Riverdancer'ın üstünde Luthien tepenin kenarına yaklaşıp aşağıya, kayalık duvara çarpan gemiye bakü. Azgın Dorsal balinası yirmi yarda ötede

yeniden belirmiş, enkazın etrafında

KILICI
yüzmeye başlamışü.
"O kadar da kötü değildi," dedi Oliver.
Luthien aündan inip buçukluğu yumruklasın mı yoksa zafer sevinciyle havaya mı atsın bilemedi. Kalbi deli gibi aü-yor, damarlarındaki kan hızla akıyordu. Kendini her zamankinden çok daha canlı, çok daha diri hissediyordu. Arenada kazandığı hiçbir zafer bu sevincin ve gururun yerini tutamazdı.
Fakat Oliver'ın söyledikleri doğruysa, genç Bedwyr buçukluğun yanında daha nelerle karşılaşacakü kim bilir? Bundan da kötü kim bilir daha nelerle? İlk andaki mutluluğuna rağmen sırından bir ürperti geçti Luthien'in.
Oliver, "Keskin zekamızı kutlamaya geliyorlar," diyerek tepenin kuzeyindeki iskeleyi gösterdi Luthien'e. İki düzine adam ellerindeki aletleri sallayıp bağırarak onlara doğru koşuyorlardı.
"Kutlamaya mı?" diye sordu Luthien.
Oliver aşağıdaki parçalanmış gemiye bakarak, "Bunun parasını almaya mı geliyorlar dersin?" dedi.
Luthien'in bilmem der gibi omuzlarını kaldırmasıyla midillisine koştu buçukluk.
Eyeri ürmanıp yana eğildi ve koca şapka küçük bineğin sağrısına indi.
"Alkışlarınız için çok teşekkürler," diye seslendi yaklaşan kalabalığa doğru. "Ama korkarım perde kapandı!"
Ve dört nala gitmeye başladılar; yan yana; maceracı züppe buçukluk çirkin sarı midillisinin, Bedwyr'in oğlu ise parlak tüylü beyaz aünın üzerinde.

Sonraki bir kaç gün yorgun yol arkadaşları için olaysız geçti. Eriador'un kırsal alanlarında güneye doğru rahatça at sürüp, bulabildikleri yerde yemek yiyip dinlendiler. Yemek ve yatacak yer bulmak hiç de zor olmadı. Kuzeyli Eriador köylüleri oldukça misafirperver insanlardı. Dış dünyadan haberlere karşılık yemeklerini paylaştılar, ahırlarında yatacak yer verdiler.

Tüm bu sohbetlerde Oliver başı çekiyor, büyük Gascon hikayeleri ile tüccarın arabasıyla karşılaştıkları andan itibaren Luthien'le beraber yaşadıkları, 'ufak sorunların' çok ötesindeki maceraları ballandıra ballandıra anlatıyordu.

Oliver'ın anlattıklarının dörtte üçünün martaval, dörtte birinin gerçek olduğunu (ki bu gerçeklik payını koyarak da hayli cömert davrandığını düşünüyordu) bilse de bütün hikayeleri sesini çıkarmadan dinliyordu Luthien. Buçukluğun yüksekten atma huyunda bir zarar görmüyordu. Hem Oliver çiftçileri oldukça eğlendiriyor gibiydi. Ama çiftçilerden Ethan hakkında herhangi bir bilgi alamamıştı. Çiftliklerden ayrıldıkları sabahlarda, tüm aile fertleri, bazen komşular bile, gülümseyen yüzlerle iyi şanslar dileyerek arkalarından el sallıyorlardı hep.

Buçukluğun gelecekte de söyleyebileceği yalanlar ve abarttığı olaylar kaygılandırıyordu Luthien'i. Üstelik karmaşık düşüncelerden henüz sıyrılamamış, bir hafta önce olanları daha tam olarak algılayamamıştı genç adam. Ama yaptıklarından içi rahata. Babasının evindeki tepegözü, tüccarın arabasının üstünde yatanı veya gemiyle birlikte alaşağı olanları düşündüğünde hiç de üzüntü duymuyordu. Aynı durumda kalsa yine aynı şekilde davranırdı.

Yol arkadaşına da ısınmaya başlamıştı. Geçen her gün Oliver'ın arkadaşlığından daha çok hoşlandığını fark etti.

K.ILIC.I

Doğrusu tam bir hırsız olan bu buçukluk hiç de kötü biri değildi. Hatta kötülükten öyle uzaktı ki. Davranışlarından ve geçmişine dair anlattığı hikayelerden (hikayelerin Luthien'in doğruluk payı çıkardığı bölümlerinden) Oliver'ın prensip sahibi biri olduğunu görüyordu Luthien. Örneğin, sadece tüccarları ve asilleri soyuyordu buçukluk. Ayrıca, tüccarla karısına söylediklerinin tam aksine, tepegözler hariç hiçbir şeyi öldürmeye istekli değildi Oliver.

Böylece, kardeşini nasıl bulacağı hakkında hiçbir fikri olmayan Luthien gittiği yere kadar buçuklukla yolculuk etmeye, olacakları kader tanrıçalarının eline bırakmaya karar verdi.

Bir kaç gün güneye doğru ilerledikten sonra doğuya sapıp tomurcuklanan buğday tarlalarını ve yüksek taştan duvarları geçtiler. Oliver bir öğleden sonra İron Cross'un sık-laşüğı yerle kuzeyde sıralanmış dorukların arasındaki geniş geçidi göstererek, "Dağların arasından gideceğiz," dedi.

"Montfort'a gemiyle gitmiştim. Bu yoldan daha önce hiç geçmedim."
"Bruce MacDonald Geçidi," diye geçidin adını belirtti Luthien.
Oliver Threadbare'i yavaşlatarak bir süre düşündü ve elini şangırdayan para kesesinin üstüne koruma içgüdüsüyle atarak, "Peki bu Bruce MacDonald bizden geçiş parası alır mı?" diye sordu.
"Mezardan kalkıp gelirse ancak," diye gülerek yanıtladı Luthien. Sonra işgalci tepegözleri dağdaki kovuklarına geri gönderen, Eriador'un tarihi kahramanı Bruce MacDonald efsanesini anlatmaya koyuldu. Anlatılan hikayelere göre, Bruce MacDonald bu geçidi açıp dağları kolaylıkla aşarak, bahar kapanan yolları açmadan önce orduların gelmesini bekleme-

yen tepegöz kuvvetlerinin karşısına çıkmış, tepegözleri şaşırtmıştı.
"Ve şimdi tek-gözlüler sizin dostunuz mu?" diye sordu Oliver. "Gascony'de hiç tepegöz yok," diye övündü sonra. "En azından burnunu dağdaki kovuğundan dışarı çıkarmaya cesaret edecek biri yok!" diye Luthien'in hikayesini yarıda kesti ve Gasconların tek-gözlü canavarlarla nasıl baş ettiklerini, büyük destansı savaşları-elbette Bruce MacDonald'ın katıldıklarından daha büyük olmayan savaşları-anlatmaya koyuldu.
Luthien buçukluğun konuyu değiştirmesine izin verdi ama Oliver'ı dinlemiyordu arük. MacDonald hikayelerini anlatışını ve bunları ne zaman anlatsa kanının damarlarında nasıl da hızlı aktığını düşünüyordu. İşte o anda birden yaptıklarını ve hislerini anlamaya başladı genç Bedwyr. Babasının evindeki tepegözü öldürmenin kendisini neden hiç de rahatsız etmediğini arük biliyordu. Gemiden denize düşen ilk tepegöz için hissettiklerini de düşündü. Onun yardımına gitmemişti ama aynı şey gemideki adama olduğunda hemen yardıma koşmuştu.
Daha önce, tepegözlerden bu kadar nefret ettiğinin farkında değildi Luthien. Bu gerçeği gördüğünde Ethan'ı daha iyi anladı. Yıllar önce Montfort Dükü, Gahris'e tepegöz muhafızlar gönderdiğinde Ethan'ın arenadan neden çekildiğini de anladı o an. Bu yeni duyguların keşfiyle beraber, diğer anılar da genç adamın gözlerinin önünden geçmeye başladı: Babasının çocukluğunda anlatüğı hikayeler ve Bruce MacDonald'ın zaferinden önce

tepegözlerin yaptığı zulümleri anlatan diğerleri. Sonra, yakın zamanda çoğunlukla çaresiz köylülere yapakları zulüm ve yağmalar geldi aklına. Oliver Threadbare'i durdurup etrafı kolaçan etmeye baş-

ladığmda çok derinlere dalmıştı Luthien. Buçukluğun durduğunu fark etmeyen genç adam ve atı ilerlemeye devam ettiler. Oliver ıslık çalmasa daha da gideceklerdi.
Dönüp soran gözlerle buçukluğa baktı Luthien. Oli-ver'ın yüzündeki ciddiyeti görünce de Riverdancer sarı midillinin yanına gelinceye kadar bekledi. Sonra alçak bir sesle, "Ne oldu?" diye sordu.
"Bu tür şeylerin kokusunu almayı öğrenmelisin," diye fısıldadı Oliver.
Bir ok, Oliver'm sözlerini kanıtlarcasına, havayı yararak geldi ve başlarının üstünden geçip gitti.
"Tepegözler," diye mırıldandı Oliver, aüşın berbatlığını göz önüne alarak.
Yine Oliver'ı doğrularcasına, yolun iki yanındaki buğday sapları kımıldamaya başladı. Bunlar sonra açıldı ve tepegözler, tüyleri karışmış bir midilli ve azgın bir domuzun kırmasına benzeyen, çirkin fakat güçlü ve öfkeli canavarların üstünde, yola fırladılar.
Luthien ve Oliver hemen dönüp adarı mahmuzladılar ama sazların arasından iki tepegöz daha çıktı. Biri Oliver'm yanı başında, diğeri ise yolun biraz aşağısında belirivermişti.
Tepegözün bindiği yaratık yandan kendisini sıkıştırmaya kalkışınca Oliver geri çekilip Threadbare'i yan çevirdi ve zeki, sarı midilli ön ayaklarını havaya kaldırıp tepegözün koluna ve yaratığın elindeki kılıca bir tekme savurdu. Çok büyük bir zarar vermemiş ama tepegözü savunmasız bırakmıştı. Bunun üzerine Oliver da bineğinin üzerinde eğilerek Threadbare'in çifte atmak için havaya kalkan bacaklarının arasından meçini ileri savurdu.
Hayvana odaklanmış olan tepegöz üzerine gelen kılıcı görmemişti. Acıyla haykırarak kaçmaya çabaladı ama kılıç gö-

revini çoktan yerine getirmişti. Midilli-domuz kırması bineği> Oliver'la Threadbare'i geçip giderken Oliver işi garantiye almak için büyük kılıcıyla tepegözün kılıcını yakalayıp uzağa fırlattı.

Gözleri kararıp eyerin üstüne yığılan tepegözün ise bunu görecek hali yoktu.

Yolun aşağısında, Riverdancer'ı kendisine saldıran mi-dilli-domuza doğru çevirdi Luthien. Genç adam kılıcını kaldırırken tepegöz mızrağını doğrulttu. Birbirlerine doğru yaklaşırlarken tek-gözlü uzun silahıyla daha avantajlı gibi görünüyordu ve buna güvenen tepegöz çok iyi bir vuruş yapabileceğini düşünmekteydi.

Ama Luthien'in kılıcı 'aşağıdan atıldı, döndü ve ucu mızrağın ucuna çevrildi. Bu döngüsel hareket mızrağın havalanmasına yol açarken, Luthien'in kılıcı, burnundan soluyan mi-dilli-domuzun boynuyla burun buruna geldi. Ama genç savaşçı kılıcını aniden çevirerek yan yana geldikleri anda tepegözün koluna sapladı.

Baskıya devam eden Luthien darbenin etkisiyle eğilen tepegözün tamamen arkaya devrilmesini sağladı ve canavar gürültüyle kirli yola düştü. Canavar gözlerini yukarı çevirdiğinde Oliver ve midillisini tepesinde buldu. Hayvanın tepeceğini düşünüp yaralı kollarıyla başını saklamaya çalıştı.

Fakat Oliver'ın işi bitirmeye zamanı olmadı. Yirmi tane tepegözün arkadan hücuma geçtiğini gören buçukluk, önündeki tepegözün bacaklarını kırmakla zaman kaybederek kendini riske atmayacaktı. Threadbare yüzükoyun yatan tepegözün üstünden atlayıp, Riverdancer'm arkasında bıraküğı toz dumanının peşinden şimşek hızıyla koşmaya başladı.

Ama tepegözlerin takibi sürüyor, her tarafta oklar uçuşuyordu. Oliver'ın, tepegözlerin uzağı göremedikleri konu-

sunda söyledikleri doğruydu elbette. Ama kötü tesadüfler her ikisinin de başının dertte olduğunu söylüyordu.

Luthien, Riverdancer'm aniden tökezlediğini gördü ve atın sağrısına bir ok saplandığını anladı. Bu arada başka bir ok da tehlikeli bir şekilde gelip omzunu sıyırarak geçti.

"Yoldan ayrılalım mı?" diye bağırdı Luthien. Tarlada u-zun sapların arasından gidip gidemeyeceklerini düşünüyordu. Ama Oliver olmaz der gibi başını salladı. Adar, hatta Threadbare gibi küçük bir midilli bile, düz

zeminde tepegözlerin bindikleri canavarları ekebilirlerdi, ama bu hayvanlar odarın arasında başka hiç bir yaratığın gidemeyeceği kadar hızlı ilerlerlerdi. Ayrıca, yolun iki yanındaki tarlaların tekrar kımıldamaya, otların yarılmaya başladığını gösterdi buçukluk. Takibe giderek daha fazla tepegöz katılıyordu.
"Şu tüccar-bozuntusu," diye bağırdı Oliver, "hiç şakadan anlamıyormuş!"
Luthien cevap vermeye fırsat bulamadan yanındaki uzun sazların arasından bir tepegöz çıktı. Riverdancer'm kaslı kalın boynuna doğru eğilerek atını sürdü Luthien. Riverdancer kafasını eğerek biraz daha hızlandı. Üzerine gelen kılıcın çıkardığı rüzgarı yanı başında hissetti Luthien ama tepegözün isabet ettiremeyeceği kadar hızlı gidiyordu.
Bir süre sonra biraz yavaşlayarak, Oliver'ın kendisine yetişmesini bekledi genç adam. Bu işte beraberiz, diye düşündü Luthien. Ancak bir yandan da bu işin içinden nasıl sıyrılabileceklerini de kestiremiyordu. Giderek daha çok tepegöz çıkıyordu yola. Ve herhangi bir gecikme ya da duraklamada, takipçileri iki kafadarı kolayca yakalayabilirlerdi.
Omzunun üstünden Oliver'a baktı-ve neredeyse kahkahayı patlatıverecekti; buçukluğun büyük şapkasına bir ok saplanmış, duruyordu.

"Elveda!" diye bağırdı genç Bedwyr. Oliver ise sadece gülümsedi.
Ama önlerine baktıklarında ikisi birden afalladılar. Yarı şeffaf, titrek bir mavi ışık tarlası belirmişti önlerindeki yolda. Bunun bir tür şeytani tepegöz büyüsü olduğunu zanneden buçukluk ve Luthien şaşkınlık ve dehşet içinde bağırarak atlarını çevirmeye çalıştılar. Oliver kafasındaki koca şapkayı çıkarıp yüzüne örttü.
Çok yakındılar, çok hızlıydılar ve önce Riverdancer, hemen arkasından da Threadbare ışık huzmesinin içine daldılar.
Tüm dünya değişiverdi.
Şimdi bir ışık koridorundaydılar ve her şey Luthien'e bir rüyadaki gibi geliyordu, sanki kendisi ve Oliver yavaş yavaş hareket ediyorlarmış gibi. Ama genç adam etrafına ve yere baktığında muhteşem bir hızla ilerlediğini

gördü-Riverdancer ağır çekim gibi görünen atüğı her adımda aslında inanılmaz bir mesafe kat ediyordu.
Işık koridoru yolun dışına, güneydeki tarlalara doğru saptı ama iki hayvanın üzerine bastığı tahıllar ezilmedi bile. Sanki havada ya da ışıktan yapılmış bir yastığın üzerinde koşuyor, yere ayak basmıyorlardı. Adarın nallarından da hiç ses gelmiyordu. Sonra büyük bir nehre geldiler ve üstünden, suya değmeden geçtiler. Birkaç saniye sonra hayal gibi belirdi dağlar. Ve hızla bayırları geçmeye, uçurumlu vadileri aşmaya başladılar. Bunlar sanki uçurum değil de bir kayadaki küçük çatlaklardı.
Aniden hayal gibi sarp bir kayalık belirdi önlerinde. Luthien tekrar bağırdı ancak sözcükler ağzından çıkar çıkmaz arkasında kayboluvermişti. Riverdancer ve Threadbare, zemini kaplayan iri kaya parçalarının üstünden koşarak hiçbir atın geçemeyeceği kadar sık bir koruluğu aşıp bin ayak yük-

sekliğindeki sarp kayalığı geçtiler. Hem de hiçbir dalı kırmadan, hiçbir yaprağı oynatmadan.
Bir süre sonra yeni bir kayalık daha gördü Luthien. Işık tüneli burada bitiyor gibi görünüyordu. Kayadan oluşan duvarın üstünde mavinin bütün tonlarıyla yeşil dans ediyordu. Luthien daha işaret vermeden Riverdancer kayanın içine daldı.
Baskıyı her yerinde hissetti Luthien: Rahatsız edici, boğucu bir duygu. Bağıramıyor, tam anlamıyla kapalı olan bu yerde nefes bile alamıyordu. Öleceğini düşündü o an.
Ama Riverdancer birden bire kayalık duvarın diğer yanına çıkıverdi. Bir meşaleyle aydınlatılmış bir mağaraydı burası. Sert zemine değen nallar duvarlarda yankılanıyordu.
Tam arkasından Threadbare de çıktı. Yavaşlayarak beyaz atın yanında durdu. Oliver bir dakika sonra koca şapkasını yüzünden çekip etrafa bakmaya cesaret edebildi. Girdap gibi dönen ışık kaybolurken, dönüp şaşkın gözlerle arkasındaki taş duvara baktı. Sonra bir şeyler söyleyecekmiş gibi olan Luthien'e döndü.
"Bilmek dahi istemiyorum," dedi genç adama.

Burası yaklaşık otuz ayak çapında, daire şeklinde, sıradan bir mağara görünümündeydi. Duvarlar pürüzlü, tavan belli yerlerde alçak bazı yerlerde yüksekti ama zemin oldukça pürüzsüz, hemen hemen dümdüzdü. İki kafadarın solunda, az ilerde, fazla dikkat çekmeyen ahşap bir kapı vardı. Kapının

yanında, üzerinde, bir kısmı gümüşsü tüplerin içinde, bir kısmı açıkta duran ve rulo yapılmış, bir kısmı ise köşelerine yerleştirilen küçük gargoyllarla1 açık olarak tahta masaya serilmiş parşömenler vardı. Biraz daha solda, tek ayaklı bir kaidenin üstünde, saf kristalden yapılmış bir küre duruyordu. Sağda, duvara sırtı dönük bir sandalyenin önünde, bir dolu çekmecesi ve gözü olan çok büyük bir çalışma masası bulunuyordu. Masa gibi onun da üstü parşömenlerle doluydu. Bir insan kafatası, dalları iç içe geçmiş bir ağaca benzeyen bir şamdan, üzerine kurutulmuş tepegöz gözlerinin dizilmiş olduğu bir ip, düzinelerce mürekkep hokkası ve uzun tüy kalemler dekorasyonu tamamlamaktaydı. Ve tüm bunlar iki arkadaşa bir büyücünün odasına gelmiş olduklarını açıkça göstermekteydi.
Adarından indiler. Riverdancer'ın yarasına bakmaya giden Luthien'in peşine takıldı Oliver. Genç Bedwyr, okun, kıymetli atının kalçasını sıyırıp geçtiğini ve önemli bir yara almadığını anlayınca rahat bir nefes aldı.
Oliver'a dönüp başıyla aün iyi olduğunu işaret etti. Sonra da, buçukluk dostu çalışma masasına doğru giderken, gizemli, kristal küreye yöneldi.
"Yaramazlık yok," diye buçukluğu uyardı. Daha küçükken tehlikeli büyücülere ilişkin hikayeler dinlemişti. Hem sonra, kendilerini buraya getiren o büyük ışık tünelini yaratacak kadar güçlü bir büyücüyü düşman edinmek hiç de akıllıca bir şey olmazdı.
Luthien'in olan bitenler hakkındaki merakı kristal küreye baktığında daha da arttı, içerdeydi! Mağarayı dolaştığı görünen Oliver da. Riverdancer'la Threadbare'in yorucu yolcu-
1 Özellikle kiliselerin duvar veya çatılarında bulunan, insan veya hayvan başı biçiminde ve genellikle oluk ağızlarına yerleştirilen heykeller. Fantezi edebiyatında gargoyllar çoğunlukla büyü ile canlandırılır ve efendilerinin türlü amaçlarına hizmet ederler, (çn)

luktan sonra sakince durmuş dinlenmekte olduklarını da kürede görebiliyordu. Başlangıçta bunun sadece bir yansıma olduğunu düşündü Luthien ama sonra açının tamamen farklı olduğunu fark etti. Kendisine yukarıdan, tavandan bakıyor gibiydi.
Bu arada Oliver çalışma masasından küçük bir şişe alıp cebine attı.
"Yerine geri koy onu!" diye kızdı, olan biten her şeyi kürede gören Luthien.
Oliver şaşkınlıkla ona baktı-nerden biliyordu?
Buçukluk cebindekini çıkarmaya yeltenmeyince, omzunun üstünden bakarak, "Yerine koy," diye yineledi Luthien.
"Bu hazinelerden bu kadar çabuk mu vazgeçiyorsun?" diye sordu, cebindeki küçük şişeyi gönülsüzce çıkarıp incelemek için yüzüne yaklaştırırken Oliver. "Bildiğin gibi bunun içindekiler çok egzotik şeyler olabilir. Ne de olsa burası bir büyücünün evi."
"Bizi kurtaran bir büyücü," diye hırsıza durumu hatırlattı Luthien.
Acıklı bir şekilde içini çeken Oliver şişeyi çalışma masasının üstüne, yerine geri koydu.
"Minnettarlığınız için teşekkürler," diyen bir ses sağ taraftan, Luthien'in arkasından duyuldu. Kimsenin görünmediği boş noktaya önce büyük bir şaşkınlıkla bakan Luthien duvarın kımıldamaya başladığını görünce bir adım geri kaçtı. Büyücü taş duvarın içinden çıktı; başlangıçta duvarla aynı renk olan görüntüsü daha sonra iyice belirginleşti ve sonunda da soluk ten rengine büründü.
Yaşlıydı, en az Luthien'in babası kadar yaşlı, ama duruşu öylesine dik ve zarifti ki genç Bedwyr büyücünün görüntüsünden çok etkilendi. Yere uzanan kalın kumaştan yapılmış

cübbesi parlak, mavi renkteydi. Beyaz-Riverdancer'ın ipeksi tüyleri gibi kar beyazı-saçı ve sakalı ise omuzlarına kadar i-niyordu. Aynı cübbesi gibi koyu ve parlak olan mavi gözleri yaşam ve zeka parıltılarıyla doluydu.
Gözlerini mavi cübbeli büyücüden ayırabildiğinde, arkasına dönüp Oliver'a baktı ve buçukluğun da en az kendisi kadar etkilenmiş olduğunu gördü.
"Kimsin sen?" diye sordu buçukluk.
"Bunun bir önemi yok."
Oliver şapkasını çıkarıp reverans yapü. "Bendeniz-"

"Kendisine Oliver deBurrows diyen Oliver Burrows," diye buçukluğun sözünü kesti büyücü. "Evet, evet, tabi ki sen osun, ama bunun da bir önemi yok." Onun da kendini tanıtacağını bekler gibi Luthien'e baka ama Luthien kararlı, hatta cesur bir tavırla kollarını çapraz yapmış duruyordu.
"Baban seni gerçekten çok özlüyor," diyerek tek bir sözle Luthien'in göstermelik cesaretini kınverdi büyücü.
Oliver Luthien'in yanına sıçradı; bir yandan destek olurken bir yandan kendi de Luthien'den kuvvet alıyordu.
Yanlarından geçip çalışma masasına doğru giderken, "Bir süredir ikinizi izliyorum," diye açıkladı büyücü. "Cesur ve yetenekli olduğunuzu kanıtladınız; tam benim istediğim iki özellik."
"Ne için?" diyebildi Oliver. Büyücü ona doğru dönerek ellerini açtı ve buçukluk omuzlarını silkerek tekrar cebine attığı küçük şişeyi Luthien'e fırlattı.
Konuyu değiştirip, tehlikeli büyücünün dikkatini Oli-ver'ın sahtekarlığından uzaklaştırmak isteyen Luthien sabırsızca hemen, "Ne için?" diye sordu.
"Sabır, oğlum!" diye sakince yanıtladı cübbeli adam. Buçukluğun hırsızlığa yeltenmesinden hiç de rahatsız olmuşa

benzemiyordu. Bir an şişeye baktıktan sonra da buçukluğa bakıp gülümsedi.
İçini çeken Oliver tekrar omuzlarını havaya kaldırıp cebinden öncekine benzer bir şişe daha çıkardı ve büyücüye verdi.
"Hep yedek bulundururum," diye kafası karışmış olan Luthien'e durumu açıkladı.
Tekrar eli havaya kalkan büyücü oldukça etkili bir sesle, "Öyle görünüyor ki birden fazla," dedi.
Üçüncü kez omuz silken Oliver'dan bir şişe daha odanın öbür tarafına uçtu.
Bir bakışıyla şişeyi masanın üstündeki yerine yerleştiren büyücü Oliver'ın cebindeki diğer şişeleri de çıkardı.

Sonra, ellerini kavuşturarak ikiliye yaklaşırken, "Şimdi," dedi. "Size bir önerim var."

"Gascony'de büyücü-kılıkülara pek güvenmeyiz," dedi Oliver.

Büyücü durup, buçukluğun sözlerini değerlendirdikten sonra, "Pek ala, ama hayatınızı kurtardım ben," diye yanıtladı.

Luthien tam onaylayacaktı ki Oliver onu durdurdu.

"Pah!" dedi buçukluk. "Onlar sadece birer tek-gözlüy-düler. Sen bizi buraya getirmeseydin, bizden daha hızlı olan o tepegözler kılıcımın ölümcül ucuyla tanışacaklardı!"

Büyücü Luthien'e kuşkulu bir bakış fırlattı ama genç a-dam herhangi bir şey söylemedi.

"Çok iyi," dedi büyücü. Kolunu kaldırıp duvara yöneltti ve mavi ışık girdabı yeniden belirdi. "Öyleyse tekrar adarınıza binin. Daha bir iki dakika oldu. Tepegözler hala buralardadırlar."

Luthien öfkeyle Oliver'a baktı ve buçukluk yenilgiyi ka-

bul edip omuzlarını havaya kaldırırken büyücü gülümseyerek sihirli kapıyı yok etti.

"Ben sadece en uygun fiyat için pazarlık ediyordum," diye fısıldadı buçukluk.

"Fiyat mı?" diye susturdu onu büyücü. "Daha şimdi burun buruna kaldığınız ecelden sizi çıkarıp kurtardım!" Başını sallayarak iç geçirdi ve bir süre düşündükten sonra devam etti. "Çok iyi öyleyse. Bu sizin için yeterli değilse, Montfort'a gidebilmenizi sağlayacak ve oraya ulaşana kadar hayatta kalmanıza yarayacak bilgileri size vereceğim. Ayrıca, şu soyduğunuz tüccarı sizi takip ederek sıkıntıya girmesinin anlamsız olduğuna da ikna edeceğim. Sizden isteyeceğim iyilikse, kuşkusuz tehlikeli olmasına rağmen, çok uzun zaman almayacak."

"Anlat," dedi karalı bir tavırla Luthien.

"Akşam yemeğinden sonra tabi," diye yanıdayan büyücü ahşap kapıya yöneldi.

Oliver ellerini ovuşturdu-adam şimdi kabul edebileceği şardardan bahsediyordu-ve kapıya yöneldi ama Luthien kollarını göğsünde kavuşturmuş kararlı ve ciddi bir tavırla yerinde duruyordu.

"Adını açıklamayan biriyle yemek yemem," dedi inatla.

"Ben de," dedi Oliver.

"Adın bir önemi yok," diye yineledi büyücü.

Luthien gözünü bile kırpmadan olduğu yerde durmaya devam etti.
Büyücü Luthien'in gözlerinin tam içine bakarak yaklaşıp önünde durdu; şimdi iki adamda gözlerini bile kırpmadan birbirlerine bakıyorlardı. Sonra, "Brind' Amour," dedi mavi cübbeli adam. Bunu öyle bir ses tonuyla söylemişti ki Luthien bu adı bilmeli miydim acaba diye düşündü.

"Ben de, Luthien Bedwyr," diye karşılık verdi genç a-dam büyücününki gibi kendinden emin bir ses tonuyla. Bu arada büyücü sözünü kesecekmiş gibi aynı kararlılıkla adamın gözlerinin tam içine bakmışü.
Ama Brind' Amour bir şey söylemedi ve genç adamın gururla kendini tanıtmasına izin verdi.
Yan odadaki sofra tam anlamıyla harikaydı; üç kişilik hazırlanmıştı ve bu üç kişiden biri için yüksek bir sandalye konulmuştu.
"Bekleniyormuşuz," dedi kuru bir ses tonuyla Oliver önce ama masaya yaklaşıp hazırlanan sofrayı görünce küçümseyen tavrı değişiverdi. Zarif, gümüş çatal bıçak takımları, kristal kadehler ve ince bir zevkle seçilmiş tabaklarla hazırlanmıştı masa. Böylece Oliver da tavır değiştirerek zıpladı ve sandalyedeki yerini aldı.
Brind' Amour odanın bir köşesine giderek tuğla duvarlarının içine gizlenmiş bir dolabın kapaklarını açü ve menüdekileri çıkarmaya başladı-kızarmış ördek, türlü egzotik sebzeler, şarap ve berrak soğuk su.
"Bir büyücünün pek ala bir uşağı olabilirdi," dedi masadaki yerini alan Luthien, "veya sadece ellerini çırparak yemeklerin uçarak masaya gelmesini sağlayabilirdi."
Brind' Amour Luthien'in bu yorumuna güldü. "Güçlerime bu günün ilerleyen saatlerinde ihtiyacım olabilir," dedi. "Emin olabilirsiniz ki büyülü güçler de belli bir enerji gerektirir. Dolaba gidip yemekleri çıkaramayacak kadar tembel olsam ve sırf bu yüzden araştırmamız başarısızlıkla sonuçlansa ne kadar da acı olurdu!"
Luthien bir şey söylemeyip büyücünün açıklamalarına devam etmesine izin verdi. Çok açtı. Ayrıca, büyücüyle konuşacağı önemli konuların hepsini Oliver'a tekrar anlatmak zo-

k-iucı
runda kalacağını fark etmişti, çünkü o sırada, buçukluk kafasını şalgam dolu bir tabağa gömmüş, deli gibi yemekle meşguldü.
Kadehini dibinde kalmış son yudum şarabı içmek için kaldırırken, Brind' Amour'un hayatında gördüğü en harika sofrayı hazırladığını düşündü Luthien.
Luthien'in düşüncelerine tamamıyla kanlan Oliver, "Belki de büyücü-kılıklılara Gascony'de başka bir gözle bakmalıyız," dedi şişen karnına pat pat vururken.
"Evet, hepsini kasabalarınızda şef aşçı olarak görevlendirebilirsiniz," dedi Brind' Amour şakayla karışık dalga geçerken. Sonra da genç Bedwyr'i de konuşmaya dahil etmek için Luthien'e dönüp, "Bir büyücü başka ne yapmalı ki?" diye sordu.
Luthien şakaya sadece başıyla onaylayarak kaüldı ancak konuşmaya mesafeli kalmaya devam etti. Oliver ve Brind' Amour oradan buradan konuşmaya başlamışlardı. Oliver bir büyücünün kulesinde başından geçen bir macerayı anlatırken, Brind' Amour, Oliver'ın tariflerine bir takım detaylar ekliyor, çoğu zaman başıyla onaylayarak ve uygun anı bulduğunda nefes nefese bir şeyler söyleyerek gerekli yerlerde kibarca konuşmaya katılıyordu. Luthien ise yemek ve resmi tanışma işleri sona erdiği için bir ana önce konuya gelmek istiyordu. Brind' Amour tepegözler ve peşlerindeki tüccardan kurtulmalarını sağlamıştı ve Montfort'a gitmelerine (ki Luthien'e göre, Ethan'ı bulmak için son şansıydı bu) yardım edecekti. Tüm bunlar genç adamın göz ardı edemeyeceği büyük bir lütuftu.
Bunları düşünen Luthien sonunda sohbeti kesip, "Yapacağımız bir işten bahsetmiştiniz," diyebildi. O ana kadar süregelen hafif sohbet, bir anda, bir tepegözün göz kırpması

süresi kadar kısa bir anda kesiliverdi. "Yemekten sonra demiştiniz ve işte yemek sona erdi."
"Küçük bir misafirin hevesli anlatımını kesip konuya giremezdim," dedi Brind' Amour gergin bir tebessümle.
İnatçı Luthien kesin bir tavırla, "Oliver sözünü bitirdi," dedi.

Brind' Amour arkasına yaslandı. Sonra ellerini çırptı ve uzun saplı bir pipo, küp şeklindeki bir kutudan çıkıp havada süzülürken yandı ve gelip büyücünün açık bekleyen eline yerleşti. Luthien bu büyülü gösterinin kendi yararına olduğunu anladı o anda; burada kontrolün Brind' Amour'da olduğunu hatırlamasını sağlamıştı.
"Bir şey kaybettim," dedi büyücü piposundan uzun u-zun bir kaç nefes çektikten sonra. "Benim için çok değerli olan bir şey."
"Bende değil," dedi Oliver ellerini çırparak.
Brind' Amour dostça bir bakış fırlattı ona. "Nerede olduğunu biliyorum," dedi sonra.
"Öyleyse kayıp değil." Buçukluğun yaptığı bu espri bu sefer ne Brind' Amour'dan ne de Luthien'den herhangi bir iyi tepki almadı. Genç Bedwyr yaşlı adamın çizgilerle dolu yüzünü kaplayan acıyı görebiliyordu şimdi.
"Buradan çok uzakta olmayan, kapatılmış, büyük bir mağara kompleksinde," dedi büyücü.
"Kapatılmış mı?" dedi Luthien.
Brind' Amour açıkladı. "Ben ve bir kaç dostum tarafından, dört yüz yıl önce, Gasconlar Avon adalarına gelmeden ve Bruce MacDonald'ın adı Eriador'daki herkesin dilinde dolaşırken."
Luthien karşılık vermek için ağzını aça ama sonra büyücünün anlatacaklarını duymak için durdu.

K.IUCI
"Ölü olmalısın sen," dedi Oliver. Luthien öfkeyle ona baktı.
Fakat Brind' Amour hiç sinirlenmedi. Hatta buçukluğu onaylarcasına başını salladı. "Tüm dostlarım uzun zaman önce gömüldüler," dedi. "Bir ben kaldım çünkü yıllarımın çoğunu sihirli bir uykuda geçirdim." Sonra aniden elini kolunu sallamaya başladı; konudan uzaklaştıklarını ve bu konuyu değiştirmek istediğini gösteriyordu.
Luthien adamın fazlasıyla rahatsız olduğunu fark etti.
"Ölseydim dünya çok daha basit bir yer olurdu, Oliver Burrows," diye devam etti sonra Brind' Amour. "Ve tabi siz de ölmüş olurdunuz," diye hatırlattı.
"Sizden istediğim iş çok basit," dedi büyücü. "Ben bir şey kaybettim - siz de mağaralara girecek ve onu bulup geri getireceksiniz."
"Onu?" diye iki kafadar aynı anda sordular.
Büyücü bir an tereddüt etti.

"Aradığımız şeyin ne olduğunu bilmeliyiz," dedi Luthien.
"Bir asa," dedi Brind' Amour. "Benim asam. Sahip olduğum en kıymetli şey."
"Öyleyse neden mağarada bırakan?" dedi Oliver merakla.
"Ve niye mağarayı kapatün?" diye ekledi Luthien.
"Onu orada ben bırakmadım," dedi sert bir sesle Brind' Amour. "Onu benden çaldılar ve bundan kısa zaman önce oraya götürdüler. Ama bu başka bir hikaye, ve sizi en az ilgilendiren konu."
"Ama. . . " diyerek başladı Oliver, ancak Brind' Amo-ur'un tehlikeli bakışlarının üstünde toplandığını gördü ve sesini kesiverdi.

"Mağaraya gelince, içindekileri dertsiz Eriador'dan uzak tutmak için mühürlendi," dedi büyücü.
"İçindekiler kimdi peki?" diye üsteledi Luthien.
"Tepegözlerin kralı ve en güçlü savaşçıları," diye açıkladı Brind' Amour. "Gasconlarla işbirliği yapacağından korktuk, çünkü Gasconların kısa bir süre sonra kıyılarımıza geleceklerini biliyorduk."
Bu açıklamaya inanıp inanmamakta kararsız olan Luthien, yaşlı adama sertçe baktı. Oliver daha da şüpheliydi. Gasconlar tepegözlere olan nefreti Eriadorlularmkine oranla çok daha fazlaydı ve eğer güney imparatorluğunun halkı herhangi bir müttefik bulacaksa tek-gözlüler hiç de ilk sırada o-lamazlardı.
Luthien de, bundan çok da uzun olmayan bir süre önce feci bir şekilde yenilmiş bir ırka karşı böylesine uç bir önlem almaya anlam veremiyordu. Bruce MacDonald'ın zaferi tamdı; tepegöz ırkına günlerini göstermişti ve genç Bedwyr'in bildiği kadarıyla, tek-gözlü ırk kendini henüz tam anlamıyla toplayabilmiş değildi.
"Şansımıza, şimdi mağara boş," dedi Brind' Amour u-mutla. Konuyu değiştirmek için sabırsızlandığı fazlasıyla belli oluyordu.
"Öyleyse neden sen gidip o çok değerli asanı kendin bulmuyorsun?" diye sordu Oliver.
"Ben yaşlıyım," dedi Brind' Amour. "Ve güçsüz. Tüneli açtıktan sonra tünelden geçip o mağaraya gidersem, yani güç kaynağım olan bu mağarayı

terk edersem, tünelin açık kalmasını sağlayamam. Bu yüzden sizin yardımınıza ihtiyacım var-karşılığını şimdiye kadar oldukça iyi gördüğünüz ve göreceğiniz yardımınıza."
Luthien büyücünün yüzünü incelemeye bir süre daha

devam etti. Adamın gerçeği, en azından tüm gerçeği söylemediğini hissediyordu. Ama yine de sorabileceği net bir soru yoktu. Oliver da arkasına yaslanmış, karnını ovalamakla meşguldü o sırada. O gün, oldukça uzun süre at binmiş, yollarda dövüşmüş ve şimdi de iyi bir yemek yemişlerdi.
İkilinin içinde bulundukları ruh halini hisseden Brind' Amour, "Şimdi sıcak ve yumuşak yataklarınızın keyfini çıkarın," dedi. "İyi dinlenin. İşimiz sabahı bekleyebilir."
İki dost bu öneriyi hemen kabul ettiler ve kütüphanenin yanındaki boş bir odada bekleyen Threadbare ve Riverdan-cer'la hemen ilgilendikten kısa bir süre sonra rahat, kuştüyü yataklarına yerleştiler. Brind' Amour da onları yalnız bıraktı.
"Dört yüz yaşında ha?" dedi Oliver.
"Büyücülerin sözlerini ve yaptıklarını sorgulamam," diye yanıtladı Luthien.
"Ama şu büyülü uyku hiç ilgini çekmedi mi?"
"Hayır." Yalın ve dürüst bir yanıtü bu. Olaylara gerçekçi yaklaşan, sağlam karakterli balıkçı ve çiftçi bir halkın arasında büyümüştü Luthien. Bedwydrin'de inanılan tek büyülü şey şi-facı kadınların otlarıyla, iskele gözcülerinin, babkçı teknelerinin kaptanlarına aktardıkları, havayla ilgili tahminleriydi. Büyüyle uğraşan ama oldukça iyi ni)cdı olan iki grup vardı, ki onlar bile Luthien'i rahatsız ediyordu-Brind' Amour gibi bir adam ise genç adamın tamamen yadsıdığı bir şeydi.
"Hiç anlamıyorum, bir tepegözden başka bir şey olmayan bir mağara-"
Luthien elini kaldırıp Oliver'ı durdurdu.
"Hem kim bir büyücünün asasını çalar ki?" diye Luthien'in tekrar müdahale etmesine fırsat vermeden sözünü tamamladı Oliver.
"Bunları bir kenara bırakıp," diye başladı Luthien, "ken-

on
beyaz yalanlar
di-" Aniden durakladı.
"Kendi neyimiz?" diye adadı Oliver. Ne olduğunu merak ediyordu. Luthien de.
O ve kendine Oliver deBurrows diyen Oliver Burrows neyle karşı karşıyaydılar? Arayış? Hayadan? Yine hırsızlık ve belki de daha kötü şeylere uzanan bir yolculuk?
Genç Bedwyr'in bunlara verebileceği bir cevabı yoktu- olacak ya da şimdiye kadar olanlara. Vikont Aubrey ve ya-mndakilerin Dun Varna'ya gelişlerinden bu yana Luthien'in dünyası tepe taklak olmuştu. Kardeşini aramak için Dun Varna'dan ayrılmıştı ama dünyanın gerçekte ne kadar büyük olduğunu anlamaya başlamıştı şimdi. Oliver bir kaç gün önce, Stratton Nehri'ndeki Carlisle'dan Montfort'a kadar, Avon Denizi'ndeki adalardaki bir düzine limandan bir çok geminin 'Gascony'e gitmek üzere ayrıldığını söylemişti. Dun Varna'dan çok daha büyük yüzlerce kent ve Carlisle'dan bile daha geniş olan nüfusu ile Gascony, Avon'dan çok daha büyük bir ülkeydi. Ve Duree, Ethan'ın savaşmaya gittiğini zannettiği o topraklar, güneyde, Gascony'nin kuzey sahillerinin bin milden fazla aşağısında kalıyordu.
Bin mil!
Kardeşinin nereye gittiğini bilmeden nasıl ona yetişebileceğini umuyordu ki?
Luthien, Oliver'ın sorusuna cevap vermedi. Kısa bir süre sonra zevkle horlayan buçukluğun da cevabı duymak gibi bir kaygısı yoktu zaten.

Oliver ve Luthien'in Brind' Amour'un yeni yapağı büyülü tünelden geçip mağaraya girdiklerinde ilk fark ettikleri şey rahatsız edici sıcak oldu. Ve mağara çok büyüktü. Luthien'in meşalesi sadece tek bir duvarı aydınlatabiliyordu; içinden geçtikleri duvarı. Başlarının üzerinden aşağı sarkan

keskin uçlu uzun ve tehlikeli sarkıtların kristalimsi parıltılarını güçlükle seçebiliyorlardı.

Sonra bir parlama geldi arkalarından ve dönüp bakınca Brind' Amour'un ışık kapısının giderek küçüldüğünü gördüler. Önce, büyücünün onları orada terk ettiğini düşünerek kaybolan ışığa doğru atıldılar. Işık girdabı azalmaya devam etti ve bir yumruk büyüklüğüne gelinceye kadar küçüldü ama çıkardığı ışık daha cıbz değildi.
"Sadece hiçbir tepegözün, eğer hayatta kaldılarsa, gelemeyeceğinden emin olmak istiyor," dedi rahatlayan Oliver.
"Ya da bizim asasını bulmadan dönmeyeceğimizden," diye ekledi Luthien. "Kristal küresi sayesinde her hareketimizi izleyecek."
Konuşurken tekrar duvara dönmüş, garip görünüşlü duvarı incelemeye başlamıştı. Çok fazla mağara görmemişti- sadece büyücünün mağarasıyla Dun Varna'nın kayalık sahilindeki denize açılan mağaraları-ama yine de bu mağara bir şekilde garip gelmişti ona. Duvardaki taşlar Luthien'in beklediği gibi bakmmsı renkte ve pürüzlüydü, ancak aralarında daha koyu renkli ve dokununca ele daha düz gelen bir şeyler vardı.
"Erimiş maden cevheri," diye açıkladı yanına gelen Oliver. Sonra yukarıya ve etrafına baktı. "Sanırım bakır. Çok yüksek bir ısı yüzünden taştan ayrılmış."
Luthien de incelemeye koyuldu. "Burası büyücünün mağarayı mühürlediği yer olmalı." dedi sonunda. "Bu çığı oluşturmak için belki büyülü bir ateş kullanmışlardır." Bu bir fikirden çok soruya benziyordu.
"Öyle olmalı," diye yanıtlarken Oliver da pek emin görünmüyordu. Büyük kılıcının kabzasıyla duvarı eşelemeye başladı; maddenin yoğunluğunu anlamaya çalışıyordu. So-

nunda söyleyebileceği tek şey duvarın bu tarafının çok kalın olduğuydu ve buradan da duvarın bu yanında yapılmış bir şeyin yüksek ısıya sebep olduğu sonucunu çıkarmıştı ama düşüncesini kendine sakladı.
"Çabuk ol," diye mırıldandı buçukluk. "Burada gereğinden fazla kalmak istemiyorum." Sonra sustu ve hala erimiş madeni incelemekte olan Luthien'e baktı ve zeki genç adamın da kendisi gibi düşündüğünü ve aynı sonuca ulaştığını hissetti. "Montfort'ta aşırmamı bekleyen şişkin para keseleri varken," diye ekledi. Sesi biraz fazla yüksek çıkmıştı bu sefer. Sözleri duvarlarda yankılanmıştı. Ama bu işe yaramış, beklediği gibi, Luthien'in düşüncelerinin duvardan uzaklaşmasını sağlayabilmişti.
Endişeye gerek yok diye düşündü Oliver.

Zemin engebeliydi ve yer yer Luthien'in boyunu aşan dikitlerle doluydu. Öyle ki, burası başlı başına bir mağara olduğu halde iki arkadaş zaman zaman dar koridorlardan geçi-yorlarmış hissine kapıldılar. Luthien'in meşalesinin titrek ışığının yarattığı ve bir o yanda bir bu yanda beliren uğursuz gölgeler yüzünden, sürekli tetikte ve gergin bir şekilde ilerliyorlardı.
Sonra keskin bir şekilde aşağı doğru uzanan sarp bir yokuşa ulaştılar ve aşağıdaki açık alana baktıklarında, dikitlerin arasında bir patikanın açılmış olduğunu gördüler - etrafa yayılmış bir dolu kırık taş buradan daha önce geçildiğini gösteriyordu.
"Yolculuk kolaylaşacak," dedi Luthien umuda ve hemen oturarak yokuşu inmeye yeltendi.
Oliver onu omzundan yakalayarak sertçe durdurdu.
"Bunları kimin kırdığını hiç merak etmiyor musun?" dedi buçukluk ciddi bir tavırla.

Bu, Luthien'in cevap vermemeyi, hatta düşünmemeyi tercih ettiği bir soruydu. Tek diyebildiği, "Çabuk ol," oldu ve aşağı doğru kontrollü bir şekilde kaymaya koyuldu.
"Büyücü-kılıklılar," diye mırıldanan buçukluk son bir kez daha dönüp uzakta kalan duvara ve büyücünün açtığı kapıya baka. Sonra omuz silkip genç adamın peşine takıldı.
İniş tamamlandığında yukarı bakan Oliver Luthien'i sessiz bir şekilde ayakta durmuş, kırık bir dikitin üzerinden yandaki bir şeye bakar buldu.
"Ne. . . " diye başladı ama Luthien'in yanına gelince cevabı kendi gördü.
Taş yığınının arkasında bir dolu iskelet parçası duruyordu. Gergin bir şekilde etraflarına bakındılar. Sanki korkunç bir canavar bir yerlerden fırlayıp onları ezive-recekti.
"İnsan," dedi incelemek için iskeletlerin yanına giden Oliver ve iki göz çukuru olan kuru kafayı kaldırıp gösterdi. "Tepegöz değil."
Üç vücudun parçalarını bir araya getirdiler ama sadece iki kafatası vardı; üçüncüsü binlerce parçaya ayrılmıştı. Be-yazlaşmış kemiklerden başka pek

bir şey yoktu, ancak her iki arkadaşa da bu cesetler çok uzun zamandır buradaymış gibi gelmedi, en azından dört yüz yıldır burada olmadıkları kesindi. Bacaklardan birinde, bir kaya yığınının alüna gömülmüştü, et ve deri parçalıkları vardı, aynca elbiseler, parçalanmış olmasın rağmen çok da çürümemişti.

"Brind' Amour'un asasını bulmaya gönderdiği ilk kişiler biz değiliz galiba," dedi Luthien.

"Ve burada her ne varsa hala hayatta," diye ekledi Oliver. Sonra etraftaki devrilmiş dikitlere ve parçalanmış ka-fatasma baktı. "Tepegözlerin böyle bir şey yapabileceğini sanmıyorum," dedi. "Bir tepegöz kralın bile."

KILICI

Önce duvardaki erimiş maden, sonra bir dizi kırık taş yığını, ve şimdi de bu. İki kafadarın içini bir korku kapladı. Luthien, Brind' Amour'un mağaradaki sözlerini bir kez daha düşündü. Bu yeni bulguların ışığında öyle görünüyordu ki büyücü onlara ya tamamen yalan söylemişti ya da tüm gerçekleri dile getirmemişti.

Peki şimdi ne yapacaklardı? Büyücü kapıyı genişletme-dikçe ışık kapısı onlar için bir kaçış olamazdı ve Luthien, onlar kayıp asayı bulmadan büyücünün bunu yapmayacağını iyi biliyordu.

"Eğer bu asa o kadar değerliyse, buranın hakimi her kim, ne olursa olsun hazinelerinin arasında onu bulmayı ummaktan başka yapacağımız bir şey yok," dedi Luthien kararlı bir şekilde. "Ve kırık taşlardan oluşan bu patika bizi ona götürecek."

"Aman ne güzel," dedi Oliver.

Büyük mağara yolun sonunda bitiyordu ve iki arkadaş geniş bir koridorda ilerlemeye başladılar. Koridorun iki yanı da meşalelerle aydınlatılmıştı; tavanı bile görebiliyorlardı şimdi. Biraz daha rahattılar arük. Çünkü buradan her ne geçtiyse, yerdeki dikitleri düzleştirmekle kalmayıp yukardan sarkan şarkıdan da kırmışa.

Gittikçe daha sıcak oluyordu içerisi ve duvarlar da parlak koyu bir kızıl renkteydi arük. Birkaç yüz yarda sonra koridor aniden eğimli hale geldi. Neredeyse tamamen dikey iniyordu ama bir kaç ayak ilerde, yine de eğimli olmasına rağmen biraz düzleşip genişleyerek başka bir bölmeye açılıyordu. İlk inen Luthien oldu. Oliver da tam arkasmdaydı.

Bir yer alü gölünün kenarındaydılar şimdi. Durgun sularda ışığın mat kırmızı ve portakal rengi yansımaktaydı. Kuvartz ve diğer kristallerden

oluşan duvarları olan bu yerde

meşalenin ışığı çok daha parlak görünüyordu. Havuzun karşısında, geldikleri yönün tam hizasında devam eden başka bir koridorun olduğunu gördüler.
Luthien eğilip elini dikkatle suya uzattı. Çıkan buharın yaydığı ısıyı hissedebiliyordu. Sonra suya dokunmaya cesaret etti ama elini hemen çekti.
"Neden bu kadar sıcak?" diye sordu Oliver. "Oldukça yukarıda, dağların içindeyiz-ve yakınlardaki doruklar karla kaplı."
"Öyle miyiz acaba?" dedi Luthien. Büyücünün açtığı tünelin onları gerçekte nereye götürdüğünü bilmediklerini hatırlatıyordu bu soru.
Oliver göle baktı. Karşıdan sadece bir yüz ayak, belki de iki katı uzaktaydılar ama göründüğü kadarıyla, bu, aşamayacakları bir engeldi. Belki de yolun sonuydu çünkü mağaranın her yerini kaplıyordu bu göl. Üstelik sudan pek de hoşlanmayan buçukluğun karşıya yüzmeye de hiç niyeti yoktu.
"Karşıya dolanan bir yol var," dedi Luthien ve sudan on ayak yüksekte başlayıp karşıya uzanan duvardaki çıkıntılı bölümü gösterdi.
Bu dar çıkıntı Oliver'ı hiç de heyecanlandırmış görünmüyordu. Çantasını yere attı ve Luthien'in sorularına aldırış etmeden çantanın ipleriyle uğraşmaya koyuldu. Bir kaç dakika içinde uzun ve neredeyse görünmeyecek kadar ince bir ip ve üç kancalı bir alet üretivermişti buçukluk.
Tavan çok yüksek değildi; çoğu yerde en fazla otuz ayak kadardı. Üstelik pürüzlü bazı yerlerde kırık ve çatlaklarla doluydu. Oliver kancayı ipin ucuna düğümledi ve sonra gölün üstüne, yukarıya doğru fırlattı. Uçan kanca tavana çarptı ama her hangi bir yere tutunamayıp göle düştü.
Göle düşüş sırasında çıkan sesin yankıları kaybolurken

buçukluğa kızgınlıkla baktı Luthien.
"Ben sadece düşünmüştüm ki - " diye açıklamaya çalıştı Oliver.
"Çıkar onu," diye sözünü kesti Luthien ve Oliver yavaş yavaş çekmeye başladı. Çok kolay geliyordu ve Oliver kancayı tavana neden atüğını

açıklamaya başladı. Çıkıntıda ilerlerken karşıya güvenle geçmelerini sağlayacaktı - birinden biri kayıp düşebilir veya hızla kaçmaları gerekebilirdi.
Bu, Luthien'e mantıklı geldi. Hem Oliver'ın başarısızlıkla sonuçlanan atışı her hangi bir zarar da vermemişti. İp hala rahatlıkla çekilebiliyordu. Kıyıya yaklaşmış olmalıydı. Ama birden durdu. Oliver'ın büyük bir gayretle çekmesine rağmen gelmemekte direniyordu.
Luthien ve buçukluk bir an merakla birbirlerine baktılar. Sonra Luthien de ipi tutup çekti. Ama ip gelmemekte direniyordu; öyle görünüyordu ki ucundaki kanca gölün dibindeki bir şeye takılmıştı.
"İpi kes de işimize bakalım," dedi Luthien. İnce ipini çok seven ve hiç bir parçasını kaybetmek istemeyen Oliver gönülsüzce büyük kılıcına uzandı. Ama birden ileri fırladı buçukluk. İçgüdüsel olarak ipe iki eliyle yapışmıştı ama sonra daha fazla dayanamayacağını ve ipi tutmaya devam ederse iple birlikte göle uçacağını görüp ipi bıraktı. Avuçlarından hızla kayıp giden ip yüzünden çok kötü yaralanabilirdi ama Oliver'ın güzel deri eldivenleri buçukluğun ellerini kurtarmıştı. Giderek kısalan sarmal halindeki ipe dönüp baktı ve sonra olduğu yerde telaşla hoplayıp zıplamaya, bir şeyler yapması için Luthien'e bağırmaya başladı.
Ama Luthien ne yapabilirdi ki? Gardım alıp eğildi, göle uçan ipi yakalamaya çalıştı ama hiç şansı yoktu. Giderek kı-

salan ipin hızını kesmeye imkan yoktu.
Oliver yüz ayaktan uzun bir iple işe koyulmuştu ama şimdi neredeyse hepsi gitmişti. Ama sonra, birdenbire göle çekilen ip duruverdi.
Buçukluk da. İpe ve Luthien'e bakakaldı.
"Büyük bir balık var bu gölde," dedi buçukluk.
Luthien yanıt vermedi. Öylece durmuş bir kez daha sessizliğe gömülen suya bakıyordu. En sonunda cesaretini toplayan genç Bedwyr uzanıp ipi tuttu. Usul usul çekmeye başladı. İpin her an yeniden çekilmesini bekliyordu. Kahverengi ve kırmızı yosunlarla kaplanmış kanca suyun üstünde belirince Luthien (ve tabi Oliver) iyice şaşırdı. Kancayı sudan çıkaran Luthien, iyice inceleyebilmek için kancayı yosunlardan temizledi. Kancanın bir ucu biraz

eğilmişti ama ipi çeken şeyin ne olduğunu gösterir ne bir et parçası, ne balık pulu ne de başka bir işaret vardı üzerinde.
"Demir tadından pek hoşlanmayan büyük bir balık," dedi Oliver zoraki gülümserken. "Haydi, duvardaki çıkıntıya çıkıp yola koyulalım."
Fakat tabi bu sefer de Luthien bundan o kadar emin değildi. Tavana bir göz attıktan sonra iki sarkıtın birbirine doğru bükülerek birleştirip bir halka oluşturdukları noktayı fark etti ve ucunda kanca olan ipi havada çevirmeye başladı.
"Güzel ipimi sakın atma!" diye bağırdı Oliver ama daha lafını bitiremeden Luthien kancayı fırlatmışa bile. Kanca halkaya ulaşü, içinden geçti ve Luthien'in ipi iyice çekmesiyle halkaya iyice tutundu.
"Şimdi karşıya geçebiliriz," dedi Luthien.
Boyun eğercesine omuzlarını havaya kaldırarak Luthien'in önden gitmesine izin verdi Oliver.
Gölün kenarındaki patika doğruca çıkıntıya götürdü on-

lan. Kısa bir süre sonra yavaş olsa da duraksamadan çıkıntıda ilerliyorlardı.
Gölde kısa bir süre daha hareket olmadı ama sonra ufak dalgaların aşağıdan hafif hafif taş duvara vurmaya başladığını fark etti Oliver.
"Daha çabuk," diye fısıldadı buçukluk ama zaten elinden geldiğince hızlı gidiyordu Luthien. Çıkıntı bazı noktalarda bir neredeyse bir ayak olacak kadar daralıyordu. Üstelik duvar da girintili çıkıntılıydı. Luthien duvardan dışarı uzanan sivri noktalardan kaçınmak için eğilip bükülmek zorunda kabyordu.
Bir dakika sonra Oliver iyice telaşlandı çünkü artık aşağıdaki dalgaların çok daha hızlı duvara çarpmaya başladığını duyuyordu. Sonra su, duvarın en fazla otuz ayak ilerisinde çalkalanmaya ve kabarcıklar çıkmaya başladı.
"O da ne?" diye sordu şaşkın Oliver. Su, yerden birkaç on ayak kadar havaya fışkırıyordu şimdi. Sanki gölün dibindeki bir şey kendine yer açmak için suyu boşaltmaktaydı.
Sonra göl tekrar duruldu, daha doğrusu durulmuş gibi göründü. Ta ki Luthien'le buçukluk suyun yüzeyine değil de dev bir kaplumbağanın kavisli kabuğuna baktıklarını fark e-dene kadar.
Buçukluk ciyak ciyak bağırmaya başlamıştı. Dev yaratık süzülerek yaklaşırken Luthien hızlanmaya çalıştı. Yaratığın, zavallı Oliver'ı bir

lokmada yiyebilecek kadar büyük ağzı ve kafası sudan çıktı ve tehlikeli canavar, debelenen iki kafadara bir göz attı.
İnanılmaz uzunluktaki boynun üstündeki kafa aniden i-leri atıldı sonra. Çıkıntıdan sadece on ayak uzaktaydı. Bir çığlık atan Oliver geri çekildi ve canavarı kendinden uzak tutmak için kılıcıyla dürtmeye başladı.
Kaplumbağa avını kaçırmıştı. Onun yerine çıkıntıdan bir parça ısırmış, daha doğrusu taştan çıkıntıyı iyice yontmuştu!

Dev sürüngen, buçukluğa tekrar saldırabilmek için biraz geriledi ve sonra yeniden hücuma geçti. Koşarak geri gelen Luthien, yana kaçan buçukluğu yakalayıp güçlü kollarına aldı. Çıkıntı ikilinin bu şekilde ilerleyebilmesi için çok dardı. Fakat Luthien'in yürümeye niyeti yoktu zaten. Bir eliyle ipe yapışıp, diğeriyle sıkı sıkıya tuttuğu Oliver'la üzerlerine gelen kafanın tam önünde sıçrayıp çıkıntıdan adadı. Kaplumbağa kafasını hemen o yöne çevirmişti ama ağzı doğru açıyı yakalayamamıştı. Kafa Luthien'e çarpü ama kaplumbağa ısırmayı başaramadı. Üstelik ikili, bu çarpmanın sayesinde ivme kazandılar.
"Şanslı kaplumbağa!" diye bağırdı Oliver. Canavardan hızla uzaklaştıklarını görünce cesaretlenmişti. "Gascony'de yaptığımız gibi senden harika bir çorba yapabilirdim aslında!"
İpin ucunda büyük bir çember çizerek önce göle ilk geldikleri noktaya, sonra da büyük bir dönüşle gölün karşısına doğru savruldular. Luthien bu tür salınımlara ve dönüşlere hiç de yabancı değildi. Bedwydrin'li küçük bir çocukken yazlarını Dun Varna'nın yakınındaki kayalıklarda bu tür hareketler yaparak geçirirdi. Çıkıntıdan atlamadan önce aklını kullanıp, ipi mümkün olduğu kadar yukarıdan yakalamıştı ama yine de kancanın altında duran şeye denk gelmiş olsalar kendilerini suda bulmaları an meselesiydi. Şans eseri kaplumbağanın kafasına çarparak kazandıkları ivme sayesinde kurtulmuşlardı. Ne kadar yukardan tutmuş olsa da Luthien yine de ayaklarını havaya kaldırmak zorunda kalmıştı.
Dönüşe geçtiklerinde menzili biraz genişletmek için biraz aşağı kaydı Luthien. Gölün karşı tarafındaki süngerimsi sarımtırak toprağa birkaç on

ayak kala sığ suya düştüklerinde, Oliver çığlık çığlığaydı.
Luthien hemen ayağa fırlayıp ipi yakaladı ve gücü yetti-

ğince kendine doğru çekti. Tökezledi birden. Az kalsın ipi e-linden kaçırıyordu ama düşerken ani bir iç güdüyle ipi ilerde duran büyük bir kayaya doğru fırlatmayı başardı. Şans genç adamdan yanaydı. İp kayaya ulaşmış, kayıp tekrar göle düşmemişti. Şimdi emniyetli bir şekilde kayanın üzerinde duruyordu. Luthien tekrar ayağa kalkıp kendini ve cesaretini topladı ve Oliver yanından koşarak geçip arkadaki çıkışa doğru giderken ipe yöneldi.
Fakat birden durmak zorunda kaldı. Kaplumbağanın kafası az ilerde tekrar sudan çıkmıştı; çok yakındı. Kaplumbağanın ağzından çıkan alev gibi buhar genç adamı şaşkına çevirdi.
Dönüp hemen karaya kaçmış, yakıcı nefesten kayalar sayesinde kurtulmuştu. Yüzü kıpkırmızı bir halde ve ter içinde geçidin başında durup koşmasını işaret eden Oliver'a doğru koştu. Koridora hızla girdiler ve ancak girdikten sonra dönüp göle bakabildiler.
Göl yeniden durgunlaşmıştı. Dev kaplumbağadan hiçbir iz yoktu.
"İpim?" dedi Oliver kayaya sıkıca sarılmış ipe bakarak.
"Artık yok," dedi Luthien.
"Ona ihtiyacımız olabilir."
"Öyleyse git de kendin al."
Oliver tereddüde ipe ve o an için durgun görünen göle bakü. "Artık yok," diye kabullendi sonra. Fakat her ikisi de büyücünün tüneline geri dönmelerini sağlayacak başka bir yol bulabilmek için dua ediyorlardı.
Gölden iyice uzaklaşınca buçukluğun ruh hali iyice değişti. Burada ilerlemek daha kolaydı; mağaranın zemini diğer tarafa oranla daha düz ve sarkıt-dikitler açısından daha temizdi.

"Bizden öncekilerin hangi sorunla karşılaştıklarını artık biliyoruz," dedi Oliver. Ümit dolu, hatta neşeliydi. "Biz ise canavarı geride, gölde bıraktık."
"Tekrar aşmamız gereken bir göl," diye hatırlattı Lut-hien.

"Belki," dedi Oliver. "Belki de değil. Büyücü-kılıklının asasını bir bulsak, bizi almaya gelecektir kuşkusuz."
"Asanın gölde olabileceğini hiç düşündün mü?" demekten kendini alamadı Luthien. Bunun, tüm tehlikelerin bittiği, kutlanacak bir an olduğu kanısında değildi.
Oliver, bu çok gerçekçi genç adama doğrudan bir yanıt vermedi. Sadece, "Yalancı büyücü-kılıklılar," diye söylenmeye, mağaranın tepegöz kralı kıstırmak için kapatıldığı iddiasıyla dalga geçmeye başladı. Sıradan mağaralar ve onları birbirlerine bağlayan koridorlardan geçerlerken de buçukluğun homurtuları sürdü dakikalarca. Hatta, 'tüccar-kılıklıları', 'kral-kılıklıları' ve Luthien'in daha önce hiç duymadığı daha bir sürü 'kılıklıları' da listesine katmıştı Oliver. Böylece söylenmeye devam eden Oliver'ı durdurmak için bir şey yapamayacağını bilen genç Bedwyr buçukluğu kendi haline bıraktı.
Onun yapamadığı şeyi, kubbeyi andıran büyük bir mağaraya girdiklerinde onları selamlayan manzara yapü.
Oliver da Ludıien de oldukları yerde kalakalmıştı, önlerindeki, her ikisinin de daha önce gördükleri her şeyin ötesindeydi. Meşalelerinin ışığı altın, gümüş, çeşitli değerli taşlar ve mücevherlerden oluşan yığınlardan geri yansımaktaydı. Gümüş ve altından oluşan öbeklerden biri, üst üste çıkmış uzun iki adamın boyundaydı ve bunların aralarında da kristaller ve büyük ihtimalle cücelerin imalaü olan paha biçilmez bir dolu antik eşya-kadehler ve mücevherlerle bezenmiş yemek takımları-pırıl pırıl parlıyordu. Trans halinde odanın

ortasına doğru ilerlediler.
Oliver şaşkınlığından sıyrılıp yığına koştu ve dizginlene-mez bir coşkuyla ceplerini doldurmaya, çil çil paraları havalara fırlatmaya başladı.
"Buraya belirli bir şey bulmak için geldik," diye hatırlattı Luthien. "Hem bu kadar çok şeyi almaya kalkarsak buradan asla çıkamayız."
Oliver hiç aldırış etmedi. Aslında Luthien de bu kadar harika şeylerden vazgeçmenin hiç de kolay olmadığım kabul ediyordu. Mağaranın başka bir çılcişı yoktu. Buraya oldukça rahat, sorunsuz bir şekilde gelmişlerdi. Öyle görünüyordu ki bu, ya kaplumbağanın - ki o da onları takip etmemişti - ya da uzun süre önce ölmüş olan bir kralın, belki de Brind' Amour'un sözünü ettiği tepegözün hazinesiydi. Ama babası Luthien'e hep, 'önce görev' derdi

ve bu nasihat önlerinde bu kadar ilgi çekici şeyin olduğu şu an için çok uygundu.
"Görevimiz Oliver," diye seslendi bir daha. "Sonra oyununa devam edebilirsin."
Metal paralardan oluşan öbeğin tepesindeki, dünyanın en mutlu hırsızı Oliver yeşil eldivenli iki elinin baş parmaklarını kulaklarına götürdü, parmaklarını iki yana açtı ve Luthien'e dil çıkardı.
Buçukluğu tam azarlamaya kalkmıştı ki bir şey genç a-damın dikkatini çekti. Sağdaki yığınlardan birinin dibinde büyük bir çuval duruyordu. Bir dakika önce onun orada olmadığından emindi. Yığının üstüne ve tavana baktı; içinden düşebileceği bir bölme, yarık veya benzer bir şey var mı, diye. Hiç bir şey yoktu. Buna pek şaşırmadı Luthien çünkü tavandan düşmüş ya da yığının tepesinden aşağı kaymış olsa kesinlikle sesi duyardı. Omuz silkerek çuvala yaklaştı ve eğilerek kılıcıyla çuvab dürttü. Sonra kılıcının ucunu kanca gibi çuva-

ün iplerine geçirip ileri geri şöyle bir salladı. Herhangi bir tehlike olmadığına karar verince elindeki meşaleyi hazine tepeciğinin üzerine bıraktı ve çuvalı açtı.
Kızıl renkli, güzel bir pelerin bulmuştu, genç Bedwyr'in şimdiye dek gördüğü her şeyden daha renkliydi, meşalenin zayıf ışığında bile pırıl pırıl parlamaktaydı. Pelerinin yanında ise dikdörtgen şeklinde bir tahta vardı: Uçları dışa doğru kıvrılmış, yan yana duran iki çubuk. Eline alıp birbirlerine klipslerle bağlanmış olduklarını görünce bu tahta parçasının bir yay olduğunu anladı. Klipsleri açıp parçalan ayırınca iki parçanın ortasında, merkezdeki bir çentiğe oturtulmuş bir telin bulunduğunu ve bunun ucuna da bir iğnenin yerleştirilmiş olduğunu gördü. Bir uçtaki küçük bir bölmede ise ustalıkla yapılmış, dayanıldı yay kirişi gizlenmişti.
Luthien ipek pelerini giydi. Hatta, kukuletasını bile kafasına geçirdi. Sonra da çuvalı yerden alıp içinde kayda değer başka bir şey var mı yok mu diye dikkatle inceledi.
İlk bakışta boş gibi görünüyordu ama sonra dibinde bir okluk olduğunu fark etti Luthien; küçük ve şişkindi. Sırta değil, bele, kalçanın üstüne gelecek

şekilde takılması gerektiğini gösteren bir kemerin üstünde duruyordu. İçinde ise bir avuç kadar küçük ok vardı. Tam yanında daha uzun bir ok duruyordu. Bu, çok garip bir oktu, aslında. Çünkü, küçük başın tam altında duran birkaç ayaklık bölüm silindir şeklindeydi ve en az Luthien'in kolu kalınlığındaydı. Bu orantısızlığa rağmen, oku eline aldığında garip bir şekilde dengede durduğunu gördü Luthien. Daha yakından bakınca, çentiğin bulunduğu arka kısmın ahşap değil, metal olduğunu fark etti. Bu da, okun ucuna yakın olan kalın kısımla denge sağlıyordu. Dengeli olmasına rağmen, bu ağır ve kalın okun çok uzağa atılamayacağını düşündü Luthien.

KILICI
"Büyücü-kılıkhnm asasını mi kastediyorsun?" diye bağıran Oliver'ın sesiyle düşüncelerden sıyrıldı. "Luthien?"
Oliver hazine yığınından aşağı kayarken kukuletayı kafasından çıkarıp buçukluğa doğru koştu.
"Ah, demek buradasın," dedi buçukluk. Sonra soran gözlerle Luthien'i süzdü. Genç Bedwyr üzerinde yeni bir pelerin, bir elinde garip bir yayla ve diğer eli kalçasında, karşısında duruyordu.
Ne diyeceğini bilemeyen Oliver ellerini havaya kaldırıp bir şey demedi önce. Sonra ise, "Şimdi oynayabilirim," diyerek yere iniş yaptı.
Fakat birden durdu. Yere bakıyordu, üzerlerine gelen tehlikeden korunmak için ellerini yüzlerinin önünde havaya kaldırmış bir grup adamın gölgesi gibi görünen bir şeye takılıp kalmıştı. Dokunmak için yere eğildi ve bunların kül haline gelmiş insanlar olduğunu anlayınca dehşet içinde kaldı. Yerinden doğrulup döndü ve Luthien'e baktı. "Biliyorsun," dedi. "Gascony'de bunun gibi hazinelerle ilgili hikayeler anlatılır ve her seferinde de bu hazineleri koruyan - "
Birden o en büyük altın-gümüş yığını yarılıp açıldı ve değerli paralar havada uçuşmaya, odanın dört bir yanma yağmaya başladı. Oliver ve Luthien kafalarını kaldırıp yukarı baktıklarında çok öfkeli bir ejderhayla göz göze geldiler.
Dev canavarı işaret ederek sözünü tamamladı buçukluk: "Evet, tam bu işte."

KILICI

11

balthazar

Luthien dev balinaların kol gezdiği okyanusun kıyısında yaşamış, babasının askerlerinin dağdan indirdikleri devlerin vücudarını görmüştü ve kısa bir süre önce de yan mağaradaki canavar kaplumbağaya az kalsın yem oluyordu. Ayrıca, Eria-dor ve Avon'daki her genç gibi o da ejderhalar ve onları öl-

düren cesur adamlarla ilgili hikayeler dinlemişti. Fakat bunların hiç biri genç Bedwyr'i şimdi karşısında duran şeyle yüzleşmeye hazırlayamamıştı. Ejderhanın yığının altındaki gövdesi iyice ortaya çıktı - boyu yüz ayak mıydı acaba? - ve zavallı Oliver'dan kat kat uzun ejderha ön ayakları üzerinde doğruldu. Sarı-yeşil arası gözleri derinlerden gelen bir ateşin etkisiyle fener misali parlıyordu. Üzerindeki bakıra çalan alün rengi pullar, canavarın uzun zamandır süren uykusu sırasında vücuduna yerleşip gömülmüş olan alün ve gümüş paralar ve cevherlerle beraber demirden örülmüş bir duvar gibiydi. Acaba bu canavarın kaç tane silahı var? diye düşündü Luthien dehşet içinde. Demir duvarı yaracakmış izlenimi veren pençeleri göründü önce ve sonra Luthien'in kılıcı uzunluğundaki, fildişi gibi parlak bir sürü diş çıka ortaya. Boynuzları ise üç adamın üzerinde yan yana dizilebileceği bir şiş kadar uzundu. Luthien, ağzından alev çıkan ejderha öykülerini çok dinlemişti. Artık Oliver'la beraber girdikleri duvardaki madeni eriten şeyin ne olduğunu biliyordu. Tabi yerdeki dikit ve taşları kıranın dev kaplumbağa olmadığını da. Ejderha dört yüz yıldır buradaydı ve hapis edilmenin öfkesini de yıkarak ve öldürerek gösteriyordu.
Ve şimdi de Oliver'ın önünde ağzından buharlar çıkararak duruyordu.
"CEPLERİN BENİM MÜCEVHERLERİMLE DOLU, SENİ KÜÇÜK HIRSIZ!" diye kükredi canavar ve sesinin kuvveti ve güçlü nefesi Oliver'ın kafasındaki şapkayı geri uçurdu.
Oliver ellerini gayri ihtiyari ceplerine götürdü. Küllerin yanından kenara çekilip kendini odada ejderhanın hazinelerinin en az olduğu bir noktaya atacak kadar aklı başındaydı hala.

Luthien'in ağzı açık kalmıştı. Bu canavarın konuşmasına çok şaşırmıştı. Eski hikayelerde ejderhalar kahramanlarla konuşurlardı tabi, ama Luthien bu konuşmaların, hikayeleri anlatan kişilerin, hikayeye renk katsın diye ekledikleri ayrıntılar olduğunu düşünürdü hep. Böyle bir canavarın, bu

kanadı dev kertenkelenin kendi dilinde konuşması ise en şaşırtıcı şeydi galiba.
"PEKALA?" diye Luthien'i hala fark etmemiş gibi, Oli-ver'a bakmayı sürdürerek devam etti canavar. "BALTHA-ZAR'DAN ZAVALLI YAŞAMINI AFFETMESİNİ DİLEMEYECEK MİSİN?"
"Ben sadece önümdeki ihtişama bakmayı diliyorum," dedi Oliver aniden. "Hazine bulmak için geldiğimi düşünüyordum ve gerçekten de muhteşemdi. Öyle muhteşem ki. . ."
Buçukluğun hazinenin lafını ettiğine inanamıyordu Luthien, özellikle de bu kadarı ceplerindeyken. Ayrıca, bu dehşetli yaratığın karşısında nasıl olup da konuşabildiğine de hayret ediyordu.
"Ama anladım ki beni buraya getiren senin hazinelerin değilmiş, yüce Balthazar," diye konuşmaya devam etti bu-çulduk. Rahat görünmeye çalışıyordu. "Asıl amaç senin ö-nünde eğilmekti elbette. Efsanenin önünde gözlerimin heyecanla parlamasıydı. Yüzyıllardır uyuyordun-bu günlerde etrafta ejderhalara pek rastlanmıyor."
"Hakkımda söylediklerini kabul etmeliyim," dedi Uliver

KILICI
ve ceplerini boşaltmaya başladı. Paralarla mücevherler ayaklarının dibine döküldü. "Ama hala buralarda olduğunu bilmiyordum. Ben sadece buradan az ilerde bir kaplumbağa buldum. O kadar büyük bir dev değildi ama daha önce hiç ejderha görmediğim için onu sen sandım."
Luthien'in gözleri büyüdü. Ejderhanmkiler de. Ve genç adam, ejderhanın yılanımsı boynunu uzatıp buçukluğu bir lokmada yutacağını düşündü o an. Canavarın saldırmasına fırsat vermeden Oliver konuşmaya devam etti. "Hayal kırıklığımı tahmin edebilirsin. Balthazar'la ilgili çok şey duymuştum ama eğer o kaplumbağa sensen bu hazinelere değmeyeceğini düşündüm. Şimdi hatamı anlıyorum tabi." Ve sözlerini kanıtlamak istercesine cebinin dibini karıştırarak oldukça büyük bir mücevheri çıkarıp sakin bir şekilde en yakın hazine öbeğinin üstüne atü buçukluk.
Ne diyeceğine karar veremiyor görünen Balthazar'ın başı bir ileri bir geri sallanmaya başladı. Sonra birden durup havayı kokladı canavar. Farklı bir koku almıştı.
"Hazineni de uykunu da bölmeyi istemiyorum," dedi Oliver hemen. Göstermelik soğukkanlılığı kayboluvermişti. "Ben sadece seni görmeye, hayatımda bir kez gerçek bir ejderhanın ihtişamını görmeye - "

"YALANCI!" diye öyle bir kükredi ki Balthazar, Luthien'in kulak zarı patlıyordu neredeyse. "YALANCI VE HIRSIZ!"
"Eğer bana alev püskürtürsen, altınlarının çoğu da mahvolur!" diye bağırarak bir altın öbeğine doğru kaçtı Oliver. "Böyle bir bedele değer miyim ben?"
Fakat Balthazar hazinesi için hiç de endişeleniyor gibi değildi. Hatta sürüngen dev gülümsüyormuş gibi geldi

Luthien'e. Kafasını Luthien'in olduğu tarafa doğru çevirip dev ağzını açtı ve zırhlı omuzlarını kamburlaştırdı. Böylece boynu da kısmen dönebildi. Sonra birden doğruldu canavar ve tekrar etrafı kokladı. Aniden koca kafasını hızla çevirip-öyle bir hız ki Luthien'in bacaklarının bağı kesildi o an-fener gibi parlayan gözlerini genç adama dikti.
Hayatında hissettiği en büyük korkuyu yaşamakta olan Luthien olduğu yerde dondu kaldı. Bu, masallarda da anlatılan, böyle devlerin gözlerinin içine bakanları oldukları yere mıhlayan büyüydü. Fakat, ejderhaların konuşabilme özelliği gibi buna da çok fazla inanmamıştı genç Bedwyr. Ama şimdi inanıyordu. Beyni, silahlarını bir kenara fırlatıp kaçmasını söylüyordu. O da öyle yapmak istiyordu ama vücudu hareket etmiyor, edemiyordu.
Ejderha bakışlarını çevirip, endişeyle Luthien'i izleyen Oliver'a baktı.
"YANINDAKİ KİM?" diye bağırdı canavar.
"Kimse yok," dedi Oliver kendinden emin bir tavırla.
Luthien buçukluğun neden bahsettiğini anlamıyordu- her ikisi de canavarın önündeydiler.
"YALANCI!" diye kükredi Balthazar.
"Bunu zaten söyledin," dedi Oliver. "Ee, şimdi ne yapacağız? Hazineni geri verdim ve ihtişamını gördüm. Beni yiyecek misin yoksa gidip tüm dünyaya senin gerçekten ne kadar heybetli bir ejderha olduğunu anlatmama izin mi vereceksin?"
Kafası kansan ejderha biraz durdu.
"Dört yüz yıldır seni görmüyorlar," diye açıkladı Oliver. "Balthazar hikayeleri giderek azalıyor elbette. Tabi buradan gitmeme izin verilirse

efsaneleri tazeleyebilirim."

KILICI

Becerikli Oliver! diye düşündü Luthien ve buçukluğa duyduğu hayranlık o an yüz kat daha artü. Kendi korkudan dili damağına yapışmış bir halde dururken, Oliver'm o yakıcı bakışların karşısında böyle konuşabilmesi Luthien'i çok etkilemişti.

i Ejderhadan uzun bir hırıltı geldi ve canavar nefesini içine çekerken Oliver'm şapkası sırtından kalkıp başına yerleşti tekrar.

"Yo, yo," diye parmağını havada ejderhaya doğru salladı buçukluk. "Nefes alma, yoksa altın ve gümüş paraları mahvedebilirsin."

Luthien gözlerine inanamıyordu ama buçukluk dizginleri ele geçirmiş gibi görünüyordu. Bundan güç alan genç adam bu arada bacaklarını tekrar kıpırdatabildiğim farketti.

Fakat, ejderhalar söz konusu olunca görüntü aldatıcı o-labilirdi. Balthazar durumu değerlendiriyor, buçukluğun gidip yeni bir efsane yaymakla ilgili söylediklerini düşünüyordu o sırada. Bu tür efsaneler kuşkusuz başkalarının da - kahramanlık ve hazine peşindekilerin - mağaraya gelmesine neden olacaktı. Acaba bu kendi için hapisten kurtulması ve bir kez daha ülkenin üstünde uçup, tüm çiftçilerle kendine ziyafet çekmesi için iyi bir fırsat olabilir miydi?

Ama tembel Balthazar sonunda, tamamen uyanıp yeni kahramanlarla uğraşmayı gerçekten istemediğine karar verdi. Bu züppe buçukluğun bir yalancı ve hırsız olduğu kanısına varmışü zaten.

Ejderhanın kafası öyle bir hızla ileri fırladı ki, Oliver'm bu sefer kesin yemek olduğunu düşünen Luthien bir çığlık attı. Yay aklına geldi hemen; garip görünüşlü oku yuvaya yerleştirerek yayı kaldırdı Luthien.

Gascony'nin en iyi okullarında, efsanevi kahramanlara

karşı kullanılanlar da dahil bir dolu dövüş taktiği öğrenmiş olan akıllı Oliver gafil avlanacak biri değildi. Ejderhanın başı üzerine gelirken kendini yere atmış ve yuvarlanırken meçini çekmişti. Tekrar ayağa fırladığında kılıcı yukarı kaldırdı ama çaresizce iç geçirmek zorunda kaldı. Çünkü,

ejderhanın zırhını delip geçme şansı olmayan meçi neredeyse ortadan bükülmüş kalmıştı.
Balthazar, devasa kuyruğunu sallayarak ve zırhlı kanatlarını hızla çırparak şahlandı. Kanatlarını öylesine hızlı çırpıyordu ki çıkan rüzgar Oliver'ın ilerlemesini engelliyordu. Sırtındaki mor pelerin çıkan rüzgarda dalgalanırken, bir eliyle yüzünü korumaya çalışan buçukluk, diğeriyle şapkasını tutmaya uğraşıyordu.
Bu, Oliver deBurrows'un sonu olabilirdi, bir ejderha tarafından yutulmak, ancak Luthien özel bir şey olması için dua ederek okun fırlamasına izin verdi.
Ok canavara yöneldi ama güçlü rüzgarın etkisiyle yön değiştirdi. Yere çarpmış gibi bir ses çıkardı önce. Ama aslında, beklenmeyen bir şekilde, daha havadayken patlamıştı.
Patlamalar ardı ardına geldi ve oda rengarenk kıvılcımlarla kaplandı. Vızıldayarak orada burada uçuşan ışık toplarından biri Balthazar'ın yüzüne yönelince ejderha yana kaçmak zorunda kaldı. Kırmızı bir kıvılcım alevlenip havaya uçtu ve odayı sarsan bir gümbürtüyle patladı. Öyle ki değerli paralarla mücevherlerin dökülmesine neden olmuş, Luthien'i de yerinden sıçratmıştı.
Balthazar'ın kükremesi mağaradaki yankılara ve havada uçuşan ışık toplarının sesine karıştı.
Bunu fırsat bilen Oliver kaçmaya başladı. Kaçarken de yanından geçerken gördüğü, Brind' Amour'un asasını eğilip alacak kadar aklı başındaydı. Doğruca Luthien'e koştu. Ya-

K.IUCI
nından geçip gidecekti ama genç adam uzanıp, tökezleyerek gelen buçukluğun neredeyse iki katı olan asayı yakaladı.
Oliver vurulmuş gibi bir çığlık attı ama gözlerini açınca kendisini durduranın sadece Luthien olduğunu fark etti. Asayı memnuniyetle Luthien'e devredip, koşmaya devam etti. Meşaleyi kapan Luthien de tam arkasından.
İkili odadan çıktığı anda Balthazar tekrar kükreyerek yakıcı nefesini püskürttü peşlerinden.
Luthien ve Oliver tam zamanında köşeyi dönmüşlerdi ama alevler hala sırtlarını yalamakta, hızlanmaları için onlan dürtmekteydi. Arkaya bakma isteğine karşı koyamayan Luthien, heybetli ejderhanın öfkeyle peşlerinde

olduğunu gördü. En ufacık bir gecikmenin, kendilerini, Balthazar'ın bir sonraki alev saldırısının kucağına atacağını düşünen Oliver, Luthien'i hızla çekti.
Hazine odasındaki roket gösterisinin çıkardığı tantana devam etmekteydi. İnada peşlerinden gelen ejderhanın öfkeli sesini de duyuyorlardı.
"KAÇACAK YER YOK, HIRSIZLAR!" diye kükrü-yordu Balthazar. Pençelerinin kırdığı taş ve kalıntıları beraberinde sürüklerken ölümcül nefesini bir kez daha üfleyerek koridora daldı ejderha.
Luthien'le Oliver da hızlanıp kendilerini bir sonraki mağaraya attılar. Luthien dönüp bir kaç ok daha fırlatmayı düşündü ama sonra aptallığına kızdı. O küçücük oklar bu zırhlı ejderhaya ne yapabilirdi ki. Dönüp ateş etmek yerine yayın mandalını çıkarıp kılıfına koydu ve yeni kemerine, küçük okların yanındaki yerine taktı.
İki arkadaş arayı açmaya devam ederken ejderhanın koca cüssesi dar koridorlardan geçmeye uğraşıyordu. Fakat Balthazar için büyük avantaj olacak bir engele takılmışlardı; göl.

•f
Daha karşıya geçemeden ejderhanın onlara yetişeceğini bilmesine rağmen sağdaki çıkıntıya yöneldi Luthien. O anda, ipin hala bıraküğı yerde, kayalıkta durduğunu gördü. Fikir değiştirip ipi almaya gitti.
Bir elinde ip, diğerinde Brind' Amour'un asası, bulabildiği en yüksek kayaya tırmanıp, Oliver'a omzuna çıkmasını söyledi.
"Karşıya uçmak istiyorsan iyice yukarıdan tutmalısın!" dedi buçukluk. Kaplumbağa geliyor mu gelmiyor mu diye etrafı dikkatle kolaçan ettikten sonra büyücünün asasını buçukluğa verdi Luthien. Sonra da ipi mümkün olduğu kadar yukarıdan tutmak için dizlerini kırıp sıçramaya hazırlandı. Tam arkalarından, koridordan gelen kükreme ile sıçrayıp, ipe tırmanmaya başladı. İpi elinden geldiğince yukarıdan tutmaya çalışıyordu. En sonunda, bacaklarını kaldırıp, sırtındaki Oliver'la birlikte gölün üzerine doğru savruldu. Daha gölün ortasına bile varamamışlardı ki Luthien'in bacakları suya değdi. Başına gelecekleri bilen çaresiz adam dev kaplumbağayı

hatırlayıp, hızla yukarı tırmanarak kaynar gölden elinden geldiğince yukarıda durmaya çalıştı.
Karşıya uçuşları, ipin üstünde yarattıkları ağırlık yüzünden aniden sona ermişti. Aşağı sarkan ipin üzerinde dönüp duruyorlardı şimdi.
"Bundan hiç hoşlanmıyorum," dedi Oliver.
"Asayı bana ver," dedi Luthien. Luthien'in omuzlarına iki eliyle daha iyi yapışabilme fırsatını yakalayan buçukluk memnuniyetle verdi asayı. Bir de, kaplumbağa çıkıp Luthien'e saldırırsa, önce kaplumbağanın sırtına, oradan da sıçrayarak göle atlayıp yüzerek canını kurtarabileceğini düşünüyordu. Fakat Luthien'i bırakıp gitmek düşüncesinden de nefret

ediyordu, çünkü bu genç adamı gerçekten sevmişti.
Bu arada Luthien ipi ayak bileğine sarmıştı. Sonra boş olan eliyle sıkıca tutunup ipin çevresinde dönmeye başladı. İpin sabnımı giderek artarken omzundaki Oliver düşüyordu az kalsın.
"Ne yapıyorsun?" diye kızdı Oliver.
"En azından bu güvende olacak," diyerek, salımmın hızından da faydalanıp, karşı sahile doğru döndükleri anda Brind' Amour'un asasını kıyıya fırlattı Luthien.
Büyücünün asası kıyıya sadece birkaç ayak kala düştü ama batmadı. Öylece suyun üstünde kalmıştı.
"Salak aleti kullanacağını düşündüm ben de!" diye çıkışıyordu ki Oliver'ın sözleri ağzından çıkan bir çığlıkla noktalandı. Çünkü duyduğu, yeri göğü inleten kükreme Baltha-zar'ın mağaraya girdiğinin alarmını veriyordu.
"Sihirli bir asayı kullanmayı nereden bileyim?" dedi Luthien.
"Bilemezsin," diyen bir ses duydular kıyıdan. Dönen i-pin üzerinde asılı kalan ikili o yöne döndüklerinde, Brind' Amour'un sakin bir tavırla kıymetli asayı almak için suya e-ğildiğini gördüler. İp karşı kıyıya doğru döndüğünde ise kıyıya kadar gelmiş olan Balthazar'ı.
"Bir tarafta bir büyücü, diğer tarafta bir ejderha," dedi Oliver. "Bu benim şanslı günüm değil."
Luthien ipe sıkıca asılarak dönen ipi durdurmaya çalışü. Bir yandan da gölün iki yakasında duran iki güçlü düşmana bakıyordu. Balthazar, karşı kıyıda duran büyücüye hırlamaktaydı. Brind' Amour ve arkadaşlarının mağarayı kapattıkları dört yüz yıl önceki o günü hatırlamıştı kuşkusuz.

"Ne kadar iyi kalpli olsalar da, Gascony'de, büyücü-kı-hklıların tuhaf olduklarını düşünmüşüzdür hep," dedi Oliver.

Brind' Amour'u gördüğü için hiç de umutlanmış gibi değildi.
"Çıktığın deliğe geri dön!" diye ejderhaya seslendi Brind' Amour.
Bunun üzerine Brind' Amour sihirli asasını uzattı ve a-sanın ucundan çıkan siyah renkli bir güç cızırtılar çıkararak ileri atıldı. Tam ortada kaldıklarını ve büyülü kara ışığın üstlerine geldiğini düşünen Luthien ve Oliver bir çığlık attılar ama büyücünün asasından çıkan şey kıvrılarak onları geçti. Ejderha ve ejderhanın çevresindeki kayalara kilitlenmişti.
Ejderha öfkeyle kükrerken etrafındaki kayalarda bir patlama oldu ve tavanın bir kısmı çöktü. Sonra yıkıntılar ve bir toz bulutu Balthazar'ı yuttu.
"Gascony'de yanılmış olabiliriz," dedi Oliver. Her ikisi de şimdi Brind' Amour'un kazanmış olmasını diliyorlardı.
İkisi de daha önce hiç bir ejderhayla dövüşmemişlerdi. Kara güç kaynağı kesilir kesilmez, enkaz dağıldı ve Balthazar silkinerek enkazın altından çıktı. Bakışları daha da öfkeliydi bu sefer ama hiç yaralanmamıştı. O kadar şaşırmış olmasaydı Luthien ipi bırakıp suya atlayarak, Oliver ve kendisini Balthazar'ın kocaman açtığı ağzından çıkan kor-beyazı alevlerden kurtarabilirdi ama kımıldayamayacak kadar şaşkındı.
Neyse ki, Brind' Amour bir sonraki büyüsünü yapmıştı. İki kafadarla ejderhanın arasındaki su kabardı ve koca bir dalga haline gelip ortalarında bir set oluşturdu.
Suyla karşılaşan alevler tıslayarak sönerken gölün üzerinde buhar bulutları oluştu. Ejderhanın nefesi öylesine güçlüydü ki, devam eden alev saldırısından sıçrayan sıcak damlalar, gözlerini kapatıp sıkıca tutunmaktan başka bir şey yapamamış olan Luthien'le Oliver'm üstüne serpiliyordu.

KILICI
Bu, dakikalarca devam etti. Ejderhanın bitmek tükenmek bilmeyen nefesi Brind' Amour'un sihirli gücünün sınırlarını zorluyordu. Luthien cesaret edip baktığında sudan set gittikçe küçülüyormuş gibi geldi. Sonra sudan duvar birdenbire kayboldu ve Luthien sonunun geldiğini düşündü o an.
Fakat ejderhanın nefesi de kesilmişti. Buhar bulutunun arkasında duran ejderhanın koca bedenini güçlükle görebiliyordu Luthien, ama Balthazar'ın adımlarının suya değdikçe çıkardığı şapırtıyı duyabiliyordu.

"İpime ne yapıyorsun?" diyen Oliver'ı duydu sonra. Önce buçukluğa baktı ama Oliver'm şaşkınlıkla aşağıya baktığını görünce, buçukluğun bakışlarını takip etti. Olanları görünce Luthien'in gözleri de fal taşı gibi açıldı: Brind' Amour her nasılsa ipin aşağı sarkan ucunu bir yılana çevirmişti ve yılan kıyıya, büyücünün durduğu yere doğru yüzüyordu şimdi.
O sırada iki dostun altındaki su çalkalanmaya başladı-kaplumbağayı tamamen unutmuşlardı!
Yılan-ip kıyıya doğru kıvrılarak ilerledi ve Brind' Amour'un sihirli emirleriyle bir kayaya sarılıp gerilmeye başladı. Böylece iki kafadar suyun ve kaplumbağanın üstünde yükseldiler.
Oliver arkasına baktı ve o anda öleceğini hissetti; en fazla on ayak ileride duran ejderhanın şeytani gözleriyle buluşmuştu gözleri. Konuşmaya çalıştı ama dudakları mühürlenmişti sanki. Deli gibi Luthien'in omuzuna vurmaya başladı.
"SELAM, HIRSIZ VE YALANCI!" dedi Balthazar sakin bir tavırla.
Ejderhanın öğle yemeği olacağını anlaması için Luthien'in dönüp bakmasına gerek kalmamıştı.
Ama ejderha aniden titredi; aşağıdan kocaman bir dalga gelmişti. Balthazar da Oliver da aşağıya baktılar - kaplumbağa koca ağzını ejderhanın dev bacağına geçirmişti.

İp tamamen gerilmişti arük ve Luthien ipin üstünde yan sürünerek yarı kayarak karşı kıyıya doğru ilerlemeye başladı.
İki canavar gölün içinde dövüşürlerken sıçrayan sıcak su Oliver ve Luthien'i ıslatıyordu. Ejderha kükreyerek alevlerini püskürttü ve yeni buhar bulutu öncekine karışırken, yaralanan kaplumbağanın atüğı çığlık havayı bıçak gibi kesti. O sırada, kıyıya gelen Luthien ipi bırakıp karaya atladı. Oliver ise hala sırtına ve boynuna yapışık duruyordu.
"Çabuk!" dedi Brind' Amour. Kaplumbağanın Balthazar karşısında fazla dayanamayacağını anlamıştı. Son bir kez daha göle baktı ve arkalarında cızırdayan yeni bir siyah enerji seti bırakarak Luthien'in arkasından koştu.

Koridora girince sihirli gücünü kullanarak bir ışık kaynağı yapması gerekti. Çünkü Oliver, hala yanmakta olan meşaleyi karşı kıyıda unutmuştu. Kendilerini güçlükle bir sonraki mağaraya attılar. Kıyıya çıkan Balthazar'm, "HIRSIZLAR!", "YALANCILAR!" diye bağırdığını duyduklarında kırık dikitlerle dolu koridora doğru koşuyorlardı.
Kırık taşlara takılıp düşmemek için hoplayıp zıplamak zorunda oldukları bu yer ejderha için çok avantajlıydı. Luthien en sonunda yumruk büyüklüğündeki mavi ışık girdabını gördü ama ejderha tam ensesindeydi ve genç adam kurtulma şansının hiç olmadığını düşündü o an.
Brind' Amour ezgisel bir şeyler mırıldanırken genç adamı omuzlarından-dolayısıyla Oliver'ı da-yakaladı ve üçü birden havalandılar. Şimdi hızla duvara doğru uçuyorlardı.
Balthazar kükreyerek yeni bir alev dalgası daha püskürttü. Duvara yapışıp kalacağını düşünen Oliver çığlıklar a-tarak başını saklamaya çalıştı. Sonra, tüneldeki mavi ışık onları yutacakmış gibi büyüdü. Büyücünün ışık tüneline gi-

rerlerken ejderhanın, sırtlarını yalayan nefesini hissettiler yeniden.

KILICI

Bir yumak halinde kendilerini büyücünün mağarasına attıklarında elbiselerinden dumanlar çıkıyordu. Brind' Amour kendinden beklenmeyecek bir çeviklikle ayağa fırlayıp gülmeye başladı.
"Yaşlı Balthazar bir yüz yıl daha buhar püskürtmeye de-
on
eski güzel günlere dair hikayeler

vam edecek!" dedi büyücü, kahkahalarını kesmeden.
Luthien duvar gibi bir suratla büyücüye baktı ve sert bakışları büyücünün coşkun kahkahalarının azalıp küçük hıçkırıklara dönüşmesine neden oldu.
"Genç Bedwyr," dedi kaşları çatılan Brind' Amour. "Macera sona erdiğinde gülebilmeyi öğrenmelisin. Hala hayatta olduğun için gül, oğlum! Çünkü ejderhanın ininden bir şey çaldın."
"Birden fazla şey," diyen Oliver dibi yokmuş gibi görünen ceplerinden değerli taşları çıkarmaya koyuldu.

"Gülmek için daha fazla neden!" diye bağırdı Brind' Amour. Oliver taşlar arasından üçünü seçip havada çevirmeye başladı; meşalenin ışığı altında parıldayan taşları hayranlıkla seyrediyordu. Brind' Amour yumruğunu havaya kaldırarak buçukluğu selamladı.
Ama Luthien'de gülümsediğini gösteren hiç bir değişim olmadı. "Balthazar?" dedi.
"Balthazar mı?" diye tekrarladı büyücü.
"Ejderhanın adını söyledin," diye açıkladı Luthien. "A-dının Balthazar olduğunu nereden biliyorsun?"
Brind' Amour sanki bir kapana kısılmışçasma rahatsız göründü bir an. Telaşla, "Kristal küreden sizi izliyordum, tabi ki," diye yanıtladı. Luthien yalan söylediğine emindi. "Ejderhanın kendisi söyledi - Oliver'a."
Oliver dönüp, hiç bir şekilde inanmadığı her halinden belli olan Luthien'e, "Evet, söyledi," dedi.
"Ama sen bunu daha önceden biliyordun," diye büyücüyü sıkış tirdi Luthien. O anda kling diye bir ses duyuldu; Oliver elinde çevirdiği taşlardan birini yere düşürmüştü. Bu arada Brind Amour'un kikirdemesi de kesilmişti tamamen. Bir dakika öncesine kadar Oliver ve büyücü için zafer kutla-

malarıyla dolu olan odanın sıcak atmosferi, bir anda gerilmişti. O kadar ki, Luthien'in Brind' Amour'a saldıracağını düşündü Oliver. "Senin tepegöz-kral hikayen bir yalandı," dedi Luthien.
Brind' Amour zoraki gülümsedi. "Sevgili genç Luthien Bedwyr," diye ciddi bir sesle konuşmaya başladı. "Sihirli tünelin sonunda seni bir ejderhanın beklediğini söyleseydim yine de gider miydin?"
"İyi bir soru," dedi Oliver. Kafasını kaldırıp, konuyu burada kapatması umuduyla Luthien'e bakü. Fakat, "Ölebilir-dik," dedi Luthien hemen. "Ve sen bizi oraya ölelim diye gönderdin."
Luthien'in sözlerinden hiç etkilenmemiş görünen büyücü omuzlarını silkti. Brind' Amour'un bu kayıtsız tavrı Luthien'i daha da öfkelendirdi. Genç Bedwyr'in dudaklarından yüksek bir hırıltı çıkü; yumruklarını da sıkmışa. Aklını başına toplaması için, "Luthien," diye fısıldadı Oliver. "Luthien."
"Özür mü dilemeliyim?" dedi aniden Brind' Amour. Bu beklenmeyen tahrik üzerine Luthien ayağa fırladı. "Bu kadar mı bencilsin?" diye devam etti büyücü.

Luthien'in kafası karışmıştı; yüzü buruştu. Büyücünün neden bahsettiği hakkında hiç bir fikri yoktu.
"Çok geçerli bir neden olmadan ikinizi böyle bir tehlikeye atabileceğime gerçekten inanıyor musun?" dedi Brind' Amour parmaklarını Luthien'e doğru sallarken.
"Yani senin şu 'çok geçerli nedenin' söylediğin yalanı mazur gösteriyor ve bizim hayatlarımıza da mal olabilecek kadar önemli, öyle mi?"
"Evet!" dedi Brind Amour net bir şekilde. "Bu dünyada senin canından çok daha önemli şeyler var, sevgili oğlum."

KILICI
Luthien tekrar karşılık verecekti ama Brind' Amour'un mavi gözlerindeki, uzaklara daldığını gösteren bakış onu durdurdu.
"Asamı bulmaya gidip de geri dönemeyen o adamlar için her gün kahrolduğuma inanmıyor musun?" diye sordu büyücü kederli bir sesle. Bu sefer her nasılsa büyücünün sözlerindeki ciddiyet Luthien'e dokunmuş, büyük bir üzüntü ve yaşlı adama acıma duygusu kaplamıştı yüreğini. Bunun üzerine, herhangi bir büyü olup olmadığını anlamak için Oliver'a bakü ama büyücünün halinden etkilenmiş olan buçukluk da kendi gibi karşı koyamaz durumdaydı.
"Bir büyücünün gücü nereden gelir biliyor musunuz?" diye sordu adam. İşte o an Brind' Amour ikisine de iyice yaşlı göründü. Yaşlı ve yorgun.
"Asasından mı?" dedi Oliver. Luthien'le birlikte tamamladıkları maceradan sonra çok mantıklı bir tahmindi bu.
"Hayır, hayır," dedi Brind' Amour. "Asa sadece gücün toplandığı bir odak, büyücünün enerjilerini üstünde yoğun-laştırabildiği bir araçtır. Ama o enerjiler, o güç - " diye devam etti, sihirli güçleri elinde hissedecekmiş gibi baş parmağıyla öteki elinin parmak uçlarına dokunurken. " - nereden gelir biliyor musunuz?"
Yama bilmeyen Luthien'le Oliver soran gözlerle birbirlerine bakalar.
Brind' Amour, "Evrenden!" diye aniden öyle bir bağırdı ki ikisi birden geri sıçradılar. "Güneşin ateşinden ve fırana-nın enerjisinden. Kutsal vücutlardan ve kutsal kader tanrıçalarından!"
"Büyücüden çok bir rahip gibi konuşuyorsun," dedi kuru bir sesle Oliver ama bu alay dolu sözleri beklenmedik bir heyecan dalgasıyla karşılık buldu.

"Kesinlikle!" dedi Brind' Amour. "Rahipler. Eskiden büyücülerin kendilerini zannettikleri şey buydu. Büyücü sözcüğü algısı güçlü, akıllı adam demekten başka bir şey değildir ve ancak akıllı bir adam evrenin tüm gerçeklerini, fiziksel ve ruhani gerçekleri-çünkü bunlar birbirinden ayrılamazlar- bilebilir. Bir çok rahip fiziksel gerçekleri kavrayamaz. Günümüzdeki bir çok mucit ise ruhani olanları. Fakat bir büyücü-" sesi birden kesilmişti. Mavi gözlerinde ise ışıltı ve yine o derin bakış vardı. Sonra devam etti. "Bir büyücü her ikisini de beraberinde taşır, çocuklarım. Her fiziksel hareketin ruhani sonuçları vardır ve her fiziksel varlığın da ruhun yolunu takip etmekten başka seçeneği yoktur."
"O büyük katedralleri kim yapü sanıyorsunuz?" diye sordu Brind' Amour. Avon denizindeki adalara inşa edilmiş olan sekiz devasa binayı kastediyordu. Altı tanesi Avon'da, en büyüğü Carlisle'da ve bunun bir benzeri de Prince-town'daydı. Batıda Baranduine Adası'nda sadece bir tane vardı. Eriador'daki diğeri ise Montfort'a yapılmıştı. Luthien Montfort'a hiç gitmemiş, sadece Iron Cross'un eteklerindeki kentin yakınından geçmişti. Oradan bile Montfort'un tüm binaları (ki çoğu oldukça büyük ve ihtişamlıydı) kentte bulunan o tek kale bile, dev katedrallerin kuleleriyle dev taş kolonlarının gölgesi altında çocuk oyuncağı gibi görünüyordu. Katedrale 'Ministry1' denirdi ve bu bina Eriador halkının en büyük gurur kaynağıydı. Her ailenin, hatta adalıların bile Ministry'nin yapımında çalışmış bir atası vardı. Luthien'i büyücüye karşılık vermeye zorlayan da buydu işte.
"O katedralleri halk yaptı," dedi Brind' Amour'la tartışmaya cüret ederek.
1 Bakanlık binası veya binaları; papazlar, papazlık sınıfı ya da papazlık mesleği (çn)

Büyücü başıyla onayladı.
"Gascony'de de var," diye atıldı Oliver. Anavatanında da bir şeylerin başarılmış olduğunu göstermek istemişti. Oysa Montfort'a gitmişti buçukluk ve büyük olsalar da Gas-cony'deki katedrallerin Avon adalarındakilerle boy ölçüşeme-yeceğini çok iyi biliyordu. Ministry'yi ilk gördüğünde nefesi

kesilmişti; her açıdan nefes kesiciydi. İron Cross'un güneyindeki diğer üç katedral ise çok daha büyüktü.
Brind' Amour buçukluğun sözlerini başıyla onayladıktan sonra Luthien'e dönüp baktı. "O katedralleri kim dizayn etti sence peki?" diye sordu. "Kendine güveni olmayan o insanları kim çalıştırdı, işi kim kontrol etti? Katedrallerin o yüksek kolonlarını, büyük pencerelerini, asil bir kan taşıyor olsalar da basit köylüler ile balıkçıların yaptığını düşünmüyorsun herhalde!"
Büyücünün yürüttüğü mantığa katılan Luthien, bu sözlere hiç kızmadı, fakat, "Bu bir ilhamdı," diye açıkladı. "Tanrıdan gelen bir ilham. Rahiplere verilen. . . "
"Hayır!" Büyücünün sesindeki kesinlik, genç adamın sözlerini yarıda kesti. "Tanrıdan gelen bir ilhamdı, evet," dedi büyücü. "Ama onları tasarlayan, sonradan bizim lütfumuzla katedrallere yerleşen rahipler değil, büyücüler topluluğuydu." Biraz durup, devam etmeden önce derin bir nefes aldı büyücü.
"O zamanlar biz çok güçlüydük," diye sözlerini sürdürdü sonra. Sesinde matem havası vardı. "Bruce MacDo-nald'ın tepegözleri bozguna uğratmasından kısa bir süre sonraydı. İnancımız güçlü, yolumuz ise kesin bir yoldu. Gascony ordusu ülkeyi istila ettiğinde bile durmadık. O, bizim çalışmamızı gördü ve Gasconları ülkelerine geri dönmeye zorladı. Brind' Amour doğruca Oliver'a bakarak, buçukluğu incitme-

yecek bir şekilde, "Senin halkın bizim kendimize ve tanrıya olan inancımızı kıramadı," dedi.
"Güneyde başka işlerimiz olduğunu duymuştum," diye yanıtladı buçukluk. "Bu yüzden Avon denizinde çok fazla asker bırakamadık."
"Halkının Avon denizinde kalacak cesareti yoktu," dedi Brind' Amour sakin bir tavırla. "Gascony'nin kazanabileceği bir şey yoktu. Herkesin bildiği gibi, Eriador'u asla ele geçiremezdi, kuzeydeki düzensiz. . . Neyse, en azından kralınızın Avon denizindeki ateşli adaların dizginlerini elinde tutmaktan hiç de hoşnut olmadığı konusunda uzlaşabiliriz."
Oliver bu sözleri başıyla onayladı.
"Gasconların çekilmesinden sonra oluşan barış döneminde o büyük salgının yayılmaya başlaması çok ironik," dedi tekrar Luthien'e dönen Brind'

Amour. Genç Bedwyr bu tarih dersinin kendisi için oldukça yararlı olacağını hissediyordu.
"Belki de sıkılmıştık," dedi büyücü kıs kıs gülerek. "Belki de büyük güçlerin cazibesi çok ileri gitmemize neden olmuştu. Bizden önceki büyücüler daha alt düzlemlerden küçük yaratıkları hep hizmetkarları olarak kullanmışlardı; kısıtlı zihnimizle cevaplarını bulamadığımız soruları çözebilmek i-çin onların diğer varlıklarla ilgili bilgilerine baş vuruyorlardı. Fakat bundan çok uzun bir süre önce değil, yakın zamanda, gerçek gücümüz saf enerjilerden gelmeye başladı: ateş ve şimşekten, kuzey buzullarının dondurucu rüzgarlarından ve okyanusun güçlü dalgalarından. Ama cemaatimizden bazıları, şu andaki kralımız Greensparrow-bu adı tam bir tiksintiyle söylemişti-da dahil olmak üzere yüce güce bağlı şeytanlarla anlaşmalar yapülar. Yeni keşfettikleri uğursuz güçlerini uygulamaya geçirmeleri on yıllar aldı ama giderek benim gibi iyi niyetli büyücüleri aralarından atalar." Üzüntüyle iç çekerek

KILICI
sözlerini tamamlamıştı büyücü. Bakışlarını yere indirdi; tamamen yenilmiş görünüyordu.
Luthien uzun uzun Brind' Amour'a bakü. Önünde yeni açılan bu boyutta düşünceleri dönüp duruyordu. Brind' Amour'un son iki cümlesine kadar söylediği hiçbir şey çocukken kendisine öğretilen ve dünya hakkındaki tüm algısını oluşturan bilgilerden farklı değildi. Büyük katedralleri rahipleri değil de büyücülerin yapması da küçük, önemsiz bir konuydu. Ama, Brind Amour'un son sözleri genç adamı çok sarsmışü. Büyücü, babasının sadakatle bağlı olduğu ve feci suçlarında - korkunç suçlarında - işbirliği yaptığı kralını suçlamışa az önce!
Luthien büyücüyü tekmelemek, yalan söyleyen bu yaşlı adamın suraünın ortasına bir yumruk patlatmak istedi. Fakat yerinden kıpırdamadı. Oliver'ın bakışlarını üstünde hissediyor ve buçukluğun içinde bulunduğu karmaşayı anladığını tahmin ediyordu. Ama dönüp bakmadı. O an bunu yapamazdı.
"En büyük üzüntüm," diye başladı Brind' Amour yumuşak bir ses tonuyla - gerçekten de içten görünüyordu - "o harika katedrallerin, ülkedeki büyük kentlerin en büyük binaları olan o yüce yapıların böylesine yozlaşürılması, Green-sparrow'un yeni nesil sapkın büyücülerinden sekiz dükün yuvası haline gelmesi. Genç bir adamken benim de tasarlanmasına yardım ettiğim Ministry'nin bile."

"Kaç yaşındasın?" diye sordu Oliver ama büyücü duymazlıktan geldi.
"Bu binalar bir zamanlar kutsal törenlerin simgesiydiler. İnsanın maneviyaü ve bağlılığına ithaf edilmiş yerlerdi," diye doğrudan Luthien'e bakarak devam etti büyücü. Sesindeki güç Luthien'in içinde tomurcuklanan öfkeyi dağıtmış, adamı

T
dikkatle dinlemesini sağlamıştı. "Şimdi ise vergilerin toplanacağı zaman bir araya gelinen yerlerden başka bir şey değiller," diye devam etti Brind' Amour.
Bu son cümle çok çarpıcıydı. Çünkü tamamen gerçeği haykırıyordu. Luthien'in babası çeşitli nedenlerle Montfort'a çağrılırdı. Bir keresinde de Bedwydrin 'den Dük Morkney'e gönderilen aşar vergisindeki miktar uyuşmazlığını açıklamak için Ministry'ye gittiğini söylemişti; yani tanrıya dua etmek ve şükranlarını sunmak için değil.
"Fakat bu sizin sorununuz değil," dedi Brind' Amour zoraki bir neşeyle, "İkinizin de değil."
Brind' Amour'un bunu söyleyiş tarzı Luthien'i ürküttü. Genç adam büyücünün sözlerinin yaşamında büyük değişikliğe yol açacağını, dünyaya bakış açısını tamamen değiştireceğini hissetti. Luthien'i korkutan şey, bunun ne anlama geldiğinden henüz emin olmayışıydı.
"Şimdi ikiniz de benim. . . benden kurtuldunuz, özgürsünüz ve bilmiyorum ne kadar değeri var ama dostluğumu kazandınız." Acı anıların izleri büyücünün yüzünden silinmişti artık. Luthien'e baküğı o anda gözlerinde düşünceli bir ifade vardı.
"Pelerin sana çok yakışmış," dedi.
"Ejderhanın mağarasında buldum onu," diye başladı Luthien ama büyücünün mavi gözlerindeki hınzır pırıltıyı fark edip deri çuvalı nasıl bulduğunu hatırlayınca durdu ve sonra, "Onu sen koydun oraya," dedi. ~
"Aslında asamı geri getirdiğinizde verecektim," dedi Brind' Amour. "Tabi bunları-pelerin ve yayı-Balthazar'a bırakmaktan hiç hoşlanmayacaktım ama görüyorsun ki size-ikinize de-inancım tamdı. Ayrıca orada bunlara ihtiyaç duyabileceğinizi de düşündüm."

K.IIJCI
Oliver'ın gürültüyle boğazını temizlemesi büyücünün durmasına neden oldu ve iki adamın bakışlarını üzerine topladı. "Bu oyuncakları

gönderebiliyordun da neden bizi hemen oradan çıkarmadın?" diye sordu. "Asanı çoktan bulmuştum - her şey çok daha kolay olabilirdi."
Büyücü dönüp Luthien'e bakü ama ondan da destek bulamadı. Çünkü Oliver'ın sorusu genç adamın aklını yeniden kuşkularla doldurmuştu. "Büyü yeterince güçlü değildi," diye kekeleyen Brind' Amour durumu nasıl açıklayacağını düşünüyordu. "Ve nerede olduğunuzu ve neyle karşılaşacağınızı tam olarak bilmiyordum."
"Yani körlemeye mi atış yaptın?" dedi Oliver inanmadığını açıkça gösteren kuşkucu bir tavırla. "Yani kötü bir amacın yoktu."
Brind' Amour anlamıyorsunuz der gibi ellerini salladı. "Elbette basit bir büyüyle yerinizi tespit edebilirdim, ama onun nerede olduğunu bulamadım, anlarsınız ya. Pelerinle yayı gönderişim başka bir büyüyle oldu ki bu çok basit bir transferdi. Sizin mağaraya gitmenizi ve geri dönmenizi sağlayan geçit gibi bir şey değildi bu."
Oliver ve Luthien birbirlerine baktılar ve sonra Oliver omuz silkti. Brind' Amour'un açıklaması kabul edilebilirdi.
"Peki o garip ok?" diye asıl konuya geri döndü Luthien.
"Gerçekten zararsızdı," dedi Brind' Amour kikirdeyerek. "Aslında onu göndermeyi planlamamıştım - sadece ok, kılıfının yanında duruyordu ve büyüye o da dahil oldu! Bu tür oklara 'havai fişek' denir. Greensparrow'dan önceki mutlu günlerde yapılan kutlamalarda kullanılırlardı. Onu öylesine yararlı bir şekilde kullandın ki çok yaratıcı olduğunu söyleyebilirim."
"Sadece şanslıydım," dedi Luthien. "Ne işe yarayacağı

hakkında hiç bir fikrim yoktu."
"Şans faktörünü bu kadar küçümseme," dedi Brind' Amour. "Oliver'ın yardıma ihtiyaç duyduğu o anda seni oraya götüren şans değil miydi? O şans olmasa sence buçukluk şimdi hayatta olabilir miydi?"
"İnce kılıcım vardı," diye karşı çıktı Oliver. Kılıcını çekip ucunu burnuna dayamıştı.
Brind' Amour kuşkulu bir tavırla ona bakü ve sonra gülmeye başladı.
"Beni çok yaraladın!" diye bağırdı Oliver.

"Hayır, ama tüccarın tepegözleri az kalsın yapıyorlardı," diye yanıtladı kahkahalara boğulan büyücü. Durumu bir an düşünen Oliver başıyla hak verdiğini gösteren bir işaret yapaktan sonra güldüğünü göstermemeye çalışarak kılıcını kınına geri koydu.
Sonra Brind' Amour'un tavrı aniden değişti ve Luthien'e dönüp, "O pelerini sakın ortalıklarda giyme," dedi ciddi bir ifadeyle.
Geniş omuzlarından aşağı dökülen parlak kızıl pelerine bakü Luthien ve bu adam neden bahsediyor diye düşündü. Giyilmedikçe bir pelerin ne işe yarardı ki?
"Ünlü bir hırsızındı o," diye açıkladı Brind' Amour. "Yay da, o oklar da onundu ve Avon'da yasaklanmışlardı. Çünkü tahtı tehdit eden yeraltı gruplarının silahlarıydı bunlar."
Luthien pelerin ile oklara bakarak ne anlam taşıdıklarını düşünmeye devam etti. Bunlar Brind' Amour'dan birer hediye mi yoksa sırtında taşıyacağı birer yük müydüler?
"Onları saklı tut ve güvende olmalarını sağla," dedi Brind' Amour. Luthien'in düşüncelerini okumuştu. "Kullanman gerekebilir de gerekmeyebilir de. Ejderhayla karşı-

laşmanı hatırlatacak birer anı olarak gör bunları. Dünyada böyle bir canavarla karşılaşan çok az kişi vardır. Ve bu karşılaşma da diğer şeyler gibi bir sır olarak kalmalı," dedi Brind' Amour, son söylediği sonradan aklına gelen bir detaymış gibi. Fakat yüzü çok ciddiydi.
Bu isteğe çok şaşıran Luthien şaşkın bakışlarını Oliver'a çevirdi. Ama buçukluk, parmağını büzdüğü dudaklarına götürerek ona göz kırptı. Genç Bedwyr, Oliver'ın durumu anladığı ve kendisine daha sonra açıklayacağı mesajını almıştı.
O akşam hiç biri ejderha, hediyeler veya Brind' Amour'un tarih dersi hakkında tek kelime daha konuşmadı. Büyücü inanılmaz bir sofra hazırladı yine. Yemekten sonra da reddedilemeyecek kadar rahat yataklarda bir gece geçirmelerini sağladı.
Gece geç bir saatte Oliver'ın yanına gelen büyücü buçukluğu uyandırıp dışarı gelmesini işaret etti. Dışarıda, "Ona göz kulak ol," dedi uykulu buçukluğa.
"Luthien Bedwyr'den büyük şeyler bekliyorsun," dedi Oliver.

"Onun için korkuyorum," dedi Brind' Amour. "Daha iki hafta önce babasının güvenli evindeki arenada dostiarıyla dövüşüyordu. Şimdi ise bir kanun kaçağı, hırsız ve savaşçı bir-"
"Bir katil mi?" diye aüldı Oliver, Brind' Amour uygun sözcüğü mü arıyor acaba diye düşünerek.
"Tepegözleri öldürdü - kendisine ve sana zarar vermeye çalışan tepe gözleri," diye yanıtladı Brind' Amour kendinden emin bir tavırla. "O bir savaşçı." Luthien'in içerde yattığı o-danın kapalı kapısına dönüp baktı. İşte o an ilgili bir baba gibi göründü Oliver'a.
"Tüm maceraları bir anda yaşadı," diye devam etti bü-

yücü. "Bir ejderhayla karşılaştı! Oliver deBurrows için çok da fazla olmayan şeylerle."
"Tabi ki değil," diye sözünü kesti Oliver ve büyücünün kendine bakmadığını görünce gözlerini devirerek büyücüyle dalga geçti.
"Ama tüm bunlar kuşkusuz Luthien için çok sarsıcı," dedi büyücü. "Ona dikkat et, Oliver, senden çok rica ediyorum. Dünyası daha yeni yeni kuruluyor veya kurulmak üzere ve bu, ayaklarının alündan akan kum gibi."
Oliver elini beline aüp bir ayağı üzerinde geri kaykılırken diğeriyle yere pat pat vurarak, "Çok fazla şey istiyorsun," dedi. "Üstelik tüm hediyeleri Luthien'e verdin, bana değil."
"Montfort'a girebilmek Luthien'den çok senin için ö-nemli," diye hemen yanıt verdi, Oliver'ın şehirdeki geçmişini-ve buçukluğun geride, oldukça nüfuzlu tüccarlar arasında bıraktığı namı-iyi bilen büyücü.
"Montfort'a gitmem gerekmiyor," dedi buçukluk umursamaz bir edayla. Bir elini ileri uzatmışü, güya manikürlü tırnaklarını inceliyordu.
Brind' Amour güldü. Neşeli bir sesle, "Çok inatçısın!" dedi. "Peki bu ricamın karşılığı olabilir mi?" Kenardaki bir dolaptan deriden yapılmış büyük bir çanta çıkarmıştı. Çantayı görünce Oliver'ın gözleri kocaman açıldı. Kentin hırsızları arasında buna 'ev kaldıran' denirdi. Çantanın gözleri tam bir hırsıza uygundu. Küçük gözler-çok daha önemli işlerde kullanılabilecek küçük bölmeler-işe yarar bir dolu aletle doluydu.

"Bu çok özel bir şey," dedi Brind' Amour. Omuz kayışlarının üstündeki bir gözü açıp içinden o küçücük bölmeye asla sığamaz izlenimi veren garip görünüşlü bir şey çıkardı: İnce bir ipe bağlanmış olan üzeri buruşuk, kıvrımlı siyah bir

top. "Bu ip Balthazar'ın ininde bırakmak zorunda kaldığın ipten çok daha iyi," dedi büyücü. "Ve yukarı atılıp tırmanmakta kullanılan bir kanca işlevi gören bu top da dümdüz !)ir duvara bile sıkıca yapışabilir." Bunu kanıtlamak için duvara doğru rastgele fırlatıp ipi kuvvetle çekti Brind' Amour. "Bununla üç dev adam sallandırabilirsin," dedi sonra.

"İpi üç kez çekince top yerinden çıkar," diye devam etti. Büyücünün ipi üçüncü çekişinde top gerçekten de yerinden çıktı.

Brind' Amour topu yerine koyduktan sonra, çantanın kemer kısmındaki başka bir gözü açü ve Oliver görsün diye 'ev kaldıran'ı buçukluğun yüzüne yaklaştırdı.

Oliver şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı. Büyücünün açtığı göz dışardan göründüğünden daha genişti - çok bojytlu olduğunu fark etti Oliver - ve içi de buçukluğun o ana kadar hiç görmediği bir dolu alet edevat takımı, törpü, eğe, maymuncuk, tel doluydu; bir tane cam keser bile vardı.

"Sadece hangisini istediğini düşün," diye açıkladı Brind Amour. "Düşündüğün anda elinde belirecek."

Oliver büyücünün sözlerinin doğruluğundan hiç kuşku duymuyordu ama küçük bir gösteri iyi olacakü. Elini bölmeye yaklaştırıp içinden 'kafes anahtarı' dedi. Uzun saplı a-nahtarı aniden elinde görünce neredeyse geceliğinin içinden dışarı fırlıyordu.

Şoktan sıyrılınca dönüp Brind' Amour'a baktı.

"Anlaştık mı?" diye sordu Brind' Amour. Yüzünde kocaman bir gülümseme vardı.

"Luthien'i bırakmayı bir an olsun düşünmedim," dedi Oliver.

Sabah, söz verdiği gibi, iki arkadaşın Montfort'a girmesini sağlayacak büyülü geçiş izinlerini hazırladı Brind'

T
Amour-gerçekten de çok değerliydi bunlar.
Beraberce Riverdancer'la Threadbare'in durduğu odaya girince, Brind' Amour'un büyüsünün çoktan hazır olduğunu gördüler. İki dostu Montfort yoluna ulaşüracak olan sihirli tünel duvarda açılmış, girdap gibi dönüyordu.
Temkinliliği ve şüpheciliği elden hala bırakmayan Luthien'in tavrı sayılmazsa veda faslı kısa ve dostça oldu. Brind' Amour, Luthien'in gönülsüzce uzattığı gevşek elini kabullendi ve Oliver'a anlamlı bir şekilde göz kırptı.
Brind' Amour iki arkadaşın sihirli tünelin sonuna ulaşıp Montfort yoluna çıkışını kristal küresinden izledi. Koruyucu bakışları hep onlarla olabilseydi keşke. Pelerinle yayı Luthien'e vermekle çok iyi bir iş yapmışa. Ama dürüst olması gerekirse bunları vermesinin nedeni ona duyduğu inanç mı yoksa çaresizlik miydi kendi de bilmiyordu.
Neden her ne olursa olsun, olayların akışını şimdi bu iki dosta bırakmalıydı. Gizli mağarasından dışarı çıkamazdı. Hatta dönüp, Montfort'a veya Greensparrow'un büyücü-düklerinin, bu kanun kaçağı büyücünün sihirli bakışı ve enerjisini hissedebilecekleri herhangi başka bir yere de baka-mazdı.
Brind' Amour'un hayatta olduğundan Kral Green-sparrow şüphelendiği an büyücünün sonu olurdu, tabi Luthien ve Oliver'm da.
Brind' Amour elini salladı ve kristal küre karardı. Münzevi büyücü ağır ağır odadan çıkıp, yatak odasına gitti ve u-sulca yatağa uzandı. Olayları yoluna koymuştu, galiba. Şimdi yapabileceği tek şey oturup beklemekti.

13 montfort
Riverdancer tekrar açık havaya çıkmaktan oldukça mutlu görünüyordu. Sabah ışıltısında tüyleri pırıl pırıl parlayan beyaz kürklü at güçlü adımlar atıyordu. Koşmak istiyordu Riverdancer ama Luthien onu dizginlemekteydi. Buradaki a-razi, geride bıraktıkları tarlalardan da bozuktu. İron Cross'un

eteklerine doğru ilerliyorlardı. Montfort bir günlük at koşumu uzaktaydı sadece ama arazi kaya ve taş parçalarıyla doluydu.

"Bizi şehre daha yakın bir yere göndermesini isterdim," dedi Luthien araziye kaygıyla bakarak. "Neyse, yine de Riverdancer koşabilir sanırım." dedi ve atının kaslı gövdesini okşadıktan sonra dizginleri biraz gevşeterek Riverdancer'ın ileri atılmasını sağladı. Bir dakika sonra Oliver'la Threadbare tekrar yarımdaydılar.
"Büyücü bizi mümkün olan en yakın yere getirdi," dedi Oliver ve o an Luthien'in gözlerindeki karmaşık ifadeyi fark etti. Çok da beklemediği bir şey değildi bu. Çünkü Luthien'in daha önce ne kadar güvenli bir yaşam sürdüğünü anlamaya başlamışa. Brind' Amour'a Luthien'e göz kulak olacağına da dair verdiği sözü hatırladı ve başıyla tekrar kendi kendine söz verdi. Luthien'e, "Büyücüyü o mağaraya hapseden her kimse büyük ihtimalle Montfort'ta," diye açıkladı.
Luthien bir an düşündükten sonra, "Morkney," diye fikir yürüttü. Brind' Amour, Greensparrow'un ve iblis düklerinin şeytani güçleri ele geçirince yozlaştıklarını anlamıştı. Bu yüzden bu, çok mantıklı bir tahmindi.
"Ya da askerlerinden biri," dedi Oliver.
"Öyleyse şikayet etmemeliyim," dedi Luthien. "Brind' Amour iyi bir dost olduğunu kanıtladı. Ejderhanın mağarası hakkında söylediği yalanı da bağışlamalıyım-hem ihtiyacımız olduğu anda yanımıza geldi."
Oliver kesinlikle öyle der gibi omuzlarını kaldırdı. "Daha önce gelseydi ejderhanın ganimetlerinden biri olacaktık biz de," derken derin bir iç geçirdi.
"Hediyelerimizi aldık," dedi Luthien torbalara pat pat vurarak. Bunu söylerken kikirdiyordu çünkü bir pelerin ve

açılır kapanır bir yay ejderhanın inine girebilmenin ödülü o-lamayacak kadar küçük şeylerdi. Ama Oliver keyfine ortak olmadı. Dönüp buçukluğun masum yüzüne bakınca Oliver'ın en ciddi ifadesini takınmış olduğunu gördü Luthien.
"Sana verilenleri bu kadar küçümseme," dedi vakur bir tavırla.
"Daha önce böyle bir yay görmemiştim hiç," diye söze başladı Luthien.
"Yay değil," diye onu durdurdu Oliver. "Şüphesiz o da oldukça değerli ama benim bahsettiğim en değerli olanı, yani pelerin."
Kuşkuyla buçukluğa bakü Luthien. Sonra da eyerindeki heybeye. Pelerinin çıkıp kendini savunurcasına karşısına dikilmesini bekler gibiydi. Gerçekten de güzel bir pelerindi; kıpkızıl rengi öylesine çarpıcıydı ki göz

kamaştırıyordu. Üstelik en cılız ışık altında bile sanki canlıymış gibi parıldıyordu.
"Bilmiyorsun, değil mi?" diye sordu Oliver. Şimdi, Luthien'in kuşku dolu bakışlarına merak hakimdi.
"Hazine dolu mağaradayken ejderhanın sana gösterdiği tepkide bir gariplik hissetmedin mi?" diye anlamlı bir tavırla sordu Oliver. "Ve benim ani manevramda da?"
Ani manevra mı? Luthien bir an için durup düşündükten sonra, Oliver'ın 'çaresiz kaçış'ını böyle ifade ettiğini anladı. Aslında Luthien de o an bunun garip olduğunu düşünmüştü. Ejderha onu görmezden gelmişti- daha doğrusu Oliver'ın yanında biri olduğunu fark etmemişti.
"Bir ejderhanın gözleri bir kartalınkinden daha keskindir," dedi Oliver.
"Beni hiç görmedi," dedi Luthien. Bunun Oliver'ın beklediği yanıt olduğunu biliyordu ama Oliver bu kadar eminken kendi bunu hiç düşünmemişti.

"Pelerin yüzünden," diye açıkladı Oliver. Luthien olamaz der gibi başım salladı ama beklediği karşılık geldi hemen.
"Fakat bu doğru!" dedi Oliver. "Seni ben de görmedim. Kaçarken neredeyse üstüne çıkıyordum."
"Arkamdaki ejderhadaydı aklın," diye fikir yürüttü Luthien. "Balthazar'ın aklı da sende, özellikle de ceplerin ha-zineleriyle o kadar doluyken."

"Ama ejderha ortaya çıkmadan önce de seni görmemiştim," diye karşı çıktı Oliver. Luthien şimdi daha büyük bir ilgiyle bakıyordu buçukluğa.
"Asayı ilk bulduğumda dönüp sana seslendim," diye devam etti Oliver. "Yığınlardan birinin arkasında olduğunu düşünmüştüm. Ancak kukuletayı çıkardığın zaman seni fark e-debildim."
"Bir ışık yanılsaması," diye karşılık verdi Luthien ama başını sallayarak itiraz etme sırası Oliver'daydı.
"Pelerin kızıldı ama yer taşü, gri renkli taş. Üstelik etrafta altın paralar da vardı."
Luthien dönüp tekrar heybeye bakü ve sakalı uzamış çenesini sıvazladı.
"Bu tür şeylerin olduğunu duymuştum," dedi Oliver. "Montfort sokaklarında pelerinin ne kadar faydalı olduğunu göreceksin."
"Bir hırsıza ait," dedi Luthien kibirli bir tavırla.
"Ve sende bir hırsızsın," diye hatırlattı Oliver.
Luthien sonraki düşüncelerini açığa vurmadı. Bir hırsız mıydı gerçekten? Değilse neydi, peki? Ve neden Oliver deBurrows'la birlikte Montfort yolunda at sürüyordu şimdi. Yüksek sesle güldü genç Bedwyr. O ana kadar olanlarla yüzleşme mecburiyeti karşısında böyle bir tepki vermeyi tercih etmişti. Onu hep olaylar sürüklemişti. Tersi hiç olmamıştı

K.IUCI
bunun; şimdi de Oliver deBurrows ona hırsızsın diyorsa buna kim karşı çıkabilirdi ki?
Bir sonraki dönemeçten sonra, Iron Cross'un kayalık te-peleriyle kuzey yamaçları arasına yerleşmiş olan Montfort göründü. Dağın eteklerindeki yamaçlara düzgün bir şekilde sıralanmış olan evleri ve vadiye yayılmış olan diğerlerini gördüler. Fakat hepsinden de önce Ministry'yi.
İnsan yapımı bir binadan çok heybetli dağların doğal bir parçası gibiydi. Sanki tanrının c 1 1 ta^ı yontup, şekil vermişti. Yerden en az yüz ayak yükseklikteki tepeleri kare şeklinde o-lan iki kule binanın ön kanadındaydı. Arka taraftaki merkeze ise onlardan daha yüksek sivri bir tepesi olan bir kubbe yerleştirilmişti. Sivri kubbenin yanlarından başlayıp kulelerden aşağı doğru uzanan dev, kavisli kolonlar ağır taş binaya destek oluyordu. Kulelerin dört bir yanından, yoldan geçenleri izleyen hayvan başı figürlü taş oluklar aşağı bakıyordu. Büyük, renkli pencerelere ise sayısız figür ve serbestçe yapılmış bir takım şekiller resmedilmişti.

O uzaklıktan bile katedralden büyülenmişti Luthien ama Brind' Amour'un katedrallerin o sıra kullanılış amaçları yüzünden duyduğu matemini unutmadığı için kendini çok fazla kaptırmadı. Yaşamın tekrar ayaklarının altından kayıp gittiğini hissetti genç Bedwyr. Hatta yerin yarılıp açılacağını ve boşluğa düşeceğini bile düşündü.
Vahşi İron Cross'un civarındaki tüm kentler gibi Montfort da üstünde bir dolu suratsız tepegözün nöbet tuttuğu iki duvarla çevrilmişti. Tepegözlerden ikisi Oliver ve Luthien'i karşılamak için aşağıya indiler. Kuşkuyla bakıyorlardı ve silahlarına sıkıca yapışmışlardı. Özellikle de abartılı bir şekilde giyinmiş olan buçukluğu incelerken. Luthien içeri kabul edilmemeyi bekliyordu. Aslına bakılırsa arbalet taşıyan

±80
181

yukarıdaki tepegözler üzerlerine ateş açsa şaşırmayacaktı.
Tepegözlerden biri Riverdancer'ın heybelerine doğru yönelince Luthien nefesini tuttu.
"Buna hakkınız yok!" diye karşı çıktı Oliver.
Luthien inanmaz gözlerle buçukluğa bakü. Tepegöz yayı bulursa başları mutlaka derde girecekti ama bu, Oliver'ın cüretinin yol açacağı tepkiyle kıyaslanamayacak kadar küçük bir şeydi.
Diğer tepegöz tehlikeli bir bakışla buçukluğa baktı ve Oliver'a doğru bir adım atü. O anda büyücünün yaptığı sahte geçiş iznini uzatan Oliver'ın eliyle burun buruna geldi. Parşömeni açıp dikkatle incelemeye başladı tepegöz. (Fakat Luthien canavarın okuyamadığını çoktan anlamıştı çünkü kağıdı ters tutuyordu tepegöz.) Buna rağmen tepegözün yüzündeki sert ifade oldukça yumuşadı ve canavar arkadaşını yanına çağırdı.
ikinci tepegöz diğerinde daha akıllıydı. Hatta bir an düşündükten sonra parşömeni çevirip doğru bile tuttu. Kısa süre sonra onun yüzü de diğerininki gibi aydınlandı. Sonra kafasını kaldırıp duvarın üstüne baktı ve okçulara geri çekilmelerini işaret etti. İki atlıyı Montfort'a buyur etmekten büyük zevk duyuyor gibiydiler-hatta Oliver'la Luthien yanlarından geçip içeri girerlerken ikisi de yerlere kadar eğildi.
Giriş arkalarında kaldığında, "Şu büyücü-kılıklı, çok iyi!" diye gülmeye başladı Oliver. "Hem de çok iyi!"

Montfort'un büyüklüğünden çok etkilenmiş olan Luthien yanıt vermedi. Luthien'in gittiği en büyük şehir Dun Varna'ydı ve şimdi yirmi tane Dun Varna'nın ancak bir Montfort edebileceğini görüyordu.
"Kaç kişi?" diye sordu.
"Yaklaşık yirmi bin," diye yanıtladı buçukluk, ses tonun-

dan Oliver'ın çok fazla etkilenmemiş olduğunu çıkardı Luthien. Yirmi bin kişi! Beş bin milkarelik Bedwydrin adası bile bunun çeyreği etmezdi. Montfort'un büyüklüğü ve kaynayan insan kalabalığı genç adamı sersemletmiş, oldukça da rahatsız etmişti.
"Alışırsın," dedi Luthien'in şaşkınlığını gören Oliver.
Luthien şehrin içinde Ministry'den başlayıp kentin üst kısımlarına uzanan bir duvar olduğunu fark etti. Bir çok madenin bulunduğu Montfort, çeşitli cevherler sayesinde zengin bir kentti ama gelir dağılımının eşit olduğu Bedwydrin'in aksine, buranın ikiye bölünmüş bir kent olduğunu şimdi görebiliyordu Luthien. Kentin aşağı bölgeleri Pazar yerleri, çoğu kulübeyi andıran evler ve üst üste binalarla doluydu. Atlarını arnavut kaldırımlı sokaklarda sürerlerken çocukların eğreti yapılmış oyuncaklarla oynadıklarını, kırık ağaç dallarını kılıç, birbirine kabaca bağlanmış sopalan oyuncak bebek gibi kullandıklarını gördü Luthien. Buradaki tüccar ve zanaatkarların çok çalıştıkları ve ağır çalışma koşulları nedeniyle kamburlaş-tıkları, ellerinin ise kapkara ve nasırlı olduğu görülüyordu. Fakat oldukça kanaatkar görünen bu insanlar çok dost canlı-sıydılar; bu beklenmeyen iki ziyaretçiyi el sallayarak veya gülümseyerek karşılıyorlardı.
Duvarın uzandığı üst bölgelerdeki insanların kendi sınırlarının dışına çıkmayan kişiler olduğunu anlaması için Luthien'in oraya kadar gitmesine gerek yoktu. Duvarın arkasından görünen büyük evlerin bazılarının çaüları göğe kadar uzanıyordu. Aubrey ve Avonese'i düşündü o an ve kentin üst bölgesine gitme isteği tamamen kayboldu. Fark ettiği çok çarpıcı diğer bir şeyse kenti ikiye bölen duvarın üstünde şehrin girişindeki iki duvardakinden daha fazla nöbetçinin dola-

t
şıyor olmasıydı.
Genç Bedwyr bunun nedenini o an tam olarak kavrayamadı ama görebildiği kadarıyla bu yeni toplum tamamıyla ekonomik durumlarına göre ayrılmış sınıfların oluşturduğu bir toplumdu.
Oliver, Montfort'un güneydoğu bölümüne, oradaki bir ahıra doğru yönledi. Buçukluk buradakileri iyi tanıyormuş gibi gelmişti Luthien'e. Oliver ahırın sahibine bir para kesesi uzattı. Herhangi bir değiş tokuş veya bilgi alış verişi olmadan sadece bir selamlaşma ve kısa bir sohbetten sonra Oliver Threadbare'in dizginlerini verdi ve Luthien'e de Riverdan-cer'ı teslim etmesini işaret etti. Oliver'ın normal ötesi, hatta çirkin midillisine ne kadar kıymet verdiğini bilen Luthien şimdi tamamen emindi. Belli ki Oliver daha önce de buraya midillisini bırakmış ve çok memnun kalmışa.
"Dwelfe şimdi," dedi buçukluk. Heybeleri sırtına atmış Luthien'le birlikte oradan ayrılırken.
"Dwelf mi?" Oliver açıklamaya zahmet etmedi. Kentin iyice pejmürde bir bölgesine doğru gidiyordu. Burada sokaklardaki çocukların sefilliği göze çarpıyordu. Civardaki tüm mekanlar da ya bir otel, meyhane, ya bir tefeci dükkanı ya da genel ev görüntüsündeydiler. Oliver bunlardan birinin kapısına yöneldiğinde Luthien yolun sonuna geldiklerini anladı. Kapıdaki yazıya bakınca da Oliver'ın söylediği sözcüğü gördü. Yazının üstündeki resimde güçlü kasları olan bir cüce ve bir ayağını geriye atmış gerinen bir elf vardı. Her ikisi de gülümsüyor ve kadehlerini-cücenin elinde koca bir bira bardağı, elfin elindeyse içi muhtemelen şarap dolu bir kadeh vardı-tokuşturuyorlardı. Altında ise, "Dwelf - Cüceler ve Elfler İçin Nefis İçki ve Sohbet," yazıyordu. Bunun alana ise birileri, "Tepegözler girmeye kalkarsa sorumluluk kendilerine

k-ILICI
aittir," diye karalamışü. "Adı neden DwelP?" diye sorarak kapının önünde Oliver'ı durdurdu Luthien.
Oliver başıyla yolun aşağısını gösterdi ve, "Diğer barlarda ne görüyorsun?" dedi.
Luthien önce anlamadı. Her yer aynı şekilde dolu görünüyordu. Tam tekrar soracakü ki birden Oliver'ın ne kastettiğini anladı: o barların kapısında

duranlar ya insan ya da tepegözdü.
"Ama sen ne bir cücesin ne de elf," dedi Luthien. "Ben de."
"Dwelf insanlara da hizmet verir ama özellikle insan olmayanlara," diye açıkladı Oliver.
Bunun üzerine tekrar düşünmeye başladı Luthien. Bedwydrin'de çok az Fairborn ve onlardan da az sayıda cüce olmasına rağmen onlara hiç farklı davranılmazdı. Bir meyhane meyhanedir, o kadar işte.
Ama Oliver'ın tavrı çok açıkü. Hem Montfort'taki yaşamı kendinden daha iyi biliyordu buçukluk. Luthien bu yüzden karşıbk vermeyip bara giren Oliver'ı sessizce takip etti.
İçerdeki bira, şarap ve en çok da egzotik tütün kokularından boğuluyordu az kalsın. Havaya bir kütle halinde yerleşmiş olan duman yüzünden kalabalık iyice tuhaf göründü Luthien'e. Çevresinde bir dolu adamın, cücelerin ve ciflerin gruplar halinde akış tepiş oturdukları masaların arasından i-lerlediler - masaların etrafında ırklarına göre oturan bu gruplar arasında çok fazla kaynaşma yok gibi görünüyordu. Masalardan birinde beş tepegöz Praetorian muhafızlar olduklarını gösteren kıyafetler içinde oturuyor, etraflarmdakilere hakaretler yağdırırken yüksek sesle gülüyorlardı. Açıkça bela arıyor-
Dwelt ingilizce Dvvarf(cüce) ve Elf sözcüklerinin birleştirilmiş şekli, (çn)

lardı.
Luthien meyhanenin padamak üzere olduğunu düşündü. Yanında kılıcı olduğu için memnundu. Heybeleri sıkı sıkıya tutarak kalabalığı yara yara bara doğru ilerledi. Buranın insan türü dışındakiler için neden bu kadar cazip bir yer olduğunu barın önünde duran normalden daha yüksek yapılmış tabureleri görünce iyice anladı. Taburelere üzerlerine daha kolay çıkılabilmesi için basamaklar da eklenmişti. Oliver bunlardan birine kuruldu. Dirseklerini tezgaha rahatlıkla dayayabiliyordu.
"Görünüyor ki seni daha asmamışlar, Tasman," dedi buçukluk. Kaba saba görünüşlü ama aslında ince bir karaktere sahip olan barmen dönüp yüzünde koca bir gülüş ve büyük şapkasının kenarı görünen Oliver'a baktı.

"Oliver deBurrows!" dedi Tasman. Yaklaşıp barın buçukluğun önündeki kısmını temizlemeye başladı. "Montfort'a bu kadar çabuk döndün ha? Yaptığın tuhaflıklar yüzünden en az kış sonuna kadar geri gelmeyeceğini düşünmüştüm."
"Eşsiz cazibe.mi unutuyorsun," dedi buçukluk. İkisi de kaygısız görünüyorlardı.
"Sen de geride bıraktığın bir dolu düşmanı unutuyorsun," dedi Tasman.
Barın alüna uzanıp bir şişe likör çıkarırken Oliver başıyla onayladı. Bardağı içkiyi koyarken, "Umalım ki seni tamamen unutmuş olsunlar," dedi barmen.
"Unutmamışlarsa onlar adına üzül," dedi Oliver, şereflerine der gibi bardağı kaldırırken. "Çünkü eğer unutmamış-larsa kılıcımın tadına bakacaklar."
Tasman buçukluğun bu kayıtsız tavrını pek onaylamıyor gibiydi. Başını iki yana sallayarak normal boyutta bir tabure çekip Oliver'ın yanına yerleşmiş olan Luthien'in önüne de bir bardak koydu.

KILICI
Luthien, Tasman'ın kadehi doldurmasına fırsat vermeden hemen eliyle bardağın ağzını kapattı ve, "Sadece su, lütfen," dedi nazikçe.
Tasman'ın çelik grisi gözleri kocaman açıldı. "Su mu?" Luthien kıpkırmızı oldu.
"Bedwydrin'de hafif biraya böyle denir," diye yalan söyleyiverdi hemen Oliver, arkadaşını sıkıntıdan kurtarmak için.
"Haa," dedi Tasman ama hiç de inanmış görünmüyordu. Bardağı alıp yerine köpüklü sert birayla ağzına kadar dolu bir bira bardağı koydu. Luthien bir biraya bir de Oliver'a bakarken karşı çıkmanın mümkün olmadığını düşündü.
"Benim. . . bizim bir odaya ihtiyacımız olacak," dedi Oliver. "Boş oda var mı?"
"Seninki," diye yanıtladı Tasman. Oliver'ın yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı - eski mekanını sevmişti. Ceplerinin birinden biraz gümüş para çıkarıp saydı ve sonra a-damın eline saymaya başladı.
"Yalnız, galiba biraz temizlenmesi lazım," dedi paralara uzanırken Tasman.
Bunun üzerine aniden geri çekildi Oliver.
"Fiyat aynı," diye buçukluğu temin etti Tasman.
"Ama ya temizlik - " diye itiraz etti Oliver.
"Bu, senin önceki marifetlerin yüzünden gerekli!" dedi Tasman.

Oliver bir an düşündükten sonra itiraz etmeye hakkı olmadığını gösterir gibi başını salladı. Sonra omuz silkip tekrar öne uzandı ve ödemeye devam etti.
"Ben ve arkadaşım için iyi birer içki de buna dahil ama," dedi Oliver, pazarlığı elden bırakmadan.
"Tamam, içiyorsunuz ya zaten," dedi Tasman ve parayı alıp uzaklaştı.
Oliver dönüp Luthien'e baktığında genç adamın soran

gözleriyle karşılaştı. Derin bir iç geçirdi.
"Buraya daha önce de gelmiştim," diye açıkladı.
"O kadarını anladım," dedi Luthien. Bunun üzerine Oliver' tekrar iç geçirip, "İlkbaharın sonlarına doğru bir gemiyle Gascony'den buraya geldim," diye anlatmaya başladı. Anlattığına göre, buradaki bazı kişilerle arasında bir 'yanlış anlama' olmuştu. O da birkaç hafta önce dürüst bir iş bulmak için kuzeye gitmişti. Oliver bunları anlaürken, barın arkasında onlardan biraz uzakta durmuş, bardakları silmekte olan Tasman buçukluğu dinledikçe gülümsüyordu. Oliver'ın kuzeye gitme nedeninin, yol kesen buçukluğun anlattığı gibi olmadığını anlaması için, Tasman'ın yüzünde Oliver'ın çok önemli detayları atıp boşlukları da kendi hayali detaylarıyla doldurduğunu gösteren bir ifade görmesine gerek yoktu Luthien'in.
Fakat buna aldırmıyordu genç adam-çünkü gerçeğin büyük kısmını tahmin edebiliyordu-çok büyük bir ihtimalle öfkeli tüccarlar Oliver'ın kentten kaçmasına sebep olmuşlardı ve buçukluk kuzeye de kendi isteğiyle yük arabalarının peşinden gitmişti. Luthien buçukluğu giderek daha iyi tanımaya başladığı için Oliver deBurrows'un gizemi hızla kaybolmaktaydı. Hatta çok yakında Oliver'ın Montfort'a son gelişinde olan biten her şeyin dökümünü yapabileceğine de emindi. O yüzden o an için konuyu kurcalamaya gerek yoktu.
Ama Luthien bunu isteseydi bile yapamayacaktı, çünkü iri yarı bir kadın yanlarından geçerken Oliver'ın hikayesi aniden yarıda kesilmişti. Farbelalı oldukça açık bir yakası olan elbisesi kadının iri göğüslerini sergiliyordu. Buçukluğun gülümsemesine içtenlikle karşılık verdi.
Luthien'e, "Bana izin verir misin?" dedi Oliver, gözlerini kadından ayırmadan. "Soğuktan çatlamış dudaklarımı ısıtabi-

K.IUCI

leceğim bir yer bulmalıyım." Yüksek tabureden aşağı kaydı ve yere iner inmez koşarak kadının önüne geçip onunla göz göze gelebileceği bir taburenin üstüne oturuverdi.

'Göz-göğüse' daha iyi bir anlatım olacaktı. Ama bu, Oliver'ı hiç de rahatsız eder gibi görünmeyen bir detaydı. "Sevgili bayan," dedi teatral bir tavırla. "Kurumuş ağzımı konuşturan gururlu kalbim. Siz gördüğüm en güzel gülsünüz; kocaman. . . " Oliver bir an durup uygun bir sözcük aradı ama konuşmaya tekrar başladığında farkında olmadan ellerini kendi göğsüne götürmüştü. "Dikenleri olan," dedi şiirsel bir tavırla. "Buçukluk kalbime batacak dikenler."

Tasman kikirderken Luthien bunların tam bir saçmalık olduğunu düşünüyordu. Ama Oliver'ın iki katı olan kadının buçukluktan ciddi ciddi etkilendiğini görünce çok şaşırdı.

"Hiçbir kadın ona karşı koyamaz," diye açıkladı Tasman. Luthien barmenin boğuk sesinde içten bir hayranlık yattığını fark etti. Sorarcasına adama baktığında Tasman sadece, "Gördüğün gibi, zorlu," dedi.

Luthien, 'görmüyordu'. Rahat rahat sohbet eden Oliver'la kadına bakarken de hala anlam veremiyordu. Kadınlara daha önce hiç bu açıdan bakmamıştı. Ka terin O'Hale'i düşündü. Oliver ona böyle cüretkar bir tavırla yaklaşmaya kalksa buçukluğu ayak bileklerinden yakalayıp ters çevirir ve kafasını defalarca yere vururdu.

Ama kadın buçukluk ilgisinden hoşnut gibiydi; her ne kadar bu çok farklı dürtülerle oluşmuş sığ bir ilgi olsa da. Luthien bu genç yaşında hiçbir yere bu kadar yabancı hissetmemişti kendini. Katerin'i ve diğer arkadaşlarını düşünmeye başladı. Tekrar Dun Varna'da olsaydı keşke (bunu ne ilk ne de son dileyişiydi). Arkadaşlarını ve kardeşinin - artık bir daha göremeyeceği fikrine kendini alıştırdığı kardeşinin -

yanında olabilseydi keşke. Vikont Aubrey'in de hiç gelmemiş ve her şeyi değiştirmemiş olmasını dilerdi.

Tekrar bara döndü. Boş gözlerle bakarken bir dikişte önündeki birayı bitirdi. Hiç de kötü biri olmayan Tasman, Luthien'in sıkınasını hissedip bir bardak daha bira doldurdu ve genç adamın önüne yolladı. Sonra da Luthien'in itiraz etmesine veya ödemeye kalkışmasına fırsat vermeden uzaklaştı. Minnettarlığını başını sallayarak gösteren Luthien hediyeyi kabul etti. Taburenin üstünde dönüp kalabalığa baktı tekrar: haydutlar, düzenbazlar,

kavga çıkarmak için can atan tepegözler ve kavgaya onlardan daha hazır görünen asık suratlı cüceler. Bu arada elinin kılıcına gittiğini fark etmedi bile.
Birinin koluna hafifçe dokunmasıyla irkildiğinde Oliver'ın boşaltmış olduğu tabureye bir kadının oturur gibi yaslandığını gördü.
"Montfort'a yeni mi geldin?" diye sordu kadın.
Luthien yutkunup başıyla onayladı. Kadına baktığında tek düşünebildiği şey karşısındakinin Avonese'in daha ucuz bir türü olduğuydu. Çok ağır bir makyaj yapmıştı ve buram buram parfüm kokuyordu kadın. Elbisesinin önü baştan çıkarıcı bir şekilde açıktı.
"Bahse girerim ki bir dolu da paran vardır," diye nurlarken Luthien'in koluna süründü. Kadının niyetinin anlamaya başlamıştı genç adam. Kapana kısılmış hissetti aniden. Salak gibi görünmeden ve kadım da aşağılamadan bu işten nasıl kurtulacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.
Kalabalığın gürültüsünü bıçak gibi kesen bir haykırış duyuldu o anda. Ortalık sessizliğe bürünürken herkes başını çevirip sesin geldiği yere bakü. Fakat Oliver'ın bir şeylere bulaştığını anlaması için Luthien'in dönüp bakması gerekmiyordu.

KILICI
Luthien yerinden kalkıp kadın onu geri döndürmeye fırsat bulamadan yanından ayrıldı. Önündeki kalabalığı yarıp geçtiğinde Oliver'ı uzun boyuyla (bir buçukluk için uzun) kirli suratlı, yırtık pırtık kıyafetli dev gibi bir serserinin karşısına dikilmiş buldu. Adam bir sokak dövüşçüsüydü ve metal bir parayı parmaklarının üzerinde döndürmekteydi. Etrafındaki dostları da adamı dövüşmeye teşvik ediyorlardı. Oliver'ın kur yapüğı kadın bile onun arkasında durmuş olaydan dolayı aşağılanmış görünüp tırnaklarını inceliyordu.
"Hanım kendi kararını kendi veremiyor mu?" dedi Oliver kayıtsızca. Buçukluğun ince meçinin de büyük kılıcının da hala kınında durduğunu görmek Luthien'i şaşırttı. Bu kaslı dev adam üstüne saldırdığında kendini nasıl savunacaktı?
"O benim," dedi dev adam ve arkasından ağzındaki tütünü Oliver'ın iyice açılmış bacaklarının arasına tükürdü. Oliver yerdeki pisliğe şöyle bir baküktan sonra bakışlarını tekrar adama çevirdi.
"Ayakkabıma gelseydi temizlemek zorunda kalacağını biliyorsun," dedi.

Buçukluğun aptal davranışı yüzünden afallayan Luthien elini yüzüne götürdü. Afallamıştı çünkü adamın cüssesi karşısından üçe bir, ağırlığı bakımmdansa ona karşı bir durumda olan Oliver adamı hiç de eşit olmayan bir dövüşe davet ediyordu.
"Atından bahsediyor gibisin," diye sakin bir tavırla devam etti Oliver. Sonra da dönüp, tartışmanın merkezinde bulunan kadına, şapkasını çıkararak, "Eminim bu salaktan daha iyisini hak ediyorsunuz, sevgili bayan," dedi.
Beklendiği gibi, adam bağırarak saldırıya geçti ama Oliver daha çabuk davranıp yana kaçmak yerine ileri fırlaya-

rak, eğdiği kafasını boğa gibi güçlü adamın kasıklarına geçirdi ve adamı nefessiz bıraktı.
Gözleri acıdan şaşı olan adam doğrulup titreyen elleriyle, dümdüz olan malum yerini tuttu.
"Şu anda hiçbir bayanı düşünmüyorsun, değil mi?" diye dalga geçti Oliver.
Fakat serserinin arkadaşlarından biri elindeki hançerle adamın yerini almıştı bile. Hançer ileri atıldı. Onu durduran Oliver'ın kafasının üstünden Luthien'in ileri savurduğu kılıç oldu. Diğer eliyle de hızlı davranıp adamın burnunu dümdüz edip serseriyi yere seren bir yumruk atü.
Parmakları acıyan elini sallarken, "Of!" diye bağıdı Luthien.
"Arkadaşımla tanıştın mı?" dedi Oliver yerdeki adama. Yeni bir saldırının geleceğini düşünen Luthien elini sallamayı J| kesip kılıcını hazır tuttu. Oliver da sıçrayarak iki kılıcını birden çekti.
Kalabalık geriledi; Luthien Praetorian Muhafızların merakın ötesinde bir ilgiyle kendilerine baktıklarını fark etti. A-damı öldürür ya da ağır yaralarsa Oliver'ın o anda tutuklanacağını anladı.
Adam hançerle tekrar saldırdığında kalabalıktan bir uğultu yükseldi. Saldırıyı rahatlıkla karşılayan Oliver meçiyle a-damın butuna vurdu. İnatçı bir darbe geldi tekrar ama Oliver bunu da engelleyip adama tekrar vurdu. Luthien'in yere serdiği adam doğrulmaya başlamıştı. Luthien tam saldıracaktı ki OÜver'ın ilgisinden pek hoşnut olan kadın ondan önce ileri atıldı ve ayakkabısının tekini dikkatle çıkarıp kendini savunur gibi tuttu. Bu haliyle tam bir hanımefendi gibiydi. Fakat aniden saldırganlaştı ve adamın

yüzüne çıplak ayağıyla öyle tekmeler savurmaya başladı ki tekrar yere devrilen adam yerde kıvranıp sürünüyordu şimdi.

İzleyiciler kahkahaya boğuldular.
Bir süre daha kendisine saldırmaya kalkanla oynayan Oliver hızlandı. Kılıcı insanı hipnotize eden bir hızla havada vızıldıyordu. Adam ileri atılıp saldırınca Oliver büyük kılıcıyla hançeri durdurdu. Sonra da kılıcı tutan bileğini kıvırarak hançeri havaya savurdu.
Geri hoplayan buçukluk afallamış olan hayduta ve yere düşen hançere baktı.
"Bu kadar yeter!" diye bağırarak fısıldaşan kalabalığı susturdu Oliver.
"Hançeri alabileceğini düşünüyorsun," dedi sonra adamı göz hapsinde tutarak. "Belki de haklısın." Meçinin ucuyla şapkasının kenarına vurdu.
"Ama seni uyarıyorum, bayım, bir sonraki sefere kolsuz1 bırakırım!"
Hançere son bir kez daha bakan adam kalabalığın arasına doğru kaçarken kahkahalar yükseldi. Bu gösterinin üzerine eğilerek selam veren Oliver silahlarını kınlarına soktuktan sonra temkinli bir şekilde, hala kasıklarını tutarak inlemekte olan asıl rakibinin yanından geçti.
Dağılan kalabalıktan çoğu kişi, özellikle de cüceler, bu cesur ve etkileyici buçukluğun sırtını sıvazlayabilecekleri bir yerde durmaya çalıştılar - Oliver tebrikleri içten bir gülümsemeyle kabul etti.
"Beş dakika ayrılıyorum ve yine sorun çıktığım görüyorum," dedi Tasman, buçukluk ve Luthien bardaki yerlerini a-lırlarken. Luthien adamın aslında şikayetçi olmadığını düşündü.
1 Yazar burada silahsız bırakmak anlamına gelen disarm sözcüğünü kullanmaktadır. Öte yandan Arm, kol anlamına da gelir. Dış- ise, olumsuzluk veren bir önektir. Dolayısıyla yazar, hem silahsız bırakmak hem de kolunu kesmek anlamını tek bir sözcükle vermektedir, (çn)

"Ama bayım," diye karşılık verdi incinmiş görünen Oliver. "Bir hanımefendinin onuru söz konusuydu."
"Tabi," dedi Tasman. "Kocaman. . . dikenleri olan bir hanımefendi."
"Ah!" diye yapmacık bir tepki verdi Oliver. "Beni çok

yaraladınız!"
Dönüp, kendisini ağzı açık izleyen Luthien'e baktığında hala gülüyordu buçukluk.
"Öğreneceksin," dedi.
Bunun bir söz mü yoksa bir tehdit mi olduğundan pek emin değildi Luthien.

14
ilk iş
'Tiny Alcove'un1 şimdiye kadar duyduğu en saçma cadde ismi olduğunu düşünüyordu Luthien-ta ki Oliver'ın peşinden yıkık dökük ahşap binaların arasındaki bakımsız sokak-
1 Tiny Alcove: Küçücük, minicik girinti, (çn)

lardan geçip bir köşeyi döndüklerinde, buçukluk eve geldiklerini söyleyene kadar. Tiny Alcove caddeden çok küçük bir sokağa benziyordu; en fazla sekiz ayak genişliğinde, girişleri arka tarafta olan yüksek binaların gölgelerinde kaybolmuş bir sokakü.
Kapılarını bulamayan veya gidecek bir kapısı olmayan sarhoşların üstünden dikkatle atlayarak, ayın olmadığı o karanlık gecede yolun aşağısına doğru yürüdüler.
Yanan tek sokak lambası, demirden yapılmış kapısına aşağı inen taş merdivenlerle ulaşılan bir binanın önündeki kırık çitin yanındaydı.
Geçerlerken içeride ışık olduğunu ve bir takım gölgelerin hareket ettiğini gördü Luthien.
"Hırsızlar derneği," diye fısıldadı Oliver.
"Sen de üye miydin?" dedi Luthien. Sorusunun oldukça mantıklı olduğunu düşünüyordu ama Oliver'ın bakışı buçukluğun kendiyle aynı fikirde olmadığını gösteriyordu.
"Ben mi?" dedi Oliver. Sonra kikirdedi ve lambanın ışığından uzaklaşıp karanlıkta ilerlemeye devam etti.
Luthien onu dört kapı sonra, aşağıdaki dar ama yüksek ve ahşap bir kapıya doğru inen taş basamakların başındayken yakaladı. Oliver bir süre orada öylece durup özenle taranmış küçük sakalını sıvazlayarak eve baktı.
"Bu benim evim," diye fısıldadı.
Luthien bir şey söylemedi. Buçukluğun garip haline takılmıştı aklı. Oliver oldukça temkinli, hatta ürkmüş görünüyordu.
"Ama eve giremeyiz," dedi buçukluk.

"Böyle şeylerin kokusunu almayı öğrenmek lazım, değil mi?" diye sordu Luthien. Oliver ise gülümsemekle yetindi ve basamaktan geri yola çıktı. Fakat birden durup parmaklarım şaklattı. Sonra hızla geri dönüp büyük kılıcını merdivenlerden

KILICI

aşağıya fırlattı. Kapıya büyük bir gürültüyle çarpan kılıç ahşap kapıya saplanıp sallanmaya başladı.

Luthien buçukluğa tam ne yaptığını soracaktı ki, bir düzine hızlı klik sesi, arkasından sürtünen taşın çıkardığı gürültü ve ani bir tıslama onu durdurdu. O da kapıya dönmüştü ama taş basamaklardan alevli okların yağmaya başlamasıyla beraber Oliver'ın yanına sıçradı. Kapının dibi alev alev yanıyordu. Luthien şaşkınlıkla bakarken, kapının önünde koca bir taş blok yerinden çıkıp alevlerin üstüne devrildi.

Sanki dev bir canavar taş basamakları kenarlarından tutup yerinden çıkarmış ve yanan muma üflemişti. Alevler aniden kayboldu.

"Şimdi aşağı inebiliriz," dedi Oliver parmaklarıyla koca kemerini tutarak. "Ama basüğın yere dikkat et. Oklar zehirli olabilir."

"Birileri senden hoşlanmıyor," dedi afallamış olan Luthien buçukluğu takip ederken.

Oliver kapıya saplı kılıcı sapından tutup tüm gücüyle a-sıldı ama kılıç yerinden çıkmadı. "Büyüleyici kişiliğimi hiç tanımaya çalışmamaları yüzünden," diye Luthien'e yanıt verdi buçukluk. Sonra da ellerini beline koyup inatçı bir düşmana bakıyormuş gibi kılıca bakü.

"Büyük kılıcının olmayışı çok kötü," dedi buçukluğun i-çinde bulunduğu çıkmazı gören Luthien.

Oliver yanıtını arkadaşına kötü kötü bakarak verdi. Bunun üzerine Luthien buçukluğun üstünden kapıya saplı kılıca uzandı ama Oliver eline vurdu. Sonra da Luthien'e itiraz hakkı tanımadan iki eliyle birden kılıcı sapından yakalayıp iki ayağını birden kapıya, kılıcın yanına doğru dayadı.

Kılıç bir çekişte yerinden kurtuldu ve Oliver ile koca şapkası kendilerini havada buldular. Ters bir takla atarak he-

men ayaklarının üstünde dikilen buçukluk, kılıcını kınına sokarken şapkasını yakaladı.

"En büyüleyici özelliğim," dedi tekrar. Kendini oldukça takdir ediyordu. Bunu Oliver'a açıkça belli etmekten nefret eden Luthien de.

Oliver öne doğru eğilip kınından çıkardığı kılıcıyla kapıyı işaret ederek Luthien'in önden gitmesi gerektiğini gösterdi. Memnuniyede kabul eden genç Bedwyr de benzer bir reverans yapıp kapıya yöneldi. Tokmağa uzandı ama bkden doğrulup arkasındaki Oliver'a döndü.
"Bu senin evin," dedi yana çekilirken.
Pelerinini sırandan çekip çıkaran Oliver cesur bir tavırla Luthien'in önüne geçti ve derin bir nefes alıp kapıyı açtı. Kesif bir is kokusundan boğuluyorlardı nerdeyse. içeride hiç ı-şık olmamasına rağmen kapının ahşaptan yapılma iç kısmının kararmış olduğunu gördüler. Derin bir iç çeken Oliver, eşikten içeri temkinli bir adım attı ve atar atmaz geri çekti. İki ucu bıçaklı sarkaç gibi bir şey kapıdan dışarı salındı. Sarkacın asılı olduğu kiriş gıcırdıyordu. Sarkaç bir kaç kez gidip geldi ve en sonunda odanın merkezinde hareketsiz durdu.
"Birileri gerçekten senden hoşlanmıyor," diye yineledi Luthien.
"Bu doğru değil," diye yanıdadı Oliver hemen. Yüzünde muzip bir gülümseme vardı. "Bu tuzağı ben kurdum!" dedi şapkasını geri iterken ve sarkacın yanından dikkatle geçti.
Gülümseyen Luthien Oliver'ın peşinden gitmeye yeltendi ama sonra buçukluğun kendine oynadığı oyunun farkına varınca durdu. Oliver önden gitmesini istemişti ve sarkaç tuzağından da haberi vardı elbette! Atüğı her adımda söylene söylene daireye girdi Luthien.

K.IUCI
Oliver solda durmuş, bir gaz lambasıyla uğraşıyordu. Camı kırılmış ve fitili eğilmiş olmasına rağmen içine gaz koyup yaktı.
Çok güçlü bir şey ortalığı toz duman etmişti. Tüm mobilyalar kırılmış ve yanmaktan kararmıştı. Yanan halılarda paçavraya dönmüştü. Herhangi bir sıcaklık hissedilmemesine rağmen duman kokusu her yere sinmişti.
"Sihirli bir ateş topu," dedi Oliver sakin bir tavırla. "Ya da sıcak elf şarabı."
"Sıcak elf şarabı mı?"
"Kuvvetli yağlarla dolu bir şişe," diye açıkladı buçukluk, bir sandalyeden kalmış görünen artıkları tekmelerken. "Şişenin ağzı bir bezle kapatılır ve ateşlenir. Çok etkilidir."
Oliver'ın bu felaket karşısındaki tavrı Luthien'i çok şaşırtmıştı. Kırık lambanın cılız ışığında bile, buçukluğun hiç bir eşyasının sağlam kalmadığını görebiliyordu; bunların bir kısmını oldukça değerli şeyler olduğunu da.

"Bu gece bize uyku yok," dedi Oliver. Heybelerden birini açıp içinden bir bez parçası çıkardı.
"Yani hemen şimdi mi temizliğe başlıyoruz?" dedi Luthien.
"Sokakta yatmak istemiyorum," dedi Oliver kuru bir sesle. Böylece işe koyuldular.
Dairenin kurum ve dumandan temizlenmesi iki günlük sıkı bir çalışma gerektirdi. Bu süre boyunca iki arkadaş ara sıra karınlarını doyurmak için Dwelfe, adarını kontrol etmek için de ahıra gittiler. Daireye her dönüşlerinde, evin etrafı ve içinde bir dolu çocuk buluyorlardı - meraklı, yarı aç ve kimsesiz çocuklar. Oliver'ın her seferinde, yemeğinden onlar için iyi bir pay ayırıp getirdiğini gözden kaçırmamıştı Luthien.
Dwelf te kaldıkları ikinci gece ve sonra da Tasman ger-

çekten çok ihtiyaç duydukları iyi bir banyo yapmalarını sağladı. Banyodan sonra iyi kıyafetlerini giyip arük ev diyebilecekleri daireye gittiler.
Onları çıplak duvarlarla cilası gitmiş ahşap yer döşemesi karşıladı. Neyse ki Oliver yeni bir lamba satın almıştı. Yolda kullandıkları şilteleri de ahırdan getirmişlerdi.
"Yarın gece daireyi döşemeye başlarız," dedi buçukluk şilteye serilirken.
Oliver'daki para keselerinin hızla azaldığını gören Luthien, "Para durumumuz nasıl?" diye sordu.
"Çok iyi değil," dedi buçukluk. "İşte bu yüzden yarın gece başlamalıyız ya."
Luthien buçukluğun ne demek istediğini ö zaman anladı. Yüz ifadesinden hayal kırıklığı belli oluyordu. Oliver herhangi bir şey satın almayı düşünmüyordu. Tipik hırsızların yaptığını yapacaktı.
"Kafamda belli bir tüccar-kılıklı var. Onun evini soymayı planladım," dedi buçukluk. "Olaylar beni yola düşürmeden önce tanıdım onu. Eminim ki korumaları hala aynıdır ve değerli eşyalarını da ortadan kaldırmadığını sanıyorum."
Luthien somurtmaya devam etti.
Oliver durup ona baktı. Sonra acı bir gülümseme belirdi dudağının kenarında. "Yaşam seni mutlu etmiyor," dedi sorarcasına. "Hırsızlığın şerefli bir meslek olduğunu düşünmüyor musun?"
Bu çok saçma bir soruydu.
"Kanun hakkında ne biliyorsun?" diye sordu Oliver.
Luthien- yanıtı belli der gibi omuzlarını kaldırdı-en a-zından çalmak söz konusu olduğunda. "Başka birinin malını almak kanuna aykırıdır," dedi.

"A-ha!" diye bağırdı buçukluk. "İşte yanıldığın nokta bu.

KILICI
Başka birinin malını almak bazen kanuna aykırıdır. Bazen de bunun adı iştir."
"Yani seninki 'iş'?" dedi Luthien alaylı bir tavırla.
Oliver güldü. "Tüccar-kılıklının yapüğı iş," dedi. "Benim yapüğım ise yasaları uygulamak. Yasaları adaletle karışürma. Hele Greensparrow'un devrinde." Ve sırtını dönüp yatarak konuyu kapattı buçukluk. Luthien ise bir süre daha uyumadı. Buçukluğun sözlerini düşündü. Yine de huzursuzdu.
Montfort'un yukarı yakasına doğru uzanan büyük evlerin çatılarının üstünde ilerlediler. Luthien kızıl pelerini, Oliver ise dar ama elastiki siyah bir kıyafet içindeydi. Buçukluk mor pelerininin içinde Brind' Amour'un verdiği çantayı taşıyordu. Çoğu, kralın Praetorian Muhafızları olan tepegözlerle doluydu sokaklar. Birer çift de çatıların üzerinde. Fakat Oliver bölgeyi çok iyi tanıyor ve güvenli bir şekilde ilerlemeleri için Luthien'e rehberlik ediyordu. Yerden üç kat yüksekte, Luthien'le Oliver'ın ise yarım boy yukarısında kalan bir balkona geldiler. Yukarıya göz a-tarken Oliver'ın yüzünde hınzır bir gülümseme belirdi. Dönüp Luthien'e bakü ve başıyla tamam dedi. Kendini haylaz bir çocuk gibi hisseden Luthien tedirgin bir şekilde etrafına bakınıp kızıl pelerinini iyice yukarı çekti.
Oliver sırtındaki çantanın bir gözünden üzeri kıvrımlı küçük topu ve ipi çıkardı ve ipi açmaya başladı. Sonra da top şeklindeki garip kancayı fırlatıp, ipi çekerek sağlamlığını kontrol etti.
"Neşelen dostum," diye fısıldadı. "Bu gece ustandan çok şey öğreneceksin."
Sonra da balkona tırmanıp ipi yukarı çekti. Buçukluğun bir pencerenin önüne gelince durup çantanın başka bir gözünden ne olduğunu anlayamadığı küçük bir alet

soo
3.01

çıkardığını gördü Luthien. Oliver aleti cama yapıştırıp camdan daire şeklinde bir parça kesip çıkardığında ne olduğunu anladı. Çabucak etrafa bir göz atan buçukluk odaya girerek gözden kayboldu.
İp aşağı sarkar sarkmaz balkona tırmanıp Oliver'ın peşinden gitti Luthien.

Buçukluğun elinde küçük bir lamba vardı. Ve o an için olduğu yeri aydınlatıyordu. Fakat Oliver lambayı odanın içinde gezdirince gözleri büyüdü Luthien'in. Babası bir kont ve Bedwydrin standartlarına göre oldukça iyi durumda bir adam olmasına rağmen, şimdiye kadar böyle bir koleksiyon görmemişti Luthien. Bütün duvarlar değişik tablolarla süslenmiş, zemin ise kalın tüylü halılarla kaplanmıştı ve oda sayısız süs eşyası-vazolar, heykeller, dekoratif silahlar, hatta tam teşekküllü bir şövalye zırhı bile vardı-ile doluydu.

Oliver lambayı odadaki paha biçilmez mobilyalardan birinin, meşeden yapılmış büyük bir çalışma masasının üstüne koyup ellerini ovuşturdu. Sonra odadakileri incelemeye başladı. Bu arada da eliyle neyin daha değerli neyin daha az değerli olduğunu işaret ediyordu. Oliver'ın daha önce anlatmış olduğu gibi, soygun işinin püf noktası hem değer hem de büyüklük açısından neyin alınması gerektiğini bilmekte yatıyordu. Bir kucak dolusu çalıntı eşyayla hiç kimse Montfort sokaklarından rahatça geçemezdi!

Bir kaç dakikalık incelemeden sonra Oliver üstü varak işlemeli mavi porselenden yapılmış bir vazoyu eline aldı. Luthien'e bakıp başını sallarken donakaldı.

İlk önce ne olduğunu anlamadı Luthien ama sonra o da aşağıdan gelen ayak seslerini duydu.

İkisi birden pencereye koştular ama Luthien kazara Oliver'ın çıkarıp bir kenara koyduğu cam parçasına bastı. Kı-

rılma sesi üzerine aynı anda sinip endişeyle kapıya baktılar. Vazoyu kolunun altına sıkıştıran Oliver ipi yakalayıp dışarı uçtu.

Ama Luthien'in vakti yoktu. Kapıya bakınca kolun oynadığını gördü - ve işte o anda masanın üstündeki lambanın hala yanmakta olduğunu hatırladı. Odanın diğer yanına koşarak ışığı söndürdü ve iki tepegöz içeri girerlerken duvara yapışıp kaldı.

Canavarlar odayı koklayıp incelemeye başladılar. Söndürdüğü lambanın kokusunu almamaları için Luthien'in tek umudu onların da elinde bir lamba olmasıydı. Canavarlardan biri Luthien'in en fazla iki ayak önünde duran masaya oturdu.

Nefesini tuttu Luthien. Eli belindeki kılıcın kabzasın-daydı. Tepegöz ona doğru dönünce az kalsın kılıcını çekiyordu.

Az kalsın, ama yapmadı çünkü doğruca yüzüne bakan canavar onu görmemişti.
Arkadaşına, "Tepegöz zaferlerini resmeden tabloları severim!" dedi tek-gözlü gülerek. Böyle bir sahnenin resmedildiği bir tablonun önünde durduğunu fark etti Luthien. Tepegöz hala bakıyordu ama resimde herhangi bir tuhaflık görmemiş gibiydi.
"Haydi," dedi diğeri bir süre sonra. "Burada kimse yok. Yanlış duymuşsun."
Masanın üstünde oturan tepegöz omuz silkip yere hopladı ve kapıya ilerledi ama omzunun üstünden geri bakınca duruverdi.
Kukuletanın alündan bakan Luthien o an tepegözün kırık camı fark ettiğini anladı. Arkadaşının omzuna dokundu canavar ve ikisi birden pencereye koştular.

202
203

Dışarı sarkıp yukarı bakan bir tanesi, "Çatı!" diye bağırdı.
Luthien tekrar kılıcına uzandı ama içinden bir ses anlamsız bir dövüşe kalkışmayıp beklemesini söylüyordu.
Tepegözler koşarak odadan çıktılar. Pencereye giden Luthien'i ipin ucunda içeri dalan Oliver karşıladı. Buçukluk yere indi ve ipi üç kez çekip topu yapışüğı yerden kurtardı. Sonra topu pencerenin pervazına yerleştirmeye koyuldu. Böylece ipi kullanıp aşağı caddeye inebileceklerdi ama tekrar yaklaşan ayak sesleri ile durdu.
Oliver'ın koluna yapışan Luthien, "Zaman yok," dedi.
"Dövüşmekten nefret ediyorum," dedi Oliver aynı soğukkanlı tavrıyla.
Luthien yeniden duvara yönelirken Oliver'i tutup yanına çekti ve sırtını duvardaki resme yapıştırıp pelerininin önünü açtı. Küçük arkadaşının da kamuflaja girmesini işaret ediyordu. Kapı açılırken Oliver'ın başka şansı kalmamıştı.
Luthien kukuletanın altından, Oliver da pelerinin aralığından bakarken gecelik giymiş sert görünüşlü bir adamın, yani tüccarın, her birinin elinde bir lamba olan tepegözlerle birlikte odaya girdiğini gördüler.
"Lanet olsun!" dedi adam odaya bakıp masanın üstün
deki lambayı, kırık camı ve vazonun önceden üzerinde dur
duğu ve şimdi boş olan kaideyi görünce. Hemen masaya gi

dip üst çekmecelerden birini elindeki anahtarla açü ve derin J|
bir nefes aldı. (tm)
"Neyse," dedi ses tonu değişen adam, "en azından o u-cuz vazoyu almışlar."
Luthien pelerinin içinden aşağıya baktı. Buçukluk da başını kaldırıp omuz silkti sadece.
"Heykelimi almamışlar," diye devam etti rahatladığı her

K.IUCI
halinden belli olan adam ve elindeki küçük kanatlı adam heykeline bakarak masaya oturdu. Başka bir çekmeceye uzandı sonra ve iki kafadar mücevherlerin şıngırtısını duydular. "Bunları da almamışlar," diyerek çekmeceyi kapatıp kilitledi tüccar.
Sonra, "Etrafı araştırın," diye emretti tepegözlere, "ve hırsızlığı kent bekçisine de haber verin." Sonra omzunun üstünden arkaya bakü; yakalandıklarını düşünen Oliver'la Luthien nefeslerini tuttular. "Şu pencerelerin demirlenmesi işini de halledin!" diye öfkeyle bağırdı adam. Sonra da peşindeki tepegözlerle birlikte odadan çıktı. Bir de kapıyı dışardan kilitleyince iki kafadar adama minnettar oldular.
Pelerinin içinden çıkan Oliver açgözlü ellerini ovuşturdu. Sonra da doğruca masaya gitti - tüccar sağ olsun lambayı tam yerinde bırakmıştı.
"Çekmece kilitli," dedi buçukluğa yaklaşan Luthien. Oliver ise çantadaki bir gözü açmakla meşguldü o sırada. Gözden bir sürü alet çıkaran buçukluk bunları masanın üstüne yaydı.
"Yanılmış olabilirsin!" dedi Oliver, kısa bir süre sonra çekmeceyi açıp gururla Luthien'e bakarak. Çekmecede bir mücevher yığını onları bekliyordu: üzerleri değerli taşlarla süslü kolyeler ve bilezikler ile bir dolu yüzük. Oliver bunları bir saniye içinde temizleyip, inanılmaz çantanın başka bir gözünden çıkardığı küçük çuvala doldurdu. Brind' Amour'un verdiği hediyelere minnettardı.
"Heykeli al," dedi ve odanın diğer yanına gidip aldığı vazoyu yerine geri koydu.
Gece yarısına kadar camın önünde, sağa sola koşuşan tepegözlerin gitmesini beklediler. Sonra Luthien sihirli topu

çatıya fırlattı ve oradan uzaklaştılar.
Odadaki ışık zayıftı. Bu yüzden arkalarında bıraktıkları en önemli izi fark etmemişlerdi. Ama ertesi sabah odaya girip, en değerli eşyalarının çalındığını gören adam fark etti. O sinir krizi içinde, Oliver'ın yerine koyduğu vazoyu kapıp o-danın karşısına, çalışma masasının arkasındaki duvara fırlattı. Sonra küfretmeyi bırakıp duvarda gördüğü şeye merakla baktı.
Luthien'in tepegözlerden saklanmak için dayandığı tabloda pelerinli bir adam silueti kalmıştı-kızıl renkli bir gölge her nasılsa tablodaki görüntülere karışmıştı. Hiç bir şekilde çıkmadı; tüccarın sonradan getirttiği bir büyücü bile bir kaç sonuçsuz denemeden sonra gölgeye çaresizce bakakaldı.
Kızıl Gölge ölümsüzdü arük.

15
mektup
Luthien rahat sandalyede arkasına yaslanıp çıplak ayaklarını pahalı halının kalın tüylerinin üzerinde uzattı. Bir yandan gerinip ayak parmaklarını yumuşak kürkün üzerinde oynatarak uzun uzun esnedi. Tüccar mahallesine bu haftaki üçüncü keşiflerinden şafak sökmeden hemen önce dönmüşlerdi ve

f
genç adam pek iyi uyuyamamış, minik dostunun horultuları yüzünden şafaktan hemen sonra uyanmışü. Ama buçukluğun çıplak ayaklarını bir kova soğuk suya daldırarak intikamını almıştı. Yeniden esnerken Oliver'ın bağırtılarını hatırlayarak gülümsedi.
Dairede yalnızdı şimdi; üç gön önce aşırdıkları bir vazoyu saün alacak birilerini bulmaya gitmişti 'Oliver. Koyu mavi renkte ve üzerinde alün işlemeler olan güzel bir vazoydu ve Oliver onu elden çıkarmak istemiyordu. Ama Luthien kışın yaklaşmakta olduğunu ve rahat bir kış geçirebilmeleri için bir dolu şeye ihtiyaç duyacaklarını hatırlatarak buçukluğu ikna etmişti.
Rahat ha! Sözcük Luthien'in düşüncelerini harekete geçirdi. Üç haftadan fazla bir süredir Montfort'taydı ve Riverdancer'ın yanına çok az gitmişti; aün onun olduğunu söylemek zordu. Oliver'm daire dediği yanmış bir yere gelmişti. Aslına bakılırsa, ilk günkü ve sonraki iki gün boyunca süren is

kokusundan dolayı ciddi ciddi daireyi de Montfort'u da terk etmeyi düşünmüştü. -Şimdi ise duvardaki tablolara, yerdeki bol tüylü halılara, meşeden yapılmış çalışma masası ile diğer eşyalara baktığında buranın aynı daire olduğuna ina-namıyordu.
İyi iş çıkarmışlar ve zengin tüccarları deliye çevirmiş
lerdi. Ganimetlerinden kalanlar, kendilerine ayırdıkları veya
Tiny Alcove'a sık sık gelen çalıntı eşya alıp satan adamlar için
tahsis ettikleri her şey buradaydı işte. -
Luthien gülümsemeyi kesip kaşlarını çattı. Önündekilere veya daha önce çaldıklarına baküğı sürece gülümseme yüzünde kalabilirdi ama genç ve asil Bedwyr geçmişe ve geleceğe de bakmak zorundaydı. Oliver'la elde ettikleri konfor sayesinde mutlu olabilirdi ama bunları elde ediş biçiminden

hiç de gurur duyamazdı. O, Bedwydrin kontunun oğlu ve şampiyon arena dövüşçüsü Luthien Bedwyr'di.
Hayır diye kararını verdi. O şimdi sadece Luthien'di, kızıl pelerinli hırsız.
İç çekip masumiyet günlerini düşünmeye başladı. Güvenli gençlik günlerindeki körlüğü, tek kaygısının balık ağındaki delik olduğu günleri özlüyordu. O zamanlar gelecek çok belirgin görünüyordu.
Şimdi ise geleceğe bakmaya cesaret bile edemiyordu Luthien. Bir tüccarın evinde öldürülecek miydi? O dar sokaktaki hırsızlar birliği yaptıklarından sıkılacak veya bu iki bağımsız hırsızın giderek yayılan ününü kıskanacak mıydı? Oliver'la birlikte Montfort'tan kovulup kara kışın ortasında yollarda tehlikelerle mi boğuşacaklardı yoksa? Oliver bir tek vazoyu satmaya razı olmuştu çünkü kışlık ihtiyaçlarını gidermeye yeter gibi görünmüştü - buçukluğun stok ettiği pek çok şeyin de yola hazırlık olduğunu biliyordu Luthien. Belki gerekir diye.
Sıkıntılı genç adam ani bir enerjiyle yerinden kalkü. Küçük odanın diğer yanına, meşe masadaki sandalyeye gitti ve masanın üstündeki parşömeni düzeltti.
"Bedwydrin Kontu Gahris'e," diye okudu yazdığını. Büyük bir istekle oturup üst çekmeceden mürekkebi ve tüy kalemi çıkardı.
Sevgili Babacığım diye yazdı. Aynı şeyi ikinci kez yazdığını fark edince bir kaç saniye acı acı gülümsedi. Bu mektuba on gün önce başlamıştı; aceleyle yazılmış bu girişe başlamak denirse tabi. Ondan beridir de şimdi olduğu gibi oturup boş boş kağıda bakmıştı.

Gahris'e ne diyecekti ki? Bir hırsız olduğunu mu? Derin bir nefes alıp kalemi kararlı bir şekilde mürekkebe batırdı.

20S

Ben Montfort'tayım. Değişik bir arkadaşla, Oliver deBurroıvs adında bir Gasconla.
Bir an durdu ve sadece Oliver'ı anlatarak dört sayfa doldurabileceğini düşünüp kikirdedi. Parşömenin yanındaki küçük mürekkep şişesine bakınca o kadar mürekkebin olmadığını fark etti.
Aslında bunu neden yandığımı bilmiyorum. Birbirimize söyleyecek fa%la şeyimi^ kalmadı gibi. Sadece iyi olduğumu ve oldukça iyi i- " dare ettiğimi bilmeni istedim.
Mürekkep kurusun diye üflerken bu son söylediğinin gerçekten de doğru olduğunu fark etti. Gahris'in iyi olduğunu bilmesini istiyordu.
Somurtan yüzüne tekrar bir gülümseme yayıldı.
Belki de o kadar iyi değilim, diye devam etti. Gördüğüm şeyler ve öğrendiklerim yükünden sıkıntılıyım, Baba. Yaşadığımı^ bu yalan da ne? İstilacı bir krala ve tepegö^ köpeklerinden oluşan ordusuna bu bağlıhsnmıy neden?
O O
\j
[V*T
Luthien tekrar durmak zorunda kalmıştı. Brind' * Amour'un verdiği çarpıcı derse rağmen, çok da iyi anlamadığı siyasi konulara fazla girmek istemiyordu. Kalem parşömenin üstünde tekrar gitmeye başladığında, konuyu, arük çok net gördüğü bir noktaya getirdi Luthien.
Montfort'taki çocuktan görmelisin. Sefahat içindeki yengin tüccarlar babalarının sırtından ^enginliklerine ^enginlik katarken, onlar lağım içinde yürüyor, yemek artığı bulmaya çalışıyor, fare kovalıyorlar.
Ben bir hırsı^m Baba. BEN BÎR HIRSIZIMI
Elindeki tüy kalemi masanın üstüne bırakıp şaşkın şaşkın kağıda bakü. Yaptığı işi Gahris'e açıklamak niyetinde değildi. Kesinlikle değildi. Giderek ürmanan öfkesi yüzünden kendiliğinden olmuştu bu. Parşömeni kapıp buruşturmaya başladı. * Ama hemen durdu ve tekrar düzeltip son cümleye baktı.

. BEN BÎR HIRSIZIM!
Genç Bedwyr için bu, aynaya bakmak gibiydi; ruhunu ve sıkıntılarını yansıtan dürüst bir ayna. Ama aynadaki görüntü onu yıkmadı ve zayıflığa inat kalemi alıp parşömeni tekrar düzelterek yazmaya devam etti.
Ülkede çok feci bir yanlışlık olduğunu biliyorum. Dostum Brind' Amour buna kanser diyor. Bence de bu tanım çok uygun. Çünkü bir yamanlar Eriador olan o gül, gö?çümü%ün önünde soluyor. Neden Kral Greensparroıv veya dükleri mi bilmiyorum ama şuna kalpten inanıyorum ki tepegözlerle işbirliği yapan herkes o gülün üstündeki kanseri besliyor.
Bu istila, bu salgın, Montfort'un içindeki o duvarın tam arkasından yayılıyor. Ben de ceplerimi doldurabileceğim kadar intikamla dol-durabilmek için gecenin gölgeleri içinde oraya gidiyorum!
Kılıcımı tepegözlerin kanına buladım ama salgının çok derin olmasından korkuyorum. Eriador için korkuyorum. Çocuklar için korkuyorum.
Luthien tekrar arkasına yaslandı ve uzun bir süre yazdıklarına bakü. içinde büyük bir boşluk, genel bir çaresizlik hissediyordu. "Ceplerimi doldurabileceğim kadar intikam," ifadesini yüksek sesle okudu ve dünyanın farklı olması gerektiğini düşünen Luthien'e bu bedel çok az göründü.
Kalemi bırakıp tam kalkıyordu ki aniden aklına bir şeyler gelmiş gibi hızla kalemi eline aldı, mürekkebe batırdı ve başlığın üzerine kalın bir çizgi çekti.
"Lanet olsun sana, Gahris," diye fısıldadı ve o anda Luthien'i derinden etkileyen bu sözcükler tarçın rengi gözlerinin dolmasına neden oldu.
Oliver küçük daireye girdiğinde Luthien rahat sandalyenin üstünde çoktan uykuya dalmıştı. Neşeyle içeri giren buçukluğun kemerinde içinden altın paraların şıngırtısı gelen bir

kese vardı. Vazodan iyi gelir elde etmişti ve şimdi de ganimeti harcayabileceği keyifli işleri düşünüyordu.
İyi mallar satılmadan veya çalınmadan önce pazara giderler diye Luthien'i uyandırmak için genç adama yöneldi, ama masanın üzerinde açık duran

parşömeni fark edince sessizce masaya gitti.

Oliver'ın yüzündeki gülümseme sert sözcükleri okurken kayboldu.

Luthien'e çevirdiği bakışında içten bir duygusallık vardı.

Kederli genç adama sessizce yaklaşıp önünde durdu, tekrar gülümsemek için kendini zorladı ve altınları Luthien'in yüzüne yaklaştırıp şıngırdatarak genç adamı uyandırdı.

"Mahmur gözlerini aç," dedi neşeyle. "Güneş yükseldi ve pazar yeri bizi bekliyor."

Luthien inleyip sırtını dönmeye kalktı ama onu omuzlarından yakalayan Oliver kendisi gibi küçük birinden beklenmeyecek bir kuvvetle Luthien'in yüzünü kendine çevirdi. "Kendine gel, benim neşesiz dostum," dedi. "Bu kuzey rüzgarı kara kışın habercisi ve almamız gereken bir dolu şey var! Doğru düzgün giyinebilmek için en az bir düzine paltoya ihtiyacım olacak!"

Bir gözünü zar zor açan Luthien buçukluğa baktı. Bir düzine daha palto sözü yankılandı beyninde. Neden bahsediyordu Oliver?

"Bir düzine diyorum!" diye yineledi buçukluk. "Böylece şanıma en çok yakışanını seçebilirim. Diğerlerini ise. . . " dedi komik bir tiksinme hareketiyle, "diğerlerini ise sokağa ataca-ğım."

Kafası karışan Luthien yüzünü buruşturdu. Oliver güzelim paltoları niye sokağa atacakü ki?

Sabırsızlıkla kapıya koşan buçukluk, "Haydi, haydi," de-

di. "Ahlaksız küçük çocuklar malları çalmadan önce pazara gitmeliyiz!"

Çocuklar. Gerçekten de paltoları sokağa atmak! Oliver onları sokağa atacakü ve az önce şikayet ettiği, çoğu kendi boyunda olan o çocuklar da paltoları alacaklardı. Luthien a-radığı yanıtı bulmuştu. Oliver'ın bu gizli cömertliği ona sandalyesinden kalkmak için gereken gücü verdi.

Montfort'un aşağısındaki satıcı barakaları ve kapalı çadırların bulunduğu geniş, açık pazar yerine giderlerken, Luthien'in adımlarında yeni bir şevk, yeni ve değerli bir amaç gördü Oliver. Pazar yerinde yeteneklerini sergileyen birçok kişi vardı; kimi şarkı söylüyor, kimi egzotik enstrümanlar çalıyor, kimi ise hokkabazlık ve akrobatik gösteriler yapıyordu. Bu insanların yanından geçerlerken elini para kesesinin üstünde tutuyordu Luthien. Oliver'ın pazar yeri hakkında verdiği ilk ders bu göstericilerin hemen hepsinin gösterilerini asıl mesleklerinin kamufle etmek için yaptıklarıydı.

Havanın açık olduğu bu parlak günde pazar yeri insan kaynıyordu. Önceki gece yılın son büyük ticari aracı olan büyük bir araba gelmişti. Avon'dan çıkıp Malpuissant duvarı ve İron Cross'un kuzey tepelerinden geçerek gelmişti. Malların çoğu Charley Limanı yoluyla batıya giderdi ama boğazlan tutan Baranduine korsanları yüzünden güneyli tüccarların büyük zengin arabaları zaman zaman uzun ama daha güvenli olan kara yolunu seçerlerdi.
İki arkadaş bir süre dolaştılar. Oliver büyük bir paket şekerleme almak için durduktan sonra kıyafet satan bir barakaya takılıp kürk paltoları hayran hayran seyretmeye başladı. Bir palto için fiyatın yarısını ödemeyi önerdi ama saücı kaşlarını çatıp fiyatı yineledi.
İçinden çıkılması zor pazarlık bir süre daha sürdü ve so-

İ

nunda Oliver ellerini havaya kaldırıp tüccara 'barbar' diye bağırarak hızla uzaklaştı.
"Fiyat iyiydi," dedi parlak giyimli dostuna yetişmeye çalışan Luthien.
"Pazarlık etmedi," dedi Oliver somurtarak.
"Ama fiyat zaten iyiydi," diye üsteledi Luthien.
"Biliyorum," dedi sabrı taşan Oliver geride bıraktığı barakaya dönüp bakarak. "Barbar."
Luthien karşılık verecekti ama fikrini değiştirdi. Pazar yeriyle ilgili çok fazla tecrübesi yoktu fakat satılan malların çoğunun önerilen miktarın yüzde ellisi ile yüzde yetmiş beşi arasında bir fiyata alınabileceğini öğrenmeye başlamıştı. Bu, tüccarlarla müşteriler arasında oynanan bir oyundu. Luthien'in görebildiği kadarıyla bu pazarlık faslı her iki tarafın da diğerini aldattığını hissetmesine yarıyordu.
Başka bir satıcının önünde durduklarında Oliver ve tüccar öncekine benzer bir palto için hararetli bir pazarlığa giriştiler. En sonunda anlasalar ve Oliver parayı ödedi-önceki palto için verilen fiyattan beş gümüş daha fazlasını. Aldıkları paltoyla oradan uzaklaşırlarken Luthien bunu Oliver'a soy- A lemeyi düşündü ama buçukluğun yüzündeki ukala gülümse-meyi göz önüne alarak bunun bir işe yaramayacağını anladı.

i
Sabah böyle geçti işte: alış-verişle, göstericileri izleyerek ve kalabalığın arasındaki bir sürü çocuğa avuç avuç şeker dağıtarak. Aslında çok sıradan bir sabaha ama Luthien'in giderek azalan şevkini canlandıran ve birazcık da olsa iyi bir şeyler yapağını hissettiren bir sabah.
Pazardan ayrılmaya hazırlanırlarken Luthien'in omzunda koca bir çuval vardı. Kalabalığın içinden geri dönerlerken JL keskin bıçak taşıyan yankesicilerden korkan Oliver, Lut- * hien'in tam arkasından gidiyordu. Luthien'in omzundaki çu-

KILICI
vala çarpüğında kafasını çevirmiş, şüpheli görünen birine bakmaktaydı. Çarpmanın etkisiyle geri hoplayan Oliver, kendine gelmek için kafasını salladı ve sonra düşen şapkasını almak için eğildi. Baküğı dolandırıcı ise yüksek sesle gülüyordu. Oliver o anda gidip adamın pis ceketinin üstüne adını kazımayı düşündü.
"Seni salak çocuk," diye Luthien'e çattı canı sıkılan buçukluk. "Duracağın zaman beni uyarmalısın!" derken şapkasıyla genç adamın poposuna vurdu. Luthien'in onu hiç dinlemediğini fark edinceye kadar da söylenmeye devam etti.
, Genç Bedwyr gözünü bile kırpmadan tam karşıdaki bir noktaya kilidenmişti. Böylesine büyüleyici şeyin ne olduğunu soracaktı Oliver ama Luthien'in bakışlarını takip edince anlaması hiç de zor olmadı.
Küçük kadın çok güzeldi - sade, pejmürde kıyafetine rağmen Oliver bunu açıkça görebiliyordu. Başı öne eğik yürüyordu kadın ve buğday sarısı, gür saçları yanaklarına ve omuzlarına dökülüyordu - Oliver'ın parlak saç tellerinin arasında gördüğü sivri uçlu bir kulağın üst kısmı mıydı ne? Kocaman, parlak, yemyeşil gözler alt sınıftan oluşunu önemsiz kılan içsel bir kuvveti yansıüyordu. Tüccarın kafilesinin en önünde yürümekteydi, sert görünüşlü sahibi ise kadının bir kaç adım arkasından takip ediyordu. Oliver adamın bu haliyle tam bir akbabaya benzediğini düşündü.
Dostunun yanına gelip Luthien'in böğrüne bir dirsek atü buçukluk. Gözünü bile kırpmadı Luthien. Arkadaşının tam anlamıyla çarpılmış olduğunu anlayan Oliver iç geçirdi.
"O bir köle," diyerek Luthien'in dikkatini dağıtmaya çalıştı. "Muhtemelen yarı insan yarı elf. Ve bu tüccar-kıbklı Eriador'daki bütün altınların karşılığında bile onu sana sat-

maz.
"Köle mi?" diyen Luthien bu kavram kendisine çok ya-bancıymış gibi şaşkın bakışlarını Oliver'a çevirdi.
Oliver başıyla doğruladı ve, "Şimdi onu unut," dedi.
Luthien dönüp tekrar baktı ama kadın kafile kalabalığın içinde çoktan gözden kaybolmuştu.
"Unut onu," diye yineledi Oliver fakat Luthien bundan o kadar emin değildi.
İki dost küçük daireye dönüp yüklerini boşalttıktan sonra Oliver'ın ısrarları sonucunda Dwelfe gittiler. Barda daha önce oturdukları yere yerleştiklerinde Luthien'in aklı hala kadında ve hissetmekte olduğu güçlü duyguların ne anlama gel-diğindeydi.
Gençlik aşkı Katerin'i de düşündü. "Gençlik aşkım," diye mırıldandı bunun ne kadar garip olduğunu düşünürken. Katerin O'Hale ile sadece bir kaç hafta önce beraberdi ama o yaşam, Bedwydrin'deki o masum varlık şimdi o kadar uzakü ki, sanki başka bir dünyadaki bir yaşam, katı gerçek karşısında kaybolan tadı bir rüya gibiydi.
Peki ya Katerin? diye düşündü. Tabi ki onu önemsemişti, belki de sevmişti ama o aşk, güzel esir kızın bir anlık görüntüsü karşısındaki hisleri gibi onu yakmamış, kalbinin böylesine çarpmasına neden olmamıştı. Bunu gerçek nedeni köle için duyduğu içten duygu muydu, kendi yaşamındaki değişimler miydi, yoksa felaketin eşiğinde olması mıydı, bilmiyordu elbette. Hisleri bu kadar derin miydi? Peki ya Katerin o an Dwelf e girse ne hissederdi?
Bilmiyor ve artık kendi düşüncelerini bile takip edemiyordu. Luthien'in tek bildiği, kalbinin güzel köle karşısında yerinden hopladığıydı. O an bilmek istediği tek şey de buydu. Düşüncelerini tekrar o bakışa yoğunlaştırdı, buğday sarısı

buklelerin arasından ona bakan parlak, yeşil, kocaman gözlere.

Görüntü giderek kayboldu ve Luthien gerçek ortama döndü yeniden.
"Elflerin çoğu köleleştirildiler," diyordu Oliver. "Özellikle de melez olanlar."
Oliver aşkına hakaret etmiş gibi sert bir bakış atü Luthien.
"Melezler," dedi buçukluk kesin bir tavırla. "Yarı elf yarı insan. Sayıları hiç de az değil."
"Ve köleleştirildiler?" dedi Luthien öfkeyle.
Oliver omuz silkti. "Saf kan elf olanlar onlar hakkında pek iyi düşünmüyorlar. İnsanlar da. Ama, saf dostum, eğer bir ırk için ağlamak istiyorsan cücelere ağla. Avon'daki hiyerarşiye göre en altta olanlar ne cifler ne de yarı-elfier. Onlar en altta."
"Peki senin gibi buçukluklar nerede?" diye biraz edepsizce sordu Luthien.
Oliver ellerini başının arkasına götürüp kahverengi, u-zun kıvırcık salarında gezdirdi. "Biz nereyi istersek tabi," diyerek Luthien'le dalga geçip, boş bardağı doldurması için Tasman'a seslendi.
Luthien tartışmayı orada keserek düşüncelerini tekrar kadına ve kölelik kavramına çevirdi. Bedwydrin'de hiç köle yoktu - en azından onun bildiği. Tepegözler hariç tüm ırklara dostça ve eşit davranılırdı orada. Carlisle'dan gelen fermanla tek gözlüler bile adanın sınırlarından geri çevrilemiyorlardı. Bedwydrin'deki tepegözlere her kapı açılmıyordu. Han sahiplerinin bile boş oda yok diyerek yalan söyledikleri biliniyordu.
Ama kölelik? Bu kavramı tamamen iğrenç buluyordu

Luthien ve uzaktan gördüğü o kadının, bir bakışla kalbini çalan o güzel, masum yaratığın bir tüccarın kölesi olduğu düşüncesi boğazında ne kadar bira içse gideremeyeceği pis bir tat bırakıyordu.
Bir kaç içkiden sonra hala barda oturmakta olan Luthien kendi kendine adaletsizlik ve Oliver'ın hiç de hoşuna gitmeyen intikam lafları etmeye başlamıştı.
Oliver Luthien'i dirseğiyle dürttü ve genç adamın bardağının dibindeki içki Luthien'in ceketine döküldü. Öfkeyle dostuna bakü Luthien ama konuşmaya fırsat kalmadan Oliver'ın sessiz olmasını, bir kaç tabure ilerideki dolandırıcı kılıklı iki adamın konuşmalarını duymak için güzünü kulağını açmasını işaret ettiğini gördü.

"Sana söylüyorum, o Kızıl Gölge!" dedi biri. "Geri döndü ve dük Morkney ve hırsız tüccarları günlerini görecekler, emin olabilirsin!"

"Bundan nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" diye sordu diğer serseri. "Kızıl Gölgeler ne kadar yaşar? Sen ne diyorsun Tasman? Arkadaş Kızıl Gölge'nin mezarından kalkıp Mont-fort'u almaya geldiğini düşünüyor."

"İzleri görmüşler diyorum," diye ısrar etti diğeri. Kölelerden biri söyledi! Hiçbir şekilde çıkmıyormuş, hiçbir şekilde üstü boyanamıyormuş!"

Yanlarına gelen Tasman, "Bazı söylentiler var," diye onlara katıldı. "Bunlar doğruysa iyi bir şey olmaz mı sence?" diye birinci serseriye sordu.

"İyi bir şey mi?" diye kekeledi adam. "O şişko, domuz tüccarların layıklarını bulmasından gerçekten çok memnun olurum!"

"Ama eğer bu Kızıl Gölge tüccarlara darbe indirirse senin karın azalmaz mı?" dedi Tasman. "Hem, Morkney de

kentin yukarı bölgesine daha çok koruma koyar, değil mi?"

Tasman'ın sözlerini düşünen hırsız, bir an sessizleşti. Sonra, "İyi olur!" diye kararını belirtti. "Eğer o şişko domuzlar günlerini görürlerse, bu bedele değer." Taburenin üstünde dönerken az kalsın yere düşüyordu adam. Bardağını havaya kaldırarak, "Kızıl Gölge'ye!" diye bağırdı ve Luthien'in şakın bakışları arasında en azından bir düzine bardak havaya kalktı.

Luthien'e pelerinle yayı verirken Brind' Amour'un söylediklerini hatırlayan Oliver, "Gerçekten de ünlü bir hırsız," diye mırıldandı.

Duyuları olan biteni anlamayacak kadar zayıflamış olan Luthien, "Neden bahsediyorlar?" diye sordu. "Senden bahsediyorlar budala hırsız," dedi Oliver ve bardağı kafasına dikip tabureden aşağı atladı. "Haydi gel, seni yatağına götürmeliyim."

Ne serserilerin ne de Oliver'ın neden bahsettiğini hala tam olarak kavrayamamış olan Luthien, iki hırsıza aval aval bakarak olduğu yerde oturmaya devam etti.

Eve giderken tüm yol boyunca ve Oliver onu yatağına yaürdıktan sonra da uzun bir süre daha köle elfı düşündü.

Kızıl Gölge tartışmasında kuşkucu bir yaklaşım sergileyen ikinci hırsız, Oliver ve Luthien'in Dwelf ten ayrılışlarını göz ucuyla izledi. Onlardan kısa bir süre sonra o da ayrıldı ve dolambaçlı yollardan geçerek kentin yukarı bölgesine uzanan duvardaki gizli geçide ulaştı. Onu fark eden ve aslında ondan hiç hoşlanmayan tepegözler adamın diğer tarafa geçişini kuşkulu

gözlerle izlediler. Tepegözlere tüccar mührünü gösteren adam koşmaya devam etti.
Bildireceği çok şey vardı.

KILICI

16
şöhretin tehlikeleri
Luthien'le birlikte Montfort'un iç duvarına giden karanlık yolda ilerlerken, "Önümüzdeki işi düşünmelisin," dedi Oliver hoşnutsuz bir sesle.
"Gitmememiz gerektiğini düşünüyorum aslında," diye karşılık verdi Luthien. "İhtiyacımızdan çok daha fazla para-

mız var. . . "
Genç Bedwyr'in önünde giden Oliver dönüp kötü bir bakış atıp parmağını ileri uzatarak Luthien'i durdurdu. "Asla!" dedi sessiz ama net bir tavırla. "Asla! Bir daha asla böyle aptalca bir şey söyleme!"
Luthien suratını asıp buçukluğu umursamadan yürümeye kaktı ama Oliver onu yakalayıp yüzünü kendine çevirdi.
"Bir daha asla!" dedi tekrar.
"Ne zaman yeterli olacak?" diye sordu Luthien.
"Öff!" dedi buçukluk. "Tüccarlar fakirleşene kadar onlardan çalıp yoksullara dağıtmaya devam edeceğim. Sonra da arük fakir olmayan yoksullara gidip, onlardan çalıp tekrar tüccar-kılıklılara vereceğim!"
"Öyleyse ne anlamı var?" dedi Luthien.
"Gerçek bir hırsız olsan bunu sormaya gerek duymazdın," dedi Oliver, Luthien'in yüzüne yaklaştırdığı parmaklarını şaklatarak. Bu, Oliver'da son günlerde alışkanlık haline gelmişti.
"Teşekkür ederim," dedi buçukluğun parmaklarını şaklatmasını bitirmesini bekleyen Luthien. Sonra da Oliver'ı kenara itip yürümeye devam etti.
Boş sokakta bir süre öylece duran buçukluk kafasını salladı. Bir hafta önce pazardaki o günden beri Luthien aynı Luthien değildi. Kendine uygun bulmadığı o paltoları Oliver sokağa dökerken - Tiny Alcove'un çocukları da aç kurtlar gibi saldırmışlardı onlara - Luthien ne kadar da heyecanlanmış, mutlu olmuştu. Fakat, son günlerde çok somurtkan, hatta umudunu yitirmiş bir haline gelmişti. Çok az yiyor, daha az konuşuyor ve Oliver ne zaman

kente inmeyi önerse hep bir bahane buluyordu. Oliver bu sefer çok ısrar etmiş, hatta Luthien'i daireden neredeyse sürükleyerek çıkarmıştı. Gurur-

lu genç Bedwyr'in sıkıntısını anlıyordu. Kızıl Gölge'nin giderek büyüyen şöhreti soygun yapmayı iyice tehlikeli hale getirmişti. Tiny Alcove'a yakın sokaklardaki söylentilere göre, Montfort'taki hırsızların çoğu faaliyetlerini bir süre, en azından tüccarların Kızıl Gölge paniği geçinceye kadar durdurmuşlardı.

Fakat Luthien'i engelleyen şeyin ne panik ne de korku •olmadığını biliyordu Oliver. Genç adam abayı yakmıştı-kederli yüzüne kazınmıştı bu. Oliver kalpsiz değildi, kendini romantik bile bulurdu ama iş işti. Luthien'e yetişti.

"Kulağının içinden beynine baksam yarı-elf bir köle kız görürüm," dedi. "Buğday saçlı ve yemyeşil gözleri olan."

"Kulağıma bakacak kadar uzun değilsin," dedi Luthien soğuk bir sesle.

"Yeterince zekiyim, o yüzden bakmama gerek yok zaten," diye yanıtladı Oliver.

Önlerindeki potansiyel bir tehlike taşıyan işi de düşünerek konuşmanın ciddi boyutlara varmak üzere olduğunu fark eden Oliver, tekrar Luthien'in önüne atlayarak sabırsız genç adamı durdurdu.

"Kalp işlerine duyarsız değilim," dedi buçukluk. "Acı i-çindesin, biliyorum."

Luthien'in buzları çözüldü. Bunun mükemmel bir tanım olduğunu düşünerek, "Acı içinde," diye fısıldadı. Daha önce aşkı, aşkın böylesini hiç tanımamıştı. Bir şey yiyemiyor, uyu-yamıyordu ve Oliver'ın dediği gibi aklı hep o yarı-elf kadının görüntüsüyle meşguldü. Canlı bir görüntüydü bu. Sanki onun ruhuna bakmış ve orada kendini tamamlayan mükemmel bir parça görmüştü. Normalde oldukça gerçekçi biriydi Luthien ve bunun tamamen mantıksız olduğunu biliyordu. Ama bu mantıksızlık içindeyken canı daha da çok acıyordu.

"Tarlanın öbür ucundaki yabani çiçek ne kadar da güzeldir," dedi Oliver yavaşça. "Ağaçların gölgeleri altından sana bakar. Ulaşılmazdır ve eline aldığın tüm çiçeklerden çok daha güzel görünür."

"Peki tarlayı geçip o yabani çiçeği eline alırsan?" diye sordu Luthien.
Oliver omuz silkti. "Centilmen bir buçukluk olarak bunu yapmazdım ben," dedi. "Böylesine bir güzelliği gördüğüm için şükreder ve o ideali sonsuza dek kalbimde taşırdım."
"Korkak," dedi Luthien ve belki de çocukların Oliver'ın önlerine döktüğü paltoları topladıkları o günden beri ilk kez genç Bedwyr'in yüzünde içten bir gülümseme vardı.
"Korkak?" dedi kalbine derin bir yara alan Oliver. "Ben, Montfort'un en tehlikeli bölgesine gidip istediğim her şeyi almaya hazırlanan ben, Oliver deBurrows mu?"
Oliver'ın, alttan alta, bu geceki planlarında çalınmış kalbini konuşmaktan başka işleri olduğunu hatırlattığı Luthien'in gözünden kaçmadı.
İki arkadaş, bir saat sonra yollarda devriye gezen tepegözlere görünmeden duvarı geçip zengin mahallesindeki bir çaüya çıktılar ve yüksek tepelerin gölgeleri altında güney duvarı boyunca ilerlediler. Ama üstlerine doğru gelen tepegözleri görünce, güç bela kendilerini kenara attılar. Oliver, Luthien'in kızıl pelerininin altına girerken, genç adam kukuletanın altındaki başını eğerek yüzünü sakladı.
Tepegözler onları görmeden geçip gidince, Oliver, "Bu harika bir pelerin," dedi.
Luthien etrafı kolaçan ederek, "Bir süre daha beklemeliydik," diye fısıldadı; bu kadar çok muhafız gördüğüne şaşırmıştı.
"Asıl pohpohlanmalıyız," dedi Oliver. "Tüccar-kılıklılar

f
bize-Kızıl Gölge'ye-tam bir saygı gösteriyorlar. Şimdi gidip onları yüzüstü bırakamayız."
Oliver bir çatının tepesine çıktı. Luthien de onun peşinden gitti. Coşkulu buçukluğun tüm bunları belki de bir oyun olarak gördüğünü düşünüyordu.
Oliver sihirli topu yolun karşısındaki başka bir çatıya fırlattı. Ve sonra ipi gerginleştirdi. Luthien'in de gelmesini bekleyip etrafta başka tepegöz olmadığından emin olduktan sonra ipin üstünde karşı çaüya geçti. Luthien de gelince biraz çaba harcadıktan sonra ipi çözdü.

"Taşa saplanan oklar var," dedi yeni bir sokağa doğru giderlerken. "Yayın için onlardan almalıyız."
"Nereye gittiğimiz hakkında bir fikrin var mı?" dedi Luthien.
Oliver eğimli çaüları olan kuzeydeki bir grup evi işaret etti. Önce evlere, sonra tekrar Oliver'a bakan Luthien, şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı. Daha önce hep güney bölgeyi soymuşlardı. Düz çaülar ve koruyucu dağların gölgesindeki karanlık hırsızlar için idealdi. Ama buçukluğun kafasındakini anlıyordu Luthien; bu bölgede bu kadar çok tepegöz varken girilmesi daha zor olan o evler bu kadar sıkı korunmuyorlardı.
Yine de tehlikeli olduğu hissinden kurtulamıyordu Luthien. Girilmesi zor olan o evlerde kentin en zengin tüccarları, hatta Dük Morkney'in uzak akrabaları yaşamaktaydı. Fakat Oliver'ın ne yapüğını bildiğini düşündü ve sessizce buçukluğu takip etti. Kibirli buçukluk bir çatının üstünden sokağa indiğinde bile sesini çıkarmadı.
Bu bölgede yollar geniş ve arnavut kaldırımı döşeliydi. Evlerin ikinci katları birbirlerine bitişik inşa edilmişti. Binaların hiçbiri dümdüz değildi. Çıkıntılı, kıvrımlı ve dışarı çıkık

KILICI
cumba gibi odalar ve diğer girinti çıkıntılarla süslenmişlerdi. Yolda tepegöz muhafızlar eşliğinde yürüyen gençlerle karşılaşıyorlardı. Ama Luthien'in pelerini ve bir sürü kuytu yer sayesinde görünmemeyi başardılar.
Bir kavşağa geldiklerinde Oliver durdu. Yandaki yolda adının Esnaflar Caddesi olduğunu gösteren bir tabela vardı. Oliver, kavşaktan bir blok uzakta soğukkanlı bir şekilde dolanan ve sakin hareketlerle kendilerine doğru ilerleyen bir grup tepegözü işaret etti.
"Bu gece çatıdan inmemeyi düşünüyorum," diye ellerini ovuşturarak fısıldadı buçukluk.
Luthien hemen anladı ve kuşkuyla buçukluğa bakü. Oliver'ın Montfort'ta yapılacak soygunlar hakkında öğrettiği ilk kurallardan biri bu bölgedeki zengin dükkanların korumasız olduklarıydı. Mağaza sahipleri dükkanlarını korumak için büyü yapsınlar diye sık sık büyücüleri tutarlardı. Etrafta devriye gezen tepegözlerin onları görmemesi umut vericiydi ama o tehlike duygusu Luthien'i yeniden sarmaya başlamıştı.
Luthien'i kolundan yakalayan Oliver sokağa daldı. Tecrübeli dostunun aklına güvenen Luthien de peşinden gitti. Kısa bir süre sonra iki dost iki

dükkan arasında kalan gölgeli bir çıkıntıda duruyorlardı. Oliver, geniş vitrinlerde sergilenen mallara hayranlıkla bakıyordu.
"Bu dükkanda daha değerli mallar var," dedi buçukluk. Daha çok kendi kendine konuşur gibiydi ve porselen ve kristalden yapılmış kadehlere bakıyordu. "Fakat bunlar," dedi dönüp karşı vitrindeki kalay, kurşun karışımından yapılmış heykellere bakarak, "daha kolay çalınabilir."
"Şu savaşçı buçukluk heykelciğini de çok sevdim." Oliver'ın kararını verdiği belliydi. Etrafta tepegöz var mı diye bakındıktan sonra gri pelerininin alandaki 'ev hırsızına' uza-

nıp cam kesiciyi çıkardı.
Luthien Oliver'ın sözünü ettiği heykele bakü. Sırtında dalgalanan peleriniyle cesur bir edayla duran ve çektiği kılıcının ucunu çıplak, külli ayağının dibine dayamış kurşun bir buçukluk heykeliydi bu. Gerçekten de güzeldi ama vitrindeki değerli taşlarla süslenmiş daha büyük diğer heykellerin yanında bu heykelin ne kadar da silik kaldığını düşünmekten kendini alamadı Luthien.
Oliver cam kesiciyi vitrine tam dayamıştı ki, Luthien buçukluğun koluna yapıştı.
"Bunu buraya kim koydu?" diye sordu.
Oliver boş gözlerle ona baktı.
"Heykel," diye açıkladı Luthien. "Bunu böylesine açıkça sergileyen kim?"
Luthien'e kuşkuyla bakan Oliver, bakışlarını heykele çevirdi. Arkadaşının nasıl olup da cevabı bilmediğini merak e-derek sordu. "Sahibi?"
"Neden?"
"Sen neden bahsediyorsun?" dedi buçukluk.
"Hırsız bir buçukluk için yem olmasın?" diye sordu Luthien.
Oliver tekrar kuşkuyla Luthien'i süzdü.
Luthien buçukluğun aksanını mükemmel bir şekilde taklit ederek ve sırıtarak, "Bu tür şeylerin kokusunu almayı öğrenmelisin," dedi.
Oliver tekrar heykele bakü ve o anda heykelin bu dükkan için ne kadar da alakasız olduğunu fark etti. Dönüp başıyla Luthien'in söylediklerine hak verdiğini gösterdi. "Gitmeliyiz."

Saçlarının diken diken olduğunu hissetti Luthien. Çıkıntıdan kafasını uzaüp iki yöne bakü. Oliver'ın yanına hızla geri

KILICI
çekilirken beti benzi atmışü.
"Sokağın iki ucunda da tepegözler var," dedi.
"Elbette," dedi Oliver. "Onlar hep ora - " Sözünü bitiremeyen buçukluk durumu birden Luthien gibi görmeye baş-lamışü.
"Oradaydılar gerçekten de," dedi genç Bedwyr kuru bir sesle.
"Tuzağa mı düştük?" dedi Oliver.
Luthien yanıt olarak yukarıyı gösterdi. "Çaü?"
Aletleri çantaya koyan Oliver, hemen siyah topu çıkardı ve yukarı fırlatü. Top yapışır yapışmaz da ipi Luthien'e uzaüp nazikçe, "Önce siz buyurun," dedi.
İpi tutan Luthien Oliver'a bakü. Buçukluğun önden gitmesini istemesinin nedeninin, ürmanmak zahmetine katlanmadan Luthien'in kendisini yukarı çekeceğini düşünmesi olduğunu biliyordu.
"Beni yukarı çekmeden önce de etrafına bakmayı unutma," dedi buçukluk.
Derin bir nefes alan genç adam eziyetli ürmanışına geçti. Luthien yukarı ürmanırken Oliver genç adamın kızıl pelerininin heykellerin bulunduğu dükkanın vitrininde iz bırakü-ğını fark etti ve kıs kıs güldü.
Oliver'ın ne yapüğına bakmadan yukarı ürmanan Luthien, Oliver'ı yukarı çektiğinde buçukluğun elinde porselen ve kristal kadehlerle dolu bir çuval bulunduğunu görünce aslında şaşırmaması gerektiğini düşündü.
"Bu gecenin tamamen boşa gitmesine izin veremezdim," diye açıkladı kurnaz buçukluk.
O çok eğimli çaülarda ilerlemeye başladılar. Sık sık çaü-lar arasındaki dar bağlanü köprülerinden geçiyorlardı. Duvarın yakınındaki bölgenin aksine, buradaki bütün binalar bir-

T
\
birlerine bağlıydılar ve bütün bölge ahşap çatılar ile göğe u-zanan bacalarla bezenmiş koca bir dağ kütlesi görünümündeydi. Çatıların bir yüzünden öbür yüzüne geçerlerken sık sık ayrılıyorlardı. Yine böyle bir durumda Luthien'in, önündeki bağlantı noktasında duran bir gölgeye fısıldamaması şans eseri oldu.

Daha ağzını açmaya fırsat bulamadan kımıldayan gölgenin buçukluktan kat kat cüsseli olduğunu fark etti Luthien.
Tepegözler çatıdaydılar.
Kızıl pelerin için tekrar şükreden Luthien yere yatü. Oliver'ın da yan tarafta bir yerlerde siper almış olmasını u-muyordu ama içinden bir ses buçukluğun soldaki üçgen çatının diğer tarafına geçtiğini söylüyordu. Tek ümidi Oliver'ın da kendi gibi temkinli ve şanslı olmasıydı.
Luthien tehlikeli bir karar vererek yayı çıkarıp açü ve mekanizmayı hazırladı. Yalnız olmadığını henüz fark etmemiş olan çatıdaki tepegöz, dolaşmaya devam ediyordu. Luthien, o noktadan onu vurabileceğini biliyordu ama yine de temiz ve öldürücü bir atış yapmazsa canavarın Montfort'taki Praetorian Muhafızların yarısını başına toplamasından korkuyordu.
Bir çığlık ve çarpma sesiyle beraber buçukluğun dalga geçen sözlerini duyunca harekete geçti.
Oliver gafil avlanmamıştı. Sokağa bakan çaü oluğunun dibinden giderken, yüksek çatının tepesinde bir hareket olduğunu fark etmişti. Bir an için Luthien olduğunu zannetmiş ama sonra dostunun bir blok öteden görülecek o yüksek noktaya çıkacak kadar aptal olmadığını düşünmüştü.
Bir yandan uygun bir savunma pozisyonu düşünürken, bir yandan da hızla ilerlemeye devam etti. Yukarıdakiler te-

K.IUC.I
pegözler ise çatıdan anında aşağı inip zaten tehlikeli olan o çatı kenarından onu aşağı atmaları içten bile değildi. Bir boşluğa gelen buçukluk, durup sağa dönmeye hazırlandı ve o sırada Luthien'in gözetlemekte olduğu tepegözü gördü. Yarım akıllı tepegöz neyse ki Oliver'ı fark etmemişti. Bu çatının önceki kadar eğimli olmamasıyla avunan buçukluk oluğun üzerinde hızla ilerlemeye başladı.
Burayı da geçebileceğini umuyordu. Sonra da Luthien'in bulunduğu noktanın tam ters yönünden çatının tepesindeki tepegöze yaklaşabilecekti. Ama o kadar ileri gidemedi.
Çatının tepesinden bir tepegöz yan koşarak, yarı zıplayarak bir yandan da kılıcını savurarak yanına indi. Çaldığı eşyalarla dolu çuvalı yere bırakan Oliver, iki kılıcını birden çekip gardım aldı. Tepegöz üzerine saldırdığında da tahmin edilebileceği gibi, uzun kılıcıyla karşılık verirken hızla yana çekilip kısa kılıcıyla tepegözün elindeki kılıcı kısardı.

Oliver tüm gücüyle atılırken, silahını kaybetmek istemeyen salak tepegöz inatla direniyordu. Bir süre sonra, Oliver'ın asılmasına daha fazla dayanamayan canavar düştü ve bir de tekme yiyerek yuvarlandı. Yirmi beş ayaklık düşüşü sırasında ciyak ciyak bağıran tepegözün sesi, arnavut kaldırımına değer değmez kesildi. Yere çarparken kolu alünda kalmış ve kılıcı göğsünden girip sırtından çıkmıştı; gökyüzüne doğru parlıyordu.
"Korkma, salak tek-gözlü," diye dalga geçti Oliver. Sessiz olması gerektiğini biliyordu ama kendini tutamamıştı. "Kıymetli kılıcını benim büyük kılıcım bile senden alamaz şimdi."
Oliver arkasına döndü - üç tepegöz daha çatının tepesinden ona doğru inmeye başlamışlardı.

İ
229
222

Kabadayı buçukluk sanki dışarı çıkmaya hazırlanıyormuş gibi, ev kaldıranın büyülü gözlerinden birine uzanıp koza şapkasını çıkardı ve kırışıklıkları poposuna vurarak düzelttikten sonra şapkayı kafasına geçiriverdi.
Çatının tepesindeki tepegöz duyduğu sese doğru atıldı.
Ama, Luthien'in fırlattığı ok sırtına gömülünce sendeledi.
Oliver'ın yardımına koşmayı düşünen Luthien tam ayağa fır
lamıştı ki, solundaki çatının tepesindeki arbaletlerin klik se- A
sini duyarak kendini tekrar yere atü. (tm)
Kızıl pelerininden dolayı onu göremiyor, rastgele fırlatıyorlardı oklarını. Ancak nereye nişan alacakları hakkında bir fikirleri vardı. Bir tanesi yüzünün dibinden geçen üç ok yanındaki tahtaya saplanınca az kalsın alüna yapıyordu Luthien.
Fakat okçuları görebiliyordu; kara gölgeleri bulutlu gri gökyüzüne yansıyordu. Yana kaçıp dengesiz bir şekilde okunu fırlattıktan sonra mükemmel bir aüş yapmış olduğunu görünce, yayının sihirli olduğunu anladı (veya normal ötesi bir şansı vardı).
Tepegözlerden bir doğruldu ve koca kafası arkaya düştü-attığı siyah, ince okun yaratığın alnına saplanmış olduğunu gördü Luthien. Canavar elini

kaldırıp alnındaki oku tuttu ama sonra cansız bir şekilde sırtüstü devrilip çatının diğer tarafında yarı yola kadar kaydı.
Diğer iki tepegöz çatının tepesinin arkasında kayboldular.
Oliver'ın meçi bir sağa bir sola hamleler yaparken, büyük kılıcı da üzerine gelen diğer saldırıları kesiyordu. Tepegözlerden birinin kılıcı kafasına doğru gelirken kurtulmak i-çin eğildi buçukluk.
Sonra da alttan saldırıp canavarlardan birinin tam dizinin

KILICI
üstüne meçini saplayıverdi. Tek-gözlü acı içinde inledi. Kör-lemeye kendini savunmaya çakşırken bir şeye isabet ettirebildiği için şaşırmıştı Oliver. Ama şaşkınlığını gizleyerek, sanki bunu önceden planlamış gibi - "Ha, ha!" diye bağırdı. Zafer edasıyla kılıcını şapkasına doğru kaldırdı ama gerilemek, hatta bir çığlık atarak geri kaçmak zorunda kaldı. Çünkü yaralı tepegöz o öfkeyle karşılık vermişti.
Topuklarının boşlukta kaldığını hissetti buçukluk. Kılıçları tekrar fırıl fırıl dönmeye başladı ve tekrar çatının kenarına gelmesini sağlayacak bir süre kadar tepegözleri oyaladı. Bu manevrayla dengesini sağlayabilmişti ama tepegözler de onun kadar hızlıydılar ve buçukluk, bu kadar yüksekte, sırtı da boşluğa dönükken üç tonluk bu salaklarla dövüşmenin hiç de mantıklı bir iş olmadığını hemen fark etti.
Arbaletlerini hazırlayan iki tepegöz yeniden çatının tepesinde göründüler. Becerikli hırsız ve onu saklayan pelerinine lanetler okurken etrafı gözden geçirdikten sonra Luthien'in durduğundan şüphelendikleri noktaya oklarını fırlatmaya başladılar.
O sırada çatının diğer tarafına dolaşmış olan Luthien yukarı baktı. Ölü tepegözün yanından geçip geri kalan iki hasmına arkadan yaklaştı. Yayını kaldırıp oku fırlattı ve sırtından isabet alan canavarlardan birinin iniltisini duydu. Bir an için şaşkın gözlerle arkadaşına bakakalan ikinci tepegöz ürkek bakışlarla etrafını taradı. Çatının tepesine doğru tırmanıp uca gelince ileri atıldı ama Luthien'in atüğı ikinci oku midesine yedi. Acıyla kükreyen canavar çatının tepesinde gözden kayboldu.
Luthien yeni bir ok hazırladı. Şaşırmıştı, çünkü sırtından vurulan tepegöz sendeleye sendeleye tepeden üstüne doğru

geliyordu. İvme kazanan canavar giderek hızlandı ve Luthien kısa bir süre sonra, acı ve öfkeden hiçbir şey görecek hali olmayan tepegözün tamamen kontrolsüz bir şekilde koşmakta olduğunu fark etti. Luthien'in çok yakınında bir noktada düşen tepegöz, çatının sert, ahşap yüzeyinden yüzükoyun aşağı kaydı.
Oliver'ı kurtaran tek şey üç tepegözün birbirleriyle u-yumlu bir şekilde dövüşmeyi hiç öğrenememiş olmalarıydı. Boşa giden darbelerin hiçbiri diğerininkini tamamlamıyordu. Bu yüzden Oliver üç kişiyle değil de uzun bir silahı olan tek bir rakiple dövüşüyormuş gibi hissediyordu kendini. Yine de hala tehlikeli bir konumdaydı buçukluk. Kendisine geçici bir avantaj sağlayan, kılıcını ustalıkla kullanması değil, sadece tepegözlerin beceriksizliğiydi. Saldırıya geçen canavarlardan biri, yanından ileri atılan arkadaşıyla karşılaştı. Tokuştular ve biri popo üstü yere düştü. Saldırıya geçen ü-çüncü tepegözün dikkati de onlara bakınca dağıldı.
Oliver tepegözün silahını büyük kılıcını kullanarak elinden aldı.
"Şimdi ne yapacaksın?" diye silahsız kalan rakibiyle dalga geçti buçukluk.
Tepegöz ihanete uğramış gibi salak salak boş kalan eline baktı.
Öfkelenen canavar parmaklarını sıkıp Oliver'a yumruk atmaya kalkıştı ve hazırlıksız yakalanan Oliver son anda eği-lebildi. İki büklüm eğilmek zorunda kalan buçukluk kollarını hızla sallayarak dengesini sağlamaya çalıştı. Doğrulmaya çalışırken yaklaşan tepegözü son anda kısa kılıcıyla durdurdu.
"Anlamalıydım," diye kendi kendine kızdı Oliver.
Yaptığı hata tepegözlere tekrar avantaj kazandırmışa. Şimdi üçü de ayakta dimdik duruyordu. Kılıcı elinden düşen

K.ILICI
tepegöz uzun kıvrık bir hançer çekerken pis pis sırıttı.
Hemen ayağa fırlayan Oliver, "Durum hiç de iyi gitmiyor," dedi ve derin bir nefes aldı. Tepegözlerden biri tekrar saldırıya geçti ama Oliver meçiyle onu engelledi. Fakat tepegözün ilerlemeye devam edip çaünın tam kenarında yere serildiğini görünce şaşırdı - sonra tepegözün sırtındaki oku fark etti. Tepegözlerin arkasında kalan çatının tepesine bakınca Luthien'in elindeki yaya yeni bir ok takarken koştuğunu gördü.
"Bu adamı seviyorum," dedi derin bir nefes alan Oliver.

Tepegözlerden biri Luthien oku hazırlayamadan onu durdurmak için yukarı saldırdı.
Luthien omuz silkti ve gülümsedi. Sonra da yayı yere bırakıp kılıcını çekti. Luthien'in biraz aşağısında duran tepegöz saldırıya geçti ve o anda genç adamın kılıcı tepegözün kılıcının üstüne indi.
Kılıcını tekrar havaya kaldıran Luthien, kılıcı çevirerek tepegözün üstüne saldırdı ve canavarın yanağında bir çentik açtı. Luthien'in kalbini hedef alan tepegözün kılıcı da havaya kalkü.
Ama Luthien saldırıyı kesecek kadar hızlıydı. Kılıcını kolunun alünda çevirerek tepegözün kılıcını yana fırlattı. Bileğini hızla çevirmeye devam eden Luthien kolunu aniden i-leri uzatarak kılıcım öne savurdu.
Yüzü buruşan tepegöz hızla bir adım geri çekildi ve göğsüne girmiş olan Luthien'in kılıcı böylece tekrar dışarı çıktı. Başını eğip yaraya baktı tepegöz. Hatta oluk oluk boşalan kanın ılıklığını hissedebilecek kadar elini kaldırmayı bile başardı ama sonra yüzüstü yere devrildi. Oliver'ın karşısında kalan tepegöz elindeki hançerle öfke içinde saldırırken Oliver hamleleri geçiştiriyor, kendini korumakla yetiniyordu. Hançer ileri

geri gidip gelirken Oliver kah parmak uçlarında zıplıyor, kah koca göbeğini içeri çekiyordu. Öne uzatüğı meçiyle tepegözün kendinden bir kol boyu uzakta durmasını sağlarken, bir dolu çileden çıkarıcı alayla da canavara hata yaptırmaya çalışıyordu.
"Tek-gözlü çok iyi bir tanım değil, biliyorum," dedi gülerek. "Tepegözlerin iki gözü olduğunu biliyorum. Genlerindeki o kahverengi göz de en şirin olanı!"
Canavar böğürerek kolunu havaya kaldırdı ve Oliver'ı ortadan yaracakmış gibi hançeri indirdi. Bunun üzerine buçukluk da kollarını başının üstüne kaldırıp canavarın elini yakalayarak direnmeye başladı. Ama küçük bacakları o koca a-ğırlığın alünda bükülüyordu.
Ani bir dönüşle tepegözü arkasına alan Oliver, canavarın ileri açılmış kolunun yardımıyla tepegözü üstünden attı. Sonra da karşılık vermesine fırsat bırakmadan büyük kılıcını çekip yerdeki tepegözün arkasından kalçasına doğru savurdu.

Cıyaklayan canavar doğrulmaya kalkıştı. Bunu fırsat bilen Oliver öne eğildi ve gidip bütün ağırlığını kullanarak doğrulmakta olan canavarın bacaklarına hızla çarptı.
Havada uçarak yarım bir takla atan tepegöz sırtüstü arnavut kaldırımına serildi.
"O kadar da kötü değil," diye arkasından seslendi Oliver. "Oradayken kılıcını bulabilirsin."
"Başkaları da geliyor," dedi Luthien çuvalın yanındaki Oliver'ın yanına gelince. Oliver çuvala uzanıp içinden bir tabak çıkardıktan sonra çatıya doğru fırlatınca söylediğinin tartışmaya açık bir konu olduğunu anladı Luthien. Dönüp bakınca havada dönerek uçan tabağın çaünın tepesini aşan bir tepegözün burnuna isabet ettiğini gördü.
inanmaz gözlerle Oliver'a dönüp baktı.

KILICI
"Tamam, kabul ediyorum, pahalı bir aüş oldu," dedi buçukluk, omuz silkerek. İki arkadaş kısa bir süre sonra eğimli çaülarda koşuyorlardı. Çaülar bitince caddeye indiler. Peşle-rindekileri - bir dolu tepegözü - duyuyorlardı ve etraflarının sarılmış olduğunu gördüler. Oliver bir girintiye doğru yöneldi ama Luthien onu durdurdu. "Buraya bakacaklardır," dedi ve karanlık bir sokağın girişindeki bir duvara sırtını dayadı.
Dört bir yandan gelen tepegözleri duyan Oliver hemen pelerinin içine girdi. Tek-gözlüler Luthien'in de tahmin ettiği gibi bölgedeki her girintiye, her sokağa baktılar ve sonra bir kısmı civardaki bütün ev ve dükkanları ararken çoğu homurdanarak oradan ayrıldı. Luthien'le Oliver'ın kaçma fırsaü bulmaları için çok, çok uzun zaman beklemeleri gerekti. Doğu ufkunun aydınlanmaya, şafağın sökmeye başladığını görünce şanssızlıklarına söylendiler.
Kısa bir süre sonra tepegözler tekrar önlerindeydi. Özellikle de iri ve hızlı olan bir tanesi kayıtsızca onlara doğru geliyordu. Yükselmekte olan güneş yüzünden durmaları ve yeniden pelerininin altına saklanmaları mümkün değildi. İnatçı canavar etraftaki arkadaşlarına emirler yağdırırken durumları giderek umutsuzlaşmaya başlamıştı.
"Dön ve vur onu! Dön ve vur onu!" diye bağırdı Oliver. Luthien onu hiç böylesine heyecanlı ve öfkeli görmemişti daha önce. Buçukluğun istediği şeyin haklı olduğunu düşündü ama bir nokta vardı; dönüp ateş edecek zaman yoktu.

Ortasında dev bir çeşme ve etrafında elişi satan bir sürü dükkan ve şık restoranların bulunduğu Morkney Meydanı'nın karşısındaki, kenti ikiye bölen duvar göründü. Sabahın bu erken saatinde meydan sessizdi. Tek hareket, daha yeni yapılmış çeşmeyi elindeki çekiçle yontan bir cüce ile dükkanlarını

açan, sebze, balık standlarını hazırlayan satıcılardı. Cücenin yanından koşarak geçtiler. Geçerlerken Oliver kısa dostuna şapkasıyla çabucak bir selam verdi.

Dev tepegöz neşeyle uluyarak ve koşarak tam arkalarından geliyordu. Neşeliydi çünkü en azından küçük olanı duvarı geçmeden ele geçirebileceğinden emindi.

Oliver'a odaklanan tepegöz cücenin ağır çekicini fark etmemişti. Kapanan göz kapaklarının arasından bir an için görebildiği tek şey, uçuşan yıldızlar oldu.

Duvara ulaşan Oliver arkasına baktı ve Luthien'i de tutarak dönüp bakmasını istedi. Başlarıyla cüceye şükranlarını i-lettiler ama cüce onları görmedi bile; diğer tepegözler meydana doluşmadan önce sabırla çekici toparlamış (çekiç, bir sicim kalınlığında kesilmiş uzun bir kösele parçasının ucuna bağlanmıştı) ve tekrar işe koyulmuştu.

Eve ulaştıklarında gün tamamen ağarmışü. Luthien o gün tehlikenin kıyısından döndüklerini söylenirken, Oliver çuvalı açmış, deli gibi kaçarlarken kırılan tabak ve kadehler i-çin sızlanmaktaydı.

Luthien şaşkınlıkla Oliver'a baka. "Böyle bir zamanda nasıl bir şeyler çalmayı düşünebildin?"

Çuvaldan kafasını çıkaran Oliver, hüzünlü bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Heyecan ve cesareti ateşleyen de bu değil mi zaten?" diyerek tekrar incelemeye koyuldu. Çuvaldan kırık bir tabak parçası daha çıkarırken yüzü tekrar asıldı.

Ama bir dakika sonra dudakları kıvrılmış, o haylaz gülümseme tekrar yüzüne yerleşmişti. Çuvalın dibine uzanırken soran gözlerle onu izledi Luthien.

Luthien'e şeytani bir tavırla göz kırpan Oliver çuvaldan savaşçı buçukluk heykelini çıkardı.

17

öfke

İki arkadaş sonraki bir kaç günü dairelerinde ve evin civarında dolaşarak geçirdiler. Özellikle, gizemli Kızıl Gölge hakkındaki söylentileri duymak için de Dwelf e kısa ziyaretler yapıyorlardı. Söylentilerin başında giden son günlerin en çarpıcı haberi, tüccarların açık komplosuna rağmen iki dükkanın

soyulması ve hırsızların bir dolu tepegöz muhafızın elinden kurtulmalarıydı. Oliver, tabi Luthien de, bir süre saklanmanın mantıklı olacağını düşünüyordu.

Dinlenebileceği için bir süre karantinaya çekilmeyi memnuniyetle kabul eden Oliver, giderek büyüyen efsanenin bir parçası olmaktan dolayı da heyecanlı ve mutluydu. Luthien ise, günlerinin çoğunu koltuğunda sessizce oturup düşünerek geçiriyordu. Oliver ilk başta Luthien'in gerginliğini tüm bu ilgiye veya sıkılmasına bağladı. Fakat sonra Luthien'in kederinin kalbiyle ilgili olduğunu anladı buçukluk.

"Sakın hala onu düşündüğünü söyleme," dedi. Nadir güneşli günlerden birinde ılık ekim havası karanlık daireye girsin diye kapıyı aralamıştı buçukluk.

Luthien gözlerini kırpıştırarak anlamamış gibi Oliver'a baktı. Ama, Oliver'ın asık yüzünü çoktan görmüş olduğunu anladı.

Hemen gözlerini kaçırdı fakat bu sözsüz yanıt, Oliver'a her şeyi açıklıyordu.

"Korkunç! Korkunç!" diye bağırarak kendini bir sandalyenin üstüne atıp gözlerini dramatik bir şekilde koluyla kapattı Oliver.

"Bu hep korkunç olmuştur!" Hareketlerinin yerinden oynatüğı sandalye gidip kaideye çarpü ve Oliver sallanmaya başlayan küçük savaşçı buçukluk heykelini yakalamak için hızlı bir hamle yapmak zorunda kaldı.

Esrarengiz oyunlar oynayacak havası hiç olmayan Luthien, "Sen neden bahsediyorsun?" diye sordu.

"Senden bahsediyorum, salak çocuk," dedi Oliver. Bir kaç dakika susup, kaidenin tozunu aldıktan sonra ganimeti yerine koydu. Sonra hiçbir itiraza

fırsat vermeyecek kadar ciddi bir tavırla Luthien'e baktı.

"Yaşamın anlamını arıyordun," dedi. Luthien kuşkuyla buçukluğu dinliyordu. "Üzgünüm ki onu bir kadında bulmayı tercih ettin."
Öfkeyle kaşlarını çattı Luthien. Koltuktan kalkıp yanıt vermeye hazırlandı ama Oliver eliyle bir işaret yaparak onu durdurdu.
"Sakın inkar etmeye kalkma," dedi buçukluk. "Bu durumu daha önce de defalarca gördüm. Biz Gascony'de buna kara sevda deriz."
Luthien tekrar oturdu. "Neden bahsettiğini hiç bilmiyorum," dedi ve ilgilenmediğini göstermek için aralık duran kapıya çevirdi bakışlarını.
"Kara sevda," diye kesin bir tavırla yineledi Oliver. "O güzeli gördün ve çarpıldın. Şimdi kızgınsın çünkü pazar yerine tekrar gitmedik ve sen de onun güzelliğini yeniden görme fırsatı bulamadın."
Luthien dudaklarını ısırdı; bu sözlere karşı çıkacak durumda değildi.
"Kalbinin kraliçesi o ve her ne olursa olsun onun için dövüşürsün, çamurlu bir yolda pelerinini önüne serersin, ona fırlatılan bir oka karşı kendini öne atarsın."
"Şimdi ben senin yüzüne bir yumruk atacağım, göreceksin," dedi ciddi bir sesle Luthien. Onu umursamayan Oliver, "Tabi ki canın sıkılıyor," dedi. "Çünkü ne kadar salakça olduğunu sen de biliyorsun." Luthien tehditkar bakışlarla Oliver'ı süzdü ama buçukluk hala kayıtsızdı. "Bu kadını, bu yarı-elfi tanımıyorsun bile. Tamam, güzel, bunu kabul ediyorum ama tüm bildiğin dış görünüşü olmasına rağmen arzuladığın her özellik onda varmış gibi hayal kuruyorsun."
Luthien gülümsemeyi başardı; buçukluğun haklı olduğunu biliyordu. Mantıken saçma sapan davrandığının farkın-

ı
daydı. Fakat duygularını, kalbini inkar edemiyordu. Yeşil-gözlü yarı-elfi bir an görmüştü ama o görüntü her uyanışında, her rüyada hep onunla beraberdi. O berrak günün sabahında düşününce bu tutkunun ne kadar saçma olduğu a-çıktı.

"Bu konuda epey bir bilgin var gibi görünüyor," dedi Oliver'a. Oliver'ın dudağına muzip bir gülücük yerleşiverdi. "Şahsi tecrübe, ha?" diye acı acı gülümsedi Luthien.
Sadece, "Belki," dedi Oliver.
Konuyu orada kapatülar. Luthien sessizce oturmaya devam ederken, Oliver ganimetlerini yerleştirerek oyalandı. Luthien fark etmedi ama Oliver'ın yüzü o sabah defalarca aydınlandı durdu. Sanki eski hoş anıları hatırlıyordu. Zaman zaman da yüzünü buruşturuyordu; belki de acı anıları hatırlıyordu.
Bir süre sonra Oliver paltosunu Luthien'in kucağına fırlattı. "Mahvolmuş," diye sızlanırken paltonun bir kolunu kaldırıp kumaştaki yırtığı gösterdi.
Luthien yırtığı dikkatle inceledi. Oliver'ın büyük kılıcı gibi keskin bir şeyden olmuştu. Son günlerde hava güneş battıktan sonra bile mevsim normallerinin üstünde seyrediyordu ve hatırladığı kadarıyla buçukluk bu paltoyu hiç giymemişti. Bu yüzden, yırtılmış olması, üstelik Oliver'ın bu yırtığı bu güneşli, ılık günde fark etmiş olması garipti.
"Bunu aç gözlü çocuklara atacağım," dedi buçukluk. Ellerini beline atmış, Luthien'in o güne kadar gördüğü en somurtkan tavrını takınmışa. "Bu hava tabi ki hep bu kadar ılık gitmeyecek. Haydi bakalım," diyerek ince paltosunu alıp kapıya yöneldi Oliver. "Pazara gidip yeni bir tane almalıyız."
Oliver'ın yinelemesine gerek kalmadı.
Günü kalabalık pazarda geçirdiler. Oliver malları İnce-

k-iucı
lerken Luthien tabi ki etrafa bakmıyordu. Ama kalbinin hırsızı henüz ortalıklarda yoktu.
Günün sonunda, "Doğru düzgün bir şey bulamadım," dedi Oliver. "Ama yarın daha iyi pazarlık yapabileceğim bir tüccar olacak eminim."
Luthien'in yüzündeki hayal kırıklığı kayboldu ve pazar yerinde ayrılan buçukluğu takip eden genç adamın yüzünden minnettarlık okunabiliyordu. Oliver'ın ne yapmaya çalışüğını anlamışa. Buçukluğun, duygularını anlayıp paylaşüğını biliyordu. Oliver'ın 'kara sevda' ile ilgili sözlerinden şüphe duymuş olsa bile şimdi tüm şüpheleri ortadan kalkmışa.
Ertesi gün tekrar pazara gittiler. Öğleyin yiyecek satan barakalardan birinde yemek yediler. Oliver havadan sudan, saücı-kılıldıların ne kadar kötü olduklarından bahsetmeye başladı. Kış kapıdaydı ve saücılarm hiçbirine alacağı palto i-çin fiyat kırdırma şansı olmamışa.

Luthien'in kendisini dinlemediğini, hatta elindeki bisküviyi bile yemediğini uzun zaman sonra fark etti. Soran gözlerle Luthien'e bakan Oliver, ne olduğunu daha Luthien'in bakışlarının kilitlendiği yere dönüp bakmadan anladı. Yarı-elf köle kız, tüccar ve kafilesiyle beraber orada duruyordu.
Yarı-elf buğday buklelerin alandan gözlerini kaldırıp u-tangaç bir gülümsemeyle beraber Luthien'in bakışına karşılık verince irkildi Oliver.
Tecrübeli buçukluk bu bakışın nelere yol açabileceğini anlamışa.
Kölesinin kendi izni olmadan bakışlarını kaldırmaya cesaret ettiğini fark eden tüccar, kızın kafasına vurunca yeniden irkildi Oliver.
Luthien'in kalkmasına fırsat vermeden yerinden fırlayıp, o anda tüccara saldırmanın aptalca bir iş olacağını anlatabilmek için bir dolu neden sıralamaya başladı. Buçukluğun şan-

sına, etrafta bulunan ve onları Dwelf ten tanıyan kişilerden bir kısmı sorunun büyümekte olduğunu fark edip yardıma geldiler.
Ama ancak bir grup Praetorian Muhafız ne olduğunu anlamak için yanlarına geldiğinde öfkeli genç Bedwyr yatışabildi.
"Her şey yolunda," diye şüphelenen tepegözleri ikna etmeye çalış-tı Oliver. "Bisküvisinin içinden izmarit çıkü da. Ama şimdi yok ve bilirsiniz izmarit yenilmez."
Praetorian Muhafızlar arkalarına kötü kötü bakarak u-zaklaştılar.
Tepegözler gözden kaybolunca kendisini tutan ellerden sıyrılıp ayağa kalktı Luthien-ama tüccar ve yanındakiler gitmişlerdi.
Oliver, Luthien'i eve dönmeye 'ikna edebilmek' için ya-nındakilerden genç adamı sürüklemesine yardım etmelerini istemek zorunda kaldı. Ama yardıma koşan adamlar ayrılınca genç Bedwyr kafese kapatılmış bir aslan gibi sandalyeleri tekmelemeye, duvarları yumruklamaya başladı.
"Senden daha iyisini beklerdim," dedi Oliver kuru bir sesle. Bir yandan da kaidenin yanında durmuş, küçük savaşçı buçukluk heykelini genç adamın gazabından korumaya çalışıyordu.
Luthien odanın öbür ucunda duran Oliver'a atılıp önünde dikildi. "Kim olduğunu bul!" dedi genç Bedwyr.
"Kim?" diye sordu Oliver.

Luthien'in eli ileri atılıp küçük heykeli kaptı ve odanın karşı ucuna alacakmış gibi hazır bekledi. Oliver'ın yüzündeki dehşet, buçukluğun artık oyun oynamayacağını açıkça gösteriyordu.
"Kim olduğunu ve nerede yaşadığını bul," dedi Luthien

sakin bir sesle.
"Bu hiç de akıllıca değil," derken temkinle heykele u-zandı Oliver. Luthien elini havaya kaldırıp buçukluğun heykeli almasına engel oldu.
"Tuzak bile olabilir," dedi Oliver. "O tüccar-kılıklıların bizi tuzağa düşürmek istediklerini defalarca gördük. Senin Kızıl Gölge olduğundan şüphelenmiş olabilirler ve bu da mükemmel bir yem olabilir."
Elindeki heykeli göstererek, "Böyle bir yem mi?" dedi Luthien.
"Kesinlikle," dedi Oliver neşeli bir tavırla ama Luthien'in ne kastettiğini anlayınca yüzündeki neşe kayboldu. Geçirdikleri tehlike Oliver'ın yemi oltadan çekip almasına engel olamamıştı.
Yenilgiyi kabul eden buçukluk ellerini havaya kaldırarak teslim oldu.
"Aşık-kılıklılar," diye söylendi daireden çıkıp kapıyı arkasından çarparken. Aslında Oliver tam bir romantikti ve sokağa çıkan merdivenleri tırmanırken gülümsüyordu.

B. 3
KILICI

o kadar da köle değil
"Seni bundan vazgeçiremez miyim?" dedi akşam üstü daireye dönen ve Luthien'i sıkıntı içinde dönüp dururken

bulan Oliver.
Luthien durdu ve kararü bir şekilde buçukluğa baktı. "Para ya da mücevher çalmak bir şey," diye devam etti

buçukluk, "ama bir köle çalmak tamamen farklı bir şey."
Gözünü bile kırpmadı Luthien.
Oliver iç geçirdi.
"Seni inatçı aptal," diye sızlandı buçukluk. "Tamam öyleyse. Öyle görünüyor ki şanslıyız. Tüccar-kılıkhnın evi kentin kuzey batısında, Charley Limanına giden yolun tam güneyinde. O bölgede çok fazla muhafız yok ve o yeni evleri çevreleyen duvar da tam bitirilmemiş. Çoğu diğerlerine göre daha az zengin tüccarlar. Ama yine de muhafızlar var ve şundan emin olabilirsin ki o köleyi kaçırmakla Dük Morkney'i ve bütün Praetorian Muhafızlarım peşimize takmış olacaksın. Gideceğimiz zamanı. . . "
"Bu gece," dedi Luthien ve yenik düşen buçukluk yeniden iç geçirdi.
"O zaman, bizi misafir eden Montfort'ta bu bizim son gecemiz," dedi Oliver. "Kış botlarımızı aşındırırken biz yollarda olacağız."
"Öyle olsun."
"İnatçı aptal," diye söylenerek odasına gitti Oliver ve ardından kapıyı çarparak kapattı.
Herhangi bir sorunla karşılaşmadan bir dolu küçük balkonu ve penceresi olan, iki katlı, L şeklindeki binanın, tüccarın evinin bulunduğu sokağa ulaştılar. Oliver yapacakları işle ilgili kuşkularını belirtmeye devam ederken Luthien kayıtsız tavrına devam etti. Genç adam, yaşamına, Tiny Alcove'un yoksul çocuklarına palto dağıtmaktan daha anlamlı bir amaç bulmuştu. Kendini parlak zırhlı ünlü bir şövalye, leydisini kötü tüccarın elinden kurtaracak bir kahraman gibi görüyordu.
Elfe kurtarılmayı isteyip istemediğini sormayı düşünmemişti bile.

Ev sessizdi-tüm civar sessizdi, çünkü hırsızların çoğu bu bölgeye gelme zahmetini göstermediğinden sokaklarda dolaşan muhafız sayısı çok azdı. L şeklindeki binanın kısa kanadındaki bir pencerede mum yanıyordu. Luthien, Oliver'ı binanın daha karanlık olan ana kanadına doğru yönlendirdi.
"Seni bundan vazgeçiremez miyim?" dedi Oliver son bir kez daha.
Luthien'in öfkeyle baktığını görünce topu yukarı fırlattı. Top çatıyla balkon arasında, çatıya yakın bir noktaya yapışü. Heyecanlı Luthien'i tek başına

yukarı göndermekten korkan Oliver bu sefer önden gitti. Genç adamın davranışlarına bakarak, Luthien'in kapıyı kırıp evdeki herkesi katlettikten sonra kadını kollarına alıp Ministry'ye yürüyüp Dük Morkney'den evliliklerini ilan etmesini isteyeceğinden korkuyordu.
Balkona tırmanan buçukluk kapıya sokuldu. Etrafta kimsenin olmadığından emin olduktan sonra tekrar balkonun kenarına gidip Luthien'e gelmesini işaret etti.
Genç Bedwyr'in yarı yola çoktan geldiğini ve deli gibi ürmanmakta olduğunu görünce hiç de şaşırmadı aslında.
Aceleci dostuna çıkışabilirdi o an ama dikkatini başka bir şey çekmişti. Bahçenin öbür yanında, titrek mum ışığı görünen camda bir kadın gördü-güzel köle olduğunu o cılız ışık altında bile pırıl pırıl parlayan uzun buklelerinden anladı. Kadının saçlarını siyah bir şapkanın altına sakladıktan sonra bir bohça alıp mumu söndürerek cama yönelişini şüpheyle izledi.
Luthien elini balkon demirine atmış, kendini yukarı çekiyordu. Bacağını atıp tam balkona çıkacakü ki gülümseyen buçukluk onu durdurup omzunun üstünden arkaya bakmasını istedi.
Uç uca bağlanmış çarşaflardan yapılmış eğreti bir ip camdan aşağı sarkıtılmış ve Oliver'ın hırsız kıyafetine benzer,

gri-siyah bir kıyafet içindeki kıvrak şekil çabuk çabuk aşağı i-niyordu.
Luthien'in dudakları öfkeyle kıvrıldı. Hırsızın biri aşkının evine girmeye cüret etmişti!
Oliver genç adamın yüzündeki ifadeyi kaçırmadı ve öfkenin kaynağını anladı. Luthien'in omzuna dokunarak genç adamın kendisine bakmasını sağladı ve sonra işaret parmağını dudaklarına götürdü.
Kıvrak şekil yere inip gölgelere karışa. "Eee?" dedi Oliver ipi göstererek.
Luthien anlamadı.
"Geri iniyor musun?" dedi Oliver. "Artık burada bir i-şimiz kalmadı."
Luthien bir an için şaşkınlıkla Oliver'a baktı. Sonra şaşkın şaşkın gözlerini kırpıştırdı ve bakışları küçük bahçeye çevrildi. Dönüp tekrar Oliver'a baküğında buçukluğun yüzünde koca bir gülümseme vardı ve başını sallıyordu.
Luthien ipten aşağı kaydı. Genç adamın gecenin karanlığında kaçıp kaybolacağından korkan Oliver da hızla peşinden gitti.

Olayların bu beklenmedik gelişiminden duyduğu keyif kısa zamanda kayboldu çünkü bu köle her ne kadar göründüğü gibi değilse de gecenin uzun ve zor olacağını anlamıştı.
Yere iner inmez üç çekişte topu kurtaran buçukluk Luthien'in peşinden koşup genç adamı iki blok ötede yakaladı.
Luthien bir köşede durmuş, duvarın arkasından gizlice sokağa bakıyordu. Oliver da Luthien'in bacaklarının arasına dalıp daha aşağı bir noktadan izlemeye başladı.
Yan-elf köle orada duruyordu - artık o olduğuna hiç şüphe kalmamıştı çünkü şapkayı çıkarmıştı ve buğday rengi

r
i
buklelerini sallamaktaydı. Yanında iki kişi daha vardı; biri Luthien kadar uzun ama daha ince, diğeri ise kadının boyut-
larındaydı.
Buçukluk kafasını kaldırıp Luthien'e, aynı anda da Luthien aşağıya, Oliver'a baktı.
"Elfler," diye fısıldadı buçukluk. Elflerle ilgiü fazla bir bilgisi yoktu ama Luthien de başıyla aynı fikirde olduğunu i-
şaret etti.
Üç kişilik grubu Montfort'un daha zengin bölgesine kadar izlerlerken Luthien komutayı takip konusunda daha tecrübeli olan Oliver'a bıraktı. Açıkça görünen şeyi inkar edemezdi ama yine de karanlık bir sokağa dalan üç elf karanlıklar içindeki bir evin ikinci katına ip atıp usulca camdan içeri süzülürken hala şaşkındı genç Bedwyr.
"Yardımına ihtiyacı yok," diye Luthien'in kulağına fısıldadı Oliver. "Rica ediyorum, arük vazgeç."
Oliver'ın bu mantıklı sözlerine herhangi bir karşılık bulamıyordu Luthien. Kadının yardıma ihtiyacı olmadığı açıkü ama yapmayacakü, yapamazdı, vazgeçemezdi. Oliver'ı kenara itip gözlerini ayırmadan cama bakmaya başladı.

Üç elf kısa süre sonra göründüler-işlerinde ustaydılar-birinin elinde bir çuval vardı. Aşağı indiler ve köle kadın büyük bir ustalıkla ipi çekerek normal tipte bir kancayı tutunduğu yerden kurtardı.
Oliver Luthien'in pelerininin içine girdi ve üç elf en fazla beş ayak önünden koşarak geçerken Luthien duvara yapıştı. Yarı-elf yanından geçerken uzanıp kadını yakalamak ve o-nunla o anda yüzleşmek istedi. Dostunun zaafını anlayan ve Luthien'in iki eline birden yapışan Oliver sayesinde bu isteğine karşı koyabildi. Elfler yeterince uzaklaşınca yeniden kentin kuzeybaü yakasına doğru bir takibe başladılar.

K.ILICI
Üç elf buluştukları noktada ayrıldı. Elflerden ikisi çuvalı aldı ve köle de sahibinin evine yöneldi.
"Yalvarıyorum, vazgeç," diye fısıldadı Oliver ama Luthien'in hiç mi hiç duymadığını çok iyi biliyordu. Kadının nereye gittiğini bilen Luthien'in yarı-elfi izlemesi gerekmiyordu artık. Bu yüzden kadının önüne geçti. Tüccarın evine gelmeden önceki sokağın köşesine ulaşınca pelerininin altına saklanıp bekledi.
Tam bir hırsız gibi sessiz adımlarla ilerleyen kadın yaklaştı. Görünmeyen Luthien'in tam yanından geçip, sokağın iki tarafına da bir göz attıktan sonra karşıya geçmeye hazırlandı.
"O kadar da köle değil," diye fısıldadı Luthien başını kaldırıp kadına bakarak.
Yarı-elf öyle hızlı harekete geçti ki, Luthien neredeyse yerinden fırladı. Çektiği kısa kılıcı nereye olduğunu bilmeden savuruyordu kadın. Metal başının tam üstünden geçip taş duvara çarpınca bir çığlık attı Luthien. Kenara kaçmaya çalıştı ama kadın her hareketini takip edebiliyor, kılıcını ustalıkla kullanıyordu.
Göz açıp kapayıncaya kadar kılıcın ucu boğazına dayanan Luthien duvara yapışmış durumdaydı.
"Bu hiç de akıllıca olmaz," diyen Oliver'ın sesi duyuldu kadının arkasından.
"Belki de," diyen melodik bir ses, bir elf sesi geldi buçukluğun arkasından da.
İç geçiren Oliver omzunun üstünden arkaya bir bakış attı. Arkasında, korkunç bir surat ve sırtına doğrulttuğu kılıcıyla yarı-elfin arkadaşlarından biri duruyordu. Biraz yanda, sokağın aşağısında ise diğer dişi elf elinde bir yay ve Oliver'ın kafasına nişan aldığı okla beklemekteydi.

T
"Yanılmış olabilirim," dedi buçukluk. Kılıcını yavaşça kınına sokup, daha da yavaş bir şekilde, her hareketini dikkatle izleyen elfln bakışları altında çantasının gözlerinden birine uzanıp şapkasını çıkardı ve yavaşça kaldırarak başına geçirdi.
Kadın yeşil gözlerini afallamış olan Luthien'e çevirdi. "Siz kim oluyorsunuz da beni takip ediyorsunuz?" dedi sert ve kesin bir tavırla.
Ne demesi gerektiğini bilemeyen Luthien, "Oliver," deyiverdi.
"O inatçı bir aptal," dedi buçukluk memnuniyetle.
Sadık dostuna bakan Luthien'in sürati asıldı.
Kılıcını biraz daha baüran kadın Luthien'i konuşmaya zorladı.
"Adım Luthien," dedi Luthien.
"Amacını söyle," dedi kadın dişlerini gıcırdatarak.
"Seni pazarda gördüm," diye kekeledi genç adam. "Ben-"
"Senin için geldi," diye açıkladı Oliver. "Ona anlatmaya çalıştım. Gerçekten!"
Luthien'e bakan kadının yüzü yumuşadı ve bakışlarından Luthien'i tanıdığını gösteren bir ifade geçti. Kılıcını Luthien'in boğazından yavaşça çekti. "Benim için mi geldin?"
"Sana vurduğunu gördüm," diye açıklamaya çalıştı Luthien. "Yani. . . ben. . . şey yapamadım. . . neden bunu yapmasına izin verdin?"
"Ben bir köleyim," dedi kadın alaycı bir tavırla. "Yarı-elfim. insandan daha aşağıyım." Cesur tavrına rağmen, sesinin tonundan içindeki öfke ve gerilim açıkça belli oluyordu.
"Yolun ortasında duruyoruz," dedi erkek elf ve Oliver'a sokağa girmesini işaret etti. Kılıcını çekince ve diğeri de üs-

tüne doğrulttuğu oku indirince Oliver rahat bir nefes aldı.
Yarı-elf Luthien'in de sokağa girmesini istedi ama Luthien'in duvarda bıraküğı izi görünce bir an durdu ve kuşkuyla gölgeye baktı. Sonra yüzünde değişik bir gülümsemeyle Luthien'in peşinden sokağa girdi.

"Sizler yan-elfsiniz," dedi Oliver durup üçüne bakma fırsatı bulunca.
"Ben tam bir elfim," dedi elinde yay olan kadın. Erkek olana bakü. Aralarında bir akrabalık olduğu çok belliydi. "Ama erkek kardeşimi asla terk etmem."
"Cutterlar1," deyiverdi Oliver hiç düşünmeden. Üç hırsız elf şaşkın bakışlarını ona çevirdi.
"Azılı bir hırsız çetesi," diye neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri olmayan Luthien'e açıkladı. "Söylenenlere göre hepsi de Fairborn'muş."
"Adımızı duymuşsun, buçukluk," dedi Luthien'in yanındaki yarı-elf.
"Montfort'ta bilmeyen var mı ki?" dedi Oliver. Üçü de bu yanıta memnun olmuş gibiydiler.
"Hepimiz Fairborn değiliz," dedi yarı-elf omzunun üstünden Luthien'e bir bakış, Luthien'in kalbini eriten bir bakış göndererek.
"Siobahn!" diye çıkıştı erkek olan.
"Yakaladığımızın kim olduğunu bilmiyor musun?" dedi hala Luthien'e bakan kadın.
"Ben, Oliver deBurrows," diye aüldı buçukluk. Kendi ününün önde gittiğini düşünüyordu. Ama maalesef ciflerin hiçbiri onun konuştuğunun farkına varmamıştı bile.
Luthien'e, "Arkanda garip bir gölge bıraktın," dedi

1 Cutter: Kesici alet, bir şey kesicisi; kesme işinde kullanılan bir alet; taşçı; kumaş, cam, taş, metal vb. kesme işinde çalışan kimse, (çn)

Siobahn. "Caddede, kızıl bir gölge."
Luthien o tarafa baktı. Sonra Siobahn'a dönerek kusura bakma der gibi omuzlarını kaldırdı.
"Kızıl Gölge," dedi erkek yarı-elf. Çok etkilenmiş gibiydi. Sonra kahkahalarını basürmaya çalışırken kılıcını tamamen indirdi.
"Ve ben de Oliver deBurrows!" diye diretti Oliver.
"Elbette," dedi bakışlarını Luthien'den ayırmayan erkek kayıtsız bir tavırla.
"Yapaklarını biliyoruz," dedi Siobahn utangaç bir gülümsemeyle. Kalbi öyle hızlı çarpıyordu ki duracak sandı Luthien. "Aslına bakılırsa," diye onaylamalarını bekler gibi arkadaşlarına bakarak devam etti Siobahn, "yaptıklarını bütün Montfort biliyor. Tüccarların ödünü patlattın ve bir çok kişi bundan çok memnun."

O anda pelerininden daha kırmızı olduğundan emindi Luthien. "Oliver da yardım ediyor," diye kekeledi.
"Söyle, söyle," diye mırıldandı havası sönmüş olan Oliver.
"Daha yaşlı bir adam olduğunu düşünmüştüm," diye devam etti Siobahn. "Ya da daha uzun ömürlü bir elf, belki."
Luthien ona garip garip baktı. Brind' Amour'un peleri
nin ünlü bir hırsıza ait olduğunu söylediği aklına geldi. Belli
ki Siobahn pelerinin önceki sahibini de duymuştu. İlk Kızıl
Gölge'nin Montfort'ta yaratmış olduğu sorunları düşünen
Luthien gülümsedi. -
"Geç oluyor," diye uyardı sokağın aşağısında duran dişi elf. Dönüp Siobahn'a, "Biz gitmeliyiz. Sen de sahibinin evine dönmelisin," dedi.
Siobahn başıyla tamam diye işaret etti. Sonra tekrar Luthien'e dönüp, " Hepimiz Fairborn değiliz," diye yineledi.

K.ILICI
"Bu bir davet mi?" diye sordu Oliver.
Siobahn arkadaşlarına baktı ve bir an durduktan sonra onlar da başlarıyla onayladılar. "Öyle kabul edin," dedi Siobahn doğruca Luthien'e bakarak.
Kalbinde gizli umutlar taşıyan Luthien bu davetin hırsız çetesine kaülmaktan başka anlamlar da içerdiğini düşündü.
"Hem sen hem de saygıdeğer Oliver deBurrows için," diye ekledi Siobahn. Oldukça nazik bir şekilde ifade edilmiş olsa da sesinin tonundan Oliver'ı davet etmeyi sonradan akıl etmiş olduğu belliydi.
Luthien omzunun üstünden Oliver'a bakü. Buçukluk hafifçe başını salladı.
Luthien'e, "Bunu düşünün," dedi Siobahn. "İşbirliği yapmanın bir çok avantajı var." Daveti yaparken aklında hırsızlık anlaşmasından daha fazlasının olduğunu vurulmuş Luthien'e göstermek ister gibi, genç adamın içini eriten gü-lümsemesiyle son bir kez daha baktı. Sonra, gitmekte olan arkadaşlarına başıyla işaret ederek karşıya geçip derme çatma ipe yöneldi.
Luthien kadının zarafetle gidişini gözünü kırpmadan izlerken Oliver başını sallayıp içini çekti.

KILICI

19
kutsanmış salonlarda
Kuru dirsekleri geniş kırmızı cübbesinin içinden fırlayacakmış gibi görünen Dük Morkney yapmacık bir ilgiyle ahşap koltuğunda öne eğilip, ellerini dev masanın üstüne koydu. Karşısında, hep bir ağızdan konuşan ve heyecan içinde hep birlikte 'soygun' ve 'Kızıl Gölge' lafları eden bir sürü tüccar

duruyordu.
Bunları son haftalarda aynı kişilerden defalarca dinlemişti Dük Morkney ve arük iyice sıkılmaya başlamıştı.
"En kötüsü de," dedi bağırarak kalabalığın gürültüsünü kesen bir tüccar, "o lanet olası gölgeyi vitrinimden çıkaramıyorum! Onu görüp kıs kıs gülenlere ne diyeceğim? Marka olduğunu mu?"
"Bravo, bravo!" diye bağırdı diğerleri.
Morkney gülmemek için dudaklarını büzerken yamuk yumuk ellerinden birini kaldırdı. "Arük çalmayacak," diye onları temin etti dük. "Yeni birinin - bizi böylesine sıkıntıya sokacak ve ardından işaretini bırakacak birinin - çıkmasına izin vermeyecek kadar uzun zamandır hırsızlarla birlikte yaşıyoruz."
"Anlamıyorsunuz!" diye tüccarlardan biri sözünü kesti ama Morkney'in öfkeli soluk yüzü ve üzerine çevirdiği kehribar rengi, kanlı gözlerini görünce sustu.
Şeytan dükün öfkesini başka bir yöne çekmeye çalışan diğer bir tüccar, "Halk ona yardım ediyor," dedi.
"Ne yapmasına yardım ediyor?" diye kuşkuyla karşılık verdi Morkney. "Bir kaç ıvır zıvır çalmasına mı? Anlattıklarınıza bakılınca, bu hırsız son zamanlarda sizi soyanlardan daha iyi görünmüyor. Yoksa sönmüş gururunuza dokunan, bıraktığı kartvizit, hani şu gölge mi?"
"Meydandaki cüce. . . " diye konuşmaya kalkıştı tüccar.
"Uygun şekilde cezalandırılacak," diye tamamladı Morkney. Masasının yanında duran bir tüccara baktı ve göz kırparak muzip bir tavırla, "Gerektiğinde fazla cüce işçi tutamayız değil mi?" diye sordu. Bu, adamları yatıştırmış gibiydi.
Morkney arkasına yaslanıp eliyle kesin bir işaret yaparak

255"

T

adamlara, "Dükkanlarınıza dönün," dedi. "Kral Greensparrow üretimimizin olması gerektiği gibi olmadığını ima ediyor-yani bu, küçük hırsızlardan veya çıkaramadığınızı söylediğiniz o gölgelerden çok daha önemli bir sorun."

"Tuzağımızdan kurtulmayı başardı," diyerek açıklamaya çalıştı tüccarlardan biri. Esnaflar sokağında kurulan tuzağın ortaklarından olan diğer üç tüccar da başlarıyla desteklediler.

"Öyleyse, gerekiyorsa yeni bir tuzak daha kurun!" diye tersledi Morkney. Dükün şimşekler çakan kehribar gözleri dört adamın birden gerilemesine neden oldu.
Tüccarlardan oluşan grup homurdanarak dükün odasından ayrıldı.
"Gerçekten de Kızıl Gölge," diye mırıldandı yaşlı büyücü. Parşömenler arasından Greensparrow'un son fermanını bulmaya çalışıyordu. Morkney o eski büyücü birliğinin içindeydi ve asıl Kızıl Gölge tüm Eriador'daki, hatta Princetown ve Avon'un kuzeyindeki kentlerde yaşayan tüccarların kalplerine korku salarken hayattaydı. O eski, uzun günlerde hakkında oldukça fazla bilgi edinilmişti ama Kızıl Gölge hiç bir zaman ele geçirilememişti.
Ve şimdi geri dönmüştü? Bunun tamamen saçma olduğunu düşünüyordu Morkney. Büyük ihtimalle küçük bir hırsız efsanevi hırsızın büyülü pelerinini tesadüfen bulmuştu. Kartvizit aynı olabilirdi ama bu, onu aynı adam yapmazdı.
"Küçük bir hırsız," diye mırıldandı Morkney ve tüccarlar sonunda onu ele geçirince bu yeni Kızıl Gölge'nin katlanmak zorunda kalacağı işkenceleri düşünüp yüksek sesle güldü.
"Ben yalnız çalışırım," diye ısrar etti Oliver. Luthien boş boş ona baktı.
"Seninle yalnız!" diye küskün bir sesle duruma açıklık getirdi Oliver.
Buçukluk en iyi kıyafetleri içinde, upuzun (gö-

reçeli olarak), dimdik duruyordu. Gösterişli şapka, kabadayı Oliver deBurrows'un kıyafetini tamamlıyordu. "Bir çetenin parçası olmak çok farklı bir şey," diye somurtkan bir suratla devam etti. "Bazen aldıklarının yarısından fazlasını bile vermek zorunda kalırsın - onlar nereye isterse oraya gitmek zorundasın. Nereye gideceğimin söylenmesinden hoşlanmam!"
Luthien buçukluğu ikna etmek için söyleyecek geçerli bir şey bulamıyordu; kendi bile Cutterlar'a kaülmayı isteyip istemediğini bilmiyordu, yani iş konusunda. Fakat Siobahn'ı daha çok görmek istediğini biliyordu ve hırsızlar çetesine katılmak bu amaca hizmet edecekse fedakarlık yapmaya hazırdı genç Bedwyr.
"Ne düşündüğünü biliyorum," dedi Oliver ayıplar gibi. İç geçirdi Luthien.
"Yaşamın hırsızlıktan başka anlamları da var Oliver," diye açıklamaya çalışü. "Ve maddi kazançtan da. Siobahn ve arkadaşlarına katılınca

payımızın ve özgürlüğümüzün azalacağı konusunda tartışmayacağım, ama bu bize belli ölçüde güvenlik sağlayabilir. Tüccarların bizim için hazırladığı tuzağı gördün."
"İşte bu yüzden herhangi bir gruba katılamazsın," diye tersledi Oliver.
Luthien anlamadı.
"Hayranlarını neden hayal kırıklığına uğralasın ki?" dedi Oliver.
"Hayranlar?"
"Onları duydun," dedi buçukluk. "Sürekli Kızıl Göl-ge'den bahsediyorlar ve ne zaman bu adı söyleseler dudakları fiyonk oluyor. Tabii tüccar-kılıklılar hariç. Bu da işi daha zevkli yapıyor."
Luthien başını salladı. "Ben yine pelerini giyeceğim," diye kekeledi. "İşaret. . . "

"Gizem duygusunu onlardan çalmış olacaksın," diye a-çıkladı Oliver. "Tüm Montfort senin Cutterlara katıldığını öğrenecek ve böylece tomurcuklanmakta olan şanını o grupla özdeşleşerek küçülteceksin. Hayır diyorum! Kendi kurallarını koyan, istediği gibi davranan, bağımsız bir hırsız olmalısın sen. Bu salak tüccar-kılıklılarla pes edene kadar eğlenelim, sonra gideriz-Kızıl Gölge Montfort sokaklarında yok olur. Efsane giderek büyür." "Ya sonra?"
Bunun bir önemi yokmuş gibi omuz silkti Oliver. "Başka bir kent buluruz-Belki Avon'daki Princetown. Bir kaç yıl sonra da Montfort'a döner ve efsanenin yeniden canlanmasını sağlarız. Burada muhteşem bir şey yapün ama buna anlayacak kadar büyük değilsin." Bunun, Oliver'dan o ana dek duyduğu neredeyse en doğru, en kesin şey olduğunu düşündü Luthien.
"Sen, salak tüccar-kılıklılarla dalga geçen ve burunlarının dibinden mallarını yürüten Kızıl Gölge, Montfort duvarının öbür tarafında yaşayan insanlara uzun, çok uzun zamandır sahip olmadıkları bir şey verdin."
"O da?" diye sordu Luthien. Alaycı tavrı şimdi tamamen kaybolmuştu.
"Umut," diye yanıdadı Oliver. "Sen onlara umut verdin. Ben şimdi pazara gidiyorum. Geliyor musun?"
Luthien başını evet der gibi salladı ama Oliver kapıdan çıküktan sonra bir kaç dakika daha derin düşünceler içinde odada kaldı. Buçukluğun

sözlerinde doğruluk payı olduğunu fark etti. Kaderin cilvesiyle garip bir büyücüyle tesadüfi tanışmasından sonra tesadüfi bir hediye almış, yine tesadüfen büyücüden de daha garip bir buçuklukla karşılaşmış olan o, Luthien Bedwyr, şimdi adını bile duymadığı bir efsaneyi sürdürür bulmuştu kendini. Kral Greensparrow'un zenginlik

planlarının dışına itilmiş olan halkın davasını savunanların lideri oluvermişti.

"Köylü bir kahraman?" dedi hiç de köylü olmayan genç adam. Güçlü bir ironi, tam bir tesadüfler zinciri Luthien'i baştan aşağı sarmıştı. Tüm bu olanlardan kafası iyice karışmış olsa da, Oliver'a yetişmek için dışarı çıkan genç adamın a-dımlarmda tam bir kararlılık vardı.

Soğuk ve gri bir gündü - tam mevsimin havası - ve pazar yeri kalabalık değildi. Alınmaya değer malların çoğu ya satılmış ya da çalınmıştı ve yeni gelen veya bir kaç aydan önce gelecek herhangi bir araba da yoktu.

Luthien ve Oliver'ın pazarda daha çok kişinin olmasını dilemeleri için uzun zaman geçmedi. İkili, özellikle de Oliver dikkat çekiyordu. Aralarında, yaralı kafasında kalın bir bandaj sarılı olan birinin de bulunduğu çok sayıda tepegöz ikiliyi gördüler.

Luthien'le Oliver bir büfenin önünde durup öğle yemeği olarak bisküvi aldılar ve satıcıyla havadan, kalabalıktan, akla gelebilecek sıradan şeylerden konuşmaya başladılar. Satıcı başka bir müşteriyle ilgilenmek için yanlarından uzaklaşınca, "Buraya gelmemeliydiniz," diye fısıldayan birini duydular.

Önce birbirlerine, sonra da büfenin yanında pelerinli ve kukuletasını başına geçirmiş duran ince şekle baktılar. Şekil onlara doğru dönüp kukuletanın altındaki başını kaldırınca onun önceki gece tanıştıkları erkek yarı-elf olduğunu gördüler.

"Biliyorlar mı?" diye yavaşça sordu Oliver.

"Şüpheleniyorlar," dedi yarı-elf. "Etraftaki şahitlerin ö-nünde sizi açıkça suçlayamazlar elbette."

"Elbette," dedi Oliver. Bu gizli konuşmanın belli olmamasını isteyen ve yarı-elf ile Oliver'ın konuştuklarını tam ola-

rak anlamayan Luthien, kaçamak bakışlar aüyordu. Akılsız tepegözler onlardan şüpheleniyorlarsa neden hemen gelip onları tutuklamıyorlardı? Buradaki kanunun, birinin tutuklanması için çok fazla kanıt bulunmasını istemediğini bilecek kadar uzun zamandır Montfort'taydı-Tiny Alcove'un civarında Praetorian birlikleri hep olurdu ve çoğunlukla da şanssız bir hırsızla birlikte pazardan ayrılırlardı.
"Haberler var," diye devam etti yarı-elf.
"Anlat," diyordu ki bir grup tepegözün sallana sallana yanlarından geçtiğini gören Oliver sustu.
"Şimdi olmaz," diye fısıldadı yarı-elf tepegözler biraz uzaklaşınca.
"Siobahn güneş doğarken Dwelfin arkasında
olacak."
"Orada olacağız," dedi Oliver.
"Yalnızca o," yanıtı geldi ve Oliver dönüp Luthien'e baktı. Kuşkulu bakışlarını tekrar yarı-elfe çevirdiğinde hırsızın uzaklaştığını gördü.
İç çeken buçukluk tekrar Luthien'e ve açık pazar yerine doğru dönünce yarı-elfin ani ayrılışının nedenini anladı. Tepegöz grubu bu kez daha ilgili bir tavırla onlara doğru geliyordu.
"Benim buçukluk babam her zaman der ki," diye Luthien'e fısıldadı, "akıllı bir hırsız gitmeyi bilir, daha akıllı bir hırsız ise kaçmayı." Luthien'in koluna yapışıp tam harekete geçiyordu ki etraflarını saran tepegözlerce durduruldu.
"Soğuk bir gün," dedi tepegözlerden biri.
"Kış için son alışveriş, ha?" dedi bir diğeri.
Oliver yanıt vermeye hazırlanıyordu ki Luthien tepegöze
dik dik bakarak atıldı.
"Öyle," dedi. "Montfort'un kışı bazılarına diğerlerinden
daha soğuk geliyor."

K.ILICI
Tepegöz anlamışa benzemiyordu - Oliver da anladığından pek emin değildi. Oliver farkında olmasa da dairede Luthien'e son söyledikleri genç Bedwyr'in içine bir kıvılcım, kalbine bir kor gibi düşmüştü. O anda kendini oldukça ö-nemli hissediyordu Luthien - Kızıl Gölge'nin bir parçası, e-zilmişlerin sessiz sözcüsü, üşümüş çocuklara palto dağıtan adam, zengin adamın içindeki dert olduğunu hissediyordu.

Luthien'i süzen ve bir ipucu yakalamaya çalışan canavar "Ne zamandır Montfort'tasınız?" diye sordu sinsi sinsi.
Oliver öne çıkıp kolunu Luthien'in beline doladı. "Oğlum doğduğundan beri," dedi buçukluk Luthien'in şaşkınlıktan kocaman açılmış gözlerinin önünde. "Ah, zavallı annesi. Bunun büyüklüğünü bir türlü kabul edemedi."
Tepegözler kafaları karışmış bir biçimde şaşkınlıkla birbirlerine bakülar. Biri Luthien'e dönerek, "Bu senin baban mı?" diye sordu.
Kolunu Oliver'ın omzuna dolayan Luthien Oliver'ın aksanını taklit ederek, "Buçukluk babam," diye yanıtladı.
"Peki ne iş - " diye tepegöz tam soruyordu ki arkadaşlarından biri konuyu kapatması için onu kolundan yakalayıp susturdu.
Pazar yerine bir göz atan tepegözün öfkeli bakışı değişti. Düzinelerce adam, bir çift cüce bir kaç tane de elf dikkatle - büyük bir dikkatle - onlara bakıyordu. Hepsinin suratları a-sıktı ve çoğunun belinde de bir hançer veya kısa kılıçlardan vardı.
Tepegözlerden oluşan grup kısa bir süre sonra oradan ayrılmış, yollarına devam etmekteydiler.
"Ne oldu?" dedi Luthien.
"Tepegözler yüreklerini hoplatanlarla karşılaştılar," dedi Oliver. "Haydi gel ve çabuk ol. Cutter haklıydı - bugün et-

rafta görünmemeliyiz."
"Öp beni!" Sesin melodik ezgisi Luthien'i eritti ve bu ; beklenmedik istek karşısında bacaklarının bağı çözüldü.
Siobahn'a bakakalan Luthien ne yapacağını bilmez bir şekilde donup kalmıştı.
"İstiyorsun." Tamamen gerçeği söylüyordu Siobahn.
"Buraya geldim çünkü haberler olduğu söylendi," dedi Luthien. Ama sözcükler ağzından çıkar çıkmaz bunları hiç söylememiş olmayı istedi; o an konuyu değiştirmek ne kadar da aptalcaydı!
Dwelfin arkasındaki sokakta, ayın gümüşi ışığında dururken yarı-elf zavallı Luthien'e çok daha çekici görünüyordu. Siobahn utangaç bir gülümsemeyle uzun buklelerini yüzünden çekti. Luthien omzunun üstünden arkaya baktı. Oliver'ın arkasında durmuş, onu izlerken bulmayı bekler gibiydi. Buçukluk Dwelf e gitmiş ve Luthien'e Siobahn'la işi bitince orada buluşmalarını söylemişti oysa.

Luthien tekrar Siobahn'a bakınca kadının yüzündeki gülümsemeden eser kalmadığını gördü.
"O cüce-" diye üzgün bir sesle konuşmaya başladı Siobahn ama aniden ona doğru atılan Luthien dudaklarını dudaklarına yapıştırıp onu öpüverdi. Utanan genç adam he- ip men geri çekilip alacağı tepkiyi görmek için Siobahn'a baktı.
Fakat asıl utanan Siobahn değil Luthien'di. Yarı-elf gü-lümsemekle yetindi ve saçlarını sallayarak yüzünden geri a-tarken sakin görünüyordu. "Bunu yapmamı neden istedin?" diye açıkça sordu Luthien.
"Çünkü sen istiyordun," dedi Siobahn.
Luthien'in heybetli omuzları düştü.
"Ben de istedim," diye itiraf etti Siobahn. "Ama sanırım şimdi bunu bir kenara bırakmalıyız."

KILICI
"Bir kenara bırakmak?" dedi Luthien. Bu hiç de umut verici değildi.
Siobahn derin bir nefes aldı. "Ben sadece Oliver'la senin bilmeniz gerektiğini düşündüm. . . " diye anlatmaya başladı. Sözcükler ağzından çıkmakta zorlanıyor gibiydi, durdu.
Luthien endişelenmeye başlamıştı. "Neyi bilmek?" diye Siobahn'a aüldı ama yarı-elf bir elini kaldırıp geriledi.
"O cüce," diye devam etti. "Morkney Meydanında size yardım eden cüce. Praetorian Muhafızlar tarafından götürülüp mahkemeye kadar zindana kapatıldı."
Luthien'in yüzü bembeyaz oldu. Kollan düştü. "Nerede?" dedi kararlı bir tavırla. Luthien'in o anda koşup cüceyi kurtarmak niyetinde olduğundan Siobahn'ın hiç şüphesi yoktu.
Çaresizce omuz silkip içtenlikle Luthien'e bakınca sa-kinleşti genç adam. Siobahn başını sallayarak, "Praetorian Muhafızların bir dolu zindanı var," dedi. "Bir sürü. Cüce sabah diğer bir çok cüceyle birlikte Ministry'de yargılanacak," diye ekledi hemen. "Hiç kuşku yok ki madenlerde çalışmaya mahkum edilecek."
Luthien anlamamıştı. Kafasında bunun ne demek olduğunu tartan genç adam bir an sessiz kaldı. Sonra soran gözlerle Siobahn'a baktı. Siobahn Morkney meydanındaki o cüceyi nasıl oluyor da bilebiliyordu? Luthien'in düşüncelerini okumuş gibi o utangaç gülümseme Siobahn'ın yüzünde belirdi yeniden.

"işbirliği yapmanın bazı avantajları olduğunu söylemiştim sana," diyerek sessiz soruyu yanıtladı. "Ve bilmen gerektiğini düşündüm."
Luthien başıyla onayladı.
Siobahn, aklına yeni gelmiş gibi, "Cüce, adı Shuglin, ya-

T

kalanacağım biliyordu tabi," diye ekledi.
"Sizin gruptan mı?"
Siobahn başını salladı. "O bir zanaatkardan başka bir şey değil."
Luthien biliyorum der gibi başını salladı ama aslında bir şey bildiği yoktu. Bu sanatçı yakalanacağını bile bile ona neden yardım etmişti?
"Gitmeliyim," dedi ayın konumuna bakan Siobahn.
"Seni ne zaman tekrar göreceğim?" dedi Luthien kaygıyla.
"Göreceksin," diye söz verdi Siobahn ve gölgelerin içinde kaybolmaya hazırlandı.
"Siobahn!" diye seslendi Luthien. Sesi beklediğinden yüksek çıkmış, arzuları mantığını bastırmıştı. Güzel kadın yanına dönüp merakla baktı. Gözlerindeki yeşil ışıltıya bakan Luthien söyleyecek şey bulamadı. Yüzündeki ifade her şeyi söylemeye yetti.
"Bir öpücük daha?" diye sordu Siobahn. Bunu zar zor söylemişti çünkü o daha tamamlayamadan Luthien yaklaşıp dudaklarıyla dudaklarını örtmüştü bile.
"Beni tekrar göreceksin," dedi Siobahn geri çekilirken. Sonra gitti; gölgelerin arasında bir gölgeydi.
"Bu bir tuzak," diye sızlanıyordu Oliver o gece eve doğru yürürlerken. Genç adam ise gerektiğinden fazla bira içmişti. "Bunu anlamayacak kadar aptal değilsin, elbette."
"Umurumda değil!" Dili dolanarak söylemiş olsa da çok kesin bir ifadeydi bu.
"Cüceler her zaman suçlanır, yargılanır ve madenlerde ağır işçi olarak çalışmaya mahkum edilirler," diye inada konuşmaya devam etti Oliver. "Yasal ve tartışma götürmeyen

kölelik. Montfort'un böyle zengin olmasını sağlayan da bu, görmüyor musun?"
"Umurumda değil."
Oliver da bunu söylemesinden korkuyordu.
İki dost, ertesi sabah şafaktan önce kenti bölen duvar boyunca Ministry'ye doğru gidiyorlardı. Duvarı kolaylıkla aştılar ve yolu iyi bilen Oliver sayesinde katedralin kuzey kanadına ulaştılar: bu transept1, büyük binaya haç şeklini veren kol görünümündeki iki bölümden biriydi. Katedralin bu tarafına yakın çok az bina vardı ve burası açık bir alan görünümündeydi.
"Batı ucuna gitmeliyiz," dedi Oliver ve dev duvarın dibinden ilerlerken Luthien'e pelerini saklamasını söyledi.
Dediğini yaptı Luthien ama nedenini anlamamıştı. Ministry'ye ilk kez bu kadar yakındı ve genç Bedwyr kendini öyle ufacık kalmış hissediyordu ki! Kafasını kaldırıp duvarı destekleyen devasa kolonlara ve kendi gibi ufak insanları tepeden izleyen garip görünüşlü gargoyllara2 bakü. Şafağın alacakaranlığında Montfort'un Ministry'si öylesine tehditkar, öylesine heybetli görünüyordu ki.
Güneş doğduktan kısa bir süre sonra o açık alan insan kaynamaya başladı; tüccarlar, zanaatkarlar ve az sayıda Praetorian Muhafız. Bir çok kişinin çocuklarını da beraberinde getirdiklerini gördü Luthien.
"Haftanın son günü," diye açıkladı Oliver. Luthien başıyla destekledi. Bir haftanın daha, Eylül ayının tamamen ge-

1 Transept: haç biçimindeki bir kilisenin ana gövdesini dik olarak kesip iki yana uzayan kanat biçimindeki kısım, (çn)
2 Özellikle kiliselerin duvar veya çatılarında bulunan, insan veya hayvan başı biçiminde ve genellikle oluk ağızlarına yerleştirilen heykeller. Fantezi edebiyatında gargoyllar çoğunlukla büyü ile canlandırılır ve efendilerinin türlü amaçlarına hizmet ederler, (çn)

cip gittiğini fark etti o anda. "Vergi günü. Merhamet bulmak umuduyla çocuklarını da getiriyorlar." Oliver'ın alaycı gülüşü buçukluğun, hiçbirinin merhamet bulacağını düşünmediğini gösteriyordu.
Ministry'nin batı ucundaki meşeden yapılmış, yüksek, dar kapılar açılana ve dışarıdakiler dev binaya girene kadar duvarın arkasında gizlenerek beklediler. İçeri gruplar halinde alınıyorlardı. Kapının iki yanında duran hantal tepegözler sorular soruyor, adamları ve ailelerini koyun güder gibi itip kakıyorlardı.
Demir zincirlerle takviye edilmiş arabalar, transeptin kuzeye bakan duvarının ortasındaki, katedralin batı kapıları kadar olmasa da oldukça büyük kapıya yaklaşırken Luthien'i duvarın dibine, gölgede kalan bir noktaya çekti Oliver. Bir sürü Praetorian Muhafız mahkumları karşılamak için katedralden çıktı-mahkumlar, hepsinin üzerinde çoğu önden açık ve üzerlerinden sarkan gri elbiseler olan dört adam, üç kadın ve iki cüceydi.
Luthien kendilerine yardım eden cüceyi kukuletasının altından görünen çalı gibi mavi-siyah sakalından ve elbisesinden-Morkney Meydanında o gün de üzerinde olan aynı kolsuz deri tunikten-hemen tanıdı.
"Shuglin," diye mırıldandı Siobahn'ın söylediği adı hatırlayarak.
Oliver'a işaret verdi ama buçukluk onu sıkıca tuttu. Buçukluğa kederli bir bakış attı Luthien.
"Sayıları çok fazla," diye mırıldandı Oliver ve mahkumları taşıyan arabanın arkasında kalan meydanın karşı tarafını işaret etti. Bu küçük binanın önünde dolaşan şekilleri ve daha çok kentin aşağı bölümünde rastlanabilecek türden iki dilencinin arnavut kaldırımında oturduğunu gördü Luthien. Hepsi de pelerinliydiler ve yüzleri saklıydı ama daha dikkatle incele-

yen Luthien dostunun ne düşündüğünü anladı.
Bu adamların hepsi de bir savaşçı veya tepegöz gibi geniş omuzluydu.
"Bizi mi bekliyorlar?" diye Oliver'ın kulağına fısıldadı.
"Kolay bir tuzak," diye yanıtladı buçukluk. "Büyümekte olan bir sorundan kurtulmanın kolay yolu. Belki de ne kadar aptal olduğunu anlamışlardır."
Luthien ters ters Oliver'a baktı ama gün ışıldar ve yollarla katedral Praetorian Muhafızları kaynarken dev binanın dibinde duran Luthien buçukluğun hakaretine karşılık veremedi. Gitmek istemiyordu ama başka ne yapabilirdi ki?
Dönüp Oliver'a bakınca yüzündeki üzgün ifade meraka dönüştü. Buçukluk siyah ceketini, siyah ayakkabılarını ve şapkasını çantanın gözlerine

tıkıştırmış, paçalarını yukarı kıvırmış, üzerine emprime bir elbise geçiriyor, kadın kılığına giriyordu. Bunu da bitirince at kılından yapılma uzun, siyah bir peruk çıkardı (bunu nereden aldığı konusunda Luthien'in bir fikri yoktu) ve sonra sakalıyla bıyığını kafasına tüllü bir şapka geçirerek sakladı. Muhteşem yaşlı Oliver diye düşündü Luthien ve gülmemek için kendini zor tuttu.

"Ben senin bakire kızınım, tüccar-kılıklı," diyen buçukluk içinden paraların şıngırtısı gelen bir kese verdi Luthien'e. Luthien keseyi açtı ve gözleri büyüdü; içindeki paralar altındı.

Oliver onu kolundan tutup cesurca transeptin köşesinden çıktı. Mahkum arabalarından uzak durmaya çalışarak alanı geçip Ministry'nin batı kapısına yöneldiler.

Kapıya doğru giderlerken batı duvarı Luthien'in ilgisini çekmişti. Düz değildi. Duvarda oyuklar vardı ve bunların i-çinde de parlak boyalı çok güzel heykeller duruyordu. Bunlar, Luthien'in bağlı olduğu dinin figürleriydiler: Eski zamanların

kahramanları, Eriador'un parlayan ışıklarıydılar. Bakımsız olduklarını fark etti Luthien. Boyalan kalkmış, soyulmaya yüz tutmuştu ve oyuklardaki kuş yuvalan ve çöpler göze çarpıyordu.

Genç Bedwyr dalıp gitmişti ki Oliver'ın beklenmedik bağırüsı gizli düşüncelerini böldü.

"Geç kalacağımızı sana söylemiştim, Baba!" diye tiz bir sesle söyleniyordu buçukluk.

Luthien şaşkınlıkla buçukluğa baktı ama hemen kendine geldi ve eğlenmiş görünen iki tepegöze bakıp, "Çok mu geciktik?" diye sordu.

"Vergiyi geciktirip madenlere gitmekten korkuyor," dedi canavarlardan biri ve çapkın çapkın Oliver'a bakarak gözlerini kırpıştırdı. "Ya da Morkney'in küçük kızını elinden alacağından." Bunun arkasından gelen kahkaha üzerine Luthien gizlediği kılıcını çekmek istedi ama kendini tuttu.

Oliver Luthien'i dirseğiyle dürttü ve Luthien buçukluğa bakınca keseyi işaret ettiğini gördü.

Başıyla onaylayarak keseden bir kaç alün çıkardı. Bunun için Oliver'a minnettardı; illegal yollardan elde ettiklerini paylaşmanın buçukluk için ne kadar zor olduğunu biliyordu.

"Geç kaldığımızdan emin misiniz?" dedi tepegözlere. Şaşkınlıkla birbirlerine baktılar. Luthien'in sesindeki ima ilgilerini çekmişti.

Luthien hemen hemen boşalmış olan meydana baktı ve sonra alün paralarla dolu elini uzattı. Yarım-akıllı tepegözler durumu anladılar.
"Geç mi?" dedi biri. "Yo, gecikmediniz." Ve arkadaşı rüşveti memnuniyetle kabul ederken yana çekilip yüksek kapılardan birini aça.
Luthien'le Oliver anca beş ayak uzunluğunda, yüksek ta-

vanlı küçük bir antreye girdiler. Karşılarında dışarıdakilere benzer iki kapı vardı. Tepegözler arkalarından kapıları kapatıp onları yalnız bırakınca ikisi de derin bir nefes aldılar.
Luthien iç kapının koluna uzandı ama Oliver onu durdurup parmağını büzdüğü dudaklarına götürdü. Kulaklarını ahşap kapıya dayadılar, güçlü bariton bir sesin bit takım adlar bağırdığını duydular - vergilerin alındığını anladı Luthien.
Buraya kadar gelmişlerdi ama şimdi ne yapacaklardı? Oliver'a baktı ve Oliver omzunun üstünden başıyla bir tarafı işaret etti. Buçukluğun bakışlarını izleyen Luthien antrenin çıkışsız olmadığını fark etti. Yandaki iki duvarın ortasında, yerden on ayak yukarda, binanın ön duvarından güneye doğru uzanan gizli koridorlara açılan tüneller vardı.
Sihirli top ortaya çıktı ve yukarı çıktılar. Katedralin ana salonunu çepeçevre dolanan bir çıkıntıya açılan girişler olduğunu gördüler ve bu koridoru, binadaki heykelleri ve üzerlerinde figürler bulunan renkli pencereleri temizlemekle görevli hizmetlilerin kullandığını anladılar.
Dar bir merdivenden yukarı çıktılar. Sonra bir diğerinden daha ve katedralin ana salonuna elli ayak yukardan bakan üzeri kemerli bir galeriye ulaştılar.
"Triforyum1," dedi kurnazca göz kırpan Oliver. Buradan, aşağıda olan biten her şeyi güven içinde izleyebileceklerini düşündüğü görülüyordu.
Yerden elli ayak yukarda ve binanın muhteşem çatısını oluşturan kubbeye çok yakın olduklarını fark etti Luthien. Binanın heybeti karşısında ne kadar küçük ve önemsiz olduğunu bir kez daha hissetti.
1 Triforium: Bir katedralin ana salonu, koro salonu veya katedralin haçı oluşturan kollarının ortasındaki salonun yan duvarlarındaki kemerli sütunların üstünde kalan galeri. (Çn)

Bu sırada Oliver bir kaç adım ilerlemişti. Luthien'in peşinden gelmediğini anlayınca döndü.
"Çabuk," diye sertçe fısıldayarak yapacakları işi hatırlattı genç adama.

Triforyum duvarının arkasından hızla ilerlediler. Duvarın ön yüzündeki kemerlerin her birinin ortasında sonradan yapılmış birer ilave vardı. İnsan boyutunda, kanatlı gargoyl-lar. Boynuzlu grotesk1 kafaları aşağıya, aşağıdaki kalabalığa bakıyordu. Oliver heykellere tiksintiyle baktı. Luthien de buçuklukla aynı hisleri paylaşıyor, bu gargoylların kutsal kiliseyi kirleten birer leke olduğunu düşünüyordu.
Sağdaki güney kola uzanan bir geçidin bulunduğu dönemece doğru sessizce ilerlediler. Tam çaprazlarında, dev orgun yukarı uzanan borularını ve aşağıda bir zamanlar koronun Tanrıya övgü için ilahiler okuduğu alanı gördü Luthien. Şimdi ise tepegözler dolaşıyordu orada.
Aharın1 bulunduğu salon yaklaşık yüz ayak ilerde, katedralin doğu ucunda, yarım daire şeklindeki burundaydı. Bu burun, Montfort'un aşağı bölümünde kalıyor ve kenti ikiye bölen duvarın bir parçasını oluşturuyordu.
Luthien'in bakışları spiral şeklinde genişleyerek yukarı uzanan burna çevrildi ve katedralin o uçtaki en yüksek kulesinin tepesini görmeye çalıştı ama o açıdan kule şeklindeki yapıyı ancak yarıya kadar görebiliyordu. Başını sallayarak aşağıya, burnu süsleyen resimlere ve altara indirdi bakışlarını.
İşte Montfort Dükü alçak Morkney'i ilk kez orada gördü. Üstünde kırmızı bir cübbe ve yüzünde sıkıntılı bir ifade olan yaşlı şeytan akarın arkasında rahat bir koltukta oturu-
Korkutacak ölçüde garip, acayip, biçimsiz, doğal olmayan. 2 Altar: Sunak, kurban taşı; üzerine tanrıya adanan veya kurban edilen şeylerin konulduğu bir masa veya üstü düz yüksekçe bir yer. (çn)

yordu.
İki yanında Luthien'in o ana dek gördüğü en cüsseli tepegözler bulunan sert görünüşlü çığırtkan, burnun köşesindeki bir platformda duruyordu. Adam yavaş yavaş birinin a-dını okudu ve vergi mükellefinin - Luthien'in kentin aşağı bölgesinden tanıdığı bir hanın sahibiydi - ana salondaki yüksek arkalıklı sıraların birinden kalkıp sunacağı vergiyle burna ilerlemesini bekledi.
Söz konusu adam tepegözlerden birine içi para dolu keseyi uzatınca Luthien'in ağzında kötü bir tat oluştu. Kese açılıp, paralar altara döküldükten sonra hızla sayılırken başı önde bekledi tüccar. Sonra meblağ

Morkney'e bildirildi. Bir an için duraksayan - Luthien'in fark ettiği gibi sırf tüccarı terletmek için - Morkney eliyle işaret etti. Hemen sırasına dönen tüccar beraberinde getirdiği iki çocuğunu alıp Ministry'den hızla ayrıldı.
Aynı şey defalarca tekrarlandı. Vergi mükelleflerinin çoğunun gitmesine izin verildi ama zavallı bir adam, pazar yerindeki büfelerden birinin sahibi yaşlı bir saücı, belli ki aç gözlü düke istediği miktarı verememişti. Morkney yanındaki tepegöze bir şeyler fısıldadı ve adam anında sürüklenerek götürüldü. Yaşlı bir kadın - Luthien adamın karısı olduğunu tahmin etti - yerinden fırlayıp bağırarak itiraz etmeye başladı.
O da sürüklenerek götürüldü.
"Ne hoş," diye fısıldadı Oliver.
Luthien ve Oliver'ın yukarıdaki triforyuma tırmanışlarından iki saat sonra, vergi faslının ortalarına doğru, kuru elini havaya kaldırdı Morkney. Platformdan inen adamın yerini bir başkası aldı.
"Mahkumlar!" diye bağırdı yeni gelen ve bir grup tepegöz ön sıradaki yerlerinden kalkıp, zincire vurulmuş adam,

kadın ve cüceleri beraberlerinde çekiştirerek öne çıktılar.
"İşte kurtarıcımız," dedi çak saçlı cüceyi fark eden Oliver üzgün bir sesle. "Onun yanına nasıl ulaşacağımız hakkında bir fikrin var mı?"
Oliver'ın sesindeki açık alay Luthien'i kızdırdı ama karşılık vermedi. Canı sıkılsa da buçukluk haklıydı. Yapabileceği bir şey, hiçbir şey yoktu. Katedralde en azından kırk tepegözün olduğunu görebiliyordu ve civarda bir kırkının daha bulunduğundan hiç şüphesi yoktu. Kuzey kanattaki kapının dışındaki arabalardakileri de saymıyordu. Bu durumda, Morkney'in güçlü bir büyücü olarak nam saldığı da düşünülünce, Shuglin'i kaçırma planlarının hepsi saçma kalıyordu.
Kararlar okundu ve dokuz mahkum değişik şekiller ve koşullarda cezalandırıldılar. Dört adam Princetown'a giden bir kafileyle gideceklerdi- Oliver'ın söylediğine göre, Avon'a varır varmaz da orduya satılacaklardı. Üç kadın, dükün dostu tüccarların evinde hizmetçilik yapmaya mahkum oldular- Oliver'ın, başlarına geleceği söylemesine gerek yoktu. Ve cüceler, beklendiği gibi, ağır koşullarda uzun süre madenlerde çalışmaya mahkum oldular.
Luthien Bedwyr, Shuglin'in kuzey kanattaki kapıya götürülüp dışarıda bekleyen arabaya konulusunu çaresiz gözlerle izledi.

Vergi toplama işi yeniden başladı ve Oliver ile öfkeli Luthien triforyumdan geri dönüp gizli koridora, oradan da antreye bakan çıkıntıya ulaştılar. Serbest bırakılan tüccarlardan birinin daha dışarı çıkmasını bekledikten sonra küçük antreye indiler. Oliver sihirli topu çekip sakladı ve sonra tülleri tekrar başına sarıp Luthien'in önden çıkmasını işaret etti.
'Tüccar ve bakire kızı aralarından geçerlerken tepegöz muhafızlar edepsiz laflar ettiler ama Luthien onları dinlemi-

yordu. Tiny Alcove'a dönerlerken yol boyunca hiç konuşmadı. Eve geldiklerinde de kafese kapatılmış bir köpek gibi olduğu yerde dönüp durmaya başladı.
Hala kadın kıyafeti içinde olan Oliver gün ortası olduğunu ve Dwelf in açılacağını belirtti ama Luthien hiç oralı değildi.
"Yapabileceğin hiç bir şey yoktu!" diye patladı Oliver en sonunda. Luthien'in tam yüzüne haykırabilmek için genç a-damm önündeki bir sandalyenin üstüne çıkmışa.
"Onu madenlere götürdüler," dedi topuklarının üstünde dönen genç adam, kendisine bağıran buçukluğa aldırış etmeyerek. "Tamam, eğer Shuglin'i madenlere götürdülerse ben de oraya giderim."
"Avon'un tüm bakireleri adına," diye mırıldandı Oliver ve kendini sandalyenin üstüne atıp uzun, siyah peruğu gözlerine indirdi.

yirmi
bir öpücüğün değeri
Oliver ve Luthien bir saatten daha uzun bir süre Montfort'un güney duvarının çeyrek mil dışında, madenlere uzanan kayalık tepelerin eteklerinde birikmiş olan kayaların arasında sinip beklediler. Kentin dışına çıkmaktan mutlu olan Riverdancer ve Threadbare az ilerdeki çayırda ödüyorlardı.

Oliver mahkumları taşıyan arabanın vergi toplama işlemi bitmeden kentten ayrılmayacağını söylemişti-Morkney, ağır vergi ödemektense madenlerde

çalışmayı tercih eden başka 'gönüllüler' de bulur diye.
Luthien, arabayı madene varmadan çok önce, orada kıstırmayı planlamıştı; Oliver daha fazlasını biliyordu.
Öfkeli midilli-domuz kırmaları üstündeki yirmi tepegöz eşliğinde gelen arabayı gören Luthien'in yüzü asıldı.
"Şimdi Dwelfe gidebilir miyiz?" dedi yorgun buçukluk, ama öfkeli Luthien'in kararlı bir şekilde atına yöneldiğini görünce cevabını almış oldu.
Belli bir mesafeden arabayı takip ettiler. Araba dışa çıkıntılı geniş kayalıklardan geçerken onu görebiliyorlardı.
Defalarca, "Bu hiç de akıllıca değil," dedi Oliver ama Luthien yanıt vermedi. En sonunda, üç mili geride bıraktıktan sonra, Threadbare'i durdurdu buçukluk. Yirmi yarda daha gittikten sonra duran Luthien, Riverdancer'ı çevirip ayıp-larcasına dostuna baktı.
"Cüce-" diye konuşmaya başlamıştı ki Oliver'ın elinin havaya kalktığını görünce sustu. Buçukluk oturduğu yerde gözlerini kapamış, başını geri atmıştı, havayı koklar gibiydi.
Threadbare Oliver'ın komutuyla ileri atıldı ve yolun yanındaki çalılığa dalıp gözden kayboldu. Bir kaç dakika şaşkınlıkla bakakalan Luthien midilli-domuzların çıkardığı gümbürtüyü duydu sonra. Ses çok uzak değildi. Oliver'ın gittiği yere kaçacak zamanı yoktu! Başını atının kalın tüylerine gömüp Riverdancer'ı mahmuzladı ve atı çılgın gibi geriye, Montfort'a doğru sürmeye başladı. Bir mil sonra yoldan ayrılma fırsatını buldu. Atıyla beraber yan taraftaki sığ bir dereye atladı ve taşlarla kaplı zemine büyük bir gümbürtüyle çarpülar. Atın üstünden adayan Luthien Riverdancer'ı

yularından yakalayıp sinirli hayvanı yatıştırmaya ve ses çıkarmamasını sağlamaya çabşü.
Endişelenmesine gerek yoktu çünkü tepegözler dörtnala geçip gittiler. Ağır bineklerinin ve arkalarından hoplaya zıp-laya gelen boş arabanın çıkardığı gök gürültüsü diğer bütün sesleri bastırıyordu.
Derin derin soluduktan sonra Riverdancer'ı yeniden yola çıkardı Luthien ve tek-gözlülerin hepsinin gittiğinden emin olunca dörtnala ters yöne gitmeye başladı. Oliver'ı tam bıraktığı yerde buldu.
"Zamanlama," dedi buçukluk. "Daha aşağıdaki madenlere indirilmeden önce cüceye ulaşmalıyız. Bir kez aşağı inince-" Oliver lafını bitirmeye uğraşmadı çünkü yanından hızla geçen Luthien çoktan yola koyulmuştu bile.

Bir dağın yanındaki madenin girişi küçük bir delikten az büyük ve ağır kütüklerle desteklenmiş bir oyuktan ibaretti. İki arkadaş atlarını yoldan uzak bir yerde bağlayıp bir çalılığın arkasına saklandılar. Etrafta hiç tepegöz görünmüyordu; aslında hiç hareket yoktu.

"İyi korunmuyor," dedi Luthien. "Niye korunsun ki?" dedi Oliver.

Luthien omuz silkti ve saklandığı yerden çıkmaya yeltendi. Oliver kolundan yakaladı. Dönüp bakınca buçukluğun dağda, madenin girişinin sağında kalan başka bir girişe baktığını gördü.

"Kışla olabilir," diye fısıldadı buçukluk. "Ya da mahkumları aşağı göndermeden önce tuttukları yer."

Luthien bir o girişe bir de diğerine baktı. Sonunda Oliver'a dönüp, "Hangisi?" diye sordu.

Oliver ellerini iki yana açtı. Sonunda ana madeni işaret etti. "Şu cüce, Shuglin, şu anda orda olmasa bile eninde so-

nunda onu aşağı buradan indirecekler."

Luthien duvara tırmanmaya başladı. Oliver da peşinden. Kızıl pelerininin kukuletasını geçirip ilerlemeye devam etti genç adam. Girişe ulaşınca durdu. Tünel karanlıktı, çok karanlıktı. Gözleri karanlığa abşmcaya kadar beklemek zorunda kaldı Luthien. Sonra bile içerdeki şekilleri zar zor görebiliyordu.

Pelerininin kaldırdı ve Oliver pelerinin içine sığıştı. Luthien bir köşeye doğru ilerledi ve dönüp madene girdi. Sağdaki bir dönemeci geçtiler - büyük ihtimalle diğer madenlere giden tünellere açılan bir yan yoldu bu. Tünelde aşağı doğru ilerliyorlardı ama birden bir meşale ışığı gördüler ve yaklaşan tepegözün ayak sesleri duyuldu.

Yandaki geçide kaçıp tüneb görebilecekleri bir şekilde saklandılar. Oliver yere yapışmış, tüneli gözlerken Luthien yayını çıkarıp parçaları hemen birleştirerek silahını hazırladı.

Meşalenin ışığı büyüdü. Sohbet ede ede gelen iki tepegöz dönemeçte görünmüştü. Obver, Luthien'in görebileceği şekilde iki parmağını kaldırdı. Sonra da elini havaya kaldırarak saldır işaretini vermeye hazırlandı.

Luthien yayını gerdi. Hantal tepegözlerin ayak sesleriyle birbkte meşalenin ışığı da arttı. Obver'ın aşağı inen eliyle birlikte Luthien yerdeki buçukluğun yanından ileri atıldı. Yayı gergin, oku fırlamaya hazırdı.

Hiç de uzakta sayılmayacak tepegözler şaşkmbkla sıçradılar.
Luthien ıskaladı.
Buna inanamıyordu ama tepegözlerden biri korkuyla sıçrayıp eli havada yana kaçınca ok yaraüğın parmak ucunu sıyırıp geçmişti.
Luthien yayı ona ihanet etmiş gibi boş boş bakakaldı.

Tepegözler kükreyerek saldırdılar. Oliver sindiği yerden çıkıp müdahale etmeseydi Luthien çoktan vurulmuş olacaktı.
Meç ve büyük kılıç vahşi bir dansa başladılar. Tepegözler onun varlığını fark etmeye fırsat bulamadan Oliver yakınındaki canavarın kaburgalarına feci bir darbe indirirken diğerini biçti.
Silah tutan eli yana düşen yaralı tepegöz, buçukluğa meşaleyle saldırdı. Diğeri ise bir adım geriledikten sonra küfürler savurarak elindeki ağır sopayla ileri atıldı.
Oliver sol tarafa, tünele doğru atti kendini ve yuvarlandı. Kılıcını çeken Luthien de buçukluğun arkasından tünele daldı. Şiş gözüyle Oliver'ı takip eden sopalı tepegöz genç adamın kılıcı göğsüne girince şaşkınlıkla bakakaldı.
Yuvarlanan Oliver birden ayağa fırladı ve kendini yüzükoyun yere aüp ileri kayarak, üzerine döne döne gelen meşaleden kurtuldu. Buçukluğun meçi ileri aüldı ve küçük Oliver'a şaşkınlıkla bakakalan tepegöz geri tökezledi. Sonra da cansız bedeni yere yığıldı.
İki arkadaş bir saniyede meşaleyi söndürüp (Oliver bu sırada, "Nasıl kaçırdın?" diye de sordu) daha hızlı ilerlemeye başladılar. Kısa süre sonra önlerinde daha fazla sayıda meşale ışıkları göründü.
Tünel, geniş ve ovalimsi bir mağaraya yerden kırk ayak yükseklikten bakan bir çıkıntıya açılıyordu. İçerde beş tepegöz ve yanlarında da biri mavi-siyah çalı sakallı ve kolsuz deri tunikli olan iki cüce vardı. Her ikisi de el ve ayak bileklerinden zincire vurulmuşlar, tepegözlerin ortasına bekliyorlardı. Grup, odanın karşı tarafında yere açılmış bir deliğin başında duruyordu. Deliğin yanına bir kayanın üstüne oturtulmuş bir mekanizma vardı. Kalın bir ip deliğin yanındaki kranka uzanırken diğer iki ip de aşağıya sarkmış, yerin altında gözden

kayboluyordu.
Tepegözlerden biri deliğe eğilip kranktan sarkan ipi tutarken diğeri mekanizmayı çalıştırdı.
Luthien çömelip yaya yeni bir ok taktı ona kuşkuyla bakan Oliver aydınlık mağaranın iki yanını işaret etti. En az üç tünel, zemin seviyesinde, odaya açılıyordu.
Luthien buçukluğun ne demek istediğini anlamıştı. Odadan yüksekteki bu çıkıntı muhafızlar için olmalıydı. O üç tünel ve çıkıntıya açılan tünel çaüşma duyulduğu anda tepegözlerle dolacakü.
Fakat krankın önemini de biliyordu Luthien. Shuglin ve diğer cüce o iki iple aşağı indikleri anda onları sonsuza dek kaybedeceklerdi.
Aşağı eğilmiş bakan tepegöz salak salak başını sallayıp aşağı seslendi. Ona biri ve sonra çok da aşağıda olmayan bir diğeri yanıt verdi.
Deliğin başındaki tepegöz aniden bir sarsınü geçirdi ve sonra tepe taklak deliğe düştü. Arkadaşlarının sırtına saplanan oku gören diğer dört tepegöz odanın diğer tarafındaki çıkıntıya baktılar ve Luthien'in bir ok daha atüğını ve Oliver'ın eline bir ip aldığını gördüler. Ok deliğin yanındaki kranktan zararsızca sekti ancak krankı kullanan tepegöz bir çığlık atarak gerilemek zorunda kalmıştı.
Sihirli topu fırlatan Oliver Luthien'in sırtına atladı ve Luthien katlanır yayını sarar sarmaz ikili, kızıl ve mor pelerinleri sırtlarında dalgalanırken ipin üstünde aşağı salındılar. Luthien ipe yön verip kranka doğru atıldı: en önemli hedefti onun için.
Oliver'ın, topu, kranka ulaşabilecekleri bir noktaya yapıştırma hesapları doğru çıkmıştı. Yere yaklaştıklarında Luthien buçukluğu yere üç ayak kala aşağı bırakü. Baş aşağı

yuvarlanan buçukluk iki parende attı. Luthien ise krankın yanındaki tepegöze doğru uçmaya devam etti. Genç Bedwyr yana itmek amacıyla havada bir tekme savurdu ama tepegöz • eğilince tutturabildiği boşluk oldu ancak. Fakat tepegözün bu hareketi canavara pahalıya mal oldu çünkü eğilince karşısında Oliver'ı, daha doğrusu buçukluğun, üzerine doğru gelen

kılıcını buldu. Keskin kılıç yaratığın midesinden girip ciğerlerine kadar tepegözü deşti ve boşu boşuna nefes almaya uğraşan canavar yana devrildi. Tekmenin yaratüğı ivme nedeniyle havada daireler çizerek hareket eden Luthien, sağında kalan mekanizmaya doğru savruldu. Tahmin ettiği gibi, yerdeki delikten on beş ayak a-şağıda, geniş bir platformun üstünde, bağırıp çağıran yarım düzine tepegöz gördü. Ama ivmenin etkisiyle dönmeye devam eden Luthien yerdeki deliğe ulaşamadı ve ip kaçınılmaz olarak diğer tarafa salındı-silahlı üç tepegözün durduğu tarafa.
Aklını kullanan Luthien kılıçlarıyla havayı çılgınca biçerek yere atladı. Bu sırada bacağının ön tarafını krankın koluna çarptı. Neredeyse deliğe düşüyordu. Acıyla inlerken ileri yuvarlanarak kendini kurtardı ve kılıcını çekerek ayağa fırladı. Hemen etrafına bakıp deliğin ilerisindeki bir noktaya atildı. Tepegözlerden biri buçukluğa saldırmıştı; diğerleri ise esir cücelerin yanından ayrılıp ipin üzerinde salınan Luthien'i yakalamak için kenara koşmuşlardı.
Cüceler yardım için bağırıyorlar, "Kızıl Gölge geldi!" diye çığlıklar atıyorlardı!
"Görüyorum ki en büyük olanı bana gelmiş," dedi buçukluk. Abartmıyordu. Önündeki canavar Oliver'ın o ana kadar gördüğü en büyük ve en çirkin tepegözdü. Üstüne üstlük kalın, ağır bir zırh giymişti-meçinin bu zırhı delebile-

KILICI
ceğinden pek emin değildi Oliver. Canavar elindeki çift tarafı bıçaklı dev savaş baltasını savurdu.
Balta tam üstüne inerken Oliver kendini öne atıp canavarın açık bacaklarının arasından yuvarlandı. Geri dönüp bakınca baltanın taştan kesip sıçratüğı parçaları gördü.
Tepegöz kükreyerek dönünce Oliver geri yuvarlandı. Canavarla tekrar yüz yüzeydiler ve Oliver'ın sıra da kranka dönüktü.
Luthien cesurca ileri atılıp, kendinden daha avantajlı bir durumda olan tepegözlere meydan okudu. Bu iki tepegöz de zırhlıydı ve Luthien'in o heyecanla yaptığı ilk hamleyi ellerindeki keskin kılıçlarla karşılayıp genç adamın kılıcını yana savurdular.
Luthien ileri atıldı; kılıçlardan biri kılıcının ucunu yere yapıştırırken diğer tepegöz üzerine öyle bir saldırdı ki Luthien deşilmemek için vücudunu hızla

yana büktü. Hemen kılıcını doğrultup inatçı tepegözün kılıcını yana savurarak öfkeyle saldırdı.
Ancak bu saldırı da engellendi.
Oliver'ın meçi hızlı hareketlerle tepegözün zırhından üç kere girmeye çalıştı ama zırhı delmeyi başaramayan metal büküldü sadece. Oliver kaslı canavarı yormayı ummuştu, oysa bu şekilde saldırıp dev savaş baltasından kurtulmaya çalışırken kısa sürede nefes nefese kalan kendisi oldu.
Yeni bir taktik bulmaya ve tepegözün zayıf bir anını yakalamaya çalışan Oliver etrafına bakındı. Bulabildiği tek şey, canavarın kemerindeki anahtarlar oldu. İçgüdüsel olarak köşedeki Luthien'e bakü ve doğru zamanı beklemeye başladı.
Luthien baskı alandaydı ama delice dövüşüyor, tepegözleri kendinden uzak tutmayı başarıyordu. Düşmanlarının arkasına bakınca ayaklarından zincirlenmiş iki cücenin yan

yana geçtiklerini gördü ve ne yapacaklarını anladı.
Luthien'in kılıcı bir sağa bir sola savruluyor ve bu rutin hareket her seferinde kolayca karşılık buluyordu. Fakat bu, rakiplerinin dikkatini de tamamen üstünde kalmasına neden olmaktaydı.
İleri atılan cüceler tepegözlerin bacaklarına arkadan vurarak canavarların öne uçmalarına sebep oldular.
Luthien'in kılıcı sağdaki canavara dönerek tepegözün kılıcını karşıladı. Genç Bedwyr sonra hemen sola döndü ve omzuyla vurarak tepegözün arkasına geçmesini engelledi. Sonra da kılıcı sola, şimşek hızıyla savrularak sendeleyerek üzerine saldıran tepegözü durdurup canavarın kılıcını yere yapıştırdı.
Oliver'ın kendisine seslendiğini duydu ve tekrar geri dönüp arkasındaki tepegözün kaburgalarına dirseğini geçirdi. Şanssız canavar baltasının üstüne düştü. Çaresizce debelenen tepegözden koşarak uzaklaştı Luthien.
Oliver'ın meçi zarif bir hareketle rakibinin zırhının yan tarafına, anahtarların asılı bulunduğu halkaya uzandı. Sağa uzanan kılıç gardiyanın belindeki anahtarları yakalayıp önce yukarı kalka, sonra sola doğru açıldı ve kemerden çıkan a-nahtarlar havada uçtu.

Hazır bekleyen Luthien Bedwyr'in eline.
Ana pranganın cüceleri birbirine bağlayan zincir olduğunu bilen Luthien, hemen yere eğildi. Şanslıydı-denediği ikinci anahtar uymuştu-kilit açılır açılmaz arkasındaki kılıçlı tepegöze karşılık vermek için hemen geri döndü.
İki dost avantajı ele geçirmişlerdi ama rahat bir nefes a-lamadılar. Yandaki iki tünelde birden meşale ışıkları parladı. Aşağıdaki tünelde de bağırtılar ve hantal ayak sesleri vardı. Platformdaki askerler de oturup beklememişlerdi. Tek-gözlü

bir surat delikten dışarı çıktı, sonra da diğer kenardan bir diğeri; tepegözler kumanda iplerine tırmanıyorlardı.
Anahtarlarının uçtuğunu gören gardiyan kükreyerek saldırdı; dev baltayı ileri geri savuruyordu. Oliver yana kaçıp ileri atıldı ama baltayı durdurmak için kılıçlarından hiçbirini çekmemişti çünkü gardiyanın gücü karşısında iki kılıcının da ya ikiye ayrılacağını ya da elinden alınacağını biliyordu.
Balta üzerine inerken Oliver sola, krankın yanma kaçtı. Sonra da kolun üstündeki ağır ipin üzerine sıçradı. Balta hışırtıyla gelirken bacaklarını güçlükle yukarı çekerek zıpladı. Güçlü tepegöz aniden durup baltayı kafasının üstünde çevirmeye başladı.
Sonra balta aşağı, Oliver'ın üstüne indi. Oliver kendini yana aüp sağa yuvarlandı. Balta krank koluna, ipin tam üstüne indi. İp çatırtıyla koparken yarım-akıllı gardiyan önce şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı, sonra ipin taş blokla manivelanın arkasında havalanışını ve platformun (bir düzine tepegözün) aşağı düşüşünü çaresizlik içinde izledi.
"Çok teşekkür ederim," dedi Oliver.
Gardiyan kükreyerek geri döndü ve baltayı hızla, dengesiz bir şekilde savurduğu için sendeledi. Balta buçukluğa yak-laşamamıştı bile çünkü alet üzerine gelirken Oliver neşeyle kranka doğru geri kaçmıştı. Oliver meçini doğrultup yukarı, tepegözün koca gözünün ortasına saplayıverdi.
Kör gardiyan baltasını delice oraya buraya savururken balta deliğin üstündeki taş bloğa ve kranka gürültüyle çarpıyordu. Oliver öne doğru yuvarlanıp karşısındaki manzarayı büyük bir zevkle (balta yanına yaklaşamadığı sürece!) izlerken, tepegöze hakaretler savurarak gardiyanı ağır ağır deliğin kenarına yaklaştırdı.
Oliver'ın başıyla yaptığı işaret üzerine Shuglin gardiyanın

arkasından yuvarlanarak geldi ve canavarı deliğin içine fırlattı. Gardiyanla savaş baltası gözden kaybolurken, "Baltanı unutma," diye bağırdı buçukluk.
Tepegöz rakibinin ardı ardına gelen darbelerini engellemekte güçlük çekmedi Luthien. Tek-gözlünün öfkeli ilk hücumlarını yapmasına izin verdi ama sonra durumu aleyhine çevirip peş peşe yaptığı zeki hamlelerle canavarı zıplatmaya başladı.
Galip gelemeyeceğini anlayan canavar, tepegözlere özgü cesaret örneğini göstererek dönüp kaçmaya başladı-yan tünellerden içeri girmekte olan dostlarına doğru.
Böylece bir kaç saniye içinde içeriyi tepegözler doldurdu. Tepegöz kuvvederinin sayısı bir düzinenin üstüne çıktı. Oliver şüpheyle arkaya, arük iyice gözden kaybolmuş olan mekanizmaya baktı. Sihirli topla ipi de almamıştı. Luthien Shuglin'in zincirlerini çözmeyi başardı, sonra da Shuglin koşarak gidip Oliver'ın öldürdüğü tepegözün kılıcını alırken diğer cüceyi çözmeye koyuldu.
Tepegözler hala saldırmamışlardı. Düşmanlarının hazırlanmasına izin vermelerinin nedeninin, takviye kuvvederin gelişini beklemeleri olduğunu anladı Luthien.
"Bir şeyler yapmalıyız," dedi aynı görüşte olan Oliver.
Luthien kılıcını kınına sokup yayı çıkardı, parçalarını birleştirdi ve hemen bir ok takti. Tepegözler o anda bu adamın elindeki garip görünüşlü sopayla ne yaptığını anladılar ve başlarına gelecekten korunmak için saklanabilecekleri bir yer a-radılar.
Birini boynundan vurdu Luthien ve canavar çığlık atarak yere yığıldı. Diğerleri de bağrıştılar ama saklanmaya çalışmadılar. Luthien diğer oku yerleştiremeden saldırıya geçmişlerdi.
"Düşündüğüm bu değildi," dedi Oliver kuru bir sesle.

K.ILICI
O gürültü ve kargaşa içinde çaresiz dostlar çekilen yay seslerini duymamışlardı ve üzerlerine gelen tepegözlerin bir kısmı garip bir şekilde sağa sola sendeleyip yere yığılınca dördü birden şaşkınlıkla bakakaldılar. Arkalarından ileri fırlayan okları görünce dört kafadarla tepegözler

yukarıdaki çıkıntıya dönüp bakülar ve keskin nişancılardan oluşan bir grup okçunun - muhtemelen ciflerin - tepegözleri ölüm yağmuruna tutarken hızla hareket eden eüerini gördüler.
Tek-gözlüler sağa sola kaçıştılar. Koşarken bir kısmı bir kaç ok yedi. Yan tünellerden atılan oklar ve mızraklar geldi karşılık olarak. Oliver'ın tepegözlerin görüş derinliği olmadığı konusunda söyledikleri doğru olsa da havada uçan mızraklar ciddi bir tehlike yaratıyordu.
"Koşun!" diyen bir ses duyuldu çıkıntıdan. Luthien'in iyi tanıdığı bir ses.
"Siobahn," dedi Oliver'a, duvara doğru koşarken buçukluğu da yanına alarak.
Oliver'ın ipini yakaladı ve sihirli topu üç çekişte tavandan kurtardı. Siobahn'ın grubu da onlara doğru bir ip sarkıt-mıştı. Shuglin'in arkadaşı ipi yakalayıp hızla tırmanmaya başladı. Bir ok gelip, cücenin kaslı koluna saplandı ama sadece yüzünü buruşturan cüce azimle tırmanmaya devam etti.
Luthien ipi hazırlayıp sihirli topu çıkıntının yanına fırlattıktan sonra ipi Shuglin'e uzattı. Oliver'ın sırtına çıkmasını istedi cüce ve ikisi birden yukarı tırmandılar. Cücenin hızlı tırmanışını izleyen Luthien, şaşkınlıkla başını salladı.
Bir mızrak gelip Luthien'in bacaklarının arasında, taş zeminde sekti. Üç tünelden tepegözler akın ettiler. Çıkıntıdaki okçulardan korunmak için önlerinde büyük kalkanlar tutuyorlardı.
Sihirli topun ucundaki ipin ne kadar ağırlık taşıyacağını

bilmeyen Luthien, Shuglin ve Oliver'ın tırmanmalarını bekleyecekti ama zamanı kalmamıştı. Sıçrayabildiği kadar yukarı sıçradı ve ipi yakaladı. Hızla (ipin aşağı sarkan kısmını da peşinden toplayarak) yukarı tırmanmaya başladı. Bir yandan da ayağıyla duvara basıp dengesini sağlamaya çabalıyordu.
Güçlü cüceler tırmanırken göründüğü gibi kolay değildi. Luthien ilerliyordu ama Shuglin çıkıntının kenarına gelir gelmez Oliver'ı sırtından atıp cüce arkadaşıyla birlikte ritmik bir şekilde ipi yukarı çekmeseydi Luthien ya yakalanacak ya da uçan uzun mızraklara hedef olacaktı.

Oklar Luthien'in başından üstünden aşağı yağarken aşağıdan da daha hızlı bir ok ve mızrak yağmuru geliyordu. Ayağına bir şeyin çarptığını hissetti ve bacağını çevirince bir o-kun botunun topuğuna saplanmış olduğunu gördü. Sonra nasırlı eller onu omuzlarından yakaladılar ve Luthien çıkıntının üstüne çekilir çekilmez grup koşmaya başladı. Ölü tepegözlerin, Luthien ve Oliver'ın öldürdüğü iki canavar da dahil, yanından koşarak geçtiler ve tünelden çıktılar. Arkalarındaki tepegözlerin çıkıntıya ulaştıklarını ve peşlerine düştüklerini duydular.
Siobahn'a, "Atlarımız orada!" dedi Luthien. Başıyla tamam diyen Siobahn onu aceleyle öpüp Oliver'ın peşinden gitmesi için itti. Elf ile Cutterlar Shuglin ve diğer cüceyi de yanlarına alarak diğer yöne koşup, çalıların arasında gözden kayboldular.
"Bizim için geldiklerine inanamıyorum," dedi bir bacağın çoktan Threadbare'in üzengisine atmış olan buçukluğa yetişen Luthien.
"İyi öpüşüyor olmalısın," diye yanıtladı buçukluk. Sonra Threadbare ve tam yanındaki Riverdancer ileri fırlayıp dört nala tekrar yola atıldılar.

KILICI
Tepegöz yığını madenden çıktı. Öfkeyle bağırıyorlardı ama Luthien ve Oliver uzaklaşırken tek duydukları nal sesleri oldu.

K.ILICI

21
istenmeğen ilgi
Luthien, Oliver'ın dediği gibi, buçukluktan bir süre sonra rahat bir tavırla Dwelf e girdi. Madenden kaçakları o günden beri Oliver çok temkinli olmuştu. Luthien'le ayrılmaz bir ikili gibi görünmemek için ayrı gelmişti. Luthien bunu çok da anlamıyordu; Montfort'un bu bölgesinde izini kaybettirmek

isteyen başka bir sürü hırsız buçukluk vardı. Praetorian Muhafızlar bir adamla bir buçukluğu enselemek istedikleri anda etrafta düzinelerce şüpheli görebilirlerdi.
Yine de cücenin mantıklı olduğunu düşünüp itiraz etmemişti.

Tüm hafta boyunca olduğu gibi Dwelf o gece de tıklım tıklımdı. Elfler ve cüceler, buçukluklar ve insanlar bütün masaları doldurmuşlardı - biri hariç. Köşedeki masada bir grup tepegöz, Praetorian Muhafızlar keskin silahları ve sert, suratsız ifadeleriyle oturuyorlardı.
Luthien kalabalıkta kendine yol açıp bardaki Oliver'ın yanında boş bir tabure buldu.
"Oliver!" dedi yapmacık bir heyecanla. "Seni tekrar görmek ne güzel! Ne kadar oldu? Bir ay mı?"
Oliver heyecanlı genç adama dönüp garip bir bakış attı.
"Daha önceki gece ikiniz de buradaydınız," dedi önlerinden geçen Tasman sakin bir tavırla.
"Hu," dedi Luthien gülümseyip omuz silkerek. Kalabalığa baktı. "Bu gece de çok kalabalık," dedi.
"İyi dedikodu onları buraya getiriyor," diyen Tasman susamış bir müşteriyle ilgilenmek için önünden geçerken Luthien'e bir bira yolladı.
Luthien bardağı yakalayıp büyük bir yudum aldı. Buçukluğun derin sessizliğini fark etti sonra. Yüzünden derin düşüncelere daldığı anlaşılıyordu.
"İyi dedikodu - " diye başladı Luthien. Müşterilerin ne konuştuklarını soracakü ki etrafındaki kalabalığın gürültüsü içinde seçebildiği konuşmalardan yanıtı aldı. Kızıl Gölge'den bahsediyorlardı -hatta kılıksız bir adam sallana sallana tepegözlerin oturduğu masaya yaklaşıp, "Gölge yaşıyor!" diye mırıldandı ve parmaklarını tepegözlerin burunlarının ucunda
22?

T
şaklatü.
"Kesin kavga çıkacak," dedi Luthien.
"Bu hafta bu ilk değil," diye asık bir şurada karşılık verdi
Oliver.
Dwelfte bir saatten uzun kaldılar. Luthien etrafındaki heyecanlı konuşmaları dikkatle dinlerken Oliver tek bir birayla yetinip derin derin düşündü. Her hikayenin ardından hayal kırıklığı gösteren sesler geliyordu. Taşıdığı efsanenin, Montfort'taki yoksullara bir umut, kırılmış onurlarını iyileştiren bir güç verdiğini düşündü Luthien.
Oliver Dwelften ayrılıp peşinden gelmesini işaret ettiğinde Luthien'in adımları canlıydı.

"Belki biraz daha kalmalıydık," dedi Luthien gecenin serinliğine çıktıklarında. "Tepegözlerle kavga çıkabilir ve canavarlar Dwelfin müşterilerinden daha donanımlılar."
"Öyleyse bırak derslerin alsınlar," diye çıkıştı Oliver.
Buçukluk yürümeye devam ederken Luthien durup Oliver'a bakü. Oliver'ın derdinin ne olduğunu tam bilmiyordu ama bunun, giderek artan ilgiyle bir bağlantısı olduğunu tahmin edebiliyordu.
Tüm bu 'Kızıl Gölge' işinin hızla kontrolden çıkmasından korkan Oliver, gerçekten de endişeliydi. Morkney'in zulmünden ve onun kendini beğenmiş tüccar sınıfından-o alçaklardan kaynaklıydı tüm kötülük zaten-bahsetmeleri değildi canını sıkan. Bir hırsızın en feci korkusuna saplanmıştı Oliver: Luthien'le birlikte güçlü düşmanların ilgisini fazlasıyla çekiyorlardı. Buçukluk ilgi odağı olmaktan hoşlanır, hatta sık sık dikkat çekmek için kendini öne atardı ama her şeyin de bir sınırı vardı.
Luthien ona çabucak yetişti. "Bu gece için kentin yukarı bölgesine ziyaret planın var mı?" diye sordu genç adam. Ol-

k,ILICI
mamasını istediği sesinden belliydi.
Buçukluk gözünü Luthien'e dikti ve soruyla dalga geçercesine bir kaşını havaya kaldırdı. Shuglin'i kaçırdıkları günden beri oraya hiç gitmemişlerdi ve Oliver en az bir ay daha yukarı bölgeye gidemeyeceklerini Luthien'e söylemişti. Ama Luthien'in bunu neden sorduğunu biliyordu.
"Planların var," dedi sorarcasına. Yanıtı tahmin edebiliyordu. Siobahn'la yeni bir randevuya hazırdı Luthien.
"Cutterlarla buluşacağım," dedi Luthien. "Shuglin ve dostunun nasıl olduğunu kontrol etmek için."
"Cüceler oldukça iyiler," dedi Oliver. "İnsanların zulmünü paylaştıkları için cüceler ve cifler iyi anlaşırlar."
"Sadece kontrol etmek istiyorum," dedi Luthien.
"Elbette," dedi Oliver yamuk bir gülümsemeyle. "Ama bu gece belki de daireye gelsen iyi olur. Hava soğuk ve ay yükselmeden DwelPte sorun çıkacak gibi."
Luthien'i baştan aşağı saran hüzünlü bakış asık suratlı Oliver'ı kahkahaya boğuyordu neredeyse. Luthien'in randevusunu engellemek niyetinde değildi. Sadece genç adamı biraz kıvrandırmak istemişti. Buçukluğun bakış

açısına göre aşk hiçbir zaman kolay bir şey olmamalıydı: yasak meyve her zaman daha tatlıdır.
"Tamam," dedi buçukluk uzun ve sıkıntılı bir dakikadan sonra. "Ama çok geç saatlere kadar dışarıda kalma!"
Luthien koşarak ayrıldı ve Oliver kikirdedi. Eve kadar tüm yol boyunca gülümsedi. Romantik doğası bütün endişelerini yok etmişti.
Dük Morkney'in sarayındaki odalarda uzun süre mumlar yandı o gece. Bir grup tüccar görüşmek istemişlerdi ve ticaret sezonunun sonlarına gelindiği için çok meşgul olan dükün

T
onları ertesi gün erkenden kabul etmeye zamanı yoktu.
Morkney bu toplantının konusunu tahmin edebiliyordu-bütün Montfort madenlerdeki kaçış haberiyle çalkalanıyordu. Morkney haberlerle çok da ilgilenmiyordu aslında-ilk kez bir mahkum kaçmamışü, son da olmayacaktı. Ama, dükün dev masasının önünde duran endişeli suratlı tüccarların konuyu fazlasıyla önemsedikleri belliydi.
Dük sandalyesine oturup, sızlanan tüccarları dikkatle dinledi. Hepsinin hikayesi de şu gizemli Kızıl Gölge'ye bağlanıyordu.
"Tüm dükkanımı kırmızıya boyuyorlar," diye sızlandı biri.
"Benimkini de," dedi diğer ikisi birden,
"Ve neredeyse Montfort'taki her sokakta, 'Gölge Yaşıyor!' yazıyor," dedi bir diğeri.
Morkney başıyla anladığını gösterdi: bu rahatsız edici duvar yazısını o da görmüştü. Duvarları boyayanın Kızıl Gölge olmadığını o da biliyordu. İnsanlar bu gizemli figüranın peşinden gidiyorlardı ve Morkney bunun gerçekten de tehlikeli olduğunu görebilecek kadar zekiydi.
Dönüp dönüp aynı hikayeleri anlatan tüccarları nezaket gösterip bir saat daha dinledi. Sorunu ciddiyede ele alacağı sözünü verdi ama içten içe de bu küçük sorunun kendiliğinden kısa zamanda kaybolmasını umuyordu.
Kral Greensparrow, Montfort'un verdiği verginin azlığından yakınıyordu ve \ercl falcıların söylediğine göre de kış oldukça soğuk geçecekti.
Bu yüzden Praetorian Muhafızlarının komutanı, ertesi sabah kahvaltısını yarıda kesip Avon'a doğru yola çıkan kafilenin-cüce Shuglin'le aynı gün mahkum olan dört adamı taşıyan arabanın-yolda saldırıya uğradığını haber verince çok

rahatladı. Muhafızların başı kırmızı bir pelerin çıkarıp verdi. Her yerinde pelerinden de koyu renkte kurumuş kan lekeleri vardı.
"Herifi yakaladık," dedi tepegöz. "Artık Kızıl Gölge yok. Gölgenin gölgesinde dolaştığı söylenen buçukluğu da yakaladık! Ve diğer yedi kişiyi de." -Altı tane parmak çıkarıp gösterdi. "Onlarla birlikteydiler."
"Ya kafile?"
"Yoluna devam ediyor," diye mutlu mutlu yanıtladı tepegöz. "Dört tanesini kaybettim ama iki mahkum daha elimizde ve Kızıl Gölge'yle buçukluk öldü. Arabanın arkasından sürükleniyorlar."
Morkney kanlanmış pelerini aldı ve askere bölüğüyle birlikte ödüllendirileceğine söz verdikten sonra tepegözü yolladı. Kahvaltısı çok lezzetliydi şimdi.
Fakat sonra ani bir sıkıntıyla pelerini alıp özel çalışma odasına gitti. Kütüphaneden özel ciltli büyük bir kitap çıkardı ve sonra büyü için gerekli malzemeleri çıkarmak üzere masanın çekmecelerini karıştırmaya başladı. Kızıl Gölge hırsızlık maceralarının sonunda arkasında efsanevi izler bırakıyordu, sihirli bir şekilde vitrinlerde ve duvarlarda kalan gölgeler ve Morkney'e göre bunların kaynağı bu pelerindi.
Dük, egzotik otlar ve tozlar serpti pelerinin üzerine ve kitabından büyüyü okudu. Pelerinin üstündekiler esrarengiz gümüşi mavi bir renge bütündüler ve sonra siyaha dönüştüler.
Morkney bir dakika daha sessizce bekledi. Sonra bir dakika daha. Hiçbir şey olmadı. Kanlı pelerin sihirli değildi ve hiçbir zaman büyülenmemişti. Kentin duvarlarını boyayanlar gibi bu da gerçek Kızıl Gölge'nin işi değildi. Sonradan çıkan, şöhret peşindeki biri-

nin sahte oyunlarından biriydi sadece.
Dük Morkney dev sandalyesine yaslanıp, yaşb titrek elini çenesine dayadı. Kızıl Gölge gerçek bir sorun olmaya başlamıştı.
Dwelf o gün ve gece Bodur Corsetbuster1 adında bir buçuklukla Kirli Abner denen bir insan hırsızın Montfort'un doğusundaki yolda öldürüldükleri haberiyle sessizdi. Kızıl Gölge öldü diyordu söylentiler-gün batınımdan sonra Luthien'le buluşmak için bara giren Oliver deBurrows'un duymaktan pek de mutsuz görünmediği söylentiler.
"Evet, artık Kızıl Gölge yok deniyor," dedi bardaklarını dolduran Tasman.

Barmenin yüzündeki ifade, söyledikleriyle bağdaşmı-yormuş gibi geldi Luthien'e. Tasman ondan veya Oliver'dan para istemeyeli ne kadar olmuştu? Yoksa bedava içki oradan oda kiralamanın sağladığı bir avantaj mıydı? Tasman başka bir müşteriyle ilgilenmek için uzaklaştı ama bakışlarını-bilen bakışlar olduğunu fark etti Luthien- genç adam ve yanında oturan buçukluğun üzerinden uzun
süre ayırmadı.
"Bodur'a çok yazık," dedi Oliver. "Şişko göbekli iyi bir buçukluk-kılıklıydı." Luthien, Tasman gibi Oliver'ın da söylediklerine paralel duygular taşımadığını düşündü.
"Buna hiç de üzülmüş gibi değilsin," dedi Luthien. "Bir kaç adam-ve senin iyi buçukluk-kılıklın-öldüler."
"Montfort sokaklarında hırsızlar her gün öldürülüyor," dedi Oliver ve dik dik Luthien'in tarçın rengi gözlerinin içine baktı. "Bunun yararlarını düşünmek zorundayız."
1 Korse parçalayan, korse dağıtan, (çn)

K.IUCI
"Yararları?" diyen Luthien şaşkınlıktan neredeyse dilini yutuyordu.
"Elimizdeki para kışı çıkarmayacak," dedi Oliver. "Soğuk kar lapa lapa üstüme yağarken dışarıda sokakta kalmaktan hoşlanmam."
Luthien anladı. Yüzünde hüzünlü bir ifadeyle tekrar birasına döndü. Ağzında kötü bir tat kalmıştı.
"Bir de şu pelerininin arkada iz bırakmasını engelleyebil-sek," diye ekledi Oliver.
Luthien sıkıntılı bir ifadeyle evet der gibi başını salladı. Bu onurlu olmaktan uzak yaşamının bir bedeli olduğuna karar verdi Luthien, hem kalbi hem de vicdanı tarafından ö-denmesi gereken bir bedel, insanlar Kızıl Gölge'nin kimliğine bürünüp Kızıl Gölge uğruna ölmüşlerdi ve şimdi Oliver'la birlikte bu acı gerçeği kendi çıkarlarına kullanacaklardı. Bardağı tepesine diken Luthien Tasman 'a bir tane daha getirmesini işaret etti.
Oliver kolundan çekiştirerek Dwelfin kapısını gösterdi ve gitmelerinin akıllıca olacağını fısıldadı.
Çirkin suratlarında kendini beğenmiş bakışlar olan bir grup Praetorian Muhafız bara girdi.
Oliver ve Luthien'in eve dönmelerinden hemen sonra Dwelfte kavga patlak verdi. Üç adam ve iki tepegöz öldüler. Tepegözlerin çoğu da yaralandı ve

Praetorian Muhafızlar kentin yukarı bölümüne kovalandılar.
Dük Morkney o gece geç saatte yine uyanıktı. Sihirli e-nerjilerin doruğa ulaştığı gece yansı, aklındakini gerçekleştirmek için en uygun zamandı.
Özel odasında bir duvara giden dük, büyük bir resmi kenara itip altın çerçeveli dev bir aynayı açığa çıkardı. Aynanın tam önünde bir sandalyeye otu-

rup büyü kitaplarından ard arda sayfalar çevirip büyüsünü yaparken, aynaya toz kristaller fırlatıyordu. Aynadaki yansımalar aniden kayboldular ve bunların yerini girdap gibi dönen gri bir bulut aldı.
Morkney düşüncelerini-Kızıl Gölge'yle ilgili düşüncelerini-aynaya göndererek esrarengiz büyüsüne devam etti. Gri bulut dağılıp bir şekle bürünmeye başladı ve bu tehlikeli hırsızın kimliğini kısa süre içinde öğreneceğini düşünen Morkney öne eğildi.
Aynada, aynanın sihirli sınırları içinde her şeyi kaplayan kırmızı bir duvar oluştu.
Morkney'in gözleri şaşkınlıkla büyüdü. Büyüyü tekrar yapması neredeyse bir saatini aldı. Hatta değerli kristal tozu aynaya defalarca savurdu ama engeli aşamadı.
Masaya, gün boyunca pür dikkat okuduğu kitap ve parşömen yığınının başına geri döndü. İstila günlerinde Gas-conları dehşete düşüren hırsız, efsanevi Kızıl Gölge hakkında bir dolu referans bulmuştu. Ama okuduğu parça parça yazılar da şimdi pelerini giyen adamın geride bıraktığı izler gibi belirsizlerdi. Fakat bir belge kızıl pelerinden bahsediyor ve yapıldığı sihirli malzemenin sahibini meraklı gözlerden koruduğunu anlatıyordu.
Morkney dönüp kırmızı aynaya baktı; pelerinin sahibini sihirli gözlerden koruduğu da açıktı.
Fakat dük çok da hayal kırıklığına uğramamıştı. Bu gece çok şey öğrenmişti. Yoldaki soyguncular taklitçiydiler ve gerçek Kızıl Gölge hala hayattaydı. Ve yüzyıllardı yaşayan akıllı Morkney pelerinin büyülü teşebbüsünü engellemesinden o kadar da üzgün değildi. Kızıl Gölge'nin görüntüsünü aynaya getirememişti ama belki de bu yetenekli hırsızın kamuflajında bir yırtık bulup başka birininkini getirebilirdi.

yem
Bir kaç gün sonra Oliver tek başına DwelPe gitti. İçerisi her zamanki gibi kalabalıktı ve sohbet yine Kızıl Gölge'nin üzerinde yoğunlaşmıştı. Oliver'ın oturduğu yere yakın bir masada oturan bir grup cüce Kızıl Gölge'nin dört tutukluyu kurtarmak isterken yolda öldürüldüğünü fısıldaşıyorlardı. Sa-

ı
kaili ve adaleli cüceler kadehlerini cesur hırsızın anısına kaldırdılar.
"O ölmedi!" diye karşı çıkü yandaki masalardan birinde oturan bir adam. "Dün gece bir iş daha yaptı, gerçekten! Yolda bir tüccarı soydu." Başlarıyla kendisini onaylayan arkadaşlarına döndü.
"Buradan bir blok ilerde şişledi," diye ekledi bir diğeri parmağını kendi göğsüne bastırarak.
Bu abartılı iddialara şaşırmadı Oliver. Gascony'de de böyle şeylerin olduğunu görmüştü. Bir hırsızın namı etrafa yayılırdı ve yayılan efsane taklitçiler tarafından kullanılırdı. Bunda hayranlığın ötesinde bir şeyler vardı; daha basit hırsızlar sık sık adı çıkan kanun kaçağının adını kullanarak hedeflerini korkutup daha kolay iş yaparlardı. Kızıl Gölge yüzünden birinin öldüğü fikriyle iç geçirdi. Yakalanmaları durumunda bir insanı öldürmekle de suçlanacakları düşüncesi hiç hoş değildi. Fakat pratikte, tüm bu söylentiler iyi haberdi. Taklitçiler sayesinde peşlerindekilerin kafası karışacaktı; tüc-car-kılıklılar da Kızıl Gölge'nin öldüğünü düşünüyorlarsa muhafızlarını azaltacaklardı.
Rahatlayan buçukluk dikkatini konuşmalardan uzaklaştırıp kur yapabileceği bir hanım bulmak için Dwelf e göz gezdirdi. Fazla seçenek yoktu. Bu yüzden tekrar birasına döndü. Sonra barda az ilerde durmuş, bardakları silerken ciddi bir suratla kendisine bakan Tasman'ı gördü. Oliver'ın baktığını gören Tasman ağır ağır gelip buçukluğun karşısında durdu.
"Yalnız gelmişsin," dedi Tasman.
"Genç Luthien kalbini zaptedemiyor," diye yanıtladı Oliver. "Sevgilisiyle buluşmaya gitti bu gece-bir çatının tepesinde ay ışığı randevusu." Şevkle konuşuyordu buçukluk; aşıkları onaylamaya başladığı belliydi. Oliver aslında tam bir

k.lLIC.1

romantikti ve Gascony'deyken her kentte arkasında bir (en az) kırık kalp bıraktığı günleri hatırlıyordu.
Tasman'ın buçukluğun sıcak duygularını paylaşmadığı belliydi. Yüzündeki ciddi ifade hala duruyordu. "Öyleyse kısa bir süre sonra eve döner," dedi.
"Oh, hayır," dedi Tasman'ı anlamayan Oliver muzip bir tavırla. Ama barmenin ciddi yüzünü incelemeye devam ettikçe anlamaya başladı.
"Ne demek istiyorsun?" diye sordu.
Tasman barın üzerinden Oliver'a doğru eğildi. "Siobahn, şu yarı-elf," dedi. "Yarın mahkemeye çıkarılmak üzere götürüldü bugün."
Oliver neredeyse tabureden düşüyordu.
"Madendeki kaçırma olayıyla suçlanıyor," dedi Tasman. "Tüccar sahibi onu bugün öğleden sonra Dük Morkney'in sarayına götürdü - tabi ki elf tutuklanacağını bilmiyordu."
Oliver duygularını sindirmeye ve doğacak sonuçlan düşünmeye çalıştı. Siobahn tutuklandı ha? Peki neden şimdi? Yarı-elfin Kızıl Gölge'yle olan profesyonel ilişkisinin bunda rol aldığını düşünmekten kendini alamadı. Belki de özel ilişkisinin de rolü vardı. Büyücü-dük Luthien'in gerçek kimliğini anlamış mıydı yoksa?
"Hatta bazıları onun Kızıl Gölge olduğunu bile söylüyor," diye devam etti Tasman. Bunu duyan Oliver gözlerini kırpıştırdı. Siobahn'ın tutuklanmasının basit bir tesadüf olmadığı artık açıktı. "Yarın sabah Ministry'de mutlaka bunu da soracaklar."
"Tüm bunları nereden biliyorsun?" dedi buçukluk Tasman'ın keskin kulakları olduğunu ve Montfort'un yeraltı dünyasıyla ilgili bir çok şey bildiğini bilmesine rağmen. Tasman'ın son haftalarda Oliver'la Luthien'e bedava içki verme-

sinin bir nedeni vardı. Akıllı Tasman'ın sahte Kızıl Gölgelerle ilgili hikayeleri Oliver kadar eğlenceli bulmasının da.
"Bunu saklamıyorlar," dedi sertleşen barmen. "Tüm barlarda yarı-elfın tutuklanması konuşuluyor. Şimdiye kadar duymamana şaşırdım."
Şüpheli hırsızların hemen her gün Montfort sokaklarında tutuklandıklarını biliyordu Oliver. Peki bu haber neden halka özellikle duyurulmuştu?
Yanıtı bildiğini düşündü buçukluk. Dwelften çıkarken 'yem' sözcüğü beyninde çınlıyordu.
Ertesi sabah Ministry'nin büyük ön kapılarındaki Praetorian Muhafızların arasından geçip içeri girince Oliver'ın yüzündeki küçük kız gülümsemesi

kayboldu. Niye sürekli buraya gelip durduklarını düşünen buçukluk nefretle kamuflaj kıyafetine baktı. Önceki gece kederli Luthien'e Siobahn'ın tutuklandığını söyleyince kendini bir kez daha Ministry'de bulacağını biliyordu aslında.
Yine de bundan hoşlanmak zorunda değildi.
"Ona daha çok zarar veriyor olabiliriz," dedi Luthien'e ve sihirli topu bir kez daha yukarıdaki tünelin girişine fırlattı. İpi tutan Luthien hızla ve istekle duvarın üstüne çıktı. Sonra da Oliver'ı yukarı çekti.
"Morkney Kızıl Gölge'yle ilgili bir şeyler bildiğinden sadece şüphelenmiş olabilir," diye devam etti gizli tünele giren Oliver. "Eğer bugün burada yakalanırsak, sevdiğin kadın için bedeli ağır olabilir." Kendi başlarına gelecekler hakkında bir şey söylemeye gerek yoktu! Oliver bu düşüncesini kendine sakladı. Endişeli buçukluk uzun siyah peruğu yüzünden çekti ve tırmanırken tamamen yukarı sıyrılmış olan emprime elbisesini düzeltti.

KILICI
"Bilmeliyim," dedi Luthien.
"Bunun gibi yem kullanılarak hazırlanan bir dolu tuzak gördüm," dedi Oliver.
"Peki hiç arkanda bir sevgili bıraktın mı?" diye sordu Luthien.
Oliver yanıt vermedi ve bundan sonra da hiç yorum yapmadı. Soru çok çarpıcıydı, çünkü Oliver gerçekten de arkasında bir sevgili bırakmıştı - on sekiz yaşında bir buçukluk kız. O zamanlar Oliver köyde yaşayan bir gençti ve hırsızlık kariyerinin daha başındaydı. Yerel bir toprak sahibi (Köyde soyulmaya değer tek kişi) Oliver'ı yakalayamamıştı ama buçukluğun aşk macerasını öğrenmişti. Oliver'ın sevgilisi elinden alındı ve aşkı için en iyisi olacağını düşünen buçukluk kaçıp gitti.
Sevgilisine ne olduğunu hiç bir zaman öğrenememiş ve çoğu zaman o 'taktiksel kaçış'ına neden olan şeyin salt ödleklik olup olmadığını içten içe düşünüp durmuştu.
Şimdi de, büyük katedrale yaptıkları ilk ziyarette olduğu gibi, yine Luthien'in peşinden yukarıya çıkmaya devam ediyordu. Bugün etrafta öncekine göre daha çok tepegöz ve köylü varmış gibi geldi. Morkney'in bir gösteri planladığını düşündü buçukluk. Şeytani dük iyi bir izleyici kitlesi istemişti.
Oliver, Luthien'in omzunu kavradı ve yerden elli ayak yukarıdaki gargoyllarla dolu triforyuma girmeden önce genç adamdan pelerinini

giymesini istedi - kendi de emprime elbisesinin üstüne mor pelerinini ve başına da buruş buruş olmuş şapkasını geçirdi.
Herhangi bir engelle karşılaşmadan sessizce ilerlediler ve güney kanadın köşesine gelince durdular. Luthien bir gargoylun arkasına, Oliver da Luthien'in arkasına saklandı.
Aşağıdaki sahne iki arkadaşın heybetli binaya ilk ziyaret-

lerindekiyle aynıydı. Kırmızı cübbeli Dük Morkney katedralin doğu burnundaki büyük altarın arkasında bir sandalyede oturuyor, hizmetkarları vergileri almak için adları okurken ve zavallı adamların getirdikler vergileri sayarken, oldukça sıkılmış görünüyordu.
Luthien bir dakika kadar bu manzarayı izledi. Sonra dikkatini katedralin ön sıralarında topladı. Mahkumlara özgü gri kukuletalı giysiler giymiş bir kaç kişi, bir grup tepegözün gözetiminde sıralanmışlardı. İçlerinden sadece biri cüceydi. Sarı saçbydı. Shuglin olmadığı için derin bir nefes aldı Luthien. Diğer üçü insandı ama kalan üçü genç oğlanlara veya kadına benziyordu.
"Nerdesin?" diye fısıldadı genç Bedwyr bakışlarıyla taramaya uzun süre devam ederek. Sonra mahkumlardan biri kımıldadı ve Luthien kukuletanın altından çıkan uzun buğ-day-rengi saçın ucunu fark etti. Düşünmeden sanki çıkıntıdan aşağı atlayacakmış gibi ileri aüldı genç adam.
Oliver Luthien'i omzundan yakaladı ve genç adam ona dönünce gözünü bile kırpmadı. Buçukluğun yüzündeki ifade, Luthien'e yapabileceği fazla bir şey olmadığını hatırlatıyordu.
"Cücenin durumunun aynısı," diye fısıldadı Oliver. "Neden buradayız bilmiyorum."
"Bilmek zorundayım," diye karşı çıktı Luthien.
Oliver iç geçirdi ama anlıyordu.
Vergilerin toplanması yarım saat daha devam etti. Her şey çok normal görünüyordu. Ama Oliver hala bunun Ministry'deki sıradan günlerden biri olmadığı hissini içinden atamamıştı. Siobahn'ın belli bir nedenle tutuklandığına ve tutuklamanın bilerek etrafa duyurulduğuna inanıyordu. Eğer Shuglin, Kızıl Gölge'ye açık bir mesaj göndermek için tutuk-landıysa, Siobahn da Kızıl Gölge'yi tuzağa düşürebilmek için

alınmıştı.
Oliver kibirle Luthien'e bakü. Genç adamın ağda çırpınan bir balığa benzediğini düşünüyordu.
Vergi mükelleflerini çağıran adam parşömenlerini toplayıp platformdan inince bir başkası, Praetorian Muhafızlara mahkumları hazırlamalarını işaret ederek onun yerini aldı. Gri kıyafetli yedi sanık ayağa kaldırıldı ve adam bir isim okudu.
En az elli yaşında yaşlı bir adam sıradan alınıp sürüklenerek altara itildi. Defalarca tökezledi ve yanındaki iki tepegöz onu yakalayıp sertçe ayakta durmasını sağlamasalar kafa üstü düşecekti.
Suçlama her zamanki gibiydi: Bir tezgahtan palto çalmak. Davacı tüccar çağrıldı.
"Bu hiç iyi değil," dedi Oliver. Başıyla tüccarı işaret etti. "Zengin biri. Dükün dostlarından biri gibi görünüyor. Zavallı hırsızın sonu belli."
Üzüntüyle yüzü buruşan Luthien'in dudakları sanki yüzünden kaybolmuştu. "Burada birinin masum olduğuna karar verildi mi hiç?" dedi.
Yanıtı zaten biliyor olmasına rağmen Oliver'ın cevabı yine de çok etkiledi Luthien'i. "Hayır."
Beklendiği gibi adam suçlu bulundu. Montfort'un alt bölümündeki mütevazı evi de dahil tüm malları zengin tüccara verildi ve ayrıca tüccar, adamın sol elini bizzat kesmekle ö-düllendirildi. Diğer hırsızlara ibret olması için ceza tüccarın tezgahında halka açık olarak uygulanacaktı.
Yaşlı adam zayıf bir şekilde karşı çıktı ama tepegözler tarafından sürüklenerek götürüldü.
Sıra cücedeydi ama Luthien artık izlemiyordu. "Cutterlar neredeler?" diye fısıldadı. "Niye burada değiller?"

"Belki de buradadırlar," dedi Oliver. Genç adamın yüzü biraz aydınlandı. "Bizim gibi sadece izlemek için," diye ekleyen buçukluk, Luthien'in yüzündeki pırıltıyı çaldı. "Yakalanan hırsızlar yalnızdırlar. Sokaktaki insanın sadakatle uyduğu bir kuraldır bu."

Bakışlarını buçukluktan uzaklaştıran Luthien cücenin suçlu bulunup madenlerde iki yıl çalışmaya mahkum edildiği akara baktı tekrar. Oliver'ın açıkladığı kuralın altında yatan mantığı anlıyordu. Dük Morkney hırsız çetelerinin yakalanan arkadaşlarını kurtarmaya çalışacaklarını bilse Montfort'u hırsızlardan temizlemesi çok kolay olurdu.
Luthien bu mantığı anlıyordu-ama öyleyse neden şimdi burada, Ministry'nin zemininden elli ayak yukarda, sinmiş beklemekteydi?
Son çağrılan Siobahn oldu-Oliver bunun da bir tesadüf olmadığına emindi. Siobahn sıradan çıktı ve elleri önünde bağlanmış olmasına rağmen, kendini platforma itekleyen tepegözlerin ellerini gururlu bir tavırla silkip attı.
"Siobahn, köle kız," diye seslendi adam düke dönüp bakarak. Morkney hala sıkılmış görünüyordu.
"Madene saldıranların arasındaydı," diye ilan etti adam.
"Kim diyor?" dedi yarı-elf haşin bir tavırla. Arkasındaki tepegöz elindeki uzun silahla sertçe dürttü ve Siobahn yeşil gözlerini kısarak kötü kötü arkasına baktı.
"Çok cesur," diye fısıldadı Oliver. Sesi ağıt havasındaydı. Bir yandan da titremekte olan genç adamın çıkıntıdan aşağı düşeceğini düşünerek Luthien'i kızıl pelerininden sıkıca tutuyordu.
"Mahkumlar ancak onlara söylendiğinde konuşabilirler!" dedi platformdaki adam kaşlarını çatarak.

KILICI
"Bu şeytani mekanda konuşmanın ne önemi var?" diye karşılık veren Siobahn sert bir darbe daha yedi.
Luthien'in gırtlağından alçak bir hırıltı çıktı ve bir kez daha bu tehlikeli yerde olmamaları gerektiğini düşünen Oliver başını salladı.
"Madene saldırdı!" diye öfkeyle bağırdı adam düke bakarak. "Ve o şeyin arkadaşı, Ki - "
Morkney oturduğu yerden öne eğildi ve hemen elini kaldırarak sabırsız hizmetkarını susturdu. Bunun önemi Oliver'm gözünden kaçmamıştı. Dük Morkney bu adın telaffuz edilmesini istemiyordu.
Morkney kenarları kırışık bakışını Siobahn'a çevirdi; kanlı gözleri içten gelen büyülü bir ateşle yanıyor gibiydi. "Cüceler nerede?" diye sordu birden. "Ne cücesi?" dedi Siobahn.
"Sen ve senin... işbirlikçilerinin madenden kaçırdığı iki cüce," dedi Morkney. Morkney'in duraksaması Oliver'a bir kez daha bu tutuklamanın ve

mahkemenin tamamen kendisi ve Luthien için yapıldığını düşündürdü. Siobahn güldü ve başını salladı. "Ben bir hizmetçiyim," dedi sakin bir tavırla, "başka bir şey değil."
"Bu kölenin sahibi kim?" diye seslendi Morkney. Ön sıralara yakın bir sıradaki sahibi ayağa kalkıp elini kaldırdı.
"Sen suçsuzsun," dedi dük, "ve kaybın telafi edilecek." Rahat bir nefes alan adam başıyla karara uyup yerine oturdu. "Oh, hayır," diye homurdandı Oliver. Luthien tüccardan düke baktı ve sonra dükten de Siobahn'a. Anlamıyordu.
"Ve sen," diye kükredi Morkney, Oliver'la Luthien'in Ministry'de bulunduğu iki saatten beri ilk kez ayağa kalkarak. "Suçlusun," dedi birden ve pis pis sırıtarak yerine oturdu. "Beş gün zindanlarımın tadını çıkar."

Beş gün? diye içinden tekrarladı Luthien. Hüküm bu muydu? Sonra yeniden Oliver'ın homurtusunu duydu ve Morkney'in daha bitirmediğini anladı.
"Çünkü bu son beş günün olacak!" dedi şeytan dük. "Sonra asılacaksın-benim adımı taşıyan meydanda!"
Kalabalıktan bir homurtu yükseldi. Huzursuz kımıldanmalar oldu ve tepegöz muhafızlar silahlarına daha sıkı yapışıp sorun çıkmasını bekler gibi etraflarını gözden geçirdiler. Beklenmeyen bir hükümdü. Morkney'in hükümdarlığı boyunca verilen tek idam cezası bir insanın cinayetinde olmuştu. Böyle bir durumda bile, eğer kurban çok önemli biri değilse suçlunun cezası ömür boyu kölelik olurdu.
'Yem' sözcüğü yeniden Oliver'ın beyninde çınladı. Aklı hızla kendisini ve dostlarının karşı karşıya kalacağı mahkemelere gitti, çünkü biliyordu ki Luthien bu adaletsizliğe en azından bir kurtarma girişiminde bulunmadan izin vermeyecekti. Önündeki beş gün boyunca Cutterlar ve yardım edebilecek her kim olursa onlarla bağlantı kurmakla meşgul olacağını düşündü.
Ama çıkıntının üstünde ayağa kalkmış, yayını çıkarmış hazır bekleyen Luthien'i görünce bu fikri değişti.
Öfkeli bir çığlık atan genç Bedwyr okunu şaşkınlıkla başımı kaldırmış triforyuma bakan dük Morkney ve oturduğu sandalyeye doğru fırlattı.

Gümüşi bir parıltı oldu sonra ve bir değil beş ok geldi kuzey kanadın girişinden. Sonra ikinci bir parıltı daha geldi ve o beş oktan her birine bir beş daha eklendi; sonra bir üçüncü parıltı ve yirmi beş, yüz yirmi beş oldu. Ve hepsi düke doğru yağmaya devam ettiler. Luthien'le
Oliver şaşkınlık içinde bakıyorlardı.
Ama bu yaylım ateş bir yanılsamaydı; düzinelerce ok tek

bir okun gölgesinden başka bir şey değildi ve hepsi de hiçliğe atılıyorlar, hala pis pis sırıtmakta olan ve Luthien'in bulunduğu noktayı işaret eden dük eğildikçe üstünden geçip gidiyorlardı.
Kendini sabırsız bir aptal gibi hissediyordu Luthien. Arkasındaki Oliver'ın yorumunu duyunca da bu duygu kaybolmadı.
"Bunun akıllıca bir şey olduğunu sanmıyorum."

.
23
söyle onlara!
Çıkıntıdaki gargoyl canlanmaya başlayınca Luthien geri çekildi. Sonra yayı ileri savurdu ama yaraüğın sert kafasında kırıldı yay. Oliver'a bağırmaya başladı. Ama bsa bir süre sonra kafasında koca şapkası olan buçukluğun da büyücü efendilerinin emriyle canlanan uğursuz heykellerin baskısı altında

olduğunu gördü.
"Kendimi sürekli niye bir çıkıntının üstünde dövüşür buluyorum," diye sızlandı buçukluk. Bir elini pençe gibi yapıp meçini ileri savurdu-gargoylun sert tenine girmesi zor olan meç eğilince iç geçirdi.
Yukarıdaki kemerli geçitteki gürültüyü duyan katedral-dekiler bir araya toplanmışlardı. Tepegözler emirler yağdırıp duruyorlardı; platformdaki

adam, "Kanun kaçaklarına ölüm!" diye bağırıyordu ve sonra "Kızıl Gölge'ye Ölüm!" diye bağırarak büyük bir hata yapü.
Sıralarda oturan şaşkın insanlar endişeyle Luthien'i göstererek, "Kızıl Gölge!" diye bağırdılar. Zamanlama mükemmeldi çünkü genç Bedwyr tam o sırada gargoyla sıkı bir darbe indirmiş, kılıcıyla yaraüğın boynundan girmiş, sert kanadına kadar deşmekteydi. Luthien öne doğru bir darbe indirdi ve gargoyl yaralı olmasına rağmen kanatlarını delice çırpmaya çalışarak aşağı uçtu. Yaralı kanadı nedeniyle havada kalamayan yaratık döne döne yere yapıştı.
"Kızıl Gölge!" diye daha fazla kişi bağırıyordu şimdi. Canlanan gargoylu fark eden bir kısmı ise dehşetle çığlıklar atmaya başladılar.
Kanatlı canavarların ikisi tarafından kovalanan Oliver triforyumun güney kanada döndüğü köşede Luthien'in arkasına kaçü. Çılgın gibi ipi ve sihirli topu çıkarmaya uğraştı ama aşağıda giderek büyüyen kargaşayı da göz ardı etmiyordu.
Bir gargoylun suraünın ortasında bir çizik açarken Luthien'in kılıcından kıvılcımlar çıkü. Güçlü yaratıkları kendinden uzak tutmak için çok sıkı dövüşüyordu genç Bedwyr. Başlarının dertte olduğunu biliyordu çünkü kemerli tünelin diğer tarafından da giderek daha fazla canavar üzerine gelmekteydi ve öbür tarafı kapatmış olanlar da yavaş yavaş ka-

tcdralin kollarının arasındaki açık alana doğru ilerlemekteydiler.
Aşağıda hızla organize olan tepegözler panik içindeki kalabalığı zaptetmeye çalışıyorlardı-çocuklarını kollarıyla saran bir sürü kişi çığlıklar içinde batıdaki kapılara koşmuştu. Tepegözlerden biri Siobahn'a yaklaştı ve kasığına bir tekme yedi. Yaklaşan diğer canavar daha şanssızdı. Ateşli yarı-elfi tutmak isterken kaburgalarının üstüne bir ok (sıraların arkasından bir yerden atılan) saplandı.
Bir çok kişi hala triforyumu gösterip kızıl pelerinli gizemli hırsızın adını haykırarak boş gözlerle yukarıya bakıyordu.
O sırada iple topu çıkarmış olan Oliver tüm bu olanların anlamının farkındaydı.
"Evet!" diye bağırdı avazı çıktığı kadar. "Kızıl Gölge geldi! Montfort'un iyi insanları, özgürlük zamanı."
"Eriador için!" diye haykırdı buçukluğun planını hemen anlayan Luthien. "Bruce MacDonald için!" Daha alçak ve çaresiz bir sesle, "Çabuk Oliver!" diye ekledi hemen. Gargoyllar bastırıyorlardı.

"Montfort'un cesur insanları, silahlara!" diye bağırdı buçukluk ve sihirli topu başının üstünde çevirip triforyumun dışına, yukarıya çatı kemerinin altına yapıştırdı. "Özgürlük zamanı. Silahlara! Kahramanların zamanı şimdi. Montfort'un cesur insanları, silahlan!"
Ağır bir gargoyl koluyla sırtına vurunca Luthien acıyla inledi. Darbenin etkisiyle tökezleye tökezleye gidip Oliver'ın üstüne düştü. Buçukluğu bir koluyla saran genç Bedwyr ipe asıldı ve kendini boşluğa bıraktı. Tıriforyumdan atlayıp sırtlarındaki kızıl ve mor pelerinler dalgalanırken akardaki zalim düke doğru ipin ucunda uç-

makta olan Luthien ve Oliver'ın görüntüsüyle paniğin yerini cesaret aldı, Montfort'un ezilmiş insanları yüreklendi. İçinde o günkü vergisi bulunan büyük bir kese taşıyan bir tüccar ilk vuruşu yaptı ve koca keseyi en yakınındaki Praetorian Muhafızın suratına indirerek tepegözü yere serdi. Kalabalık canavarın üstüne üşüştü. Adamlardan biri de tepegözün silahını aldı.
Yan taraftaki başka bir tepegöz de öfkeli kalabalık tarafından alaşağı edilmişti.
Arkada ise Siobahn'ın müttefikleri, Cutterlar, gizledikleri silahlarını ve yaylarını çıkararak saldıran tepegözlere giriştiler. Siobahn'ı suçlayan adam platformdaki yerinden fırladı. Elinde bir hançer vardı. Belli ki yarı-elfi öldürmek niyetindeydi. Ama sonra fikrini ve gittiği yönü değiştirdi. Çünkü mahkum cüce yarı-elfin önüne atıldı. Adam, Praetorian Muhafızları çağırarak kuzey kanada doğru kaçtı.
Etraflarına bakan Siobahn ve cüce, gardiyanın ön sıralara doğru gittiğini görüp kendilerini zincirlerden kurtaracak anahtarları almak için o yöne atıldılar.
Luthien'le Oliver bir gargoyl onları durdurduğu sırada yarı yola gelmiş, burna çok yaklaşmışlardı. Luthien bir eliyle Oliver'ı tutmaya devam edip, ip hızlı daireler çizerken diğer eliyle kılıcını savurmaya, yaratığı biçmeye başladı.
Oliver içinde bulundukları çıkmazı görebiliyordu. Giderek daha fazla gargoyl üzerlerine geliyordu. Buçukluğa göre bundan da kötüsü, havada böyle asılı dururlarken kızgın bü-yücü-dük için açık hedef olmalarıydı. Aşağı baktı ve derin bir nefes aldı. Sonra ipi üç kez çekti.

O sırada gargoyl Luthien'e yapışmıştı ve üçü birden yerden on beş ayak yükseklikten aşağı düştüler. Düşerlerken Oliver gargoylun tepesine çıkacak kadar aklını korudu ve bü-

yük kılıcını yaratığın kafa derisine dayadı. Kılıç yere çarptık-ları anda düşüşün etkisiyle canavarın kafasına giriverdi.
Ayağa ilk kalkan Luthien oldu. İleri geri savurduğu kılıcıyla tepegözleri uzak tutuyordu. Ona odaklanan canavarlar yaklaşan bir grup adama tepki vermediler bile, ancak uçarak gelen gargoyllar iyi yem bulmuşlardı. Bir adam havaya yükseldi. Gargoyl, kollarıyla adamın kafasını sarmıştı ve zavallı adamın küçük elleri sert kabuklu canavara bir şey yapacak durumda değildi.
Katedralin ana salonu büyük bir isyanla çalkalanmaktaydı. Herkes silah olarak kullanılabilecek her ne varsa eline almış, 'Kızıl Gölge!' çığlıkları atarak dövüşüyordu.
Oliver ve Luthien kalabalığın içine düşünce, Dük Morkney kemikli parmaklarını sıktı ve ikiliye ulaşabilecek e-nerji akımını durdurmak için büyüyü mırıldanmayı kesti. Etrafına baktığında bu ikiliye odaklanmanın pek de zekici olmayacağını anlamıştı; katedraldeki insanların sayısı tepegözlerden daha fazlaydı şimdi. Üstelik çok azının silahlı olduğunu şaşkınlıkla fark etti. Morkney'in gargoyllarmı yenmek zordu ama sayıları fazla değildi ve yavaş öldürüyorlardı.
Bir ok daha düke doğru geldi ama o da sihirli kalkana çarpıp çoğaldı ve sonra giderek sönüp bir gölge haline dönüştü.
isyana çok kızmıştı Morkney, ama endişeli değildi. Bunun er geç olacağını biliyordu ve hazırlıklıydı. Ministry yüzyıllardır ayaktaydı ve bu asırlar boyunca binanın yapımına yardım edenler ve kiliseye büyük bağışlarda bulunanlar, dev binanın taş zeminin altına ve kalın duvarlarının içine gömülmüşlerdi.
Dük Morkney düşüncelerini şimdi ruhani dünyaya çe-

virmiş, orada gömülü cesetleri çağırıyordu. Ministry'nin kalın duvarları ve yeri sarsıldı. Taş bloklar aralandı, bazıları çürümüş etli, bazıları da sadece kemiklerden oluşan iskeletler dışarı çıktı.
"Biz ne başlattık?" diye sordu Luthien, Oliver'a, dövüşmeyi bırakıp soluklandıkları bir anda.
"Bilmiyorum!" diye itiraf etti buçukluk. Üstünden çürümeye yüz tutmuş etler sarkan, boş göz çukurları olan zayıf, korkunç bir kuru kafa yerdeki çaüaktan çıkıp onlara bakınca dehşetle gerilediler.
Luthien'in kılıcı canlanan kuru kafayı ortadan ikiye böldü.
"Tek bir yol var!" diye bağırdı burna doğru bakan Oliver. "Bunlar Morkney'in yaratıkları!"
Luthien cücenin önüne atladı. İki tepegöz yollarını kesmişti. İleri fırlayıp önce yukarı, sonra da yana atılan kılıçlarıyla canavarlardan birinin kılıcını elinden aldı. Luthien ileri saldırdı ve yumruğu tepegözün suratının ortasına inince canavarın kafası arkaya düştü.
İçgüdüsel olarak eğildi Luthien. İkinci canavarın kılıcından kurtulmuştu. Sonra aniden dönüp kılıcını savurarak şaşkın tepegözün bağırsaklarını dışarı döktü.
Oliver kendini öne atıp yuvarlanarak yanına geldi ve yuvarlanırken büyük kılıcını çekip kendiyle beraber dönen kılıçla, üzerlerine gelen başka bir Praetorian Muhafızını midesinden şişledi. Canavar yalpalayıp inledi. Oliver'ın meçi soluk borusuna dalarken canavarın iniltisi hırıltıya dönüştü.
Ölmekte olan tepegözü kenara iten Luthien, Oliver'ın önüne geçti. Karşısında başka bir tepegöz vardı. Büyük kılıcını önünde tutuyordu.

Canavar için Luthien fazlasıyla çevikti. Kılıcını döndürerek tepegözün kılıcını sola çevirdi ve sonra kılıcını döndürmeye devam ederken kendi etrafında bit tur dönüp ayağını kaldırdı ve tepegözün bacaklarına tekmeyi bastı. Havaya fırlayan tepegöz sertçe yere düştü. Sersemlemiş ama ciddi bir yara almamıştı. Fakat Luthien'le Oliver'a tekrar saldırmadı. Onun yerine daha kolay dövüşebileceği birisini bulmak için yanlarından kaçtı.
İki dost burnun ucundaki akarda, rahat koltuğunun ö-nünde ayakta duran Dük Morkney'in tam karşısındaydılar şimdi. Aralarında hiç kimse yoktu.

Oliver akara doğru giderken Luthien sola doğru ilerledi. Dük aniden kolunu onlara doğru uzattı ve önlerine küçük yuvarlak bir şeyler attı.
Akarın çevresine düşen taneler patladılar ve iki arkadaşı bir kıvılcım yağmuruyla kalın bir duman bulutunun ortasında bıraktılar. Oliver kıvılcımlar baüyormuş gibi çığlıklar atıyor, elbisesini çekiştiriyordu ama sonra Luthien'in koruyucu pelerinin altına girmeyi akıl edebildi. Dumandan boğulmakta olan ikili öksürerek ve elleriyle dumanı yararak ilerlediler-Dük Morkney gitmişti.
Her zaman dikkadi olan Oliver küçük bir hareket fark etu ve burnun bombeli duvarında asılı olan bir kumaş resmi gösterdi. Bir kaç adımda oradaydı Luthien. Resmi kenara iteledi. Ahşap bir kapı bulmuştu. Kapının arkasında Minis-try'nin en yüksek kulesinin iç duvarında yukarı çıkan dar, taş basamaklar vardı.
Siobahn ve sekiz Cutter kollara ayrılıp farklı yönlere giderek çıldıran kalabalığı yatıştırmaya ve ayaklanan vatandaşlarını düzene sokmaya çalıştılar. Cutterlardan biri yarı-elfe ya-

KILICI
yını ve hançerini verdikten sonra kılıcını çekip iki tepegözün üstüne saldırdı. Ama saldırısını karşılayacak bir kişi kalmıştı önünde çünkü Siobahn yayı hemen kullanmıştı.
Tepegözler iyi dövüşmüyorlardı fakat zombi ve uçan gargoyllardan oluşan müttefikleri, karşılarına çıkan herkesin kalbine dehşet salıyordu.
Bastonunu sopa gibi kullanan bir kadın elindekini bir iskeletin kafasına indirdi ve iğrenç şeyin hala üstüne geldiğini görünce gözleri dehşetle açıldı. Öldürülmesi an meselesiydi ama zincirlerinden kurtulmuş olan mahkum cüce kafasız iskeletin üstüne atlayarak yere düşürdüğü iskeleti dövmeye, kemikleri kırmaya başladı.
Siobahn etrafına bakındı ve pençelerini açmış bir gargoylun üç çocuğuyla birlikte bir sıranın altına saklanmaya çalışan bir kadının üstüne indiğini gördü. Heykele bir ok fırlattı, sonra bir tane daha ve canavar ona doğru döndüğünde sıralardan fırlayan bir grup adam yaratığı yakalayıp aşağı çektiler.
Siobahn ne tarafa koşarsa koşsun fark etmeyeceğini gördü; katedralin ana salonunun her köşesinde bir çatışma vardı. Luthien'le Oliver'ı bulmak ve Dük Morkney'i vurabilmek umuduyla burna yöneldi. Duvara asılı ve kuleye

çıkan geçidi gizleyen örtü sevgilisi ve buçukluk akrabasının ardından savrulurken kalabalığın arasından sıyrıldı.
Basamaklar dardı ve kendi ekseni etrafında dönerek kulenin tepesine çıkıyorlardı. Dükün peşinden yukarı koşan Luthien ve Oliver, sadece bir kaç ayak önlerinde bir şey gördüler. Kalın, taş pervazlarında küçük heykellerin durduğu u-fak pencerelerin önünden geçtiler. Bu heykellerin de canlanmasını bekleyen Luthien kılıcını onlara doğru tutuyordu.

Yetmiş basamak yukarıda Luthien aniden durdu ve dönüp sihirli topun ucundaki ipi sarmakla meşgul olan Oliver'a baktı. Onu da durdurdu ve dikkatle dinlemesini işaret etti.
Dönen merdivenin çok yakınından gelen bir mırıltı duydular.
Luthien kendini yüzükoyun yere attı ve Oliver'ı da yanına çekmeye çalıştı. Afallayan buçukluğun bir şey yapmasına fırsat kalmadan merdivenlerde bir dizi patlama oldu ve taşta bir şimşek çaktı. Bir cızırtı duyuldu-Luthien sırtına çarpan iğneleri hissetti-ve sonra bitti. Oliver'ın kararmış gövdesini görmek için yukarı baktı Luthien.
Buçukluk hala ayakta duruyor, yamulmuş şapkasını düzeltmeye ve kırılmış portakal rengi tüyü doğrultmaya çalışıyordu.
"Biliyorsun," dedi soğukkanlılıkla, "bazen bu kadar kısa olmak o kadar da kötü değil." Luthien ayağa fırladı ve koşarak ürmanmaya devam ettiler.
Daha fazla sorun çıkarmadan dükü yakalamak isteyen genç Bedwyr, basamakları ikişer ikişer çıkıyordu.
Taş duvarda yıldırımın çarptığı noktalardaki oyukları göz ardı etmeyen Luthien burada ne yaptığını kendine sorup duruyordu. Bu nasıl olmuştu? Bedwydrin Kontu'nun oğlu, nasıl olmuş da Eriador'un en büyük binasının en yüksek kulesinde büyücü bir dükün peşine düşmüştü?
Başını salladı ve yanıtsız bir şekilde ilerlemeye devam etti.
Bitmek bilmeyen spirali dönünce, genç Bedwyr'in gözleri şaşkınlık ve dehşetle açıldı. Başını eğdi ve ağır bir balta üstünden geçip duvarı

yontarken bir çığlık attı. Arka arkaya duran iki tepegöz merdivenleri kapatmıştı.
Luthien kılıcıyla saldırıya geçti ama tepegözün büyük bir

kalkanı vardı ve yukarıda durduğu için daha avantajlıydı. Genç Bedwyr'in isabet ettirmesi zordu. Daha da tehlikeli o-lan, Luthien ne zaman yaklaşmaya kalksa üstüne inen ve hoplayıp zıplayan genç adamı basamaklarda geri kaçıran baltaydı.
"Dövüş!" diye bağırdı arkasındaki Oliver. "Yeni bir sürpriz hazırlamadan büyücü-kılıklıyı yakalamalıyız."
Söylemesi kolay tabi diye düşündü Luthien çünkü bu güçlü ve tam teçhizatlı düşman karşısında iyi manevralar yapamıyordu. Düz zeminde olsalar iki tepegözü çoktan hakla-mışlardı ama merdivenlerde çaresizdi Luthien.
Geri dönüp Oliver'la birlikte bir işe yarayabilecekleri, ana salondaki kalabalığa katılmayı bile düşünmeye başlamıştı.
Luthien'in başının üstünden bir ok geçti. Seri darbeleri engellemek için kalkanını aşağıda tutan tepegöz, göğsünden vuruldu ve geri sendeledi. Arkaya doğru düşen canavar içgüdüsel olarak kalkanını yukarı kaldırdı ve yakaladığı fırsatı kaçırmayan Luthien de kılıcını tepegözün dizine saplayıverdi. Çaresiz canavar sırtüstü merdivenlere serilirken, diğer tepegöz kaçmaya kalkü.
Oliver'ın havada uçarak gelen hançeri yaratığı iki basamak yukarıda sırandan vurdu.
Luthien birinci tepegözün işini bitirmişti, ikinci tepegöz uluyarak döndü-tam zamanında dönmüş, uçarak gelen i-kinci oka yakalanmıştı.
Luthien ve Oliver, Siobahn'ın arkalarındaki dönemeci döndüğünü anladılar.
"Koş!" diye bağırdı, sırılsıklam aşık genç adamın durup kurtarıcısının gözlerine sonsuza dek tatlı tatlı bakabileceğini bilen Oliver. Yerdeki canavarların üstünden atlayarak Luthien'in önüne geçmiş, basamakları tırmanmaya başlamıştı:

"Büyücü-kılıklıyı yakalamalıyız. . . "
"Yeni bir sürpriz hazırlamadan!" diye tamamladı Lut-hien.
Geride iki yüz basamak bırakmışlardı. Luthien'in bacakları ağrıyordu, bükülüp kırılacaklar gibi hissediyordu Luthien. Bir an durup buçukluk dostuna bakmak için döndü.
"Durduğumuz taktirde büyücü-kılıklının bizim için büyük bir bomba hazırlayacağından eminim," dedi Oliver büyük peruğu yüzünden geriye atarak.
Luthien başını çevirdi ve derin bir nefes alıp koşmaya devam etti. Arkalarında yüz basamak daha bıraktıktan sonra gün ışığını gördüler. Bir merdiven sahanlığına gelmişlerdi. Beş basamak daha çıkınca kulenin çatısına ulaştılar. Burası, etrafı alçak surlarla çevrili, yirmi beş ayak çapında daire şeklinde bir alandı.
Karşılarında Dük Morkney duruyor, vahşi bir şekilde gülerken değişen sesi derinleşiyor, gırtlaktan gelen bir ses haline dönüşürken giderek şeytani bir tona bürünüyordu. Luthien platforma doğru atıldı ama aniden durdu ve dehşetle bakü. Dükün vücudu şiddetli bir şekilde sarsılıyor, kıvrılıp bükülüyordu.
Ve büyüyordu.
Morkney'in derisi koyulaştı, kolları ve boynunun etrafı kat kat sert kıllarla kaplandı. Başı da garip bir şekilde büyüdü ve giderek uzayan kocaman dişlerle çatallı ve hızla ileri aülan bir dil çıktı ortaya. Morkney'in yüzü kısa bir sürede dev bir yılana benzemiş, başında da kıvrık boynuzlar çıkmıştı. Uzun kırmızı cübbesi artık kısa bir etek gibi duruyordu, çünkü önceki cüssesinin iki katıydı şimdi. Önceden zayıf ve kuru görünen göğsü ise artık öyle genişti ki önceleri üstüne bol gelen

kırmızı elbisenin sınırlarını zorluyordu. Uzun, güçlü kollar elbiseyi delip çıktı. Dük acı dolu olduğu belli dönüşümüne devam ederken pençeli parmakları havayı tırmalıyordu.
Yılan surattan salyalar akü. Sıvı, Morkney'in parçalanmış botlarından fırlayan üç pençeli ayaklarının dibine, taş zemine damladıkça, asitmiş gibi cızırdıyordu. Yaratık bir silkinişte kırmızı elbiseden kurtuldu, sırtındaki sert dev kanatla ortaya çıkıp açıldı. Kara teni ve pulları Abyss'in1 ateşiyle kavrulmuştu.

"Morkney," diye fısıldadı Luthien.
"Hiç sanmıyorum," dedi Oliver. "Belki de aşağı dönsek iyi olacak."
1 Dipsiz kuyu, Sonsuz uçurum; cehennem. Kötülüğün hüküm sürdüğü kaotik bir alt boyut. Altı yüz altmış altı kattan oluştuğu tahmin edilmektedir, rivayete göre sonsuz sayıda kayıp katmanı da vardır. Her katman kendi içinde sonsuz genişliktedir. Ölümlüler arasında, devamlı ateşlerin yandığı, lav çukurlarının kaynadığı, en korkunç rüyalarda bile görülemeyecek kötülük ve çirkinlikte yaratıkların yaşadığı ve doğal hayatın hüküm süremeyeceği, kötü ruhlu kişilerin ölünce gideceği ve sonsuz işkence çekeceği, habis bir yer olarak tasvir edilir, (dipnot: anthelas)

24
iblis
"Ben artık Morkney değilim," dedi canavar. "Praeho-tec'in heybetine bakın ve korkun!"
"Praehotec?" diye fısıldadı Luthien. Gerçekten de kork-
muştu.
"Bir iblis," dedi Oliver nefes nefese-uzun tırmanış yü-

zünden olmadığını biliyordu Luthien. "Akıllı büyücü-kılıklı bedenini bir iblise ödünç verdi."
"Ejderhadan daha kötü değil," diye fısıldadı Oliver'] ve kendini yatıştırmaya çalışan Luthien.
"Ejderhayı yenmedik," diye hatırlattı Oliver.
İblis etrafına baktı. Soğuk ekim havasında nefesinden buharlar çıkıyordu. "Oh," diye nefes aldı. "Tekrar dünyada olmak güzel! Morkney beni Abyss'e geri göndermeden önce sen, sen ve diğer yüz kişiyle kendime iyi bir ziyafet çekece-ğım!"
Luthien bir an bile şüphe duymadı. Praehotec kadar büyük devleri daha önce de görmüştü ama hiçbiri, Balthazar bile bu güçlü, anlatılamaz iblisin yaydığı kokuyu yaymamıştı. Bu iblis kaç kişiyi yedi acaba, diye merak etti Luthien ve ür-perdi, yama bilmek istemiyordu.

Arkasındaki basamaklarda bir hareket duyan Luthien dönüp bakınca Siobahn'ın elinde yayı, merdiven sahanlığına çıktığını gördü.
Derin bir nefes alan Luthien kendini topladı. Aşık kalbi asıl işin şimdi başladığını söyler gibi çarpıyordu.
"Benimle gel, Oliver," dedi fıkırdayan dişlerinin arasından ve kılıcını sıkıca kavrayıp kaderiyle yüzleşmek için saldırmaya kalktı.
Buçukluk şaşkın bakışlarını uzun dostuna çeviremeden önce Praehotec pençeli ellerinden birini uzatıp dev yumruğunu sıktı. Sol taraflarında kalan surların üzerinden, aniden inanılmaz bir rüzgar geldi üstlerine. Siobahn okunu fırlattı ama ince oku yakalayan rüzgar onu bir kenara savurup attı. Luthien gözlerini kıstı ve bir eliyle yüzünü kapatarak iğne gibi çarpan rüzgara karşı siper aldı. Elbisesi ve pelerini sağında duran Oliver'ı tokatlıyordu. Buçukluğun şapkası ba-

şmdan fırlayıp döne döne havalandı.
Oliver düşünmeden zıplayıp yakaladı onu ama bu arada meçini de yere düşürdü. Sonra buçukluk da havalandı, havada deli gibi dönüp duruyordu. Düz bir konuma gelince yükselerek surlara doğru uçtu. Praehotec'in yılan yüzünde şeytani bir tebessüm belirdiğinde kulenin bir on ayak kadar dışındaydı ve iblis rüzgarı durdurdu.
Oliver bir çığlık attı ve gözden kayboldu.
Kaybettiği dostu için bağıran Luthien kılıcını deli gibi savurarak ileri atıldı. Siobahn'ın okları da başının üstünden ardı ardına o yöne doğru yağmaya başladı ama dev Praehotec'e etki ediyor muydu, Luthien bilmiyordu. Kılıcıyla küçük bir delik açmayı başardı ama güçlü bir darbeyle geri püskürtüldü kılıç. Luthien bir dizinin üstünde çömelerek üzerine gelen pençeden kurtuldu ve sonra hemen ayağa kalkıp geri sıçrayarak, iblisin üzerine savurduğu kolundan karnını içeri çekerek kaça.
Praehotec'in boynuna bir ok saplandı ve iblis tısladı.
Luthien kılıcını ileri savurup iblisin dev bacağının etli iç kısmını kesti. Canavarın sivri dişli kafası tam yanından geçerken başını hemen yana çekti genç Bedwyr, ama dengesini sağlayamadan omzunu yakalayan pençe, etine saplanıp Lut-hien'i bir kenara fırlattı.

Fırlatılırken kafasını toplayan Luthien kılıcını bir kez daha savurup Praehotec'in parmaklarına indirmeyi başarmıştı.
Bu son darbenin iblisin canını yaktığını biliyordu Luthien. Ancak sürüngen, gözleri öfkeyle alev alev yanan Prae-hotec bakışlarını üstüne çevirdiğinde buna pişman oldu.
Başka bir şey daha gördü sonra, iblisin kızgın gözlerinde bir seğirme, titrek bir ışık ve canavarın yılan ağzının kenarında hafif bir titreme.

KILICI
Bir ok gelip iblisin boynuna saplandı.
O titrek ışık ve titreme yeniden geldi ve Luthien Praehotec'in güçlü vücudunun o kadar da dayanıklı olmadığını hissetti.
Luthien'in kuşkularıyla alay edercesine önünde doğruldu iblis. Öfkeli bakışlarını çevirdi ve gözlerinden cızırdayarak iki kızıl enerji çıktı, bir kaç inç önünde birleşti ve cızırdamaya devam ederek karşıya, Siobahn'a gidip çarptı. Yarı-elf merdivenlere yuvarlandı.
Luthien'in kalbi durdu sanki.
Kulenin kenarında asılı duran Oliver şapkasını bir kez daha başına geçirdi. Şapka doğru duruyordu da altındaki peruk tamamen ters dönmüştü ve uzun siyah bukleler yüzünü kapatıyor, görüşünü engelliyordu. Uçarak taş duvara çarptığı için bacakları ve bir kalçası ağrıyordu. Kolları da, çünkü çaresizce sihirli topun ucundaki ipe yapışmıştı.
Dehşet içindeki buçukluk orada sonsuza kadar asılı kalamayacağını biliyordu. Bu yüzden, yüzündeki saçları başını sallayarak çekip, cesaretini topladı ve sonunda yukarı baktı. Topu - o güzel sihirli top! - kavisli duvara sıkı bir şekilde yapışmıştı ama kulenin kenarına buçukluğun yukarı tırmanabileceği kadar yakın değildi. İp de aşağı, yola inebileceği kadar uzun değildi.
Biraz yukarıda sol tarafta bir pencere girintisi olduğunu fark etti.
"Sen çok güçlüsün," diye kendi kendine fısıldadı ve a-yaklarını toplayıp duvara dayayarak arkaya doğru gerildi. Sonra yavaş yavaş sağa yürüdü. İpin yeterince uzun olduğunu anlayınca da yarı koşarak yarı uçarak bir sarkaç gibi tekrar sola salındı. Uçuşun sonunda bir elinin parmaklarıyla pencerenin

kenarmı yakalamayı başardı ve biraz çabayla pencerenin ö-nündeki çıkıntıya sokuldu.
Önündeki engeli görünce homurdandı Oliver. Renkli camı kırabilirdi ama girişi kapatan kavisli metal içeri girmesini engelleyecekti.
Homurdanan buçukluk etrafına bakındı ve aşağıda bir kalabalığın toplandığını, bir çok kişinin kendisini işaret ederek dostlarına seslendiğini gördü. Biraz ilerde, bir Praetorian Muhafız kuvvetinin gelmekte olduğunu gördü, katedraldeki isyanı bastırmaya geliyorlardı kuşkusuz.
Buçukluk kafasını salladı, şapkasını düzeltti ve sihirli topu çıkarmak için ipi üç kere hızla çekti. Sihirli şeyi aşağıda bir noktaya atabilir ve kuleden aşağı inip kaçacak zaman bulabilirdi ama topu yukarı, başka bir pencerenin yanına fırlattığını şaşkınlıkla farketti.
Kısa süre sonra aşağıdaki kalabalığın bağırtıları arasında yukarı tırmanıyordu Oliver.
"Bazen dost kazanmanın iyi bir şey olmadığını düşünüyorum," diye mırıldandı buçukluk, fakat kararlı bir şekilde tırmanmaya devam etti.
Katedraldeki isyan bir bozguna dönüşmüştü. Bir çok tepegöz ölmüş, kalanlar dağılıp saklanmışlardı ama kalabalık, Morkney'in şeytani uşaklarına ve melun gargoyllarına direnmekte zorlanıyordu. Cutterlar heyecanlı kalabalığı bir araya getirmeye çalışıyorlardı. Böylece hepsini birden çıkışa yönlendirebileceklerdi.
Ancak, isyancılar için o anda önemli olan tek şey kaçmaktı.
Hem tepegözler, hem de gargoyllar bunun farkındaydılar. Kalabalık ne yöne giderse gitsin, Morkney'in iblisleri on-

ların yoluna dikiliyordu.
Dehşet saçan ölüler adım adım onları takip ediyor, kemikli pençelerinden kaçacak kadar hızlı olmayanların tepesine biniyorlardı.
Luthien'in cesur saldırısına öfkeli bir çığlık eşlik etü. Kendi canına aldırmayan genç Bedwyr yalnızca bu iğrenç yaratığı mahvetmek istiyordu.
Pençe gibi iki el üzerine aülan adamı yakalamak için uzandı ama Luthien

kılıcını muhteşem bir şekilde kullanarak önce bir eli, sonra da diğerini biçti. Ve her iki kesikten de çamur gibi bir sıvı fışkırdı.
Luthien omzunu eğip bir tekme savurdu canavara.
Genç adamın öfkesinin ne kadar tehlikeli olduğunu anladı iblis ve çırpmaya başladığı kabuklu kanatları Praehotec'in havalanmasını sağladı.
"Hayır!" diye bağırdı Luthien. Praehotec'in kılıcının ulaşabileceği açının dışına çıkmasının doğurabileceği tehlikeleri düşünmüyordu; katil canavarın kaçacağı düşüncesi kızdırmıştı onu. Kılıcı önünde, kaçınılmaz pençe darbesini sırtına yemeyi kabullenerek canavara doğru atıldı Luthien.
Hiç acı hissetmiyordu. Sırtından akan kanın da farkında değildi. Luthien'in tek bildiği öfkeydi; katıksız, alev alev yanan bir öfke. Tüm gücünü ve dikkatini savurduğu kılıcına verip Praehotec'in midesini deşti. Yaradan boşalan kokulu, yeşil, koyu yapışkan madde Luthien'in ellerini kapladı ve inatçı genç Bedwyr kükreyerek kılıcını ileri geri sokarak canavarın bağırsaklarını dışarı dökmeye çalıştı. Canavarı doğrarken Praehotec'in gözüne bakan Luthien iblisin, büyücünün dayanıklı formunda o kadar da sağlam olmadığını gösteren o titrek ışığı gördü yeniden.
Praehotec'in güçlü kolu omzuna indi ve afallayan

Luthien bir kez daha diz çöktü. İblis yükseldi, çaresiz avının üstüne inen bir kartal gibi Luthien'in üstünde kanatlarını açmıştı.
Uzaktan bir yerlerden gelen bir ses duydu genç Bedwyr -Siobahn'ın sesi.
"Seni çirkin piç!" diye kükredi yarı-elf ve bir ok daha fırlattı.
Praehotec okun gelişini sürüngen gözüne yaklaştığı ana kadar izledi.
Siobahn! Luthien o an fark etti ve kendini toparlayıp hiç düşünmeden kılıcını başının üstüne savurdu. Hızla aşağı inen Praehotec kılıcın tam üstüne oturdu. Çırpınmaya başladı ama sonra durup şaşkınlıkla alttaki Luthien'e baktı iblis.
Luthien de merakla kılıcına baktı. Kabzanın topuz biçimli başı, canavarın büyük kalbinin atışıyla aynı tempoda sarsılıyordu.
Yeri yaran bir kükreme ve kılıcı sapından ikiye ayıran şiddetli bir sarsıntıyla Praehotec kendini yeniden surlara attı.

Siobahn bir daha okunu fırlattı ama işe yaramadı. İblis çırpınıp duruyordu; vücudundan kırmızı ve yeşil kan ile bağırsakları dökülmekteydi.

Luthien karşısına dikilip baş dönmesi ve acıya direnerek, yendiğini düşündüğü canavarın gözlerine bakü.

Kaynayan alevleri çok geç fark etti, iblisten çıkan kırmızı enerji çizgileri yeniden birleşip padarken yana kaçmaya çalıştı.

Luthien karşı tarafa yuvarlandı ve Siobahn yeniden gözden kayboldu. Bu sefer aşağı tamamen yuvarlanmış, merdiven sahanlığına sert bir şekilde düşmüştü. Çaresiz bir şekilde inleyerek yerde yatıyordu.

Nerede olduğunu hatırlamaya çalışan Luthien başını sal-

ladı. Kulenin karşısına bakmayı başardığında da Praehotec'i doğrulmuş, pis pis kendisine gülerken gördü.

"Zayıf silahlarının Praehotec'i yenebileceğini mi düşündün?" diye kükredi canavar. Midesinin sağ tarafındaki parlak yaraya uzattı elini ve tüm süreç boyunca gülerek Luthien'in salgıyla kaplanmış kılıcını çıkardı. "Ben yüzyıllardır yaşayan Praehotec'im!"

Luthien'in canavarla dövüşecek enerjisi kalmamıştı. Yenilmişti; bunu biliyordu. Şunu da biliyordu; Brind' Amour'un söylediği ve Morkney'in de doğruluğunu kanıdadığı gibi, Greensparrow'un Praehotec gibi müttefikleri varsa tüm Eriador'u çok yakında kara bir bulut kaplayacaktı.

Ayağa kalkmaya çabaladı. En azından şerefli bir şekilde ölmek istiyordu. Bir ayağını yere koydu ama durdu ve canavara bakü.

"Hayır!" diye bağırdı Praehotec. Luthien'e bakmıyordu iblis; boş gökyüzüne bakıyordu. "Öldürmek benim hakkım! Eti benim yemeğim!"

"Hayır," diyen Dük Morkney'in sesi duyuldu. "Tatlı ö-lüm benim!"

Praehotec'in yılan suratı sarsıldı ve garip bir biçimde değişerek Dük Morkney'in yüzünün şeklini aldı. Sonra tekrar Praehotec oldu ve kısa bir süre sonra da tekrar Dük Mork-ney.

Bu mücadele devam ederken Luthien vuruş şansının çok uzun sürmeyeceğini anladı.

Bir silah bulmaya, saldıracak gücü bulmaya çalışarak sendeleye sendeleye bir kaç adım attı.

Karşıya tekrar bakınca Praehotec'i değil, Dük Morkney'in cılız, çıplak vücudunu gördü. Dük eğilmiş yerdeki elbisesini alıyordu.

l
Luthien'in ayakta durmaya uğraşüğmı gören Morkney, "Sen çoktan ölmüş olmalıydın," dedi. "İnatçı aptal! Bir kaç dakika Praehotec'i uğraştırdığın için gurur duy. Gurur duy ve düşüp öl."
Luthien de bu tavsiyeye uydu. Hiç bu kadar yorgun düşmemiş, böylesine yaralanmamıştı. Ölümün çok uzakta olmadığını düşünüyordu. Başı öne düşerken bir şey fark etti, onu ayakta durmaya zorlayan ve kaybettiklerini hatırlatan bir şey.
Oliver'ın meçi.
Dük Morkney gülerek onunla alay ederken genç Bedwyr öne ilerledi ve meçi yerden aldı. Dengesini sağlayabilmek için duraksadı ve sonra azimle ayağa kalktı. Yalpalayarak karşı tarafta duran düşmanına doğru gitti. Morkney hala çıplaktı ve Luthien elindeki kılıcı göğsüne doğrultmuş bir şekilde sendeleyerek üzerine gelirken gülmeye devam ediyordu.
"Seni yenemeyeceğimi mi düşünüyorsun?" dedi dük şaşkınlıkla. "Basit bir kılıç ustasını alt etmek için Praehotec veya başka bir iblise ihtiyacım olduğunu mu sanıyorsun? İblisi gönderdim çünkü ölümünün benim elinden olmasını istedim." Morkney büyük bir hırıltıyla kemikli ellerini havaya kaldırıp bir hayvan gibi parmaklarını pençe yaptı ve mırıldanmaya başladı.
Luthien'in sırtı büküldü aniden. Şok ve ani acıdan açılmış gözleriyle orada dondu kaldı. Titrek enerji ü-zerine gelip göğsüne ve göğsünün sağ tarafına girdikten sonra geri döndü. Büyük bir dehşet içindeki Luthien tüm yaşam enerjisinin emildiğini, şeytan büyücü tarafından çalındığını hissetti.
"Hayır," diyerek direnmeye çalıştı ama şeytan dükün gücüyle boy ölçüşemeyeceğini biliyordu.

KILICI
Morkney tam bir parazit gibi büyük bir zevk alarak ve gönderdiği iblis kadar şeytani bir şekilde gülerek beslenmeye devam etti.
"Beni yenebileceğini nasıl olur da düşünmüş olabilirsin?" diye sordu. "Kim olduğumu bilmiyor musun? Green-sparro\v'un güçlerinin farkında değil misin?"

Alaycı kahkahası yeniden duyuldu; ölmekte olan Luthien yanıt bile veremedi. Kalbi deli gibi çarpıyordu, sanki patlaya-cakmış gibi.
Aniden kement şeklindeki bir ip dükün kafasından geçip omuzlarına sıkıca sarıldı. Morkney'in gözleri büyüdü ve surları asan Oliver deBurrovvs'u görmek için yana baktı.
Buçukluk omuz silkip özür dilerim der gibi gülümsedi, hatta düke el salladı.
Küstah genç adamın işini bitirdiğini düşünen Morkney gazabını Oliver'a yöneltme düşüncesiyle hır-
ladı.
Bir anda serbest kalan Luthien sarsılarak öne fırladı ve bu hareket ölümcül meçin ileri atılmasına, harekete geçen dükün göğsüne saplanmasına neden oldu.
Uzun bir an karşı karşıya durdular. Morkney kendini öldüren bu garip genç adama şaşkınlıkla bakıyordu. Sonra bir nedenle güldü dük ve ardından cansız bedeni Luthien'in kollarına atıldı.
Aşağıda, katedralin ana salonundaki gargoyllar tekrar taslaşıp yere devrildiler ve iskeletlerle, çürümeye yüz tutmuş cesetler sonsuz uykularına geri döndüler.
Oliver aşağıdaki dev kalabalığa ve Ministry'nin yanındaki meydana yaklaşan büyük Praetorian gücüne baktı.
Luthien'e, "Onu kulenin kenarına götür!" dedi keskin zekalı buçukluk.
Luthien bir surlara, bir kulenin tepesine gidip gelen

Oliver'a şaşkınlıkla baktı.
"Onu kenara getir!" dedi buçukluk yeniden. "Sıska boynundan asıldığını göster onlara!"
Fikir Luthien'i dehşete düşürdü.
Oliver arkadaşının yanına koştu ve Luthien'i iterek dükten uzaklaştırdı.
"Anlamıyor musun?" dedi. "Onu görmeleri lazım!"
"Kimin?"
"Senin halkının!" diye bağırdı Oliver ve tüm gücünü kullanarak Morkney'i ite kaka surlara götürdü. Dükün çıplak bedeni yerden yüz ayak yukarıdaki

kulenin kenarından aşağı atılınca kement Morkney'in omuzlarından yukarı çıktı ve boynunu sıkıca sardı.
Yıllardır o şeytanın elinde oyuncak olan Montfort'un zavallı insanları onu gördüler tabi.
Gördüler.
Zafer kazanan kalabalık katedralin kuzey kanadından dışarı çıktı, yollarına çıkan izleyicileri süpürerek isyanı sokaklara taşıdılar.
"Biz ne yaptık?" dedi aşağıdaki vahşi dövüşe çaresizce bakan, sersemlemiş genç Bedwyr.
Oliver omuz silkti. "Kim bilir? Tek bildiğim sıska dükün ortadan kalkmasıyla birlikte kazanç daha iyi olacak," dedi her zaman gerçekçi ve fırsatçı bir yaklaşım sergileyen buçukluk.
Bir kez daha kendini neyin içinde bulduğunu düşünen Luthien başım salladı. Tüm bunlar nasıl olmuştu?
"Luthien?" diyen sesi duydu ve dönünce yırtık pırtık gri elbisesiyle surlara dayanmış duran Siobahn'ı gördü.
Ama gülümsüyordu.

Kar kalın bir tabaka halinde Montfort'un sessiz sokaklarını örtmüş, hemen her cadde dökülen kanın kırmızı lekeleriyle kaplanmıştı. Luthien kentin aşağı bölümündeki büyük bir binanın çatısında oturmuş, kente ve kuzeydeki topraklara bakıyordu.

f
R.UAIVAIORE
Montfort insanları büyük bir isyanın ortasındaydılar ve o, Kızıl Gölge de, istemeden liderleri oluvermişti. Çok kişi ölmüştü ve Luthien'in kalbi sık sık kederle doluyordu. Ama özgürlükleri için delicesine savaşanlardan, çok uzun bir süre zorba bir yönetim altında yaşamış ve canları pahasına da olsa aynı duruma bir daha dönmeyecek olan o cesur insanlardan güç alıyordu.
Ve hayret vericiydi ki kazanıyorlardı. Güçlü ve iyi bir şekilde silahlanmış bir tepegöz kuvveti kenti ikiye bölen duvarın öbür tarafını kontrol altında tutuyor, Dük Morkney sayesinde refaha ulasan zengin tüccarları koruyordu.
Söylentilere göre bu kuvvetin komutasını Vikont Aubrey almıştı.

Luthıen adamı çok iyi hatırlıyordu; söylentilerin doğru olmasını diliyordu. Dükün ölümünü takıp eden ilk haftalarda çok şiddetli c.ı rı sınalar olmuştu. Her gün yüzlerce kadın, erkek ve tepe-go/: ölmüştü. Ama bir çok kişiyi öncelikle donmamayı veya açlıktan ölmemeyi düşünmeye zorlayan kış hızlı bastırmış ve savaşı yavaşlatmıştı. Soğuk hava başlangıçta, kentin yukarı bölgesinde daha iyi koşullarda yaşayan tüccar ve tepegözlerin yararına gibi görünmüştü ama Luthien'in halkı giderek avantajı görmeye başladı. Kentin girişindeki duvar onların kont-rolündc-ydi; kente gelen tüm malları onlar kontrol ediyorlardı.
Ve Siobahn'm grubu, bazı öfkeli cücelerle birlikte sıkıntı \ 11,u maya devam ediyordu. Shuglin'in geride kalan tutuklu cüce arkadaşlarını kurtarmak için madenlere sıkı baskın planlan yapılıyordu.
Ama Luthien' kuşkularından tamamen kurtulamıyordu. Yaptıklarının gerçekten bir değeri var mıydı? Yoksa aptal bir yolda mı ilerliyordu? Bu yolu seçtiği için, Ministry'deki o kaçınılmaz an yüzünden, Kızıl Gölge açığa çıkıp insanları pe-

sinden sürüklediği için daha kaç kişi ölecekti? Şaşırtıcı ilk zaferlere rağmen acı dolu Montfort halkı için gelecek ne vadediyordu? Kışın ağır geçeceği belliydi ve bahar beraberinde, kenti geri almak için Avon'dan yola çıkan bir ordu, Kral Greensparrow'un kuvvetlerini getirecekti.
Ve asileri cezalandırmak için.
Luthien derin bir iç geçirdi. Bir atlı daha Montfort'un kuzey kapısından çıkmış, haberleri yaymak ve yardım istemek için - civardaki köylerden en azından erzak yardımı alabilmek için - dörtnala kuzeye gidiyordu. Doğuda, Charley Li-manı'nda, ufak bir çatışma çıküğı söylentileri vardı ama Luthien bundan pek umudu değildi.
"Burada olduğunu biliyordum," diye bir ses geldi arkasından ve Oliver'ın çatıya çıktığını gördü. "Krallığını mı izli-
yorsun?"
Luthien'in çatık kaşlarından bunu hiç de komik bulma-
dığı anlaşılıyordu.
"Oh, tamam," dedi buçukluk. "Bir ziyaretçin olduğunu
söylemeye geldim."
Bir kadın çatıya çıkarken Luthien'in bir kaşı merakla havaya kalktı. Gözleri Siobahn'mkiler kadar yeşildi, şaşkınlıkla fark etti Luthien, ancak saçları

kızıldı, aynı bir alevin kızılı gibi. Kadının gözlerinin Siobahn'mkiler kadar yeşil olduğunu fark eden Luthien kadının saçlarının kızıl rengiyle şaşkınlığa düştü. Ateş gibi kızıl. Dik ve gururlu bir şekilde karşısında duruyordu. Elinde bir örtüye sarılı bir şey tutuyordu, eski dostunun gözleri gözlerine kilitlenmişti.
"Katerin," diye fısıldadı Luthien. Aniden kuruyan ağcından sözcükler çıkmıyordu.
Katerin yanına gelip durdu ve elindekini uzattı.
Ne olduğunu anlamayan Luthien dikkatle aldı onu.

Örtüyü çekip değerli aile kılıcı Blind-Striket'\ görünce gözleri fal taşı gibi açıldı.
"Baban, adil Bedwydrin Kontu Gahris'ten," dedi Katerin. Sesi ciddi ve kararlıydı,
Ne olduğunu merak eden Luthien sorarcasına yeşil gözlerinin içine baktı.
"Avonese zincire vuruldu," dedi Katerin. "Ve Bedwydrin Adası'nda bir tane bile canlı tepegöz kalmadı."
Luthien'in nefesi kesildi. Gahris de onu takip etmiş, savaş başlatmıştı! Genç adam bakışlarını gülümseyen Kate-rin'den önce gülümseyen Oliver'a, sonra da sessiz kentin karla örtülmüş çatılarına çevirdi.
Bir kararla karşı karşıya olduğunu biliyordu şimdi ama bu sefer, onu bu kaçınılmaz noktaya sürükleyen olayların aksine, isteyerek, kendisi bir karar veriyordu.
"Git, Oliver," dedi genç adam. "Git ve insanlara cesur olmalarını söyle. Söyle onlara, savaşları, özgürlük savaşları başladı." Luthien döndü ve bakışlarını bir kez daha Hale'li gururlu kadınınkilerle birleştirdi.
"Git, Oliver," dedi yeniden. "Söyle onlara yalnız değiller."